

Filipenským – Zjevení Janovo

BIBLICKÝ KOMENTÁŘ ASD sv. 7.

Ellen G. Whiteová

Obsah

Filipenským 1.....	4	Jakub 1.....	34
Filipenským 2.....	4	Jakub 2.....	35
Filipenským 3.....	5	Jakub 3.....	36
Filipenským 4.....	6	Jakub 4.....	37
Kolossenským 1.....	6	Jakub 5.....	38
Kolossenským 2.....	7	1. Petrova 1.....	39
Kolossenským 3.....	8	1. Petrova 2.....	40
Kolossenským 4.....	8	1. Petrova 3.....	41
1. Tessalonicenským 2.....	9	1. Petrova 4.....	41
1. Tessalonicenským 3.....	9	1. Petrova 5.....	42
1. Tessalonicenským 4.....	9	2. Petrova 1.....	42
1. Tessalonicenským 5.....	10	2. Petrova 2.....	45
2. Tessalonicenským 2.....	10	2. Petrova 3.....	45
2. Tessalonicenským 3.....	12	1. Janova 1.....	47
1. Timoteovi 1.....	13	1. Janova 2.....	47
1. Timoteovi 3.....	15	1. Janova 3.....	49
1. Timoteovi 4.....	15	1. Janova 4.....	50
1. Timoteovi 5.....	16	Juda 1.....	51
1. Timoteovi 6.....	16	Zjevení Janovo 1.....	52
2. Timoteovi 1.....	17	Zjevení Janovo 2.....	54
2. Timoteovi 2.....	17	Zjevení Janovo 3.....	56
2. Timoteovi 3.....	18	Zjevení Janovo 4.....	64
2. Timoteovi 4.....	20	Zjevení Janovo 5.....	64
Titovi 1.....	21	Zjevení Janovo 6.....	65
Titovi 2.....	21	Zjevení Janovo 7.....	66
Titovi 3.....	21	Zjevení Janovo 8.....	68
Židům 1.....	22	Zjevení Janovo 10.....	68
Židům 2.....	24	Zjevení Janovo 11.....	69
Židům 3.....	27	Zjevení Janovo 12.....	70
Židům 4.....	28	Zjevení Janovo 13.....	72
Židům 5.....	29	Zjevení Janovo 14.....	75
Židům 6.....	30	Zjevení Janovo 15.....	79
Židům 7.....	30	Zjevení Janovo 16.....	79
Židům 8.....	31	Zjevení Janovo 17.....	80
Židům 9.....	32	Zjevení Janovo 18.....	80
Židům 10.....	33	Zjevení Janovo 19.....	82
Židům 11.....	33	Zjevení Janovo 20.....	82
Židům 12.....	34	Zjevení Janovo 21.....	84
Židům 13.....	34	Zjevení Janovo 22.....	85

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *SDA Bible Commentary, Vol.7 (1957) – 7BC*

Filipenským 1.

21. (Ga 2,20; viz kom. EGW k Ga 6,14; Zj 3,1). Co je křesťan? – Když byl apoštol Pavel díky zjevení Krista obrácen z pronásledovatele na křesťana, prohlásil, že byl jako „nedochůdce“. Od této chvíle se pro něho Kristus stal vším ve všem. „*Žít pro mne znamená Kristus,*“ prohlásil. Toto je nejdokonalejší výklad – vyjádřený v několika slovech v celém Písmu svatém – toho, co znamená být křesťan. Toto je celá pravda evangelia. Pavel pochopil to, co se pro mnohé zdá být nepochopitelné. Jak byl velmi horlivý! Jeho slova ukazují, že jeho mysl byla soustředěna v Kristu, že jeho celý život byl spjat s jeho Pánem. Kristus byl původcem, podporou i zdrojem jeho života. – RH Oct. 19, 1897 ^{7BC 903.1}

(2 K 11,26-27; Ef 4,13). Pavlův morální vzrůst – Pavel dosáhl plnosti morální postavy člověka v Kristu Ježíši. Díky tomuto procesu se rozvíjela jeho duše! Jeho život byl neustálým dějištěm útrap, konfliktů a namáhavé práce (citace 2 K 11,26-27). – Letter 5, 1880 ^{7BC 903.2}

Filipenským 2.

5. (J 8,12; viz kom. EGW k Tt 2,10). Světlo pro pokorné – „*Necht' je ve vás tatáž mysl, jaká byla i v Kristu Ježíši.*“ Jestliže se ve vši pokoře snažíte pochopit, jaká je mysl Kristova, nebudete ponechání v temnotě. Ježíš říká: „Ten, jenž mne následuje, nebude chodit v temnotě, ale mít světlo života.“ – YI Oct. 13, 1892 ^{7BC 903.3}

5-8. (J 1,1-3. 14; Žd 2,14-18; viz kom. EGW k Mk 16,6; L 22,44; J 10,17-18; Ř 5,12-19; 2 K 8,9; 1 Tm 2,5; Žd 3,1-3). Prosté podmínky Kristova života – Když se Kristus ponížil a opustil své vysoké postavení, sestoupil z nekonečných výšin a přijal lidství, teprve tehdy mohl vzít na sebe jakékoliv podmínky lidství, jež si zvolil. Avšak velikost a postavení pro něho nic neznamenaly, a on si zvolil nejnížší a nejpokornější cestu života. Místem jeho narození byl Betlém. Z jedné strany byl jeho původ nízký, avšak jeho otcem byl Bůh, vlastník světa. ^{7BC 903.4}

Žádná stopa přepychu, pohodlí, sobeckého uspokojování nebo požitkářství nebyla vnesena do jeho života, který byl ustavičným kolem sebezapření a sebeobětování. V souladu s jeho nízkým původem neměl, jak je vidět, žádnou velikost nebo bohatství, aby nejprostší věřící nemohl říci, že Kristus nikdy nepoznal sílu svíravé chudoby. Kdyby přijal zdání vnější okázalosti, bohatství a velikosti, nejchudší třída lidstva by se stranila jeho společnosti; proto si zvolil skromné podmínky, jimiž se vyznačuje daleko větší počet lidí. – Manuscript 9, 1896 ^{7BC 903.5}

Víra nespočívá na viditelných důkazech – Kristus dříve, než opustil nebesa a přišel na svět, aby zemřel, byl vyšší než kdokoli z andělů. Byl majestátný a krásný. Když však započal svou službu, byl jen o málo vyšší než průměrní lidé, kteří tehdy žili na zemi. Kdyby přišel mezi lidi ve své vznešené, nebeské postavě, jeho vnější zjev by přitahoval mysl lidí a byl by přijat bez prokazování víry. ... ^{7BC 904.1}

Víra lidí v Krista jako Mesiáš nespočívala na viditelných důkazech, protože Mu neměli uvěřit kvůli jeho osobní přitažlivosti, ale kvůli znamenitosti charakteru, který se v Něm nacházel, který se nikdy v nikom jiném nenacházel. – 2SP 29 ^{7BC 904.2}

(Ko 2,9; Ef 3,9; 1 Pt 1,11-12). Tajemství, do nichž touží nahlédnout andělé – V Kristu přebývá všechna plnost božství. Avšak jediným způsobem, jakým mohl přijít k lidem, bylo zahalit svou slávu rouchem lidství. Andělé viděli, že skryl svou slávu tak, aby se Božství mohlo dotknout lidství. Kristus si vždy uchoval největší nenávisť vůči hříchu, miloval však vykoupené svou krví. Trpěl na místě hříšných lidí, vzal je do spojení se sebou samotným. ^{7BC 904.3}

To je tajemství, do kterého touží nahlédnout andělé. Touží se dozvědět, jak Kristus mohl žít a pracovat v padlém světě, jak se mohl spojit s hříšným lidstvem. Bylo to pro ně tajemstvím, že Ten, který nenáviděl hřích silnou nenávisť, mohl pociťovat nejnežnější, útrpný soucit s bytostmi, které spáchaly hřích. – ST Jan. 20, 1898 ^{7BC 904.4}

(Ko 1,26-27). Nevysvětlitelné spojení – Kristus by nemohl učinit nic během své pozemské služby pro záchranu padlého člověka, kdyby se božství nespojilo s lidstvím. Omezené duševní chápání člověka nemůže jasně vyličit toto podivuhodné tajemství – spojení dvou přirozeností, božské a lidské. To nemůže být nikdy vysvětleno. Člověk musí zůstat v údivu a mlčet. Přesto je člověku dána výsada být účastníkem božské přirozenosti a takto moci do určité míry proniknout do tohoto tajemství. – Letter 5, 1889 ^{7BC 904.5}

Nejúžasnější věc na zemi i na nebi – Když chceme hlouběji studovat nějaký problém, upněme své mysle na nejúžasnější věc, která se kdy vůbec odehrála na zemi nebo na nebi – na vtělení Syna Božího. Bůh dal svého Syna, aby zemřel za hříšné lidské bytosti potupnou a hanebnou smrtí. Ten, který byl Velitelem v nebeských dvorech, odložil své královské roucho a svou královskou korunu, přioděl své božství lidstvím a přišel na tento svět, aby se postavil v čele lidstva jako Vzor pro člověka. Ponížil se, aby trpěl s lidstvem a aby Ho sužovala všechna jejich trápení. ^{7BC 904.6}

Celý svět byl jeho, ale On se tak dokonale vyprázdnil, že během své služby prohlásil: „*Lišky doupata mají a ptáci nebeští hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.*“ (Citace Žd 2,14-18). – Manuscript 76, 1903 ^{7BC 904.7}

Kristus nad veškerým zákonem – Syn Boží přišel dobrovolně, aby vykonal dílo smíření. Nebylo pro Něho žádného závazného jha, protože byl nezávislý a nade vším zákonem. ^{7BC 904.8}

Andělé, jako Boží inteligentní poslové, byli podřízeni závazku; žádná jejich vlastní oběť nemohla usmířit padlého člověka. Pouze Kristus byl osvobozen od požadavků zákona, a proto se stát zárukou vykoupení hříšného lidstva. Měl moc položit svůj život a znovu ho vzít zpět. „*Jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu.*“ – SW Sept. 4, 1906 ^{7BC 904.9}

(Ex 3,5). Kristovo lidství jako zlatý řetěz – Aby mohl vykoupit člověka, stal se Kristus poslušným až do smrti a to smrti kříže. Lidství Syna Božího je pro nás vším. Je zlatým spojujícím řetězem, kterým poutáme své duše ke Kristu a skrze Krista k Bohu. Toto má být naším studiem. Kristus byl skutečným člověkem a podal důkaz své pokory tím, že se stal člověkem. Byl Bohem v těle. ^{7BC 904.10}

Když přistupujeme k tématu Kristova božství přioděného rouchem lidství, můžeme dávat pozor na slova, která Kristus pronesl k Mojžíši v hořícím keři: „*Szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.*“ Musíme přistoupit ke studiu tohoto tématu s pokorou žáka a se zkroušeným srdcem. A studium Kristova vtělení je úrodným polem, které odplatí tomu, kdo hledá a kope do hloubky pro skrytou pravdu. – Manuscript 67, 1898 ^{7BC 904.11}

6. (J 1,1-3,14; viz kom. EGW k J,1-3; Zj 12,10). Rovnost mezi Kristem a Otcem – Kristovo postavení vůči jeho Otci je postavením rovnosti. To Mu umožnilo stát se obětí za hříchy přestupníků. Byl dostatečným k tomu, aby zvelebil zákon a učinil ho slavným. – Manuscript 48, 1893 ^{7BC 905.1}

7. Viz komentář EGW k Mt 26,42. ^{7BC 905.2}

7-8. Viz komentář EGW k Žd 2,17. ^{7BC 905.3}

9. Viz komentář EGW k Mt 27,21-22,29. ^{7BC 905.4}

10-11. Viz komentář EGW k Ř 3,19. ^{7BC 905.5}

12. Viz komentář EGW k Ga 5,6. ^{7BC 905.6}

12-13. Viz komentář EGW k Ř 12,2; 2 Pt 1,5-11. ^{7BC 905.7}

Filipenským 3.

5-6. Viz komentář EGW k Ř 7,7-9. ^{7BC 905.8}

8. (J 17,3; Ko 1,19; viz kom. EGW k Zj 3,1). Nejvyšší věda – V Kristu přebývá všechna plnost. Učí nás, abychom pokládali všechny věci pouze za ztrátu pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše našeho Pána. Toto poznání je nejvyšší vědou, jaké člověk může vůbec dosáhnout. To je souhrn veškeré pravé vědy. „*Totož je pak věčný život,*“ Kristus prohlásil, „*aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*“ – Manuscript 125, 1907 ^{7BC 905.9}

8-10. Pavlovo ocenění Boží milosti – Spravedlnost, jíž si předtím tak velmi cenil, byla nyní v jeho očích bezcenná. Jeho vlastní spravedlnost byla nespravedlivostí. Hlubokou touhou jeho duše

bylo: „Abych tak poznal jej, a divnou moc vzkříšení jeho, a společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho.“ ^{7BC 905.10}

Chtěl osobně zakusit moc Spasitelovy milosti. Důvěřoval v jeho moc, že může spasit i jeho, který pronásledoval Kristovu církev. V jeho ocenění se žádný poklad nemohl vyrovnat hodnotě daru poznání Krista. – Manuscript 89, 1903 ^{7BC 905.11}

9. Viz komentář EGW k Ko 2,10. ^{7BC 905.12}

12. Viz komentář EGW k 2 K 12,1-4; 2 Pt 3,18. ^{7BC 905.13}

12-15. Viz komentář EGW k Zj 3,18-21. ^{7BC 905.14}

13. **Ale to jedno činím** – Pavlovo posláni vyžadovalo od něho rozmanitou službu – pracovat svými rukama, aby si vydělal na živobytí, cestovat z místa na místo, zakládat sbory, psát listy sborům již založeným. Přesto uprostřed tohoto různorodého úsilí prohlásil: „*Ale to jedno činím.*“ ^{7BC 905.15}

Jediný cíl měl stále před sebou v celém svém díle – být věrný Kristu, který se mu zjevil, když se rouhal jeho jménu a používal veškerých prostředků své moci, aby přinutil další, aby se Mu také rouhali. Jediným velkým cílem jeho života bylo sloužit a oslavit Toho, jehož jméno ho kdysi naplňovalo odporem. Jeho jedinou touhou bylo získávat duše pro Spasitele. Židé a pohané mu mohli odporovat a pronásledovat ho, ale nic ho nemohlo odvrátit od tohoto cíle. – Letter 107, 1904 ^{7BC 905.16}

Filipenským 4.

8. Viz komentář EGW k Ž 19,14. ^{7BC 905.17}

18. Viz komentář EGW k Sk 10,1-4. ^{7BC 905.18}

*****

Kolossenským 1.

Poučení nejvyšší hodnoty – Projevem skutečné dobroty je přinášení ovoce dobrých skutků. Toto nese schválení nebes. Čtete první kapitolu Pavlovy epištoly ke Kolossenským. Poučení, které obsahuje, je nejvyšší hodnoty. Kristovo náboženství činí všechny, kteří ho vlastní, skutečně laskavými. Neschvaluje žádnou malichernost, žádné nečestné jednání. Právě křesťané vlastní ušlechtilost, která nepřipouští žádné laciné, žádostivé skutky, které jsou potupou svému činiteli. – Letter 58, 1900 ^{7BC 905.19}

Jaké by měly být naše sbory – První a druhá kapitola epištoly ke Kolossenským mi byla představena jako výraz toho, jaké by měly být naše sbory v každé části světa. – Letter 161, 1903 ^{7BC 906.1}

Boží vůle může být poznána – Jak dokonalá je tato modlitba! Není zde žádné omezení pro požehnání, jenž máme výsadu přijmout. Můžeme být „*naplnění známostí jeho vůle*“. Duch svatý by nikdy neinspiroval Pavla, aby přednesl tuto modlitbu ve prospěch jeho bratří, kdyby nemohli obdržet odpověď od Boha v souladu s jejich prosbou. Vzhledem k tomu, že je to tak, víme, že Boží vůle má být zjevena jeho lidu, protože potřebuje jasnější porozumění jeho vůle. – Letter 179, 1902 ^{7BC 906.2}

15. (Žd 1,3; viz kom. EGW k Sk 1,11). **Dokonalá fotografie Boha** – Máme jedinou dokonalou fotografii Boha a tou je Ježíš Kristus. – Manuscript 70, 1899 ^{7BC 906.3}

15-17. Viz komentář EGW k J 1,1-3. ^{7BC 906.4}

17. Viz komentář EGW k Sk 17,28. ^{7BC 906.5}

19. Viz komentář EGW k Fp 3,8 ^{7BC 906.6}

20. Viz komentář EGW k J 3,14-17. ^{7BC 906.7}

26. Viz komentář EGW k 2 K 12,1-4. ^{7BC 906.8}

26-27. Viz komentář EGW k J 1,1-3.14; Ř 16,25; Ef 1,3-6; Fp 2,5-8; 1 Tm 3,16; Zj 22,14. ^{7BC 906.9}

Kolossenským 2.

2-3. Viz komentář EGW k Ef 1,3-6. 7BC 906.10

8. (1 Tm 4,1; 6,20; 2 Tm 2,14-18.23-26; viz kom. EGW k 1 J 2,18). Příroda vyvýšena nad Boha přírody – Žádný člověk nemůže nikdy skutečně vynikat v poznání a vlivu, jestliže není spojen s Bohem moudrosti a síly. ... Všechny filozofie o lidské přirozenosti vedou jen ke zmatku a hanbě, když není uznán Bůh jako všechno ve všem. ... 7BC 906.11

Nejznamenitější mozky světa, jestliže nebudou osvíceny Božím Slovem, budou zmateny a ztraceny při pokusu probádat podstatu vědy a zjevení. Stvořitel a jeho díla jdou mimo omezené chápání a lidé na základě toho, že nemohou vysvětlit Boží skutky a cesty pomocí přírodních věcí, docházejí k závěru, že biblické dějiny jsou nevěrohodné. Mnozí jsou tak dychtivými vyloučit Boha z vykonávání svrchované vůle a moci v ustanoveném pořádku vesmíru, že snižují člověka, nejvznešenějšího z jeho stvoření. Teorie a spekulace lidské moudrosti nás chtějí přimět k tomu, abychom věřili, že člověk se pozvolna postupně vyvíjel a to nejenom z primitivního stavu, nýbrž z naprosto nejnižších forem zvířecích tvorů. Kazí lidskou důstojnost, protože nechtějí uznat Boží podivuhodnou moc. 7BC 906.12

Bůh osvětlil lidské mysle a rozlil záplavu světla na svět prostřednictvím objevů v technice a vědě. Ti však, kteří se dívají na to pouze z lidského hlediska, určitě přijdou k nesprávným závěrům. Trny bludu, skepticismu a nevěry budou přestrojeny tak, že budou zahaleny do roucha filozofie a vědy. Satan vymyslel tento geniální způsob, jak odtáhnout duše od živého Boha, daleko od pravdy a náboženství. Vyvyšuje přírodu nad Stvořitele přírody. – Manuscript 4, 1882 7BC 906.13

Vyvarovat se lidské sofistiky – Přirozená zatvrzelost lidského srdce vzdoruje světlu pravdy. Jeho přirozená pýcha mínění vede k nezávislosti úsudku a spoléhání na lidské myšlenky a filozofie. Zde tkví pro některé neustálé nebezpečí, že se stanou nepevnými ve víře následkem touhy po originalitě. Chtějí nalézt a představit nějakou novou a neznámou pravdu, aby mohli lidem přinést nové poselství; ale taková touha je léčkou nepřítele, aby uchvátil mysl a odvedl ji od pravdy. 7BC 906.14

V naší zkušenosti budeme vidět některé a další, jak vystupují s novými teoriemi týkajícími se toho, co je to pravda, a bez ohledu na to, jaký vliv může mít obhajování takových teorií na myslích posluchačů, začnou obhajovat své myšlenky, i kdyby tato učení byla v opozici vůči víře, která vyvolala Adventisty sedmého dne ze světa a učinila je tím, čím jsou. Pán chce, aby ti, kteří rozumí důvodům své víry, spoléhali na svou víru, o které jsou přesvědčeni, že je pravda, a nenechali se odvrátit od víry představením lidské sofistiky. ... (Citace Ko 2,8). – RH Aug. 19, 1909 7BC 906.15

Klam smíšený s pravdou – Jak se budeme přibližovat konci času, klam bude tak smíšený s pravdou, že jen ti, kteří budou vedeni Duchem svatým, budou schopni odlišit pravdu od bludu. Musíme vynaložit veškeré úsilí, abychom se přidrželi cesty Páně. Nesmíme se v žádném případě odvrátit od jeho vedení, abychom vložili svou důvěru na člověka. Boží andělé byli určeni, aby drželi přísnou stráž nad těmi, kteří vložili svou víru na Pána a tito andělé mají být naší zvláštní pomocí v každém čase potřeby. Každý den máme přicházet k Pánu s plnou jistotou víry a hledat u Něj moudrost. ... Ti, kteří se nechají vést Slovem Páně, budou umět rozlišit s jistotou mezi falší a pravdou, mezi hříchem a spravedlností. – Manuscript 43, 1907 7BC 907.1

9. (1 Pt 1,18-19; viz kom. EGW k Mt 27,45-46; Mk 16,6; J 1,1-3.14; Fp 2,5-8; Žd 4,15). Utrpení Božství – „*V něm přebývá všechna plnost Božství tělesně.*“ Lidé musí pochopit, že Božství trpělo a klesalo pod mukami Golgoty. Přesto Ježíš Kristus, kterého Bůh dal jako výkupné za svět, vykoupil církev svou vlastní krví. Majestát nebes trpěl z rukou náboženských fanatiků, kteří tvrdili, že jsou nejvíce osvícenými lidmi na povrchu země. – Manuscript 153, 1898 7BC 907.2

(Žd 1,3). Dokonalý příklad bezhříšného lidství – V Kristu je soustředěna veškerá sláva Otce. V Ném je všechna plnost Božství tělesně. On je odleskem Otcovy slávy a obrazem jeho osoby. Sláva Božích vlastností je vyjádřena v jeho charakteru. Evangelium je slavné, protože je vytvořené z jeho spravedlnosti. Je zjevením Krista a Kristus je ztělesněním evangelia. Každá stránka Nového zákona Písma svatého září jeho světlem. Každý text je diamantem, zasaženým a ozářeným božskými paprsky. 7BC 907.3

Nemáme vychvalovat evangelium, ale chválit Krista. Nemáme uctívat evangelium, ale Pána evangelia. Kristus je dokonalým představením Boha na jedné straně a dokonalým příkladem bezhříšného lidství na straně druhé. Takto spojil božství s lidstvím. – Manuscript 44, 1898 ^{7BC 907.4}

9-10. (J 1,16; Žd 4,15). Prodlévat u Kristova charakteru – V Kristu přebývá plnost božství tělesně. To je důvod, proč, i když byl pokoušen ve všem podobně jako my, obstál před světem, od svého prvního příchodu na něj, neposkvřněn zkažeností, i když Ho všude obklopovala. Neměli bychom se také stát účastníky této plnosti, jak ne takto, a pouze takto, abychom mohli zvítězit tak, jak zvítězil On? ^{7BC 907.5}

Ztratíme mnoho tím, že nebudeme neustále prodlévat u Kristova charakteru. – Manuscript 16, 1890 ^{7BC 907.6}

10. (Za 3,1-5; Fp 3,9; viz kom. EGW k Mt 22,37-39; Žd 2,17; 9,24). Roucho Kristovy dokonalosti. – Díky jeho oběti mohou lidé dosáhnout vznešeného ideálu před nimi postaveného, a nakonec uslyšet slova: „*Jste doplněni v něm*,“ nemající svou vlastní spravedlnost, ale spravedlnost, kterou vypracoval pro vás. Vaše nedokonalost již není zjevná; protože jste přioděni rouchem Kristovy dokonalosti. – Manuscript 125, 1902 ^{7BC 907.7}

14. Viz komentář EGW k Mt 27,51. ^{7BC 907.8}

14-17. Viz komentář EGW k Sk 15,1.5; Ef 2,14-16. ^{7BC 907.9}

Kolossenským 3.

1. Viz komentář EGW k Ř 6,1-4. ^{7BC 907.10}

2. Viz komentář EGW k 2 K 4,18. ^{7BC 907.11}

3. (viz kom. EGW k Ga 2,20). Povznést se nad mlhu pochybnosti – Duše, která miluje Boha, se povznese nad mlhu pochybnosti; získá jasnou, všestrannou, hlubokou, živou zkušenost a stane se tichou a podobnou Kristu. Duše takového člověka je odevzdána Bohu, skrytá s Kristem v Bohu. Bude schopna obstát ve zkoušce přehlížení, urážek a pohrdání, protože jeho Spasitel to všechno vytrpěl. Nestane se podrážděnou a znechucenou, když ji sužují těžkosti, protože Ježíš nesehlal ani se nenechal znechutit. Každý pravý křesťan bude silný, ne v síle a zásluhách svých dobrých skutků, ale v Kristově spravedlnosti, která je mu připočtena skrze víru. Je velká věc být tichým a pokorným v srdci, být čistým a neposkvřněným, jako byl Kníže nebes, když chodil mezi lidmi. – RH Dec. 3, 1889 ^{7BC 907.12}

(Ef 6,16). Chránění před šípy nepřítel – Když je vlastní „já“ skryto v Ježíši, jsme chráněni před šípy nepřítel. – Letter 16a, 1895 ^{7BC 908.1}

5. Viz komentář EGW k 1 K 9,24-27. ^{7BC 908.2}

8. Viz komentář EGW k Žd 12,1. ^{7BC 908.3}

10. Viz komentář EGW k Ř 8,29; 2 K 3,18; 10,5; Žd 1,3. ^{7BC 908.4}

20-21. Viz komentář EGW k Ef 6,4. ^{7BC 908.5}

23. Viz komentář EGW k Mk 12,30. ^{7BC 908.6}

Kolossenským 4.

6. Moc posvěcené řeči – Když jste vystoupili z vodního hrobu v době vašeho křtu, veřejně jste vyznali, že jste mrtvými a prohlásili jste, že váš život byl změněn – skryt s Kristem v Bohu. Prohlásili jste, že jste zemřeli hříchu a že jste byli očištěni od vašich zděděných a vypěstovaných zlých povahových rysů. Postupující dále v obřadu křtu jste slíbili osobně před Bohem, že zůstanete mrtvými hříchu. Vaše ústa by měla zůstat posvěcenými ústy, váš jazyk obráceným jazykem. Měli byste mluvit o Boží dobrotě a chválit Jeho svaté jméno. Takto se stanete velkou pomocí a požehnáním pro církev. – Manuscript 95, 1906 ^{7BC 908.7}

12-13. Viz komentář EGW k Zj 3,15-22. ^{7BC 908.8}

*****

1. Tessalonicenským 2.

9. Viz komentář EGW k Sk 18,1-3; 20,17-35. ^{7BC 908.9}

1. Tessalonicenským 3.

13. Viz komentář EGW k Ř 6,19.22. ^{7BC 908.10}

1. Tessalonicenským 4.

3. (kap. 5,23; viz kom. EGW k J 17,17; Ř 6,19.22; Ef 4,20-24; 2 Pt 3,18). Spojení lidského a božského – Naše posvěcení je dílem Otce, Syna i Ducha svatého. Je naplněním smlouvy, kterou Bůh uzavřel s těmi, kteří se s Ním spojili nahoře, aby se postavili spolu s Ním, jeho Synem a jeho Duchem ve svatém společenství. Stali jste se novým člověkem v Ježíši Kristu? Pak spolupracujte s třemi velkými mocnostmi nebes, které působí ve váš prospěch. – Manuscript 11, 1901 ^{7BC 908.11}

Důkazy posvěcení – Pravé posvěcení bude dokázáno svědomitým zachováváním všech Božích přikázání, pečlivým využitím každého daru, rozvážnými rozhovory a prokázáním Kristovy tichosti v každém skutku. – RH Oct. 5, 1886 ^{7BC 908.12}

(1 J 2,3-4). Pravý znak posvěcení – Ti, kteří zneuctví Boha přestupováním jeho zákona, nemohou mluvit o posvěcení, má to však stejnou cenu a je stejně tak přijímáno jako Kainova oběť. Poslušnost všech Božích přikázání je jediným pravým znakem posvěcení. Neposlušnost je znamením nevěrnosti a odpadlictví. – Manuscript 41, 1897 ^{7BC 908.13}

(Ř 3,24-38). Svatost na dosah – Bůh si zvolil již od věčnosti, aby lidé byli svatými. „*Tať jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše.*“ Boží zákon netoleruje žádný hřích, ale vyžaduje dokonalou poslušnost. Ozvěna Božího hlasu k nám přichází, stále říkájící: Svatěji, ještě svatěji. A naší odpověď by měla stále znít: Ano, Pane, stále svatěji. Svatost je dosažitelná pro všechny, kteří ji budou chtít dosáhnout vírou, ne pro jejich dobré skutky, ale pro Kristovy zásluhy. Božská moc je poskytnuta každé duši bojující o vítězství nad hříchem a satanem. ^{7BC 908.14}

Ospravedlnění znamená vysvobození duše od záhuby, aby mohla dosáhnout posvěcení a skrze posvěcení života v nebi. Ospravedlnění znamená, že svědomí je očištěné od mrtvých skutků a je umístěno tam, kde může získat požehnání posvěcení. – Manuscript 113, 1902 ^{7BC 908.15}

Posvěcení a společenství – Posvěcení znamená navyklé společenství s Bohem. – RH March 15, 1906 ^{7BC 908.16}

7. Viz komentář EGW k Ř 6,19.22. ^{7BC 908.17}

13-14. Omyly týkající se Kristova příchodu – Existuje ještě další důvod, proč Pavel píše těmto bratřím. Někteří nově přivedeni k víře upadli do bludu, pokud jde o ty, kteří zemřeli od doby jejich obrácení. Doufali, že všichni budou svědky druhého Kristova příchodu, ale prožívali velký zármutek, když věřící jeden po druhém upadli pod nadvládu smrti, jak se pro ně stalo nemožným spatřit tuto toužebnou událost – Kristův příchod na nebeských oblacích. ^{7BC 908.18}

Někteří upadli do bludu, že Kristus přijde za jejich dnů, přijali fanatickou představu, že by to bylo chvályhodné, kdyby projevili svou víru tím, že se vzdají veškeré práce a rezignují, budou v nečinnosti čekat na velkou událost, která, jak si mysleli, je velmi blízko. – LP 110 ^{7BC 909.1}

16. (viz kom. EGW k Mt 28,2-4). Poslední zatroubení – Když Kristus přijde, aby vzal k sobě ty, kteří byli věrní, tehdy zazní poslední zatroubení a celá země od vrcholů nejvyšších hor k nejnižším zákoutím nehlubších hlubin, ho uslyší. Spravedliví mrtví uslyší hlas posledního zatroubení a vyjdou ze svých hrobů oděni nesmrtelností, aby se setkali se svým Pánem. – SpT Series B, No. 2, p. 24 ^{7BC 909.2}

16-17. Viz komentář EGW k Iz 26,19; 1 K 15,51-55; Zj 1,7. ^{7BC 909.3}

1. Tessalonicenským 5.

17. Viz komentář EGW k Př 4,23. ^{7BC 909.4}

19-21. Viz komentář EGW k 1 J 4,1. ^{7BC 909.5}

23. (kap. 4,3; J 17,17). **Celý člověk musí být posvěcen** – Pravda musí posvětit celého člověka – jeho mysl, jeho myšlenky, jeho srdce i jeho síly. Jeho životní síly nemohou být promarněny jeho vlastními, smyslnými způsoby. Musí být přemoženy, jinak přemohou jeho. – Letter 108, 1898 ^{7BC 909.6}

Odstranit nákazu hříchu – Posvěcení – jak mnozí chápou jeho plný význam? Mysl je zatemněna smyslnou malárií. Myšlenky musí být očištěny. Jakými by mohli muži a ženy být, kdyby si uvědomili, že veškeré zacházení s tělem má být konáno se vší silou a čistotou mysle a srdce. ^{7BC 909.7}

Pravý křesťan získá jistou zkušenost, která přinese svatost. Je bez poskvrny viny na svém svědomí, nebo stopy zkaženosti na své duši. Duchovnost Božího zákona, s jeho omezenými zásadami, je vnesena do jeho života. Světlo pravdy ozařuje jeho rozum. Žár dokonalé lásky k Vykupiteli odstraňuje nákazu, která vstoupila mezi jeho duši a Boha. Boží vůle se stala jeho vůlí, čistou, vznešenou, zušlechtěnou a posvěcenou. Jeho tvář odráží světlo nebe. Jeho tělo je zdravým chrámem pro Ducha svatého. Svatost zdobí jeho charakter. Bůh s ním může obcovat; protože duše a tělo je v souladu s Bohem. – Letter 139, 1898 ^{7BC 909.8}

Jsme Jeho skrze stvoření i vykoupení – Bůh chce, abychom si uvědomili, že má právo na naši mysl, duši, tělo i ducha – na všechno, co vlastníme. Jsme jeho stvořením i vykoupením. Jako náš Stvořitel vyžaduje celou naši službu. Jako náš Vykupitel požaduje naši lásku, na níž má i právo – na lásku nesrovnatelnou. Toto právo bychom si měli uvědomovat v každém okamžiku našeho bytí. Před věřícími i nevěřícími musíme neustále uznávat svou závislost na Bohu. Naše těla, naše duše i naše životy patří Jemu nejenom proto, že jsou jeho nezištným darem, ale protože nás stále obdařuje svými dobrodiními a dává nám sílu používat naše schopnosti. Tím, že Mu vrátíme to, co je jeho, a ochotně pro Něj pracujeme, dokazujeme, že uznáváme svou závislost na NĚm. – RH Nov. 24, 1896 ^{7BC 909.9}

Ježíš nás žádá, abychom se Mu zasvětili. Vložil mimořádnou poctu na lidský rod, protože říká: „*Kterýmž pak koli přijali jej, dal moc syny Božími býti, totiž těm, kteříž věří ve jméno jeho.*“ Neměli bychom tedy odevzdat Kristu to, co vykoupil svou smrtí? Jestliže to učiníte, oživí vaše svědomí, obnoví vaše srdce, posvětit vaše city, očistí vaše myšlenky a vloží všechny vaše síly do díla pro Něj. Každá pohnutka a každá myšlenka bude poddána Ježíši Kristu. ^{7BC 909.10}

Ti, kteří jsou Božími syny, budou představovat Krista svou povahou. Jejich skutky budou provoněné nekonečnou něžností, slitováním, láskou a čistotou Syna Božího. A čím plněji bude mysl a tělo poddáno Duchu svatému, tím větší bude vůně našeho obětování se Jemu. – RH Nov. 24, 1896 ^{7BC 909.11}

2. Tessalonicenským 2.

1.4. (viz kom. EGW k 1 J 2,18). **Člověk hříchu a druhý příchod** – Ve dnech apoštola Pavla Tessaloniští bratři pracovali pod mylným dojmem, že se Pán vrátí za jejich dnů, a Pavel psal, aby opravil tento falešný dojem, uvádějící, jaké události se musí odehrát dříve, než se může uskutečnit druhý příchod. Prohlásil: „*Nesvodíš vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane den Páně, než až prve přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hříchu, syn zatracení. Protivící a povyšující se nade všechno, což se slove Bůh, anebo čemuž se děje Božská čest, takže se posadí v chrámě Božím, tak sobě počínaje, jako by byl Bůh.*“ ^{7BC 910.1}

Člověk hříchu povstane a vykoná své dílo vyvyšování a rouhání dříve, než bratři mohou očekávat Kristův příchod. Tuto velkou událost bude předcházet odpadnutí. Bude zjevena podoba antikrista a kvas odpadnutí bude působit se vzrůstající mocí až do konce času. – RH July 31, 1888 ^{7BC 910.2}

3-4. (Mt 5,17-18; viz kom. EGW k 1 Tm 2,5; Zj 13,11-17; 14,8.9-12; 18,1-5). Představitel satana – Zde je někdo, kdo je v proroctví označen jako člověk hříchu. Je představitelem satana. Když vezmeme satanova našeptávání ohledně Božího zákona, který je tak neměnný jako jeho trůn, tento člověk hříchu přichází a líčí světu, že změnil tento zákon a že první den v týdnu namísto sedmého dne je nyní sobota. Vyznává neomylnost prohlašuje, že má právo změnit zákon Boží tak, aby se hodil jeho vlastním záměrům. Tímto způsobem se vlastně vyvyšuje nad Boha a dovoluje světu, aby usuzoval, že Bůh je omylný. Kdyby to byla skutečně pravda, že Bůh učinil měřítko vlády, které by potřebovalo být změněno, jistě by to dokazovalo omylnost. 7BC 910.3

Kristus však prohlásil, že dokud nepomine nebe a země, jediná literka nebo puntík nepomine ze zákona. Právě tím dílem, které přišel vykonat, bylo vyvýšit tento zákon a ukázat stvořeným světům i nebi, že Bůh je spravedlivý a že jeho zákon nemůže být změněn. Ale zde je člověk – satanova pravá ruka, připravený uskutečňovat toto dílo, které satan zahájil v nebi, když se snažil změnit Boží zákon. A křesťanský svět schválil jeho úsilí přijetím tohoto dítěte papežství – ustanovení neděle. Živili ho a stále ho živí až do té doby, než protestantismus podá ruku spojení římské moci. 7BC 910.4

Pak zde bude vydán zákon proti sobotě Božího stvoření a tehdy Bůh vykoná své „neobyčejné dílo“ na zemi. Dlouho snášel zvrácenost lidstva a snažil se je přitáhnout k sobě. Ale přijde čas, kdy naplní svou míru nepravosti; a pak bude Bůh konat své dílo. Tento čas již téměř přišel. Bůh vede záznamy národů: záznamy přibývají proti nim v nebeských knihách; a když se to stane zákonem, že za přestoupení prvního dne v týdnu přijde trest, tehdy jejich kalich bude naplněn. – RH March 9, 1886 7BC 910.5

Člověk hříchu a protivník soboty – Člověk hříchu se povýšil nad Boha, posadil se v Božím chrámu a bude si počínat jako by byl Bůh. Pošlapal pod svýma nohama Boží velký památník stvoření, ustanovený k připomínce jeho díla; a místo něho předložil světu obyčejný všední den. Tento den ustanovil jako konkurenta soboty, aby byl zachovávan a ctěn. Takto se svět obrátil proti Bohu navzdory tomu, že Pán prohlašuje, že posvětil den svého odpočinku. 7BC 910.6

I kdyby však každý člen lidské rodiny přijal tento výplod papežství, v žádném případě by to nezrušilo platnost svaté soboty Hospodinovy. Ti, kteří přijali falešnou sobotu, vyvyšují člověka hříchu a napadají Boží vládu. Ale člověk hříchu nemůže zrušit to, co Bůh prohlásil, že bude trvat navěky. Dílo, které má být nyní vykonáno v našem světě, je vyvýšit zákon Páně, a obrátit k tomu pozornost lidí. Nastal čas, kdy pravda má být hlášána proti lži a bludu. – RH July 26, 1898 7BC 910.7

Boží ocenění papežské moci – Jejich zacházením s Božím slovem se papežové povyšují nad Boha nebes. To je důvod, proč je v proroctví papežská moc označena jako „člověk hříchu“. Satan je původce hříchu. Moc, kterou přiměl k tomu, aby změnila jedno z Božích svatých přikázání, je člověk hříchu. Pod satanovým zvláštním vedením vykonala papežská moc právě toto dílo. 7BC 911.1

I když ti, kteří stojí v čele papežství, tvrdí, že mají velkou lásku k Bohu, Bůh hledí na ně jako na ty, kteří Jej nenávidí. Změnili Boží pravdu na lež. Manipulace s Božími přikázáními a to, že na jejich místo postavil lidskou tradici, je dílem satana, což oddělí náboženský svět od Boha; protože On prohlašuje: „*Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne.*“ Bůh splní toto slovo. – Manuscript 126, 1901 7BC 911.2

7-12. (viz kom. EGW k Mt 7,21-23; Zj 14,9-12; 17,1-5). Satanovy zázraky „přímo před vašimi zraky“ – Přichází doba, kdy satan bude konat divy přímo před vašimi zraky prohlašující, že je Kristus; a jestliže vaše nohy nebudou pevně utvrzeny v Boží pravdě, budete odvedeni od svého základu. Vaší jedinou jistotou je hledat pravdu jako skrytý poklad. Hledejte pravdu jako poklad v zemi a předkládejte Boží slovo – Bibli – před vašeho nebeského Otce a řekněte Mu: Osviť mě; nauč mě, co je pravda. ... Vaše mysle byste měli vyzbrojit Božím slovem; protože můžete být odděleni a postaveni tam, kde nebudete mít příležitost setkávat se s Božími dětmi. – RH April 3, 1888 7BC 911.3

(2 K 11,14; Jk 5,13-16; Zj 13,13.14). Divy působící satanovy podvody – Nikdo nemusí být oklamán. Boží zákon je tak svatý jako jeho trůn a podle něho bude souzen každý člověk, který přichází na svět. Neexistuje žádné jiné měřítko, kterým by mohl být posuzován charakter. „*Pakli nechť, nechat' mluví vedlé slova toho, v němž není žádné záře.*“ Tak tedy, bude tento případ rozhodnut podle Božího slova, nebo mu budou přisouzeny lidské nároky? 7BC 911.4

Kristus říká: „*Po ovocích jejich poznáte je.*“ Jestliže ti, skrze něž jsou konána tato uzdravení, jsou náchylní na základě těchto projevů omlouvat své porušování zákona Božího a nadále setrvávají v neposlušnosti, i když vlastní moc v nějakém a každém rozsahu, přesto z toho nevyplývá, že vlastní velkou moc Boží. Právě naopak, je to divy konající moc velkého podvodníka. On je přestupníkem mravního zákona a použije každý možný podvod, který mistrovsky zvládá, aby oslepil lidi ohledně jejich pravého charakteru. Byli jsme varováni, že v posledních dnech bude působit divy a lživými zázraky. A bude pokračovat v těchto zázracích, dokud se neuzavře doba zkoušky, aby je mohl ukazovat jako důkaz, že je andělem světla a ne temnoty. – RH Nov. 17, 1885 ^{7BC 911.5}

(Žd 12,26-27; Zj 12,11; 14,5). **Těžká zkouška doby třibení** – Satan bude konat své divy, aby mohl svést; bude vyzdvihoval svou moc jako nejvyšší. Může se zdát, jakoby církev měla právě padnout, ale ona nepadne. Zůstane stát, zatímco hříšníci na Siónu budou vytříbeni – plevy budou odděleny od drahocenné pšenice. Je to strašná zkouška, musí však přijít. Jen ti, kteří zvítězí skrze krev Beránka a slovo svého svědectví, budou shledáni věrnými a pravými, bez poskvrny nebo vady hříchu, bez lsti ve svých ústech. ... Ostatky, které očistí své duše poslušností vůči pravdě, nabudou sil v tomto zkušebním procesu, zjevující krásu svatosti uprostřed obklopujícího je odpadnutí. – Letter 55, 1886 ^{7BC 911.6}

2. Tessalonicenským 3.

8. Viz komentář EGW k Sk 18,1-3; 20,17-35. ^{7BC 911.7}

10. Úplné zasvěcení Pavla – Výrok „*jestliže nějaký člověk nechce pracovat, ať také nejí*“, platí pro duchovní a náboženský život stejně tak jako pro pozemské a časné věci. ^{7BC 911.8}

Pavel nejenom snášel nápor tělesných sil při každodenní práci bez jediného pocitu nedocenění nebo ponížení a bez nespokojenosti; ale on nesl břemeno, když ve stejnou dobu probouzel činnost své mysle, aby pokročil a dosáhl cíle v duchovním poznání. Učil a uplatňoval v životě ta naučení, která vyučoval. Často opakoval vidění obdržené od Boha a podle daného mu světla věděl, že každý člověk by měl pracovat rozumem, svaly a svou silou. Tento věrný Kristův učedník a apoštol Ježíše Krista byl bezvýhradně zasvěcen službě Bohu. – Letter 2, 1889 ^{7BC 911.9}

10.14-15. Nečinnost je hříchem – Apoštol za svého života považoval zahálku za hřích a ti kteří hoví tomuto zlu dnes, tupí své vyznání. Takoví kritizují věrného pracovníka a přinášejí hanu na Kristovo evangelium. Ti, kteří jim uvěří, se odvrátí od cesty pravdy a spravedlnosti. ^{7BC 912.1}

Měli bychom se vyvarovat sdružovat se s těmi, kteří svým způsobem jednání položili kameny úrazu na cestě jiných. „*Pakli kdo neuposlechně skrze psaní řeči naší,*“ říká apoštol, „*toho známejte, a nemějte s ním nic činiti, aťby se zastyděl. Avšak nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra.*“ Jestliže však odmítá napomenutí služebníka Páně a následuje svou vlastní vůli a úsudek pod vnuknutím svého vůdce satana, přivede na sebe zkázu a bude muset nést svůj vlastní hřích. ^{7BC 912.2}

Zvyk podporování mužů a žen v zahálce soukromými dary nebo církevními penězi je jen utvrzuje v hříšných návycích a tohoto způsobu jednání bychom se měli zásadně vystříhat. Každý muž, žena, i dítě by měli být naučeni konat praktickou, užitečnou práci. Všichni by se měli vyučit nějakému řemeslu. Může to být výroba stanů nebo to může být živnost v jiném oboru; ale všichni by měli být naučeni používat údy svého těla pro určitý cíl a Bůh je připravený a ochotný rozmnožit schopnosti všech, kteří se sami vyškolí ke konání pilných návyků. ^{7BC 912.3}

Jestliže člověk v dobrém fyzickém zdraví vlastní nějaký majetek a nemá žádnou potřebu vstupovat do zaměstnání pro svou vlastní obživu, přesto by měl pracovat, aby získal prostředky, které může použít pro pokrok Boží věci a jeho díla. Takový bude „*v pracech nelenivý, duchem vroucí, Pánu sloužící*“. Bůh požehná všem, kteří v tomto ohledu budou střežit svůj vliv, pokud jde o jiné. – Manuscript 93, 1899 ^{7BC 913.4}

*****

1. Timoteovi 1.

9-10. Viz komentář EGW k Ř 8,15-21. 7BC 912.5

15. Viz komentář EGW k 2 K 12,1-4. 7BC 912.6

19. Pavlovi nepřátelé – Tito lidé odešli od víry evangelia a navíc působili navzdory Duchu milosti tím, že připisovali satanovu moc podivuhodným zjevením přineseným Pavlem. Když zavrhl pravdu, byli naplněni nenávistí vůči ní a snažili se zničit jejího věrného obhájce. – LP 305 7BC 912.7

1. Timoteovi 2.

5. (J 1,1-3.14 Fp 2,5-8; Žd 2,14-18; viz kom. EGW k Sk 15,11). Jednání na Božím místě – Adam a Eva byli podrobeni zkoušce, ve které se mohli vrátit ke své oddanosti; a do tohoto plánu shovívavosti byli zahrnuti všichni jejich potomci. Po pádu se Kristus stal Adamovým učitelem. Jednal na Božím místě pro lidstvo, zachraňujíc lidský rod od bezprostřední smrti. Vzal na sebe dílo prostředníka mezi Bohem a člověkem. Když se naplnil čas, zjevil se v lidské podobě. Přišel, aby zaujal postavení v čele lidstva tím, že vzal na sebe přirozenost, ale ne hříšnost člověka. – ST May 29, 1901 7BC 912.8

(Sk 4,12; Žd 7,25; 9,22; 1 J 1,7-9). Víra v Kristovu krev – Bůh se přiblížil skrze Ježíše Krista, Prostředníka, jedinou cestu, skrze kterou odpouští hříchy. Bůh nemůže odpustit hříchy na úkor své spravedlnosti, své svatosti a své pravdy. On však odpouští hříchy a to úplně. Neexistují žádné hříchy, které by nebyly odpuštěny v a skrze Pána Ježíše Krista. To je jediná naděje hříšníka a když tam spočine v upřímné víře, může si být jistý odpuštěním a to plně a zdarma. Existuje pouze jeden kanál. Ten je dostupný všem a skrze tento kanál přichází pro kající, zkroušené duši hojně a bohatě odpuštění tak, že i ty nejtemnější hříchy jsou odpuštěny. 7BC 912.9

Těmto lekcím byl vyučován Boží vyvolený lid tisíce let dříve a byly opakovány v různých symbolech a obrazech, aby v každém srdci mohlo být utvrzeno dílo pravdy, že bez prolítí krve není odpuštění hříchů. Velké naučení ztělesněné v přinášení každé krvácející oběti, vtisknuté v každém obřadu, vštěpované samotným Bohem, spočívalo v tom, že odpuštění hříchů přichází pouze skrze krev Kristovu; přesto jak mnozí nosí sužující jho a jak málo pocítují sílu této pravdy, osobně jednájí podle ní a získávají požehnání, jež mohli obdržet skrze dokonalou víru v krev Beránka Božího. ... 7BC 913.1

Spravedlnost požadovala utrpení člověka; Kristus však poskytl utrpení Boha. Nepotřeboval pro sebe žádných usmírujících utrpení; všechna jeho utrpení byla kvůli nám; všechny jeho zásluhy a svatost jsou dostupné pro padlého člověka, předložené jako dar. – Letter 12, 1892 7BC 913.2

(Mt 11,27; J 14,9; 17,19-26; 2 Te 2,3-4; Žd 8,1; 9,11-14.24; 13,12; 1 J 2,1). Kristus jediný pravý Prostředník – Náš velký Velekněz dovršil přinášení obětí, když sám trpěl za bránou. Tím bylo vykonáno dokonalé smíření za hříchy lidí. Ježíš je naším Obhájcem, naším Veleknězem, naším Přímluvcem. Proto naše nynější situace je podobná situaci Izraelitů stojících na vnějším nádvoří, očekávající a vyhlížející tu blahoslavenou naději, což je slavné zjevení našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. ... Symbol se setkal se skutečností v smrti Krista, Beránka zabitého za hříchy světa. Velký velekněz přinesl jedinou oběť, která má svoji cenu. 7BC 913.3

Kadidlo, které je nyní přinášeno lidmi, mše, které jsou odřikávány za účelem vysvobození duší z očištění, nemají u Boha žádný význam. Všechny oltáře a oběti, tradice a výmysly, jejichž prostřednictvím lidé doufají, že si zaslouží spasení, jsou falešnými představami. Nemají být přinášeny žádné oběti mimo; protože velký Velekněz koná své dílo ve svatyni. Žádné kníže nebo panovník se nesmí odvážit vejít za tuto svatou ohradu. 7BC 913.4

Ve svém prostřednickém díle nepotřebuje Kristus jako náš Obhájce žádné lidské zásluhy, žádnou lidskou přímluvu. Kristus je jediným Nositelem hříchu, jedinou obětí za hřích. Modlitby a vyznání mají být předkládány pouze Jemu, jenž vstoupil jednou provždy do svatého místa. Kristus prohlásil: „*Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ Chce dokonale spasit všechny, kteří k Němu ve víře přistupují, neboť stále žije, aby se za nás přimlouval. Proto mše, jeden z klamů římského katolicismu, nemá žádný význam. 7BC 913.5

Tak zvaná přímiluva svatých je největší podvod, který mohl být vymyšlen. Kněží a přední mužové nemají žádné právo se postavit mezi Krista a duše, za které On zemřel, jakoby byli nadáni vlastnostmi Spasitele a schopni odpustit přestoupení a hřích. Oni sami jsou hříšníky; jsou pouze lidmi. Jednoho dne uvidí, že jejich klamná učení vedla k přestoupením veškerého typu a druhu, k cizoložství, loupeži a podvodu. Jsou odpovědní za množství strašného zla, které lidé spáchali na svých bližních. ^{7BC 913.6}

Za všechno toto je Soudce vši země bude volat před soud, aby z toho vydali počet. Je zaznamenán případ každé duše, která byla uvězněna, každé lidské bytosti, která byla umučena. Zapisující anděl podpíral mučedníky, kteří nechtěli uctívat modly, ani nedovolili svým myslím a svému svědomí, aby se stalo nástrojem lidí, kteří byli podníceni satanem ke konání bezbožných činů. Tyto věci jsou konány pod vedením člověka hříchu, který se vydával za Boha, posadil se v Božím chrámě a přivlastnil si Boží výsadní práva, aby mohl provádět své vlastní plány. ^{7BC 913.7}

Nejmocnější lidská bytost, jakékoliv mohou být její požadavky, není nekonečná. Nemůže pochopit nekonečnost. Kristus jasně prohlásil: „*Nikdo nezná Syna, jedině Otec.*“ Jeden učitel se kdysi snažil představit velikost Boha, když zazněl hlas, říkající: „Nemůžeme ještě pochopit, kým on je.“ Učitel velkodušně odpověděl: „Kdybych byl schopen plně představit Boha, musel bych být buď já sám bohem, nebo by sám Bůh musel přestat být Bohem.“ ^{7BC 913.8}

„*Psáno jest v prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdeť ke mně*“ – ne skrze zpověď ani kněze nebo papeže, ale skrze mne, vašeho Spasitele. „*Ne že by kdo viděl Otce, jedině ten, kterýž jest od Boha, tenť jest viděl Otce. Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný.*“ To je absolutní Božství. Nejmocnější stvořený rozum ho nemůže pochopit; slova nejvýmluvnějšího jazyka nestačí na to, aby ho byla schopna popsat. Mlčení je největší výmluvností. ^{7BC 914.1}

Kristus představil světu svého Otce a představuje rovněž Bohu vyvolené, v nichž obnovil Boží mravní obraz. Jsou jeho dědictvím. Jim říká: „*Kdo vidí mne, vidí Otce.*“ „*Nikdo nezná kdo by byl Otec, jedině Syn, a komuž by chtěl Syn zjevit.*“ Žádný kněz, žádný teolog, nemůže zjevit Otce nějakému synu či dceři Adamově. ^{7BC 914.2}

Lidé mají pouze jednoho Obhájce, jednoho Přímiluvce, který je schopen odpustit přestoupení. Neměla by být naše srdce naplněna vděčností vůči Tomu, který dal Ježíše, aby se stal usmířením za naše hříchy? Přemýšlejte hlouběji o Otcově lásce zjevené v náš prospěch, lásce, kterou nám prokázal. Nemůžeme změřit tuto lásku. Neexistuje pro ni žádný rozměr. Můžeme pouze poukázat na Golgotu, na Beránka zabitého od ustanovení světa. Je to nekonečně velká oběť. Můžeme snad pochopit a změřit nekonečno? ... ^{7BC 914.3}

(Citace J 17,19-21.24-26). ^{7BC 914.4}

Zde vidíme velkého Přímiluvce předkládajícího své prosby svému Otcí. Žádný lidský prostředník se nemůže postavit mezi hříšníka a Krista. Žádného zemřelého proroka, žádného pohřbeného svatého zde není vidět. Kristus sám je našim Obhájcem. Všim tím, čím je Otec pro svého Syna, je pro ty, které jeho Syn ve svém lidství představil. V každé části svého díla Kristus působil jako představitel Otce. Žil jako náš Zástupce a Ručitel. Pracoval tak, jak by měli pracovat jeho následovníci, nezištně oceňující hodnotu každé lidské bytosti, za kterou trpěl a zemřel. – Manuscript 128, 1897 ^{7BC 914.5}

Dvojitý představitel – Kristus je představitelem Boha vůči člověku a představitelem člověka vůči Bohu. Přišel na tento svět jako zástupce a ručitel člověka, a proto je schopen dokonale spasit všechny, kteří činí pokání a vracejí se ke své věrnosti. Díky své spravedlnosti může postavit člověka do výhodného postavení. Kristus, náš velikonoční Beránek, byl obětován za nás. Položil svůj drahocenný, nevinný život, aby zachránil vinné lidské bytosti od věčné záhuby, aby se skrze víru v Něho mohli postavit bez viny před trůnem Božím. – Manuscript 29, 1899 ^{7BC 914.6}

(J 10,30). Proč pouze jeden Prostředník – Pouze Ježíš mohl dát záruku Bohu, protože je rovný Bohu. Pouze On může být prostředníkem mezi Bohem a člověkem, protože vlastní božství i lidství. – RH April 3, 1894 ^{7BC 914.7}

(Ř 8,24). Zlatý řetěz připevněný k Božímu trůnu – Kristova přímluva je jako zlatý řetěz připevněný k trůnu Božímu. Kristus proměnil zásluhy své oběti na prosby. Ježíš prosí a skrze jeho prosby přichází zdar. – Manuscript 8, 1892 ^{7BC 914.8}

7. (Iz 52,8). Pravda, jaká je v Ježíši – Jestliže vyučujeme pravdu podle svého vlastního způsobu, zjistíme, že ne vždy zde panuje takový dokonalý soulad, jaký by měl být. Jestliže však vyučujeme pravdu takovou, jaká je v Ježíši, budeme ji vyučovat v duchu pravého Učitele; a tehdy nebudeme mít různé názory a nebudeme křečovitě lpět na svých vlastních představách, ale shodneme se. A když takto budeme učit a věřit, že nám Ježíš bude nápomocný, abychom předkládali takovou pravdu, jaká je v NĚm, tehdy můžeme očekávat jeho pomoc a také ji dostaneme. – RH May 10, 1887 ^{7BC 914.9}

9.10. Viz komentář EGW k Nu 15,38-39; 1 Pt 3,3-4. ^{7BC 914.10}

1. Timoteovi 3.

1-13. (J 10,11-15). Pečlivost při výběru vedoucích církve – Kéž by Pán zapůsobil na mysle a srdce všech, kteří jsou spojeni se svatým Božím dílem, aby si uvědomili důležitost zjištění, zda ti, kteří slouží jako diakoni a starší, jsou vhodnými lidmi, aby jim mohlo být svěřeno Boží stádo. Ježíš nazývá sebe „Dobrým Pastýřem“. Činí tak na rozdíl od těch, kteří zaujímají zodpovědná postavení v církvi, ale kteří nemají žádné právo na tato místa, protože vrhají špatné světlo na dílo. Co je přirozené bude zjeveno. ^{7BC 914.11}

Porovnejte Dobrého pastýře, který položil svůj život za své ovce, s těmi, kteří jsou naplněni samolibostí, pýchou, diktátorstvím a rádi panují v církvi. Proroci podrobně popsali Kristovy vlastnosti. Předpověděli Ho jako něžného Pastýře, který nosí jehňátka na své hrudi. Jsou ještě jiní, na které poukazuje prorocství, kteří přijali postavení vedoucích a náboženských učitelů a které Slovo Boží napomíná za jejich zanedbání, jejich neschopnost konat dílo, které by měli konat ve svém zodpovědném postavení. – Manuscript 176, 1898 ^{7BC 915.1}

16. (Ko 1,26-27; Ř 16,25; viz kom. EGW k J 1,1-3,14; 2 Tm 3,16). Mimo chápání člověka – Velké je tajemství zbožnosti. Existují tajemství v životě Krista, kterým musíme uvěřit, i kdyby je nebylo možné vysvětlit. Omezená mysl nemůže proniknout do tajemství zbožnosti. – Letter 65, 1905 ^{7BC 915.2}

(1 Pt 1,1,12). Vtělení bolestným procesem – Dílo vykoupení je nazváno tajemstvím a skutečně je tajemstvím, jímž je věčná spravedlnost přinesena všem, kteří věří. Lidský rod se následkem hříchu dostal do nepřátelství vůči Bohu. Kristus za nekonečně velkou cenu skrze bolestný proces, tajemný andělům i lidem přijal lidství. Skryl své božství, odložil svou slávu a narodil se jako dítěátko v Betlémě. V lidském těle žil podle Božího zákona, aby mohl odsoudit hřích v těle a dokázat nebeským bytostem, že zákon byl ustanoven pro život a k zajištění štěstí, míru a věčného blaha všech, kteří jsou poslušní. Ale ta stejná nekonečně velká oběť, která je životem pro ty, kteří věří, je také svědectvím odsouzení pro neposlušné, mluvící o smrti a ne o životě. – Manuscript 29, 1899 ^{7BC 915.3}

1. Timoteovi 4.

1. Viz komentář EGW k Ko 2,8; 1 J 4,1. ^{7BC 915.4}

8. Viz komentář EGW k Př 3,17. ^{7BC 915.5}

12. (2 Tm 3,14-15). Pokorná závislost Timotea – V životě Timotea můžeme najít drahocenné lekce. Byl pouhým mládencem, když si ho Bůh zvolil za učitele; avšak jeho zásady byly díky správné výchově tak upevněny, že se stal způsobitelným pro toto důležité postavení. Snášel své odpovědnosti s tichostí podobnou Kristu. Byl věrný, stálý a upřímný a Pavel si ho vybral za svého společníka v práci a na cestách. Aby Timoteus dovedl čelit pohrdání kvůli svému mladému věku, Pavel mu napsal: „*Nižádný mladostí tvou nepohrdej.*“ Mohl to směle napsat, protože Timoteus nebyl domýšlivý, ale neustále vyhledával rady. ^{7BC 915.6}

Existuje mnoho mladých, kteří se řídí spíše popudem než úsudkem. Timoteus se však na každém kroku tázal: „*Je toto cesta Páně?*“ Neměl žádné zvlášť oslnivé schopnosti, ale zasvětil všechny své schopnosti službě Bohu a to učinilo jeho práci hodnotnou. Pán v něm našel mysl, kterou mohl formovat a utvářet pro uvnitř přebývajícího Ducha svatého. 7BC 915.7

Bůh i dnes chce použít mládež tak, jako používal Timotea, jestliže se podřídí jeho vedení. Je to vaší výsadou, abyste byli Božími misionáři. Bůh vás povolává do práce pro vaše spolence. Vyhledejte ty, o kterých víte, že se nacházejí v nebezpečí, a v Kristově lásce se jim snažte pomoci. Jak mají poznat Spasitele, jestliže nevidí jeho ctnosti v jeho následovnících? – YI Feb. 13, 1902 7BC 915.8

13-16. (2 Tm 2,1-3.7.15). Rozumové nadání nestačí – Poučení danému Timoteovi by měla být věnována pozornost v každé domácnosti a mělo by se stát výchovnou silou v každé rodině a v každé škole (citace 2 Tm 2,1-3.7.15). ... 7BC 915.9

Nejvyšším cílem naší mládeže by nemělo být usilování po něčem novém. Nic z toho nebylo v mysli ani v díle Timotea. Měli by mít na paměti, že v rukou nepřítele všeho dobra se jim samotné vzdělání může stát zničující silou. Byla to velmi rozumná bytost, která zaujímala vysoké postavení mezi zástupy andělů a která se nakonec stala vzbouřencem; a nyní mnoho myslí majících vyšší rozumové vzdělání, byli díky jeho moci přivedeni do otroctví. – YI May 5, 1898 7BC 915.10

16. „Budiz sebe pilen“ – „*Budiz sebe pilen i učení.*“ Především potřebuješ věnovat pozornost sám sobě. Nejdříve se odevzdej Pánu a zasvěť se službě Jemu. Zbožný příklad vypoví více ve prospěch pravdy než největší výmluvnost, která není doprovázena pořádným životem. Vyčistěte lampu duše a naplňte ji olejem Ducha. Hleďte u Krista tu milost, tu čistotu chápání, která vám umožní konat úspěšnou práci. Učte se od Něho, co to znamená pracovat pro ty, za které položil svůj život. Nejschopnější pracovník může vykonat velmi málo, jestliže Kristus není utvořený uvnitř, ta naděje a síla života. – RH Aug. 19, 1902 7BC 916.1

1. Timoteovi 5.

13. Viz komentář EGW k Ex 31,1-6. 7BC 916.2

24-25. (Zj 20,12-13). Odstranění hříchů – Některé hříchů lidí jsou předem odhaleny, vyznány pokáním a opuštěny a jdou předtím na soud. Opuštění je napsáno naproti jménům těchto lidí. Ale jiné hříchů lidí jdou za nimi, nejsou odstraněny pokáním a vyznáním a tyto hříchů zůstanou znamenány proti jejich jménům v nebeských knihách. – Manuscript 1a, 1890 7BC 916.3

1. Timoteovi 6.

10. Viz komentář EGW k Mt 26,14-16. 7BC 916.4

12. (viz kom. EGW k Ga 5,6). Drahocenná zaslíbení – „*Dosáhni věčného života.*“ Přijďte ve víře k Ježíši. Proste a vezmete. Opuštění hříchů je zaslíbeno těm, kdo činí pokání, ospravedlněním těm, kdo věří a korunou života tomu, kdo je věrný až do smrti. – Letter 33, 1895 7BC 916.5

19. Viz komentář EGW k 2 K 9,6. 7BC 916.6

20. (Ko 2,8; viz kom. EGW k 1 J 2,18). Věda a náboženství se navzájem osvětlují – Bůh je základem všeho. Veškerá pravá věda je v souladu s jeho díly; veškerá pravá výchova vede k poslušnosti vůči jeho vládě. Věda odhaluje nové divy našemu pohledu; vystupuje vysoko a zkoumá nové hlubiny; nepřináší však nic ze svého bádání, co by bylo v rozporu s božským zjevením. Nevědomost se může snažit podporovat falešné pohledy na Boha odvoláváním se na vědu; ale kniha přírody a psané Slovo nejsou v rozporu; osvětlují se navzájem. Správně pochopené nás seznamují s Bohem a jeho charakterem vyučující nás něco o moudrých a blahodárných zákonech, skrze které On působí. – ST March 20, 1884 7BC 916.7

Sofistika falešné vědy – Stále se musíme mít na pozoru před sofistikou, pokud jde o geologii a další obory takzvané falešně nazývané vědy, která nemá ani zdání pravdy. Teorie významných mužů musí být pečlivě prosévány od sebemenších stop nevěreckých náznaků. Jedno malé semínko

zaseté učitelé na našich školách, jestli bude přijato studenty, přinese žeň nevěry. Pán dal všem jasný rozum, který člověk vlastní, a ten by měl být zasvěcen jeho službě. – RH March 1, 1898 ^{7BC 916.8}

*****

2. Timoteovi 1.

1-2. (kap. 4,6-9). Pavlův druhý list k Timoteovi – Tento list byl napsán Timoteovi, prvnímu biskupovi sboru v Efezu, poté, co byl Pavel podruhé přiveden před Nera, aby svědčil svým životem o víře, kterou měl. Na místě, kde je zaznamenán tento popis jeho zkoušek skrze lidi, kteří odešli od víry, Pavel vypovídá slova, která by měla povzbudit naše srdce, když my budeme procházet stejným územím. – RH July 18, 1907 ^{7BC 916.9}

Vzájemná náklonnost mezi Pavlem a Timoteem – Apoštolův projev mu získal mnoho přátel a on byl navštěvován osobami vysokého postavení, které považovali jeho požehnání za vyšší hodnoty než přízeň vládců světa. Ale byl tam jeden přítel, po jehož účasti a společenství toužil v těchto posledních dnech zkoušky. Tento přítel byl Timoteus, kterému svěřil péči o sbor v Efezu a který tam měl proto zůstat, když se Pavel vydal na svou poslední cestu do Říma. ^{7BC 916.10}

Vzájemná náklonnost mezi Pavlem a Timoteem začala Timoteovým obrácením; a toto pouto sílilo, jak společně sdíleli naději, nebezpečí a těžkosti misijního života, dokud se nezdálo, že jsou jako jeden muž. Rozdíl mezi jejich věkem a rozdíl mezi jejich charaktery způsobil, že jejich láska k sobě navzájem se stala opravdovější. Vroucí, horlivý a nezkrotný Pavlův duch našel odpočinek a útěchu v měkké, poddajné a samotářské povaze Timotea. Věrná služba a něžná láska tohoto osvědčeného společníka rozjasnila mnoho temných hodin apoštolova života. Všim, čím byl Melancton Lutherovi, všim, čím syn může být milovanému a ctěnému otci, byl mladý Timoteus zkušenému a osamělému Pavlovi. – YI July 10, 1902 ^{7BC 917.1}

9. Viz komentář EGW k L 17,10; Ef 2,8-9. ^{7BC 917.2}

10. Viz komentář EGW k Žd 2,14. ^{7BC 917.3}

12. Zdravá náboženská zkušenost – „*Já vím, komu jsem uvěřil.*“ (Pavel) nežil pod mračnem pochybnosti, hledající svou cestu v mlze a temnotě nejistoty, stěžující si na útrapy a zkoušky. Hlas radosti, posilován nadějí a odvahou, zní celými dějinami až do našich dnů. Pavel měl zdravou náboženskou zkušenost. Kristova láska byla jeho velikým tématem a ovládající silou. – RH Sept. 8, 1885 ^{7BC 917.4}

2. Timoteovi 2.

1-3.7.15. Viz komentář EGW k 1 Tm 4,13-16. ^{7BC 917.5}

1-4. Viz komentář EGW ke kap. 4,1-7. ^{7BC 917.6}

14. Záměrné spory – (Citace 2 Tm 2,11-14). Co to znamená? Znamená to, že mohou vzniknout spory o slova a myšlenky, ale měly by sledovat určitý záměr, měly by zlomit zatvrzelost a odpor, který se nachází v lidských srdcích, aby jejich mysl mohla být tak obměkčena a podmaněna, aby když semena pravdy dopadnou do půdy srdce, mohla zapustit kořeny. – Manuscript 13, 1888 ^{7BC 917.7}

14-16. (v. 23-26; kap. 4,1-5; Ko 2,8; viz kom. EGW k Zj 14,1-4; 18,1). Zastavte všechny neužitečné spekulace – Toto je varování určené pro tuto dobu. Pak přichází příkaz, který musí být často udělen: „*Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za něž by se nebylo proč stydět, a kterýž by právě slovo pravdy rozdělaval.*“ Uč se přijmout pravdy tak, jak byly zjeveny, a zacházej s nimi takovým způsobem, aby se staly pokrmem pro Boží stádo. ^{7BC 917.8}

Budeme se setkávat s těmi, kteří dovolí, aby jejich mysle bloudily v neužitečných dohadách o věcech, o kterých není nic mluveno ve Slově Božím. Bůh mluví nejzřetelnějším jazykem o každém tématu, který se týká spasení duší. Touží však, abychom se vyhnuli všem vysněným představám, a říká nám: „*Jdi na vinici mou dnes a dělej.*“ Přichází noc, kdy žádný nebude moci pracovat. Zastav-

te veškerou neužitečnou zvědavost; bděte, pracujte a modlete se. Studujte pravdy, které byly zjeveny. Kristus chce rozbít veškerá prázdná snění a směřuje nás na pole zralé ke žni. Jestliže nebudeme horlivě pracovat, věčnost nás přemůže svým břemenem zodpovědnosti. – RH Feb. 5, 1901 ^{7BC 917.9}

18. (Ko 2,8). Chytání stínů – V Písmu svatém máme povzbuzení, že jestli budeme chodit pokorně před Bohem, získáme poučení. Jsme však varováni před nepřiměřenou zvědavostí. „*Bezbožných pak těch křiků daremných varuj se, neboť velmi rozmnožují bezbožnost*“, vedou na stezky domněnek a fantazie, s kterými nemáme mít nic společného. To jsou zbytečné, nepodstatné teorie lidského výmyslu, které udržují mysl, aby přebývala v nicotnosti. Není v nich nic jistého nebo podstatného. O těch, kteří rozšiřují tyto teorie, Pavel říká: „*A řeč jejich jako rak rozjídá se. Z nichž jest Hymeneus a Filétus. Kteříž při pravdě pobloudili od cíle, pravíce, že by se již stalo vzkříšení, a převracejí víru některých.*“ ^{7BC 917.10}

Za dnů apoštolů byly ty nejpošetilejší bludy předkládány jako pravda. Dějiny se opakují a budou se opakovat. Vždycky budou takoví, kteří, i když jsou zdánlivě svědomití, se chopí stínu, upřednostňují ho před skutečností. Přijmou blud namísto pravdy, protože blud je oděn novým rouchem, které jak si myslí, přikrývá něco podivuhodného. Nechť je však tato přikrývka odstraněna a objeví se prázdnota. – RH Feb. 5, 1901 ^{7BC 917.11}

20. (Mt 13,47-48). Dobří i zlí v církvi – (Citace 2 Tm 2,19-20). Ten „veliký dům“ představuje církev. V církvi se nacházejí stejně tak ničemní jako i drahocenní. Síť vržena do moře shromažďuje jak dobré tak i zlé. – RH Feb. 5, 1901 ^{7BC 918.1}

21. Prázdné nádoby jsou potřebné – Jaký druh nádob je užitečný pro Mistra? – Prázdné nádoby. Když vyprázdníme duši od každého poskvrnění, jsme připraveni k použití. – RH Feb. 28, 1899 ^{7BC 918.2}

Očišťování osobním dílem – „*Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, a užitečnou Pánu, ke všelikému skutku dobrému hotovou.*“ Takový člověk nepřijme teorie, které, kdyby byly přijaty, by vedly ke zkaženosti. Očistil se od všech nespravedlivých názorů, které, kdyby byly přijaty, by ho odvedly od neomylného Slova Božího k nejistým lidským výmyslům, hanbě a zkaženosti. Odolává působení nepřítele skrze nádoby zneuctění. Zkoumáním Písma svatého s mnohými modlitbami nalezne stezku hodnou následování, ne stezku člověka, ale stezku, která vede k nebesům. ^{7BC 918.3}

Dílo očištění je osobní prací. Nikdo nemůže vykonat tuto práci za druhého. „*Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou a užitečnou Pánu.*“ Duch Boží působí skrze posvěcené lidské nástroje, vedouce je k správnému jednání. Bude jim udělena schopnost a milost. Lidé budou naplněni horlivou touhou zvěstovat pravdy evangelia, pevně a rozhodně a jasným způsobem. – RH Feb. 5, 1901 ^{7BC 918.4}

23-26. (v. 14-18; kap. 4,1-5; Ko 2,8; Zj 7,3-4; viz kom. EGW Zj 3,1-3; 14,1-4). Není místa pro všetečnou zvědavost – Existují některé věci, na které si musíme dát pozor. Budou přicházet dopisy, v nichž budou pokládány otázky, týkající se pečetení Božího lidu, kdo bude zapečetěn, kolik jich bude, a jiné všetečné otázky. Domnívám se, že jim musíme říci, aby četli a mluvili o věcech, které jsou jasně zjeveny. Máme povzbuzení ve Slově Božím, že jestliže budeme chodit pokorně s Bohem, obdržíme poučení. Ale všetečná zvědavost nemá být povzbuzována. ^{7BC 918.5}

K druhé kapitole druhé epištoly k Timoteovi můžeme odkázat ty, kteří touží po vzniku nějaké nové a cizí věci, která je výtvorem lidské představivosti a která je tak moc podřízena velikým a vznešeným postojům Písma svatého, jako je obecné pod svatým. Na pošetilé otázky můžeme odpovědět rčením: Počkej a všechno, co je pro nás nezbytné, abychom věděli, poznáme. Naše spasení není závislé na vedlejších otázkách. – Letter 58, 1900 ^{7BC 918.6}

2. Timoteovi 3.

14-15. (Sk 16,1-3). Timoteova výchova od dětství – Timoteova matka a babička byly spojené ve svém úsilí vychovat ho pro Boha. Co bylo jeho učební knihou? – Bible. Pavel, jeho otec v

evangelium, prohlašuje: „*Od dětinství svatá Písma znáš.*“ Víra matky a babičky v Boží výroky byla pro Timotea neustálou ukázkou, že požehnání tkví v plnění Boží vůle. 7BC 918.7

Když byl Timoteus trochu více než chlapcem, Pavel si ho vzal za společníka v díle. Ti, kteří učili Timotea v jeho dětství, byli odměněni tím, že viděli syna, o kterého pečovali, jak je spojen v úzkém společenství s velkým apoštolem. – Manuscript 117a, 1901 7BC 918.8

(1 Tm 4,12). Vliv a zbožnost Timotea – Pavel Timotea miloval, protože Timoteus miloval Boha. Jeho rozumné poznání prožité zbožnosti a pravdy mu udělilo odlišnost a vliv. Zbožnost a vliv jeho domácího života nebyly laciného druhu, ale čistými, rozumnými a nezkaženými falešnými názory. Morální vliv jeho domova byl podstatný, ne nárazový, neimpulsivní a neproměnlivý. Slovo Boží bylo měřítkem, které Timotea usměřňovalo. Přijímal jeho poučení řádek za řádkem, předpis za předpisem, trochu odtud a trochu odtamtud. Před jeho myslí byly udržovány dojmy nejvyššího možného druhu. Jeho domácí učitelé spolupracovali s Bohem při výchově tohoto mládence, aby uměl nést břemena, která měla na něj dopadnout již v ranním věku. ... 7BC 918.9

Vidíme, jakou přednost měl Timoteus ve správném příkladu zbožnosti a pravé zbožnosti. Náboženství bylo ovzduším jeho domova. Projevená duchovní moc zbožnosti v domově ho udržovala čistým v řeči a prostým všech zkažených názorů. Od dětství znal Timoteus svatá Písma. Měl užitek z písem Starého zákona a částí rukopisů Nového zákona, učení a lekcí Kristových. – Letter 33, 1897 7BC 919.1

16. (1 Tm 3,16; 2 Pt 1,21; viz kom. EGW k J 17,17). Mimo omezené chápání – Jsou takoví, kteří si myslí, že jsou plně schopní se svým omezeným úsudkem vzít slovo Boží a prohlásit, co jsou slova vnuknutí a co nejsou slova vnuknutí. Chci vás varovat, abyste opustili toto území, moji bratři ve službě. „*Szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.*“ (Ex 3,5) Neexistuje žádný smrtelný žijící člověk, bez ohledu na to, kým je, nebo jaké je jeho postavení, kterého by Bůh oprávnil k tomu, aby se hrabal a vybíral v jeho Slově. 7BC 919.2

Je pravdou, že apoštol řekl, že v Písmu svatém jsou některé věci, které jsou nesnadné k pochopení. Ano, jsou takové. A kdyby tam nebyly věci, které jsou těžké a nesnadné k pochopení, tehdy by mohl skeptik, který nyní obhazuje to, že Bůh dal zjevení, které nemůže být pochopeno – tehdy by mohl říci, že má nějakou jinou výmluvu. Boží nekonečnost je o tolik vyšší než jsme my, že pro člověka je nemožné pochopit tajemství zbožnosti. 7BC 919.3

Boží andělé pohlíželi s úžasem na Krista, který vzal na sebe podobu člověka a pokorně spojil své božství s lidstvem, aby mohl sloužit padlému muži. Je to divem mezi nebeskými anděly. Bůh nám řekl, že On to skutečně učinil, a my máme přijmout slovo Boží tak, jak ho čteme. 7BC 919.4

A i když se můžeme snažit rozumovat o našem Stvořiteli, jak dávno existuje, odkud přišlo zlo poprvé na náš svět a o všech těchto věcech, můžeme o nich uvažovat do té doby, dokud neupadneme do mdlob, nebudeme vyčerpáni bádáním, když před námi stále leží nekonečno. Nemůžeme to pochopit. Jak se tedy nějaký člověk může odvážit vzít do rukou Bibli a tvrdit, že tato část je inspirovaná a tato část není inspirovaná? Byla bych raději obě mé ruce odstranila z mých ramen, než bych vůbec kdy měla učinit prohlášení nebo předložit můj úsudek na slovo Boží ohledně toho, co je a co není inspirované. 7BC 919.5

Jak může smrtelný člověk vědět něco o této věci? Má přijmout slovo Boží tak, jak ho čte, a pak ho uznat tak, jak je, vnést ho do života a vetkat ho do svého charakteru. V Božím slově je všechno jasně zjeveno, co se týče spasení lidí, a jestli toto Slovo přijmeme a pochopíme ho podle svých nejlepších schopností, tehdy nám sám Bůh pomůže při jeho pochopení. 7BC 919.6

Lidské mysle bez zvláštní pomoci Ducha Božího uvidí v Bibli mnoho věcí velmi nesnadných k pochopení, protože jim chybí božské osvětlení. Lidé by neměli přistupovat k Božímu slovu s předložením svého vlastního způsobu, nebo své vlastní vůle anebo svými vlastními myšlenkami, ale měli by přijít s tichým, pokorným a svatým duchem. 7BC 919.7

Nikdy se nesnažte zkoumat Písmo svaté, pokud nejste připraveni naslouchat, pokud nejste připraveni být žáky, pokud nejste připraveni naslouchat Slovu Božímu, jako kdyby jeho hlas mluvil přímo k vám z živých výroků. Necht' nikdy smrtelný člověk nevynáší soud nad Slovem Božím nebo nevynáší rozsudek o něm, jak velká jeho část je inspirovaná a kolik z něho není inspirováno a že ta-

to část je víc inspirována než nějaké jiné části. Bůh ho varuje, aby opustil toto místo. Bůh nikomu nesvěřil žádnou takovou práci. – Manuscript 13, 1888 ^{7BC 919.8}

(Ex 3,5). Boží slovo nemá být pitvááno – Bude to stát celou věčnost, aby byla zjevena sláva a vyneseny drahocenné poklady Slova Božího. Nedovolte, aby nějaký žijící člověk přišel k vám a začal rozebírat Boží slovo, říkající vám, co je zjevení, co je inspirace a co není, aniž byste ho napomenuli. Řekněte všem takovým, že prostě nic neznají. Nejsou prostě schopni pochopit věci Božího tajemství. To, co potřebujeme, je vzbudit víru. Nikdo nemá říci: „To zavrhuji a to přijímám,“ ale potřebujeme mít absolutní víru v Bibli jako celek a to v takovou, jaká je. ^{7BC 919.9}

Vyzýváme vás, abyste vzali vaše Bible, ale nepoložte na ni svatokrádežnou ruku, říkající: „To není inspirované,“ jednoduše proto, že to tak pověděl někdo jiný. Ani jedno písmenko ani jeden puntík nemůže být nikdy odstraněn z tohoto Slova. Ruce pryč, bratři! Nedotýkejte se truhly smlouvy. Neklad'te na ni své ruce, ale nechejte Boha, ať jí hýbe. Ona vznikla díky jeho vlastní moci a On bude působit takovým způsobem, že se stane kompasem našeho spasení. Potřebujeme Bohu přenechat nějaké místo k práci. Nedovolme, aby Ho spoutaly lidské myšlenky. ^{7BC 920.1}

Poznala jsem něco ze slávy budoucího života. Jednou mi napsala jistá sestra a tázala se mě, jestli bych jí nemohla něco povědět o městě našeho Boha více, než máme napsáno ve Slově. Ptala se mě, zda bych jí nemohla načrtnout něco z jeho plánů. Napsala jsem jí, že jí musím říci: „*Szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.*“ „Ne,“ řekla jsem, „nemůžeš to vyličit, nemůžeš to zobrazit, a smrtelný jazyk mučedníků nemůže podat jakýkoliv popis slávy budoucího života; ale řeknu ti, co můžeš udělat. Můžeš *usilovně chvátat, běžet k cíli, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši*‘. Můžeš zemřít vlastnímu „já“; můžeš se snažit růst k dokonalosti křesťanského charakteru v Kristu Ježíši.“ To je náš úkol; když se však lidé začnou plést, zasahovat do Božího Slova, musím jim říci, aby dali své ruce pryč, protože nevědí, co činí. – Manuscript 13, 1888 ^{7BC 920.2}

2. Timoteovi 4.

1-5. (kap. 2,14-18.23-26; Ř 1,25; Ko 2,8). Změnili pravdu v lež – Nikomu není dovoleno překrucovat pravdu lacinými představami, dáváním vynuceného, tajemného výkladu Slovu Božímu. Takto se dostávají do nebezpečí, že obrátí Boží pravdu v lež. Takoví potřebují, aby se jejich srdcí dotkl božský Duch. Tehdy poselství pro tento čas bude jejich břemenem. Nebudou vyhledávat lidské zkoušky, aby našli něco nového a neznámého. Sobota čtvrtého přikázání je zkušebním kamenem pro tuto dobu. ...

Mezi mladými lidmi existuje planoucí touha získat něco nového, i kdyby to mělo nejmenší hodnotu. Pán nechce, aby se mysl zabývala zbytečnými maličkostmi, hledající něco, co nikdy nenajde. Přeje si, abychom usilovali o čistou, jasnou duši, duši obmytou a vybílenou v krvi Beránka. To je to bílé roucho Kristovy spravedlnosti, které umožňuje hříšníkovi přístup do přítomnosti nebeských andělů. Ne barva jeho vlasů, ale jeho dokonalá poslušnost vůči všem Božím přikázáním, mu otevře brány Svatého Města. – Letter 207, 1899 ^{7BC 920.3}

1-7. (kap. 2,1-4). Věrnost ve službě – Pavel již téměř dokončil svůj běh a chtěl, aby Timoteus zaujal jeho místo a chránil sbory před bludy a kacířstvím, pomocí kterých se je satan a jeho pomocníci budou snažit odvést od pravdy. Nabádá ho, aby se vyhýbal časným záležitostem a zápletkám, jež by mu mohly bránit v tom, aby se věnoval cele Božímu dílu. S veselou myslí snášel odpor, hanu a pronásledování, kterému bude vystaven pro svou věrnost. Má se plně osvědčit ve své službě tím, že použije všech možných prostředků pro konání dobra svým spolubližním. – YI July 10, 1902 ^{7BC 920.4}

3-4. Viz komentář EGW k Sk 20,30; Ko 2,8; 1 J 4,1. ^{7BC 920.5}

6-9. Viz komentář EGW k kap. 1,1-2. ^{7BC 920.6}

7-8. Viz komentář EGW k Zj 14,13. ^{7BC 920.7}

13-14. (Sk 19,33). Alexandrovo působení způsobilo Pavlovo poslední zatčení – V domě jednoho učedníka ve městě Troada byl Pavel opět zatčen a z tohoto místa byl spěšně dopraven do svého posledního vězení. ^{7BC 920.8}

Toto zatčení bylo způsobeno úsilím Alexandra Kotláře, který tak neúspěšně odporoval apoštolovu dílu v Efezu a který se nyní chopil příležitosti, aby se pomstil tomu, jehož nemohl přemoci. – LP 305 ^{7BC 920.9}

13.16-21. Pavel statečně čelí smrti – Pavel uzavírá svůj list různými osobními poselstvími a stále znovu opakuje naléhavé prosby, aby Timoteus vynaložil veškerou svou snahu, aby k němu přišel brzo, a pokud možno, aby přišel ještě před zimou. Popisuje svou samotu z důvodu opuštění některých přátel a vynucené nepřítomnosti jiných a aby se Timoteus nadále nezdráhal, neváhal, bojí se, že sbor v Efezu požadoval jeho práci, Pavel uvádí, že již poslal Tychika, aby zaujal místo Timotea v době jeho nepřítomnosti. A pak dodává dojemnou prosbu: „*Plášť, kteréž jsem nechal v Troadě u Karpa, když půjdeš, přines s sebou, i knihy, zvláště pergamén.*“ ^{7BC 920.10}

Při svém druhém uvěznění byl Pavel zatčen a odveden pryč tak spěšně, že neměl žádnou příležitost posbírat svých nemnoho „knih“ a „pergamenů“, nebo dokonce vzít s sebou svůj plášť. A nyní nastávala zima a on věděl, že bude trpět chladem ve své vlhké vězeňské cele. Neměl žádné peníze k zakoupení dalšího oděvu, a proto věděl, že jeho konec může přijít každou chvílí, a s jeho obvyklým zapomináním na sebe a z obavy, aby nezatěžoval církev, prosí, aby kvůli němu nemuseli snášet žádné výdaje. – LP 327 ^{7BC 921.1}

16-17. Pavel a Nero tváří v tvář – Pavel a Nero tváří v tvář! Vzezření panovníka nesoucí hanebný záznam vášní, které v něm zuřily; tvář vězně vypovídající příběh o srdci smířeném s Bohem i lidmi. Výsledky protichůdných systémů výchovy se postavily tohoto dne proti sobě – život neomezeného sebeuspokojování a život naprostého sebeobětování. Zde stanuli představitelé dvou ideologií života – vše pohlcující sobectví, které nepovažuje nic za příliš cenné, aby bylo obětováno pro chvilkový požitek, a sebeodříkavá vytrvalost, připravena obětovat svůj život, bude-li to zapotřebí pro dobro jiných. – YI July 3, 1902 ^{7BC 921.2}

*****

Titovi 1.

9-11. Viz komentář EGW k Sk 15,1.5. ^{7BC 921.3}

Titovi 2.

8. Viz komentář EGW k Ko 4,6. ^{7BC 921.4}

10. (Fp 2,5). Zkrášlovat Kristovo učení – Abychom mohli zkrášlit učení Krista našeho Spasitele, musíme mít stejnou mysl, jaká byla v Kristu. Musíme přemoci své záliby a předsudky, svou touhu po uspokojení vlastního „já“ ke škodě jiných. Necht' ve vašich srdcích vládne pokoj Boží. Kristus musí být v nás živou, působící mocí. – Manuscript 39, 1896 ^{7BC 921.5}

11. Viz komentář EGW k Ef 4,7; 1 Pt 1,22. ^{7BC 921.6}

14. Viz komentář EGW k L 17,10; Ř 3,20-31; Ga 5,6. ^{7BC 921.7}

Titovi 3.

5. Viz komentář EGW k L 17,10; Ř 3,20-31. ^{7BC 921.8}

*****

Židům 1.

3. (Ko 1,15; 2,9; 3,10; viz kom. EGW k J 1,14; Sk 1,11; 17,28; Ef 1,20-21; Žd 2,14-18).

Osobnost Boha – (Kristus) představil Boha, ne jako podstatu, která prostupuje přírodu, ale jako Boha, který vlastní osobnost. Kristus byl obrazem osoby svého Otce; a přišel na náš svět, aby obnovil v člověku Boží morální obraz, aby člověk, přestože padl, skrze poslušnost Božích přikázání mohl být poctěn božským obrazem a charakterem – ozdobený krásou božského původu. – Manuscript 24, 1891 ^{7BC 921.9}

4-14. Všemohoucnost Ježíše – (Citace Žd 1,4-12). V těchto slovech je představena všemohoucnost Pána Ježíše. On je představen studentům Bible jako Stvořitel světa a je jejich zákonitým Vládcem. (Citace Žd 1,13-14). ^{7BC 921.10}

První kapitola epistoly k Židům porovnává postavení andělů a postavení Krista. Bůh vypověděl slova vztahující se na Krista, která nemohou být aplikována na anděly. Oni jsou „*služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení*“, ale Kristus, jako Prostředník, je velkým Služebníkem v díle vykoupení. Duch svatý je jeho zástupcem na našem světě, aby vykonal božské záměry přinášejíce padlému člověku moc shůry, aby se mohl stát vítězem. Všichni, kteří vstupují do smlouvy s Ježíšem Kristem, stávají se adoptováním Božími dětmi. Jsou očišťováni obnovující mocí Slova a andělé jsou posíláni, aby jim sloužili. – Manuscript 57, 1907 ^{7BC 922.1}

6-8. Viz komentář EGW ke kap. 3,1-3; J 1,1-3.14; Ko 2,9. ^{7BC 922.2}

8. Viz komentář EGW k J 1,1-3. ^{7BC 922.3}

14. (viz kom. EGW k Sk 10,1-6; Zj 5,11). Moc a účinnost pro církev – Božská služba je potřebná, aby dala moc a účinnost církvi na tomto světě. Boží rodina na zemi, vystavená pokušením a zkouškám, je velmi blízká jeho srdci lásky. On určil, aby bylo udržováno spojení mezi nebeskými bytostmi a jeho dětmi na této zemi. Andělé z nebeských dvorů jsou posíláni, aby sloužili těm, kteří mají být dědici spasení. – Manuscript 142, 1899 ^{7BC 922.4}

(Jk 4,8). Dobří andělé zdržují satana – Bůh má anděly, jejichž celá činnost spočívá v tom, aby přitahovali ty, kteří budou dědici spasení. Kdykoli někdo učiní krok směrem k Ježíši, Ježíš jde směrem k němu. Působení andělů spočívá v tom, aby zdržovali satanovu moc. – Manuscript 17, 1893 ^{7BC 922.5}

(Ef 6,12). Aby pomáhali pokoušeným duším – Nebeští andělé jsou posláni, aby bděli nad ovce Kristovy pastvy. Když satan se svými klamnými nástrahami chce svést, kdyby bylo možné, i vyvolené, tito andělé dají do pohybu vlivy, které zachrání pokoušené duše, pokud jen budou dbát na Slovo Páně, uvědomí si své nebezpečí a řeknou: „*Ne, já se nechci stát účastníkem těchto satanových úkladů. Mám staršího bratra na trůnu v nebi, který ukázal, že má o mě něžný zájem, a já nechci způsobit bolest jeho srdci lásky. Vím a jsem si jist, že On bdí nad svými dětmi a chrání je jako zřítelnicí svého oka. Neexistuje ubývání jeho lásky. Nechci zarmucovat Kristovo srdce; nechci se stát pokušitelem pro ostatní.*“ – Letter 52, 1906 ^{7BC 922.6}

(Zj 5,9-12). Andělé budou účastni konečného vítězství – Jako neviditelné nástroje andělé působí skrze lidské bytosti, aby vyhlásili přikázání Boží. Andělé mají mnohem více co do činění s lidskou rodinou než, si mnozí myslí. O andělech je řečeno: „*Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteří posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?*“ ^{7BC 922.7}

Svatí andělé se připojí ke zpěvu vykoupených. I když nemohou zpívat z osobní zkušenosti „On nás obmyl svou vlastní krví a vykoupil nás Bohu“, tak přece jen chápou velké nebezpečí, před kterým byl lid Boží ochráněn. Nebyli snad posláni na pomoc těm, pro které mají pozvednout korouhev proti nepříteli? Mohou plně sdílet vroucí nadšení těch, kteří mají zvítězit skrze krev Beránka a slovo svého svědectví. – Letter 79, 1900 ^{7BC 922.8}

Andělé spolupracují s lidskými nástroji – Svaté, služební bytosti nebes spolupracují s lidskými nástroji, aby přivedli na bezpečné stezky všechny, kteří milují pravdu a spravedlnost. Největší radostí nebeských andělů je rozprostrít ochranný štít jejich něžné lásky nad dušemi, které se obracejí k Bohu; a satan bojuje s rozhodností, aby si udržel každou duši, která má světlo a důkazy.

Jeho nelítostnou, vytrvalou touhou je zničit, pokud možno, každou duši. Chcete stát pod jeho korouhví? 7BC 922.9

Andělské mocnosti stojí pevně a odhodlaně na stráži, aby satan nemohl získat vítězství. Znovu by získali každou duši v našem světě, který je pod satanovou korouhví, kdyby tyto ubohé duše tak dychtivě neusilovaly vyhýbat se jejich milosrdným službám a zachraňující moci. Jejich hluboká a opravdová láska k duším, za které Kristus zemřel, je nesmírná. Chtěli by učinit tyto svedené duše rozumnými, pokud jde o to, jak by se měli vyzbrojit, aby mohli zlomit kouzlo, které satan na ně uvalil. 7BC 922.10

Kdyby jen vzhlíželi k Ježíši a na okamžik viděli opravdově a upřímně, jaká láska se projevila v oběti, která byla za ně přinesena! Kdyby jen mohli vidět satanovo rozhodné úsilí směřující k tomu, aby zatemnil svým pekelným stínem každý světelný paprsek, který by mohl vstoupit do mysle a srdce osob nyní mrtvých v přestoupeních a hříších! Ó, kéž by se probudili ze své strnulosti tak, jak celý svět brzy procitne troubou Boží, která bude ohlašovat jeho příchod! ... 7BC 922.11

Andělé zdržují hubící nástroje; protože mají silný zájem o tyto vzpurné syny a chtějí jim pomoci, aby se vrátili do ovčince bezpečí a pokoje, aby mohli být nakonec vítězi a mohli být spaseními, navěky spaseními s Boží rodinou v nebi. – Manuscript 29, 1900 7BC 923.1

(J 17,21). Nebeské ovzduší přinesené na zem – Dílo těchto nebeských bytostí spočívá v přípravě obyvatel tohoto světa, aby se mohli stát Božími dětmi, čistými, svatými a neposkvrněnými. Avšak lidé, i když tvrdí, že jsou Kristovými následovníky, se nechtějí postavit tam, kde by mohli pochopit tuto službu, a takto je dílo nebeských poslušů ztěženo. Andělé, kteří stále patří do Otcovy tváře v nebi, by raději zůstali v těsné blízkosti Boha, v čistém a svatém ovzduší nebes; musí však být vykonáno dílo přinášení tohoto nebeského ovzduší duším, které jsou pokoušené a zkoušené, aby je satan nemohl učinit nezpůsobilými pro místa, které Pán pro ně připravil, aby jimi zaplnil nebeské dvory. 7BC 923.2

Knížatstva a mocnosti v nebeských místech se spojí s těmito anděly v jejich službě pro ty, kteří budou dědici spasení. Ale jak je to smutné, že toto dílo je ztěžováno hrubostí, tvrdostí a světáctvím mužů a žen, kteří jsou tak žádostiví dosáhnout svých vlastních cílů, uspokojit svá vlastní přání, že ztratí ze zřetele Slovo Boží, které by mělo být jejich učitelem a jejich průvodcem. 7BC 923.3

Pán přiděluje každému andělu jeho úkol pro tento padlý svět. Božská pomoc je udělena mužům i ženám. Mají možnost spolupracovat s nebeskými bytostmi, aby se mohli stát Božími spolupracovníky. Před nimi je postavena možnost získat způsobilost pro přebývání v Boží přítomnosti, aby jim bylo umožněno vidět jeho tvář. Nebeští andělé působí, aby přivedli lidskou rodinu do těsného bratrství a jednoty popisované Kristem, takové, jaká existuje mezi Otcem a Synem. Jak mohou lidé tak vysoce počtení Bohem zanedbat ocenit své příležitosti a přednosti? Jak mohou odmítnout přijmout nabídnutou božskou pomoc? Jak mnoho by lidské bytosti mohli získat, kdyby měli věčnost stále před očima! 7BC 923.4

Satanské nástroje stále bojují o nadvládu nad lidskou myslí, avšak Boží andělé jsou stále v činnosti, posilující rukou opuštěných a utvrzující kolena klesající všech, kteří volají k Bohu o pomoc. – RH July 4, 1899 7BC 923.5

Linka nebeského spojení – Boží andělé jsou ve spojení s Božím lidem, chrání ho a odrážejí mocnosti temnoty, aby neměly žádnou moc nad těmi, kteří mají být dědici spasení. Pracujeme v souladu s anděly? Toto je spojující linka, kterou Pán určil pro lidské děti. – Manuscript 1, 1890 7BC 923.6

Zvláštní úkol pro každého anděla – Pán Ježíš má zvláštní práci určenou pro každého člena andělské rodiny. Lidské nástroje mají taktéž určenou práci, kterou je třeba konat v zájmu svých vlastních duší a duší ostatních, kteří mají být spaseni skrze jejich vliv. Boží andělé způsobí, že práce lidí se stane účinnou. ... 7BC 923.7

Mají silnou touhu, aby lidské nástroje přišly tam, kde naleznou útočiště. Andělé měli neustálou ochranu nad Kristem od jeho narození až po jeho přijetí v nebeských dvorech. ... Andělé působí skrze lidské nástroje, které budou zaměstnání tím, aby přivedli hříšníky k Bohu. ... 7BC 923.8

Ó, kéž by ti, kteří váhali mezi dvěma názory, mohli jen pochopit, že tyto bytosti jsou neustále v činnosti, aby zdržovali příliv vojsk mocností temnoty! Představováním pozemských předností nebo pozemských překážek, aby překazil Boží záměry, a různými dalšími způsoby se satan snaží zadržet

každý světelný paprsek Božích poslů. Kdyby však mohla být odstraněna opona, oči nyní zaslepené mohly vidět neviditelné nástroje a mohly se dívat s obnoveným duchovním zrakem na boj neustále probíhající v zájmu duší hynoucích daleko od z Krista, jaký rozdíl by byl učiněn v působení nástrojů v tomto světě! Byly by učiněny další rozhodné kroky. Neprodleně by celý jejich vliv pro dobro byl zaznamenán na Kristově straně. Spatřili by silný zájem Božích andělů ve prospěch duší, které promarnují příležitosti a výsady, nyní pro ně tak cenné, aby získali zkušenostní poznání Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. – Manuscript 29, 1900 ^{7BC 923.9}

Židům 2.

9. Viz komentář EGW k Mt 27,21-22.29. ^{7BC 924.1}

10. (kap. 5,8-9; Iz 53,10). **Rozdělení božských mocností** – Vůdce našeho spasení se stal dokonalým skrze utrpení. Jeho duše se stala obětí za hřích. Bylo to nezbytné, aby strašná temnota obklopila jeho duši, kvůli odnětí Otcovy lásky a přízně; protože Ježíš se postavil na hříšnickově místě a tuto temnotu musí zakusit každý hříšník. Ten jediný spravedlivý musel snášet odsouzení a hněv Boží, ne z pomstychtivosti; protože Boží srdce bylo dojata největším žalem, když jeho nevinný Syn snášel trest za hřích. Toto rozdělení božských mocností už nikdy nenastane po celé věčné věky. – Manuscript 93, 1899 ^{7BC 924.2}

14. (viz kom. EGW k Mt 27,50; J 3,14-17). **Satan poražen na kříži** – (Kristus) porazil satana v té stejné přirozenosti, nad kterou v Edenu satan zvítězil. Nepřítel byl přemožen Kristem v jeho lidské přirozenosti. Moc Spasitelova božství byla skryta. Zvítězil v lidské přirozenosti, spoléhaje na Boha, že obdrží od Něho moc. – YI April 25, 1901 ^{7BC 924.3}

(kap. 12,3; Gn 3,15; 2 Tm 1,10; 1 Pt 2,24). **Kristus zvítězil ve smrti** – Kristus byl přibitý na kříž, dosáhl však vítězství. Všechny síly zla se soustředily ve snaze zničit Toho, jenž byl Světlem světa, Pravdou, která činí lidi moudré ke spasení. Ale žádný užitek nebyl získán tímto spolčením. S každým dalším krokem byl satan blíže své věčné zkáze. Kristus na sobě skutečně zakoušel odpor hříšníků. Ale každé způsobené utrpení, které snášel, pomohlo zbořit základy království nepřítele. Satan potřel Kristovu patu, ale Kristus potřel satanovu hlavu. Skrze svou smrt Spasitel zničil toho, který má vladařství smrti. Právě přinesením jeho oběti byla smrt poražena; protože, když umíral, Kristus vynesl na světlo život a nesmrtelnost skrze evangelium. ^{7BC 924.4}

Nikdy nebyl Syn Boží více milován svým Otcem, nebeskou rodinou a obyvateli nepadlých světů, jako tehdy, když se pokořil, snášel hanbu, ponížení, potupu a utrhaní. Tím, že se stal nositelem hříchu, odňal z lidského rodu prokletí hříchu. Svým vlastním tělem zaplatil trest za hřích, na němž je založena satanova moc nad lidstvem. – YI June 28, 1900 ^{7BC 924.5}

14-18. (kap. 1,3; J 1,1-3.14; Fp 2,5-8; viz kom. EGW k Mk 16,6; L 22,44; Ř 5,12-19; Žd 3,1-3). **Bůh dosáhl lidství prostřednictvím lidství** – Pouze Kristus byl schopen představit božství. Ten, který přebýval v přítomnosti Otce od počátku, Ten, který byl obrazem neviditelného Boha, byl jediným postačujícím, který mohl vykonat tento úkol. Žádné slovní vyličení nemohlo zjevit Boha světu. Skrze život čistoty, život dokonalé důvěry a podřízení se vůli Boží, život ponížení, takové, před kterým by i nejvyšší serafin v nebi ustoupil, Bůh sám musí být zjeven lidstvu. Aby to mohl vykonat, náš Spasitel přioděl své božství lidstvím. Používal lidské schopnosti, protože pouze jejich přijetím mohl být pochopen lidstvem. Pouze lidství mohlo dosáhnout lidství. Uplatňoval Boží charakter v lidském těle, které Bůh pro Něho připravil. Obdařil svět životem v lidském těle, životem Božím, tímto ukázal, že má moc spojit lidství s božstvím. – RH June 25, 1895 ^{7BC 924.6}

Kristus zaujal naše místo ve vesmíru – Pod mocným vlivem jeho lásky zaujal naše místo ve vesmíru a vyzval Panovníka všech věcí, aby s Ním zacházel jako s představitelem lidské rodiny. Ztotožnil se s našimi zájmy, vystavil svou hrud' úderu smrti, vzal na sebe vinu člověka a jeho trest a přinesl v zájmu člověka dokonalou oběť Bohu. Na základě tohoto smíření má právo přinést člověku dokonalou spravedlnost a plné spasení. Každý, kdo v Něho uvěří jako v osobního Spasitele, nezahyne, ale má věčný život. – RH April 18, 1893 ^{7BC 924.7}

Kristus se setkal s člověkem jako člověk – Kristus opustil královské dvory nebes a přišel na náš svět, aby představil charakter svého Otce, a tak pomohl lidstvu, aby se vrátilo ke své věrnosti. Satanův obraz byl v lidech patrný, a proto přišel Kristus, aby jim přinesl mravní sílu a účinnost. Přišel jako bezmocné děťátko, měl na sobě stejné lidství, jaké máme my. „*Poněvadž tedy dítky účastnost mají těla a krve, i on též podobně účasten jest jich.*“ Nemohl přijít v podobě anděla; protože kdyby se nesetkal s člověkem jako člověk a nedosvědčil by svým spojením s Bohem, že božská moc Mu nebyla dána jiným způsobem, než jakým bude dána nám, nemohl by být pro nás dokonalým příkladem. Přišel v ponížení, aby nejskromnější bytost na povrchu země nemohla mít žádnou výmluvu kvůli své chudobě nebo neznalosti a nemohla říci: Kvůli těmto věcem, nemohu být poslušná zákona Božího. Kristus přioděl své božství lidstvím, aby se lidství mohlo dotknout lidství; aby mohl žít s lidstvím a zabránit všem zkouškám a utrpením člověka. Byl pokoušen ve všem podobně jako my, avšak bez hříchu. V svém lidství rozuměl všem pokušením, která na člověka přicházejí. – Manuscript 21, 1895 7BC 925.1

(1 Tm 2,5; 1 J 2,1-2; Zj 3,4). Potlačená sláva člověka Krista – Když vzhlížíme ke Kristu okem víry, vidíme nezbytnost stát se čistými v myšlení a svatými ve své povaze. Kristus nás vyzývá, abychom se k Němu přiblížili a slibuje, že se přiblíží k nám. Pohlížením na Něho vidíme neviditelného Boha, který přioděl své božství lidstvím, aby skrze lidství mohl vylít zmírněnou a ztlumenou slávu tak, aby naše oči mohly být uschopněny na Něm spočinout a naše duše nebyly zničeny jeho nezkalenou slávou. Vidíme Boha skrze Krista, našeho Stvořitele a Vykupitele. Je to naší výsadou dívat se na Ježíše skrze víru a vidět Ho, jak stojí mezi lidstvím a věčným trůnem. On je náš Obhájce, předkládající naše prosby a dary jako duchovní oběti Bohu. Ježíš je velkou bezhříšnou smířící obětí a skrze jeho zásluhy Bůh a člověk mohou spolu obcovat. 7BC 925.2

Kristus si přenesl své lidství do věčnosti. Stojí před Bohem jako představitel našeho lidského rodu. Když budeme oděni svatebním rouchem jeho spravedlnosti, staneme se jedno s Ním a On nám řekne: „*Budou se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni.*“ Jeho svatí Ho uzří v jeho slávě, aniž bude před nimi závoj, který by zastíral jejich pohled. – YI Oct. 28, 1897 7BC 925.3

(Iz 59,20). Lidská přirozenost, ale ne lidská hříšnost – (Kristus) zaujal své postavení v čele lidstva tím, že vzal na sebe přirozenost, ale ne hříšnost člověka. V nebi zazněl hlas: „*Neboť přijde k Sionu vykupitel, a k těm, kteříž se odvracují od přestoupení v Jákobovi, praví Hospodin.*“ – ST May 29, 1901 7BC 925.4

(Kap. 9,11-14.22; Rt 4,13-14). Bůh živých i mrtvých – Jako nositel hříchu, kněz a zástupce člověka před Bohem, vstoupil do života lidstva, nesouce naše tělo i naši krev. Život je v živém, životodárném proudu krve – té krve, která byla dána za život světa. Kristus vykonal úplné smíření tím, že dal svůj život jako výkupné za nás. Narodil se bez jakékoliv poskvrny hříchu, přišel však na tento svět stejným způsobem, jakým přicházejí členové lidské rodiny. Neměl jen nějaké zdánlivé tělo, ale vzal na sebe lidskou přirozenost, podílejíce se na životě lidstva. 7BC 925.5

Podle zákona – který Kristus sám vydal – ztracené dědictví mohlo být vykoupeno jenom nejblížejším příbuzným. Ježíš Kristus odložil své královské roucho, svou královskou korunu a přioděl své božství lidstvím, aby se mohl stát Zástupcem a Ručitelem lidstva a aby tím, že zemřel v lidské podobě, mohl svou smrtí zničit toho, který má vladařství smrti. Toto nemohl vykonat jako Bůh, ale tím, že přišel jako člověk, mohl Kristus zemřít. Svou smrtí přemohl smrt. Kristova smrt přinesla smrt tomu, která má vládu nad smrtí, a otevřela brány hrobu všem, kteří Ho přijmou jako svého osobního Spasitele. 7BC 925.6

Kristus prohlásil nad otevřeným Josefovým hrobem: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ On – Vykupitel světa – potřel hlavu hada, navždy ho zbavil veškeré moci, následkem které lidé pociťovali jeho uštknutí škorpíóna; protože vynesl život a nesmrtelnost na světlo. Brány věčného života jsou doširoka otevřeny pro všechny, který věří v Ježíše Krista. Všichni věřící, kteří zakusí přirozenou smrt, mají skrze jedení těla a pití krve Syna Božího v sobě věčný život, jenž je životem Ježíše Krista. Skrze svou smrt Ježíš způsobil, aby ti, kteří v Něho věří, nezemřeli věčně. ... 7BC 926.1

Kristus žil a zemřel jako člověk, aby mohl být Bohem jak živých, tak i mrtvých. Tím učinil nemožným, aby lidé ztratili věčný život, pokud v Něho věří. Život mužů a žen je v Božích očích

drahocenný; protože Kristus vykoupil jejich život tím, že byl vydán na smrt místo nich. Tímto nám umožnil získat nesmrtelnost. – Letter 97, 1898 ^{7BC 926.2}

Stvořitel a stvoření spojení v Kristu – V Kristu bylo spojeno božské a lidské – Stvořitel a stvoření. Přirozenost Boha, jehož zákon byl přestoupen, a přirozenost Adama, přestupníka, se setkaly v Ježíši – Synu Božím a Synu člověka. A když zaplatil svou vlastní krví cenu za vykoupení, když prošel životní zkušeností člověka, když se v zájmu člověka setkal a zvítězil nad pokušením, když přesto, že byl sám bez hříchu, snášel hanbu, vinu a tíhu hříchu, stal se Obhájcem a Přímluvcem člověka. Jaké ujištění je zde pro pokoušené a bojující duše, jaké ujištění pro svědky vesmíru, že se Kristus stane „*milosrdným a věrným nejvyšším knězem*“! – Manuscript 141, 1901 ^{7BC 926.3}

Mysl člověka z Edenu obnovena – Ježíš se stal člověkem, aby mohl být prostředníkem mezi člověkem a Bohem. Přiděl své božství lidství, spojil se s lidským rodem, aby svým dlouhým ramenem mohl obejmout lidstvo a svým božským ramenem se chopil trůnu božství. Učinil to proto, aby mohl v člověku obnovit jeho původní mysl, kterou ztratil v Edenu skrze satanovo svůdné pokušení, a aby si člověk mohl uvědomit, že je to pro jeho přítomné i věčné blaho, aby byl poslušen Božích požadavků. Neposlušnost není v souladu s přirozeností, kterou Bůh dal člověku v Edenu. – Letter 121, 1897 ^{7BC 926.4}

(2 Pt 1,4). Božská výchova pro křesťany – Božská výchova přináší dokonalost. Jestliže dílo ve spojení s Bohem postupuje vpřed, lidský nástroj skrze Krista denně dosahuje vítězství a pocty v boji. Díky udělené milosti bude vítězit a bude umístěn do výhodného postavení. Ve svém spojení s Kristem se stane kostí jeho kostí, tělem jeho těla, jedno s Kristem ve zvláštním vztahu, protože Kristus vzal na sebe lidství člověka. Stal se předmětem pokušení, ohrožující jakoby své božské vlastnosti. Satan se snažil, neustálými a nezvyklými svody své prohnání, donutit Krista, aby podlehl pokušení. Člověk musí projít územím, kterým prošel i Kristus. Tak, jako Kristus zvítězil nad každým pokušením, které Mu satan postavil do cesty, tak musí zvítězit i člověk. A ti, kteří se snaží opravdově zvítězit, jsou přivedeni do jednoty s Kristem, kterou nemohou pochopit ani andělé v nebi. ^{7BC 926.5}

Božská výchova mužů a žen bude postupovat vpřed ke svému dokončení, pouze když se stanou účastníky božské přirozenosti. Takto mohou zvítězit, jako Kristus zvítězil v jejich prospěch. Díky udělené milosti může být padlý člověk umístěn do výhodného postavení. Namáhavou prací, vytrvalou vírou a vírou v Ježíše Krista, věrným setrváním v dobrých skutečích může dosáhnout duchovního vítězství. – Letter 5, 1900 ^{7BC 926.6}

Úplná poslušnost možná skrze Krista – Kristus přišel na zem, vzal na sebe lidství a stal se tak zástupcem člověka, aby dokázal ve sporu se satanem, že člověk, tak jak ho Bůh stvořil, když se spojí s Otcem a Synem, může být poslušný každému božskému požadavku. – ST June 9, 1898 ^{7BC 926.7}

16. (Fp 2,5-8). Ježíš přítel hříšníků – Ježíš přišel na svět, ne jako anděl světla; nemohli bychom snést jeho slávu, kdyby takto přišel. Jeden anděl u Kristova hrobu zářil takovým nesmírným jasnem, že římská stráž padla bezmocná na zem. Když tento anděl přišel z nebe, rozptýlil temnotu ze své cesty a strážce nemohly snést jeho slávu; padli k zemi jako mrtví. Připusťme, že by Ježíš přišel v slávě anděla, jeho jas by uhasil slabý život smrtelných lidí. ^{7BC 926.8}

To kvůli nám Ježíš opustil svou slávu; přiděl své božství lidství, aby se mohl setkat s lidstvem, aby jeho osobní přítomnost mohla být mezi námi, abychom mohli vědět, že byl seznámen se všemi našimi zkouškami a soucítit s naším žalem, aby každý syn a dcera Adamova mohli pochopit, že Ježíš je přítelem hříšníků. – ST April 18, 1892 ^{7BC 927.1}

*Ne andělská, ale lidská přirozenost – Pán Ježíš přinesl velkou oběť, aby se mohl setkat s člověkem tam, kde byl. Nevzal na sebe přirozenost andělů. Nepřišel zachránit anděly. Je to Abrahámovo semeno, kterému pomáhá. „*Nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.*“ Kristus pomáhá lidstvu tím, že na sebe vzal lidskou přirozenost. – Letter 97, 1898 ^{7BC 927.2}

17. (Fp 2,7-8; Ko 2,10; 2 Pt 1,4; viz kom. EGW k Žd 4,14-16). Kristus vzal na sebe lidství – Svou poslušností vůči všem Božím příkázáním Kristus vykonal vykoupení pro člověka. Nebylo to vykonáno tím, že vyšel ze sebe a vešel do někoho jiného, ale tím, že vzal na sebe lidství. Takto Kristus dal lidství život ze sebe. Přenesení lidství na Krista, přivedení padlého lidského rodu do jednoty s božstvím, je dílem vykoupení. Kristus vzal na sebe lidskou přirozenost, aby lidé mohli být

jedno s Ním tak jako On je jedno s Otcem, aby Bůh mohl milovat člověka tak, jako miluje svého jednorozenného Syna, aby se lidé mohli stát účastníky božské přirozenosti a mohli být doplněni v Ném. – RH April 5, 1906 ^{7BC 927.3}

18. (kap. 4,15; 5,7-8; J 14,30; viz kom. EGW k Mt 4,1-11; 1 J 2,1). Ušlechtilé city Ježíše – Kéž bychom mohli pochopit význam slov: Kristus „*trpěl, pokoušín byl*“. I když byl prost poskvrny hříchu, zušlechtné city jeho svaté přirozenosti učinily spojení se zlem pro Něho nevyslovitelně bolestným. Přesto s lidskou přirozeností, jež byla v Ném, se setkal a arciodpadlíkem tváří v tvář a sám bez pomoci odolával nepříteli svého trůnu. Dokonce ani v myšlence nebyl Kristus přiveden k tomu, aby podlehl moci pokušení. ^{7BC 927.4}

Satan nachází v lidských srdcích určitý bod, ve kterém může získat oporu; určitá hříšná touha je pěstována, pomocí které jeho pokušení nabývají svou moc. Avšak Kristus sám prohlásil: „*Nebot jde Kniže tohoto světa, ale nemá nic na mně.*“ Valily se na Něho bouře pokušení, ale nemohly Ho přinutit k tomu, aby se odchýlil od své věrnosti vůči Bohu. – RH Nov. 8, 1887 ^{7BC 927.5}

Ježíš nebyl vtažen ani vtlačen do hříchu – Zapomněli jsme na to, že Ježíš, Majestát nebes, trpěl byv pokoušen? Ježíš nedovolil nepříteli, aby Ho vtáhl do bláta pochybnosti, nebo aby Ho vtlačil do bahna malomyslnosti a zoufalství. Ale mnohé nešťastné duše jsou slabé v mravní síle, protože neuplatňují Kristova slova. – Letter 43, 1892 ^{7BC 927.6}

Moc zajištěná pro děti víry – Kristus se ve své slabosti lidství setkal s pokušeními toho, který vlastnil síly vyšší přirozenosti, kterou Bůh udělil rodině andělů. Kristovo lidství bylo však spojené s božstvím, a v této síle mohl vystát všechna pokušení, která satan mohl přinést proti němu, a přitom zachovat svou duši neposkvrněnou hříchem. A tuto moc k vítězství chce udělit každému synu a dceři Adamově, kteří přijmou skrze víru spravedlivé rysy jeho charakteru. – RH Jan. 28, 1909 ^{7BC 927.7}

Židům 3.

1-3. (kap. 1,6-8; 2,14-18; Fp 2,5-8). Těžší trest než na Izraelské – Kvůli nevěře projevené vůči Kristu, Původci a Základu celého židovského systému, dopadne na lidi těžší trest, než jaký postihl nevěřící Izrael na poušti. Mojžíš byl prorokem, skrze kterého Bůh obcoval s církví na poušti; avšak jakkoli velký byl Mojžíš, větší než on je Syn Boží, který vystavěl dům. ^{7BC 927.8}

Přítomnost Ježíše Krista, zahalená v oblakovém sloupu ve dne a ohnivém sloupu v noci, doprovázela tento lid během jejich putování pouští. Anděl smlouvy přišel ve jménu Boha, jako neviditelný vůdce Izraele. Syn Boží nad svým vlastním domem je větší než Mojžíš, větší než největší anděl. Nese na svém čele jméno JHVH, zatímco na svém náprsníku má napsáno jméno Izraele. Kristus přijal lidství, aby se lidstvím mohl dotýkat lidstva. V podobě člověka se ponížil a stal se služebníkem, ale jako Syn Boží byl větší než andělé. Díky jeho životu v lidství se člověk může stát účastníkem božské přirozenosti. Jako majestát nebes byl vyvýšen nad anděly a svým dílem vykoupení k sobě táhne všechny, kteří Ho přijali a uvěřili v jeho jméno. – Letter 97, 1898 ^{7BC 927.9}

3. Viz komentář EGW k J 1,14. ^{7BC 928.1}

6. Viz komentář EGW ke kap. 4,14; Zj 3,3. ^{7BC 928.2}

12. (kap. 11,6). Žádná podpora pro nevěru – Neexistuje žádná podpora pro nevěru. Pán stále a znovu prokazuje svou milost a svou moc a to by nás mělo naučit, že je vždy užitečné za všech okolností opatrovat víru, mluvit o víře a uvádět ji v čin. Neměli bychom dovolit, aby naše srdce a ruce byly oslabovány návrhy nedůvěřivých myslí, aby zasadili v našich srdcích semena pochybnosti a nedůvěry (citace Žd 3,12). – Letter 97, 1898 ^{7BC 928.3}

Studovat, věřit a poslouchat – Pán působí ve spolupráci s vůlí a činem lidského nástroje. Je výsadou a povinností každého člověka vzít Boha za slovo, věřit v Ježíše jako svého osobního Spasitele a odpovědět horlivě a bezodkladně na milostivé nabídky, které předkládá. Měl by studovat, věřit a poslouchat božská poučení uvedená v Písmu svatém. Svou víru by měl založit ne na pocitech, ale na důkazech a Božím Slově. – Manuscript 3, 1895 ^{7BC 928.4}

14. Viz komentář EGW ke kap. 4,15. ^{7BC 928.5}

Židům 4.

1. Viz komentář EGW k 2 K 5,11. 7BC 928.6

Odpočinek dosažen prací – Odpočinek, o kterém je zde řeč, je odpočinkem milosti, dosaženým následováním nařízení a pilnou prací. Ti, kteří se učí od Ježíše jeho tichosti a pokoře, naleznou odpočinek v praktickém prožívání jeho naučení. Odpočinek nebude dosažen lhostejností, sobeckým pohodlím a požitkářstvím. Ti, kteří se nechtějí odevzdat Pánu věrnou, opravdovou, milující službou, nenajdou duchovní odpočinek v tomto životě ani v životě příštím. Pouze následkem svědomité práce přichází pokoj a radost v Duchu svatém – štěstí na zemi a sláva v budoucnosti. 7BC 928.7

Proto pracujme. Mluvte často slova, která budou posílením a povzbuzením pro ty, kteří je slyší. Jsme často příliš lhostejnými vůči sobě navzájem. Zapomínáme na to, že naši spolupracovníci často potřebují slova naděje a útěchy. Když někdo prožívá těžkosti, obraťte se k němu a mluvte mu slova útěchy. To je pravé přátelství. – Manuscript 42, 1901 7BC 928.8

12. (viz kom. EGW k J 17,17). Odřízněte přebývající vlastní „já“ – Praktická pravda musí být uvedena v život a Slovo jako ostrý, dvousečný meč, musí odříznout přebývající vlastní „já“, které se nachází v našich charakterech (citace Žd 4,12). – Letter 5, 1897 7BC 928.9

Proměňující moc Slova – Slovo činí pyšného pokorným, zatvrzelého tichým a zkroušeným a neposlušného poslušným. Hříšné sklony vrozené člověku jsou protkány každodenními činy. Slovo však odřezává tělesné žádosti. Rozeznává myšlenky i úmysly mysle. Rozděluje klouby a morek v kostech, odřezává tělesné žádosti a činí lidi ochotnými trpět pro svého Pána. – Manuscript 42, 1901 7BC 928.10

13. Viz komentář EGW k Př 16,2; Zj 3,1-4; 20,12-13. 7BC 928.11

14. (kap. 3,6,14; 10,23; viz kom. EGW k Zj 3,3). Otázky k uvažování – (Citace Žd 4,14). Jaké je naše vyznání? Tvrdíme, že jsme následovníky Krista. Prohlašujeme, že jsme křesťané. Když takto činíme, zjevujeme pak podobnost Kristu? Sloužíme rozumně Spasiteli? Vyzařuje z nás neustále Boží láska k ostatním? Vyznáváme slovy i činy svého Vykupitele? Podřizujeme své životy jeho svatým zásadám? Jsme čistými a neposkvřenými? Křesťané musí zachovat počátek své doufalivosti pevný až do konce. Nestačí pouze vyznávat víru. Musí se trpělivě snášet všechny zkoušky a rozhodně odporovat vůči všem pokušením. Víra může být udržována pouze tak, že křesťanské náboženství bude poddáno praktické zkoušce, a takto projeví svou proměňující moc a věrnost svých slibů. – Manuscript 42, 1901 7BC 928.12

14-16. (kap. 2,17; 7,24-26; Ř 8,24; 1 J 2,1). Fáze Kristova kněžství – (Citace Žd 4,15). Syn Boží ... splnil svůj slib a vstoupil do nebe, aby se ujal vlády nad nebeskými zástupy. Naplnil jednu fázi svého kněžství tím, že zemřel na kříži za padlý lidský rod. Nyní koná další fázi tím, že se přimlouvá před Otcem v záležitosti kajícího, věřícího hříšníka, předkládaje Bohu oběti svého lidu. Tím, že vzal na sebe lidskou přirozenost a že v této přirozenosti zvítězil nad pokušením nepřítele, a protože měl božskou dokonalost, byl Mu odevzdán soud nad světem. Případ každého člověka přijde před Něho k přezkoumání. Vynese soud tím, že odplatí každému člověku podle jeho skutků. – Manuscript 42, 1901 7BC 929.1

15. (kap. 3,14; Mt 4,1-11; 19,17; J 10,30; 2 Pt 1,4; Zj 3,21; viz kom. EGW k Mk 16,6; J 1,1-3,14; Ř 5,12-19; Ko 2,9-10; 1 J 2,1). Žádná stopa nedokonalosti v Kristu – Ti, kteří prohlašují, že Kristus nemohl zhřešit, nemohou věřit, že na sebe skutečně vzal lidskou přirozenost. Nebyl však Kristus skutečně pokoušen nejenom satanem na poušti, ale po celý svůj život, od dětství až po mužný věk? Ve všech bodech byl pokoušen podobně jako my a protože úspěšně odolával pokušení v každé jeho podobě, dal člověku dokonalý příklad a díky dostatečnému opatření, které Kristus učinil, se můžeme stát účastníky božské přirozenosti, uniknout porušení toho, které jest na světě v žádostech. 7BC 929.2

Ježíš říká: „*Tomu, kdo zvítězí, dám seděti s sebou na trůnu mém, jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.*“ Zde je počátek naší důvěry, kterou musíme zachovat pevnou až do konce. Když Ježíš odolával satanovým pokušením, bude pomáhat i nám, abychom mohli odolávat. Přišel, aby přinesl božskou moc, aby ji spojil s lidským úsilím. 7BC 929.3

Ježíš byl prost všeho hříchu a vad; v jeho životě a charakteru nebylo žádné stopy nedokonalosti. Uchoval si neposkvrněnou čistotu za nejtěžších okolností. Je pravdou, že prohlásil: „*Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh*“; ale znovu řekl, „*Já a Otec jedno jsme*.“ Ježíš mluví o sobě i o Otci jako o Bohu a činí si nárok na dokonalou spravedlnost. – Manuscript 141, 1901 7BC 929.4

Poslušnost Boha či člověka? – Kristovo vítězství a poslušnost je poslušností a vítězstvím pravé lidské bytosti. V našich rozhodnutích děláme mnoho chyb kvůli svým mylným názorům na lidskou přirozenost našeho Pána. Když připíšeme jeho lidské přirozenosti moc, kterou člověk nemůže vlastnit ve svém boji se satanem, zmaříme úplnost jeho lidství. Svou udělenou milost a moc dá všem, kteří Ho přijmou vírou. 7BC 929.5

Kristova poslušnost vůči svému Otci byla tou stejnou poslušností, jaká je požadována od člověka. Člověk nemůže zvítězit nad satanovými pokušeními, aniž by se božská moc nespojila s jeho působením. Tak tomu bylo i s Ježíšem Kristem; mohl se uchopit božské moci. Nepřišel na náš svět, aby jako menší Bůh projevil poslušnost většímu Bohu, ale jako člověk, který je poslušný Božímu svatému zákonu, a tímto způsobem se stal naším příkladem. Pán Ježíš nepřišel na náš svět, aby zjevil to, co může učinit Bůh, nýbrž to, co může učinit člověk skrze víru v Boží moc, která mu pomůže v každé nouzi. Člověk se skrze víru může stát účastníkem božské přirozenosti a zvítězit nad každým pokušením, které ho obklíčí. 7BC 929.6

Pán nyní chce, aby Mu každý syn a dcera Adama skrze víru v Ježíše Krista sloužili v té lidské přirozenosti, kterou nyní vlastníme. Pán Ježíš přemostil propast, kterou učinil hřích. Spojil zemi s nebem a smrtelného člověka s nekonečným Bohem. Ježíš, Vykupitel světa, mohl zachovávat Boží přikázání pouze tím stejným způsobem, jak je může zachovávat lidstvo. – Manuscript 1, 1892 7BC 929.7

(Kap. 2,14). Kristus udržel úroveň lidství – Satan si myslel, že svými pokušeními svede Vykupitele světa k tomu, aby učinil jeden troufalý krok tím, že projeví svou božskou moc. ... 7BC 929.8

Pro Knížete života to byl těžký úkol uskutečnit plán, kterého se ujal vykonat pro spasení člověka, když přioděl své božství lidstvím. V nebeských dvorech obdržel pocty a byl obeznámen s neomezenou mocí. Bylo to tak pro Něho těžké udržet úroveň lidství, jako je pro člověka těžké povznést se nad nízkou úroveň své zvrácené přirozenosti a stát se účastníkem božské přirozenosti. 7BC 930.1

Kristus byl podroben nejtěžší zkoušce, vyžadující sílu všech jeho schopností k odporování sklonům, aby ve chvíli nebezpečí použil svou moc k vlastní záchraně z tohoto nebezpečí a mohl získat vítězství nad mocí knížete temnoty. Satan projevil svou znalost slabin lidského srdce a vyvinul své krajní úsilí, aby využil slabosti lidské přirozenosti, kterou Kristus na sebe přijal, aby mohl zvítězit nad jeho pokušeními ve prospěch člověka. – RH April 1, 1875 7BC 930.2

Žádná zvláštní působnost k poslušnosti – Nesmíme předkládat Kristovu poslušnost samu o sobě za něco, k čemu byl zvlášť uzpůsoben svou božskou přirozeností, neboť On stál před Bohem jako zástupce člověka, pokoušený jako Zástupce a Ručitel člověka. Kdyby měl Kristus zvláštní moc, která by nebyla výsadou člověka, aby ji mohl vlastnit, satan by toho náležitě využil. Kristovým dílem bylo zbavit satana nároků na jeho nadvládu nad člověkem, což mohl učinit pouze tak, že přišel jako člověk, byl pokoušen jako člověk a představil, jak má vypadat poslušnost člověka. – Manuscript 1, 1892 7BC 930.3

(2 K 5,19). Bůh podstoupil pokušení v Kristu – Bůh byl v Kristu v lidské podobě a byl vystaven všem pokušením, jímž je vystaven člověk; v našem zájmu se podílel na utrpeních a zkouškách, tak bolestných pro lidskou přirozenost. – SW Dec.10, 1907 7BC 930.4

15-16. Viz komentář EGW k Ef 2,18. 7BC 930.5

16. Viz komentář EGW k Mt 3,13-17. 7BC 930.6

Židům 5.

5-6. (kap. 4,15-16; 1 J 2,1). Kristus ustanoven pro kněžství – Kristus se neoslavil tím, že byl učiněn Veleknězem. Bůh sám Ho jmenoval do kněžského úřadu. Je příkladem pro celou lidskou rodinu. Ustanovil sebe samého, aby byl nejenom Zástupcem člověka, ale rovněž jeho Obhájcem, aby

každá duše, pokud bude chtít, mohla říci: Mám Přítele u soudu! Je Veleknězem, který může soucítit s našimi slabostmi. – Manuscript 101, 1897 ^{7BC 930.7}

7-8. Viz komentář EGW ke kap. 2,18. ^{7BC 930.8}

8-9. Viz komentář EGW ke kap. 2,10. ^{7BC 930.9}

9-12. Viz komentář EGW k 1 K 3,1-2. ^{7BC 930.10}

Židům 6.

19. (kap. 10,19-20; 11,27; viz kom. EGW Mt 27,21). **Víra která proniká za oponu** – Naše víra musí pronikat za oponu, aby mohla vidět to, co je neviditelné. Nikdo jiný nemůže hledět za vás. Musíte patřit sami za sebe. Místo, abychom nařikali kvůli zadrženým požehnáním, pamatujme a oceňme požehnání již obdržená. – Manuscript 42, 1901 ^{7BC 930.11}

Židům 7.

17. (Gn 14,18-20; Ž 110,4). **Nejvyšší kněz podle řádu Melchisedechova** – Nejvyšší kněz byl ustanoven pro to, aby zvláštním způsobem představoval Krista, který měl být veleknězem navěky podle řádu Melchisedechova. Tento kněžský řád neměl přejít na někoho jiného, nebo být nahrazen jiným řádem. – Redemption: The First Advent of Christ, p. 14 ^{7BC 930.12}

22. Viz komentář EGW ke kap. 8,6-7 ^{7BC 930.13}

24-26. Viz komentář EGW ke kap. 4,14-16. ^{7BC 930.14}

24-28. Viz komentář EGW k Ř 8,26.24 ^{7BC 930.15}

25. (kap. 9,24; Ř 8,34; 1 Tm 2,5; 1 Pt 2,24; 1 J 2,1; viz kom. EGW k Ř 3,20-31; Žd 9,11-12; 10,19-21). **„Vezmu na sebe jejich hříchy“** – Co Kristus koná v nebi? Přimlouvá se za nás. Jeho dílem jsou prahy nebes zaplaveny Boží slávou, která osvěcuje každou duši, která otevře okna své duše směrem k nebi. Když modlitby upřímných a kajících duší stoupají k nebi, Kristus říká Otcí: „Chci shladit jejich hříchy. Dovol, nechť stojí před Tebou jako nevinní.“ Když od nich odejme jejich hříchy, naplní jejich srdce nádherným světlem pravdy a lásky. – Manuscript 28, 1901 ^{7BC 930.16}

(Kap. 8,1-2; 2 Pt 1,10; Zj 8,3-4). **Podmínky naší volby** – Svým neposkvrněným životem, svou poslušností, svojí smrtí na kříži Golgoty Kristus oroduje za ztracené lidstvo. A nyní Vůdce našeho spasení oroduje za nás ne jako pouhý prosebník, ale jako Dobývateľ činící si nárok na své vítězství. Jeho oběť je úplná a jako náš Přímlovce koná své stanovené dílo, držíce před Bohem kadidelnici obsahující jeho vlastní neposkvrněné zásluhy a modlitby, vyznání a díkuvzdání svého lidu. Prosycené vůně jeho spravedlnosti stoupá kadidlo k Bohu jako sladká vůně. Oběť je zcela přijata a odpuštění přikrývá všechna přestoupení. Pro opravdového věřícího je Kristus skutečně služebníkem svatyně sloužícím pro Něho ve svatyni a mluvícím skrze Bohem určené nástroje. ^{7BC 930.17}

Kristus může dokonale spasit všechny, kteří k Němu ve víře přicházejí. Chce je očistit od veškerého poskvrnění, pokud Mu to jenom dovolí. Jestliže se však budou držet svých hříchů, nebudou moci být spaseni; protože Kristova spravedlnost nepřikryje žádný nevyznaný hřích. Bůh prohlásil, že ti, kteří přijali Krista za svého Vykupitele, přijímajíce Ho jako Toho, který odstraní všechny jejich hříchy, získají odpuštění za svá přestoupení. Toto jsou podmínky naší volby. Spasení člověka je závislé na jeho přijetí Krista skrze víru. Ti, kteří Ho nepřijmou, ztratí věčný život, protože nechtěli využít jediný prostředek poskytnutý Otcem a Synem pro spasení hynoucího světa. – Manuscript 142, 1899 ^{7BC 931.1}

Osobní charakter Kristovy přímlovky – Kristus bdí. Zná všechny naše břemena, naše nebezpečí a naše těžkosti; a má svá ústa plná důkazů v náš prospěch. Odpovídá svou přímlovou potřebám každé duše tak, jak to učinil v případě Petra. ... Náš Obhájce má svá ústa naplněna důkazy, aby naučil své zkoušené, pokoušené následovníky, jak mají obstát proti pokušením satana. Objasňuje každý krok nepřitele. Řídí události. – Letter 90, 1906 ^{7BC 930.2}

25-27. Viz komentář EGW k Ř 8,34. ^{7BC 931.3}

26. Viz komentář EGW ke kap. 9,14. ^{7BC 931.4}

Židům 8.

1. Viz komentář EGW k 1 Tm 2,5. ^{7BC 931.5}

1-2. (Ř 12,4-5; 1 K 12,27; viz kom. EGW k Ř 8,26.34; Žd 7,25; 9,24). **Svatostánek je symbolem křesťanské církve** – Židovský svatostánek byl symbolem křesťanské církve. ... Církev na zemi, skládající se z těch, kteří jsou věrní a oddaní Bohu, je „pravým stánkem,“ ve kterém Vykupitel je služebníkem. Bůh, a ne člověk, zbudoval tento stánek na vysokém, vznešeném základě. ^{7BC 931.6}

Tento svatostánek je Kristovým tělem a ze severu, jihu, východu i západu shromažďuje ty, kteří Ho budou pomáhat tvořit. ... Tento svatý stánek je vytvořen z těch, kteří přijímají Krista za svého osobního Spasitele. ... Kristus je služebníkem pravého stánku, veleknězem všech, kteří v Něho věří jako v osobního Spasitele. – ST Feb. 14, 1900 ^{7BC 931.7}

5. Viz komentář EGW k 2 K 3,7-11. ^{7BC 931.8}

5-13. (kap. 10,16-18; 12,24; Jr 31,31; J 1,12). **Nová smlouva založena na milosrdenství** – Požehnání nové smlouvy jsou plně založena na milosrdenství ochotném odpustit nespravedlnost a hříchy. Pán prohlašuje: Učiním tak a tak všem, kteří se obrátí ke mně, zřeknou se zlého a zvolí si dobré. „*Milostiv budu nepravostem jejich, a na hříchy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nevzpomenu více.*“ Všichni, kteří pokoří svá srdce, vyznávající své hříchy, naleznou milosrdenství, milost a ujištění. Má Bůh tím, že prokázal hříšníkovi milosrdenství, přestat být spravedlivým? Zneužil snad svůj svatý zákon a přejde od nynějška k jeho přestupování? Bůh je věrný a pravý. Nemění se. Podmínky spasení jsou stále stejné. Život – věčný život, je pro všechny, kteří jsou poslušni Božímu zákonu. ... ^{7BC 931.9}

Podmínky, za kterých může být získán věčný život, jsou v nové smlouvě stejné jako ve staré, a to je dokonalá poslušnost. Ve staré smlouvě bylo mnoho přestupků troufalého, opovážlivého charakteru, pro které nebylo žádného smíření určeného zákonem. V nové a lepší smlouvě Kristus naplnil zákon za přestupníky zákona, pokud Ho jenom přijmou vírou jako osobního Spasitele. „*Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti.*“ Milosrdenství a odpuštění je odměnou všech těch, kteří přicházejí ke Kristu, důvěřující v jeho zásluhy, že shladí jejich hříchy. V lepší smlouvě jsme očištěni od hříchu krví Kristovou. – Letter 276, 1904 ^{7BC 931.10}

6. Viz komentář EGW ke kap. 9,11-12. ^{7BC 931.11}

6-7. (kap. 7,22; 10,19-20; 13,20; Mt 27,51; L 10,27-28; 2 K 3,6-9). **Podmínky Boží smlouvy** – Boží lid je ospravedlněn prostřednictvím „*lepší smlouvy*“ skrze Kristovou spravedlnost. Smlouva je dohoda, pomocí které se strany zavazují mezi sebou navzájem k plnění určitých podmínek. Takto lidský nástroj uzavírá dohodu s Bohem, že dodrží podmínky určené v jeho Slově. Jeho jednání ukáže, zda respektuje tyto podmínky. ^{7BC 932.1}

Člověk získává všechno, tím, že je poslušný smlouvy dodržujícího Boha. Boží vlastnosti jsou uděleny člověku, uschopňující ho k prokázání milosrdenství a slitování. Boží smlouva nás ujišťuje o tom, že jeho charakter je neměnný. Proč jsou tedy ti, kteří tvrdí, že věří v Boha, proměnliví, nestálí a nespolehliví? Proč nekonají službu srdečně, jakoby pod závazkem, aby potěšili a oslavili Boha? Nestačí to, abychom měli všeobecnou představu o Božích požadavcích. Musíme sami pro sebe znát, jaké jsou jeho požadavky a naše povinnosti. Podmínky Boží smlouvy jsou tyto: „*Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého.*“ Toto jsou podmínky života. „*To čiň,*“ řekl Kristus, „*a budeš žít.*“ ^{7BC 932.2}

Kristova smrt a vzkříšení naplnily jeho smlouvu. Před tímto časem to bylo zjeveno prostřednictvím symbolů a předobrazů, které poukazovaly na velkou oběť, která byla přinesena Vykupitelem světa na základě zaslíbení za hříchy světa. Věřící ve staré době byli spaseni stejným Spasitelem jako nyní, byl to však zahalený Bůh. Viděli Boží milosrdenství v symbolech. Zaslíbení dané Adamovi a Evě v ráji bylo evangeliem pro padlé lidstvo. Bylo dáno zaslíbení, že semeno ženy potře hlavu hada a ono by mělo potřit jeho patu. Kristova oběť je slavným naplněním celého židovského systému. Slunce spravedlnosti vzešlo. Kristus naše spravedlnost září v jasu na nás. ^{7BC 932.3}

Bůh nesnížil své požadavky vůči lidem, aby je mohl zachránit. Když Kristus jako bezhříšná oběť sklonil svou hlavu a zemřel, když Všemohoucí neviditelná ruka roztrhla chrámovou oponu na dvě části, byla otevřena nová a živá cesta. Nyní mohou všichni přistoupit k Bohu skrze Kristovy zásluhy. Právě proto byla opona roztržena, aby se lidé mohli přiblížit k Bohu. Nemusí již spoléhat na kněze nebo na ceremoniální oběť. Všem je dána svoboda, aby mohli mít přímý přístup k Bohu skrze osobního Spasitele. 7BC 932.4

Je Božím přáním i jeho vůlí, aby požehnání, jež jsou udělována člověku, mu byla dána v naprosté plnosti. Učinil opatření, aby všechny těžkosti mohly být přemoženy, všechny potřeby uspokojeny skrze Ducha svatého. Takto to určil, aby člověk zdokonalil křesťanský charakter. Bůh chce, abychom přemýšleli o jeho lásce a o jeho zaslíbeních, daných v hojné míře těm, kteří nemají v sobě žádné zásluhy. Chce, abychom se plně s vděčností a radostí spolehli na spravedlnosti poskytnuté nám skrze Krista. Všechny, kteří přicházejí k Bohu jím určeným způsobem, ochotně vyslechně. – Manuscript 148, 1897 7BC 932.5

Židům 9.

9-12. Viz komentář EGW k 2 K 3,7-11. 7BC 932.6

11-12. (kap. 7,25; 8,6; viz kom. EGW ke kap. 9,24). Odměna Kristovy oběti – Kristova kněžská prostřednická služba nyní probíhá ve svatyni v nebi v náš prospěch. Ale jak málo je těch, kteří mají skutečné porozumění toho, že náš velký Velekněz předkládá před Otce svou vlastní krev, vyžadující pro hříšníka, který Ho přijímá za svého osobního Spasitele, všechny pocty, které jeho smlouva zahrnuje jako odměna jeho oběti. Tato oběť Ho činí hojně schopným dokonale spasit všechny ty, kteří skrze Něho přistupují k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně. – Manuscript 92, 1899 7BC 932.7

11-14. 22. (J 1,29; Zj 13,8; viz kom. EGW k Ř 8,34; Žd 2,14-18; 1 J 1,7-9). Bez prolití krve není žádného odpuštění – Kristus byl Beránkem zabitým od založení světa. Pro mnohé je to tajemstvím, proč ve Starém zákoně bylo požadováno tolik přinesených obětí, proč tolik krvavých obětí bylo přinášeno na oltář. Avšak veliká pravda, která by měla být uchovávána před lidmi a vštípena do mysle a srdce, zněla: „*Bez prolití krve není žádného odpuštění.*“ V každé krvácející oběti byl představen „*Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa*“. 7BC 932.8

Kristus sám byl původcem židovského systému bohoslužeb, ve kterém předobrazy a symboly byly stínem duchovních a nebeských věcí. Mnozí zapomněli na pravý význam těchto obětí; a tuto velkou pravdu, že pouze skrze samotného Krista dochází k odpuštění hříchu, ztratili ze zřetele. Množství přinesených obětí, krev býků a kozlů, nemohly shladit hřích. – ST Jan. 2, 1893 7BC 933.1

Naučení vyplývající ze zvířecích obětí – V každé oběti bylo ztělesněno naučení, vštípené v každém obřadu, slavnostně hlásané knězem v jeho svatém úřadu a hlásané samotným Bohem – že pouze skrze Kristovu krev je odpuštění hříchů. Jak málo si my jako lid uvědomujeme sílu této velké pravdy! Jak zřídka skrze živou, činnou víru uvádíme do svých životů tuto velkou pravdu, že existuje odpuštění stejně tak za nejmenší hřích jako i odpuštění za největší hřích! – RH Sept. 21, 1886 7BC 933.2

11-14.24. Viz komentář EGW k 1 Tm 2,5. 7BC 933.3

13-14. Viz komentář EGW k Zj 8,3-4. 7BC 933.4

14. (kap. 7,26; 13,20; viz kom. EGW k Sk 15,11; Ef 2,18). Věčná smlouva zapečetěná navěky – Kristus byl bez hříchu, jinak by jeho život v lidském těle a jeho smrt na kříži neměly větší cenu v poskytnutí milosti hříšníkově, než smrt jakéhokoliv jiného člověka. I když vzal na sebe lidství, jeho život byl spojen s Božstvím. Mohl položit svůj život jako kněz i jako oběť. Měl v sobě moc položit ho a také ho vzít zase zpět. Obětoval sebe Bohu jako neposkvrněnou oběť. 7BC 933.5

Kristovo smíření navždy zpečetilo věčnou smlouvu milosti. Bylo naplněním každé podmínky, na základě které Bůh vložil bezplatné udělení milosti lidské rodině. Každá překážka, která bránila v cestě nejvolnějšímu průchodu milosti, milosrdenství, pokoje a lásky pro nejvíce vinné Adamovo potomstvo, byla potom odstraněna. – Manuscript 92, 1899 7BC 933.6

(J 14,30). Obětující a oběť, kněz a oběť – Nekonečná dostatečnost Krista se projevila v tom, že nesl hříchy celého světa. Zaujal dvojí postavení – obětujícího a oběti, kněze a přinesené oběti. Byl svatý, nevinný, neposkvrněný a oddělený od hříšníků. Prohlásil: „*Jde kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.*“ Byl Beránkem bez vady a bez poskvrny. – Letter 192, 1906 ^{7BC 933.7}

22. Viz komentář EGW k Lv 17,11; 1 Tm 2,5; Zj 12,10. ^{7BC 933.8}

24. (J 15,4; Ef 1,6; Ko 2,10; viz kom. EGW k Ř 8,26.34; Ef 2,18; Žd 7,25; 1 J 2,1). Ježíš zastává místo ve svatyni svatých – Ježíš stojí ve svatyni svatých, aby se nyní ukázal před tváří Boží za nás. Tam bez přestání – okamžik za okamžikem představuje svůj lid, doplněný v něm samotným. Protože jsme však takto představováni Otci, nemáme se domnívat, že můžeme zneužívat jeho milosrdenství a stát se bezstarostnými, lhostejnými a k sobě shovívavými. Kristus není služebníkem hříchu. Jsme v Ném doplněni, přijati v tom Milovaném, pouze když v Ném zůstáváme skrze víru. – ST July 4, 1892 ^{7BC 933.9}

(Zj 5,11). Ne ve stavu osamělosti a vznešenosti – Nedovolte, aby se vaše myšlenky zdržovaly u vás samotných. Uvažujte o Ježíši. On je ve svém svatém místě, ne ve stavu osamění a vznešenosti, ale obklopen deseti tisíckrát deseti tisíci nebeských bytostí, které čekají na to, aby mohli vykonat příkaz svého Mistra. A On jim prikazuje, aby šli a působili ve prospěch toho nejslabšího svatého, který skládá svou důvěru v Bohu. Velcí a malí, bohatí a chudí mají zajištěnou stejnou pomoc. – Letter 134, 1899 ^{7BC 933.10}

Židům 10.

1-7. Viz komentář EGW k 2 K 3,7-11. ^{7BC 933.11}

16-18. Viz komentář EGW ke kap. 8,5-13. ^{7BC 933.12}

19-20. Viz komentář EGW ke kap. 6,19; 8,6-7; Mt 27,51; Zj 3,8. ^{7BC 933.13}

19-21. (kap. 7,25; 1 J 2,1). Vejít s Kristem do svatyně – Toto je ten veliký den smíření a náš Obhájce stojí před Otcem, prosíce za nás jako náš Příměluce. Místo, abychom se zahalili do roucha vlastní spravedlnosti, měli bychom se denně ponížovat před Bohem, vyznávat své vlastní osobní hříchy, prosit o odpuštění našich přestoupení a spolupracovat s Kristem v díle přípravy svých duší, aby odrážely božský obraz. Jestliže nevstoupíme do nebeské svatyně a nespojíme se s Kristem, abychom konali své vlastní spasení s bázní a třesením, budeme váženi na váhách svatyně a budeme nalezeni lehkými. – Manuscript 168, 1898 ^{7BC 933.14}

23. Viz komentář EGW ke kap. 4,14; 2 Pt 1,4; Zj 3,3. ^{7BC 934.1}

25. (viz kom. EGW k Mal 3,16). Usilujte o to, abyste byli ve shromáždění svatých – Ti, kteří nepocítují potřebu snažit se o to, aby byli ve shromáždění svatých, s drahocenným ujištěním, že Pán se setká s nimi, dokazují, jak slabě hodnotí pomoc, kterou jim Bůh poskytl. Satan neustále pracuje, aby zranil a otrávil duši; abychom mohli odolat jeho snahám, musíme dýchat ovzduší nebes. Musíme se osobně uchopit a pevně držet Krista. – Manuscript 16, 1890 ^{7BC 934.2}

Židům 11.

1. Viz komentář EGW k Ř 5,1. ^{7BC 934.3}

6. Viz komentář EGW ke kap. 3,12. ^{7BC 934.4}

16. Viz komentář EGW ke kap. 1,3. ^{7BC 934.5}

24-27. Viz komentář EGW k Ex 2,10. ^{7BC 934.6}

26. Viz komentář EGW k 2 K 9,6. ^{7BC 934.7}

27. Viz komentář EGW ke kap. 6,19; 2 K 2,18; 2 Pt 3,18. ^{7BC 934.8}

37. Viz komentář EGW k Iz 1,1. ^{7BC 934.9}

Židům 12.

1. (Ko 3,8). Kdo jsou svědkové? – (Citace Žd 12,1). Břímě, které je zde uvedeno, jsou zlé návyky a obyčeje, které se utvořily v nás následováním našich vlastních přirozených sklonů. Kdo jsou tito svědkové? To jsou ti, o kterých se hovoří v předcházející kapitole – ti, kteří čelí zlu a těžkostem na jejich cestě a kteří se ve jménu Pána zdárně vzepřeli proti nepřátelským mocnostem zla. Byli povzbuzeni a posíleni a Pán je držel ve svých rukou. 7BC 934.10

Jsou ještě jiní svědkové. Všude kolem nás jsou ti, kteří nás bedlivě sledují, aby viděli, jak se my, kteří vyznáváme víru v pravdu, sami zachováváme. V každé době a na všech místech, tak dalece, jak jen to je možné, musíme vyvyšovat před světem pravdu. – Manuscript 61, 1907 7BC 934.11

3. Viz komentář EGW ke kap. 2,14. 7BC 934.12

4. Viz komentář EGW ke kap. 4,15; Mt 4,1-11. 7BC 934.13

11. (Jk 1,2-3; 1 Pt 1,6-7). Květy, které dozrávají uprostřed mraků – Víra, trpělivost, shovívavost, nebeské smýšlení, důvěra ve vašeho moudrého, nebeského Otce jsou dokonalé květy, které dozrávají uprostřed mraků, zklamání a ztrát. – Letter 1, 1883 7BC 934.14

12-13. Viz komentář EGW k Ga 6,1-2. 7BC 934.15

14. Viz komentář EGW k Ř 6,19.22; Ef 4,20-24. 7BC 934.16

15. Viz komentář EGW k Jk 3,15-16; 1 Pt 2,1-2. 7BC 934.17

16-17. Viz komentář EGW k Gn 25,29-34. 7BC 934.18

24. Viz komentář EGW ke kap. 8,5.13. 7BC 934.19

26-27. Viz komentář EGW k 2 Te 2,7-12. 7BC 934.20

Židům 13.

11-13. (Ga 3,13). On trpěl za stany – Tak, jako byli Adam s Evou vypovězeni z Edenu kvůli přestoupení Božího zákona, tak měl Kristus trpět za hranicemi svatého místa. Zemřel za stany, kde byli popravováni zločinci a vrazi. Tlačil vinný lis sám, snášejíce trest, který měl dopadnout na hříšníka. Jak hluboký a plný je význam těchto slov: „*Kristus nás vykoupil z prokletí zákona tím, že se stal prokletím za nás.*“ Vyšel ven za stany, aby tím ukázal, že položil svůj život nejen za židovský národ, ale za celý svět. – YI June 28, 1900 7BC 934.21

Kristus zemřel za celé lidstvo – Kristus trpěl za branami Jeruzaléma, protože Golgota se nacházela za zdmi města. Toto ukázalo, že zemřel nejenom za Židy, ale za celé lidstvo. Oznamuje padlému lidstvu, že je jejich Vykupitel, a naléhá na ně, aby přijali jím nabízené spasení. – SW Sept. 4, 1906 7BC 934.22

12. Viz komentář EGW k 1 Tm 2,5. 7BC 934.23

15. Viz komentář EGW k Ř 8,34. 7BC 934.24

20. (kap. 8,5-13.6-7; viz kom. EGW ke kap. 9,14). Věčná smlouva milosti – Necht' ti, kteří jsou skličováni vědomím hříchu, pamatují, že pro ně existuje naděje. Spasení lidského rodu je neustálým předmětem nebeských rad. Smlouva milosti byla uzavřena před založením světa. Existovala od věčnosti a je proto nazvána věčnou smlouvou. Tak jistě, jako nikdy neexistovala doba, v níž by nebylo Boha, tak jistě nebylo nikdy chvíle, v níž by nebylo potěšením věčné mysli prokázat svou milost lidstvu. – ST June 12, 1901 7BC 934.25

*****

Jakub 1.

2-3. Viz komentář EGW k Žd 12,11. 7BC 935.1

8. Viz komentář EGW ke kap. 4,8; Mt 6,24. 7BC 935.2

13. Viz komentář EGW k Gn 22,1. 7BC 935.3

22-25. Viz komentář EGW k Ř 8,15-21. 7BC 935.4

23-25. Viz komentář EGW k Zj 3,18. 7BC 935.5

23-27. (viz kom. EGW k Ř 7,7-9). Boží mravní zrcadlo – (Citace Jk 1,23-27.) Toto je slovo živého Boha. Zákon je Božím velkým mravním zrcadlem. Člověk má porovnávat svá slova, svého ducha a své činy s Božím Slovem. ...Pravé náboženství znamená uplatňovat živá Slova ve vašem praktickém životě. Vaše vyznání nemá žádnou cenu bez praktického konání tohoto Slova. – Manuscript 7, 1898 7BC 935.6

25. (1 J 2,1-2). Účel zrcadla – Zde je zrcadlo, do kterého se máme dívat a vyhledat každou vadu charakteru. Připusťte však, že se díváte do tohoto zrcadla, vidíte mnoho vad ve vašem charakteru a potom odejdete a řeknete: „Já jsem spravedlivý“; budete opravdu spravedlivými? Ve vašich vlastních očích budete spravedliví a svatí. Ale jak to bude u Božího soudu? Bůh nám dal zákon a my se máme podrobit jeho požadavkům; jestliže si však dovolíme konat jinak, šlapeme po něm svýma nohama a pak se postavíme před Bohem a řekneme: „Jsem svatý, jsem svatý,“ budeme odsouzeni ve velikém dni konečného účtování. 7BC 935.7

Co kdybychom vyšli do ulic, ušpinili si své šaty blátem, pak bychom přišli domů a jak tak stojíme před zrcadlem a vidíme své ušpiněné šaty, řekneme zrcadlu: „Očisti mě od mého bláta“; očistilo by nás od naší nečistoty? To není účelem zrcadla. Všechno, co může vykonat, je ukázat, že naše šaty jsou znečištěné; nemůže odstranit toto znečištění. 7BC 935.8

Tak je to i s Božím zákonem. Poukazuje na vady našeho charakteru. Odsuzuje nás jako hříšníky, ale nenabízí žádné odpuštění přestupníkovi. Nemůže ho vysvobodit z jeho hříchů. Bůh však učinil opatření. Jan říká: „*Jestliže by kdo zhřešil, přímlovce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ Takto přijdeme k Němu a tam nalezneme Ježíšův charakter a jeho spravedlivý charakter zachrání přestupníka – jestliže jsme udělali z naší strany všechno, co jsme měli vykonat. 7BC 935.9

Bůh však, když zachraňuje hříšníka, neodstraňuje Boží zákon, ale vyvyšuje zákon. Bůh vyvyšuje zákon, protože zjevuje hřích. A Kristova očišťující krev odstraňuje naše hříchy, když k Němu přicházíme s kající duší a hledáme jeho odpuštění. On nám připočítává svou spravedlnost a bere vinu na sebe. – Manuscript 5, 1885 7BC 935.10

26. Viz komentář EGW ke kap. 3,2. 7BC 935.11

27. Pravé náboženství je zdrojem dobročinnosti – Čisté náboženství Ježíše je zdrojem, z kterého vytékají proudy dobročinnosti, lásky a sebeobětování. – Letter 7, 1883 7BC 935.12

Křesťan to je Kristu podobný muž a Kristu podobná žena, kteří jsou činnými v Boží službě, kteří se účastní společných shromáždění, jejichž přítomnost povzbudí rovněž i ostatní. Náboženství nespočívá ve skutcích, ale náboženství jsou skutky; to není podřimování. – Letter 7, 1883 7BC 935.13

Pravé náboženství nikdy nesvazuje – Zdá se, že se mnozí domnívají, že náboženství má tendenci učinit svého vlastníka úzkoprsým a omezeným, ale pravé náboženství nemá takový omezující vliv; je to nedostatek náboženství, který ochromuje schopnosti a omezuje mysl. Když je člověk úzkoprsým, je to důkaz, že potřebuje Boží milost, nebeské pomazání; protože křesťan je někdo, skrze kterého Pán, Bůh zástupů, může působit, aby se mohl držet cest Pána země a jasně zjevit jeho vůli lidem. – Manuscript 3, 1892 7BC 935.14

Jakub 2.

13. (Ž 89,14; Ga 6,14). Kříž spojuje spravedlnost a milosrdenství – (Kristovým) cílem bylo usmířit výsadní práva jak spravedlnosti, tak i milosrdenství a nechat každou z nich stát samostatně ve své důstojnosti a přesto spojené. Jeho milosrdenství nebylo slabostí, ale strašnou mocí k potrestání hříchu, protože hřích je hříchem; a přesto je mocí přitahující k sobě lásku lidstva. Skrze Krista spravedlnost umožnila odpuštění aniž by obětovala jedinou jotu z její vznešené svatosti. 7BC 935.15

Spravedlnost a milosrdenství stály stranou ve vzájemné opozici, oddělené širokou propastí. Pán, náš Vykupitel, oděl své božství lidskostí a vypracoval v zájmu člověka charakter, který byl bez vady a poskvrny. Vztyčil svůj kříž uprostřed cesty mezi nebem a zemí a učinil ho předmětem při-

tažlivosti, který dosahuje obě cesty, přitahující stejně tak spravedlnost jako i milosrdenství na druhé straně propasti. Spravedlnost sestoupila ze svého vyvýšeného trůnu a spolu se všemi nebeskými zástupy se přiblížila ke kříži. Tam spatřila Jediného rovného Bohu, který nesl trest za všechny nepravosti a hříchy. S dokonalým zadostiučiněním se spravedlnost sklonila v úctě u kříže a řekla: To stačí. – Manuscript 94, 1899 ^{7BC 936.1}

14-20. Viz komentář EGW k Ga 5,6. ^{7BC 936.2}

21-26. (Ř 3,31). Spásná víra je více než pouhá víra – Apoštol Jakub viděl, že při představování tématu ospravedlnění skrze víru by mohlo vzniknout nebezpečí, a proto se snažil dokázat, že pravá víra nemůže existovat bez odpovídajících skutků. Je zde uvedena Abrahámovu zkušenost. „*Vidiš-li,*“ říká, „*že víra napomáhala skutkům jeho a ze skutků víra dokonalá byla?*“ Tak tedy pravá víra koná ve věřícím pravé skutky. Víra a poslušnost přináší pevnou a drahocennou zkušenost. ^{7BC 936.3}

Existuje však víra, která není spasitelnou vírou. Slovo Boží prohlašuje, že i ďáblové věří, avšak třesou se. Takzvaná víra, která nepůsobí skrze lásku a neочиšťuje duši, neospravedlní žádného člověka. ... Abrahám uvěřil Bohu. Odkud to víme, že uvěřil? Jeho skutky svědčily o charakteru jeho víry a jeho víra mu byla počtena za spravedlnost. ^{7BC 936.4}

V našich dnech potřebujeme Abrahámovu víru, aby prozářila temnotu, která nás obklopuje, zastíhující příjemné sluneční paprsky Boží lásky a zastavující duchovní růst. Naše víra by měl být bohatá na dobré skutky; protože víra bez skutků je mrtvá. Každá vykonaná povinnost, každá oběť přinesena v Ježíšově jménu, přinese nesmírně velkou odměnu. V každé vykonané povinnosti promlouvá Bůh a dává své požehnání. – ST May 19, 1898 ^{7BC 936.5}

22. Viz komentář EGW k L 17,10; Ef 2,8-9. ^{7BC 936.6}

Jakub 3.

2. Jeden z největších darů – Dar řeči se řadí mezi největší dary. – Manuscript 92, 1899 ^{7BC 936.7}

(kap. 1,26). Moc ovládání jazyka – Díky pomoci, kterou může udělit Kristus, se můžeme naučit držet jazyk na uzdě. Kristus byl tak těžce zkoušen z hlediska ukvapeně a hněvivé mluvy, a přece nikdy ani jednou nezhrěšil svými ústy. S trpělivým klidem čelil posměškům, výsměchu a narážkám svých spolupracovníků v tesařské dílně. Místo, aby rozzlobeně odsekl, začal zpívat jeden z Davidových krásných žalmů; a než si jeho druzi uvědomili, co činí, spojili se s Ním v chvalozpěvu. Jaká změna by mohla nastat na tomto světě, kdyby dnes muži a ženy následovali Kristův příklad v používání slov. – RH May 26, 1904 ^{7BC 936.8}

8. Viz komentář EGW k Ž 5,5-12. ^{7BC 936.9}

13-14. Nebeská vůně pravdy – (Citace Jk 3,13-14). Co znamená lhát proti pravdě? Znamená to prohlašovat, že se věří pravdě, zatímco duch, slova a způsoby nepředstavují Krista, ale satana. Zlé domněnky, netrpělivost a zatvrzelost jsou lhaním proti pravdě; ale láska, trpělivost, a dlouhé shovívání jsou v souladu se zásadami pravdy. Pravda je vždy čistá, vždy laskavá, dýchající nebeskou vůní nesmíšenou se sobectvím. – RH Mach 12, 1895 ^{7BC 936.10}

15-16. (Žd 12,15). Vystupování na soudnou stolicí – (Citace Jk 3,15-18). ... Ten, kdo otvírá své srdce našeptáváním nepříteli, přijímá zlé domněnky a pěstuje si žárlivost, často si nesprávně vykládá toto zlé smýšlení, nazývají ho zvláštní předvídavostí, rozlišením, nebo rozeznáním v odhalování viny a proniknutím do zlých pohnutek ostatních. Přemýšlí o tom, že mu byl udělen vzácný dar; a odchází právě od těch bratří, s kterými by měl být v souladu; vystupuje na soudní stolicí a zavírá své srdce vůči tomu, o kterém se domnívá, že je v bludu, jakoby on sám byl nad pokušením. Ježíš se od něho odděluje a nechává ho, aby chodil v jiskrách svého vlastního zánícení. ^{7BC 936.11}

Necht' se nikdo z vás déle nechlubí proti pravdě, prohlašující, že tento duch je nezbytným důsledkem věrného jednání s provinilci a s těmi, kteří stojí na obranu pravdy. Taková moudrost má mnoho obdivovatelů, ale je velmi klamná a zhoubná. Nepochází shůry, ale je ovocem neobráceného srdce. Jejím původcem je sám satan. Necht' si žádný žalobce druhých nepřisuzuje úsudek; protože

když takto činí přiodívá vlastnosti satana rouchem spravedlnosti. Vyzývám vás, moji bratři, očistěte chrám své duše od všeho, co ho poskvňuje; protože to jsou kořeny hořkosti. ^{7BC 936.12}

Jak pravdivá jsou apoštolova slova: „*Kdež jest závist a rozdráždění, tu jest roztržka a všeliké dílo zlé.*“ Jedna osoba v instituci nebo v církvi, která dává volný průběh nevhodným myšlenkám, mluvíce zle o bratřích, může roznítit ty nejhorší vášně lidského srdce a rozšířit kvas zla, který bude působit ve všech, kteří s ním vstoupí do styku. Takto nepřítel veškeré spravedlnosti získá vítězství a výsledkem jeho působení je zbavit účinnosti Spasitelovu modlitbu, ve které prosil, aby jeho učedníci byli jedno tak, jako On je jedno s Otcem. – RH March 12, 1895 ^{7BC 937.1}

17. (viz kom. EGW k J 13,34). Pravý druh citlivosti – Ti, kteří kritizují a odsuzují druhé, přestupují Boží přikázání a urážejí Ho. Vůbec nemilují Boha ani své bližní. Bratři a sestry, odstraňte smetí kritiky, podezírání a stěžování si a neprojevujte navenek svou nervozitu. Někteří jsou tak citlivými, že nemohou rozumně uvažovat. Buďte velmi vnímavými, pokud jde o to, co to znamená zachovávat Boží zákon, a pokud jde o to, zda zachováváte nebo přestupujete zákon. To je to, na co Bůh chce, abychom byli citlivými. – GCB April 1, 1903 ^{7BC 937.2}

Jakub 4.

4. Viz komentář EGW k Mt 6,24. ^{7BC 937.3}

7-8. Obtíže zmizí, když se Ježíš přiblíží – „*Vzepřetež se d'áblu, i utečeť od vás. Přiblížte se k Bohu, a přiblížíť se k vám.*“ Jak drahocenné je pro pokoušenou duši toto jasné zaslíbení. Jestliže má tedy někdo starosti a pokušení, nechť pevně upře svůj zrak na Ježíše a přiblíží se k Bohu, vypravujíce o jeho dobrotě a milosrdenství, a Ježíš se přiblíží k němu a jeho těžkosti, o kterých si myslel, že jsou téměř nesnesitelné, zmizí. – Letter 43, 1892 ^{7BC 937.4}

Zlomení satanské moci – Duše, která miluje Boha, chce od Něho čerpat sílu stálým spojením s Ním. Když se stane zvykem duše hovořit s Bohem, síla zla bude zlomena; protože satan nemůže být blízko duše, která je blízko Boha. – RH Dec. 3, 1889 ^{7BC 937.5}

8. (kap. 5,16; viz kom. EGW k Žd 1,14). Bezpečný v Boží přítomnosti – „*Přiblížte se k Bohu.*“ Jaký je toho výsledek? Nemůžeme se přiblížit k Bohu a spatřit jeho krásu a soucit, aniž bychom si uvědomili naše nedostatky a byli naplněni touhou povznést se výše. „*A přiblížíť se k vám.*“ Pán se přiblíží k těm, kteří vyznají svým bratřím křivdy, které jim učinili, a pak přijdou k Bohu v pokoře a zkroušenosti. ^{7BC 937.6}

Ten, kdo si uvědomuje své vlastní nebezpečí, má bdít, aby nezarmoutil svatého Ducha a nevzdálil se pak od Boha, protože ví, že se Mu nelíbí jeho způsob jednání. Jak mnohem lepší a bezpečnější je přiblížit se k Bohu, aby čisté světlo vyzařující z jeho Slova mohlo zahojit rány, které způsobil v duši hřích. Čím blíže jsme Bohu, tím jsme bezpečnější, protože satan nenávidí a bojí se přítomnosti Boha. – Letter 40, 1901 ^{7BC 937.7}

(J 17,21-13). Vyslyšení modlitby Krista – Jestliže se osobně přiblížíte k Bohu, nevidíte pak, jaké to bude mít výsledky? Nevidíte pak, že se přibližujete jeden k druhému? Nemůžeme se přiblížit k Bohu a přijít k samotnému kříži, aniž by se naše srdce spojila v dokonalé jednotě, jako odpověď na Kristovu modlitbu, „*aby oni byli jedno*“ jak je On je jedno se svým Otcem. A proto bychom měli usilovat o to, abychom byli jedno v duchu, v porozumění a ve víře, aby Bůh mohl být oslaven v nás tak, jak je oslaven v Synu; a aby nás Bůh mohl milovat tak, jak miluje svého Syna. – Manuscript 7, 1890 ^{7BC 937.8}

Přiblížte se skrze modlitbu – „*Přiblížte se k Bohu, a přiblížíť se k vám.*“ Přiblížte se k Němu skrze modlitbu, uvažování a čtení jeho Slova. Když se On přiblíží k vám, pozvedne ve váš prospěch proti nepříteli korouhev. Mějte odvahu; protože nepřítel nemůže projít skrze tuto korouhev. – Manuscript 92, 1901 ^{7BC 937.9}

(kap. 1,8; Mt 6,24). Nezbytné dílo pro hříšníka je jasně určeno – Pán praví: „*Přiblížte se k Bohu.*“ Jak? Skrytým, opravdovým zkoumáním svého vlastního srdce, dětskou, srdečnou, pokornou závislostí na Bohu, oznámením všech svých hříchů Ježíši a vyznáním jich. ^{7BC 938.1}

Ale přečtěme si zbývající lekce dané k našemu poučení, abychom mohli lépe pochopit, co to znamená přiblížit se k Bohu. „*Umejte ruce, hříšníci, a očistěte srdce vy, jenž jste dvojité mysli.*“ Je zde jasně vymezeno nezbytné dílo, které má vykonat hříšník. To je dílo, které není příjemné pro sklony lidského srdce; ale pokud není vykonáno, duše není schopna ocenit čistotu a dokonalost Kristova charakteru a v žádném případě nemůže pochopit odpornost hříchu. Proto je dáno napomenutí: „*Umejte ruce, hříšníci, a očistěte srdce vy, jenž jste dvojité mysli.*“ Zatímco mnozí, kteří tvrdí, že jsou křesťané, mají na sobě podobu světa a jejich city se nesoustředí na Boha. Jsou dvojí mysle, snaží se současně sloužit Bohu i mamonu; avšak Vykupitel světa řekl: „*Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.*“ Tím, že se snaží sloužit dvěma pánům, jsou nestálí na všech svých cestách a nelze se na ně spolehnout. Podle všeho zdání slouží Bohu, zatímco ve stejnou dobu v srdci podléhají pokušením satana a pěstují si hřích. Mohou mluvit slova, která jsou lahodnější než olej, přesto jsou jejich srdce plná podvodů a lži ve všech jejich praktikách. Tvrdí, že jsou spravedliví, avšak mají srdce, která jsou zoufale hříšná. 7BC 938.2

Jaký užitek přináší mluvit o příjemných věcech, naříkat nad dílem satana, a přesto ve stejnou dobu vykonávat všechny jeho plány, nápady? Toto znamená být dvojí mysle. – Letter 13, 1893 7BC 938.3

8-9. (Mt 5,4; 2 K 7,10). Zármutek pravého pokání – „*Soužení buďte, a kvělte, a plačte; smích váš obrať se v kvílení, a radost v zármutek.*“ Je správné být radostným a dokonce i veselým. Je správné pěstovat veselého ducha skrze posvěcení pravdou; ale není správné oddávat se pošetilému žertování a šprýmování, lehkovážnosti a nicotnosti, slovům kritiky a odsuzování ostatních. 7BC 938.4

Ti, kteří sledují takové osoby, které vyznávají náboženství, vědí, že jsou oklamáni. Vědí, že ruce takových vyznavačů potřebují být umyty a jejich srdce musí být očištěna. Potřebují prožít pravé pokání za hřích. Nad čím mají naříkat? Měli by naříkat nad jejich sklonem k hříchu, nad nebezpečím, které přichází z vnitřní zkaženosti a z vnějšího pokušení. Měli by se obávat, protože mají tak slabé vědomí o hříšnosti hříchu a tak malou představu o tom, co znamená hřích. – Letter 13, 1893 7BC 938.5

10. (1 Pt 5,6). Pokora před odpuštěním – Bůh neudělí žádné odpuštění tomu, jehož pokání nepřináší pokoru. – Manuscript 11, 1888 7BC 938.6

Jakub 5.

14-16. Zázraky a přirozené léky – Boží zázraky ne vždy vyvolávají vnější zdání zázraků. Často jsou vyvolávány způsobem, který vypadá jako přirozený běh událostí. Když se modlíme za nemocné, máme také pro jejich dobro pracovat. Odpovídáme na naše vlastní modlitby tím, že používáme léky, jež jsou v našem dosahu. Voda, moudře používána, je nejsilnějším lékem. Když je rozumně používána, jsou viditelné příznivé výsledky. Bůh nám dal rozum a přeje si, abychom co nejvíce vytěžili z jeho zdraví udělujícího požehnání. Prosíme, aby Bůh dal chléb hladovému; máme tedy působit jako jeho pomocná ruka pro utišení hladu. Máme použít každé Boží požehnání, které umístil v našem dosahu pro vysvobození těch, kteří jsou v nebezpečí. 7BC 938.7

Přirozené prostředky, používané v souladu s Boží vůlí, přinesou nadpřirozené výsledky. Prosíme o zázrak a Pán vede mysl k nějakému prostému léku. Prosíme, abychom byli chráněni před nákazou, vlekoucí se v mráкотě, která je tak hojně rozšířena po celém světě; tehdy máme spolupracovat s Bohem, zachovávajícíce zákony zdraví i života. A když jsme vykonali všechno, co jsme mohli, máme stále pokračovat v prosbách ve víře o zdraví a sílu. Máme jíst ten pokrm, který uchová zdraví našeho těla. 7BC 938.8

Bůh nám nedává žádné ujištění, že učiní za nás to, co můžeme učinit sami. Zákonů přírody musíme být poslušni. Nesmíme zklamat v konání naší části. Bůh nám říká: „*S bázní a třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ 7BC 939.1

Nemůžeme přehlížet přírodní zákony, aniž bychom přehlíželi Boží zákony. Nemůžeme očekávat, že Pán pro nás učiní zázrak, zatímco my neuznáváme prosté léky, které určil k našemu užitku

a které vhodně a správně používány, přinesou zázračné výsledky. Proto se modlete, věřte a konejte.
– Letter 66, 1901 7BC 939.2

Uzdraven navzdory neposvěcenému kazateli – Byl mi ukázán případ jistého... kazatele; byl poslán osmdesát mil, aby se modlil za nemocnou sestru, která pro něho poslala v souladu s učením Jakuba. Šel a horlivě se modlil a také i ona se modlila; ona věřila, že tento kazatel je Božím mužem, mužem víry. Lékaři jí sdělili, že zemře na tuberkulózu. Byla ihned uzdravena. Vstala a připravila večeři, toto nedělala již deset let. Tento kazatel byl nemravný, jeho život byl zkažený, a přesto zde bylo vykonáno tak obrovské dílo. Připsal veškerou slávu sobě. 7BC 939.3

Pak znovu výše vzpomínána scéna prošla přede mnou. Viděla jsem, že tato žena byla pravou následovnicí Kristovou; její víra způsobila, že mohla být uzdravena. Viděla jsem jejich modlitby: jedna byl zamlžená, temná, směřující dolů. Druhá modlitba byla smíšená se světlem a body, které mi připadaly jako diamanty, stoupala vzhůru k Ježíši, On ji poslal ke svému Otci jako sladké kadi-dlo a ihned byl poslán paprsek světla k trpící osobě a ona byla oživena a posílena jeho vlivem. An-děl řekl: Bůh shromažďuje každou částčku pravé, upřímné víry, má být sesbírána jako diamanty a jistě přinese odpověď nebo bude vyslyšena; a Bůh oddělí drahocenné od ničemného. I když dlouho snáší pokrytce a hříšníka, přesto budou vyšetřováni. I když se může vychloubat poctivou chvílí jako zelený samostatný strom, přesto přijde doba, kdy jeho pošetilost bude zjevena. – Letter 2, 1851 7BC 939.4

(2 Te 2,7-12). Dílo falešných léčitelů – Lidé budou konat divy pod vlivem zlých duchů. Učiní lidi nemocnými tím, že na ně vloží své kouzlo, a až je kouzla zbaví, přimějí jiné k tomu, aby řekli, že ti, kteří byli nemocní, byli zázračně uzdraveni. Takto satan působí stále a znovu. – Letter 259, 1903 7BC 939.5

16. (viz kom. EGW ke kap. 4,8). Výmluvnost, kterou Bůh přijímá – Ten, kdo usiluje o výmluvný jazyk při modlitbě, není zcela na místě. Výmluvnost, kterou Bůh přijímá, je opravdové, toužebné volání duše, která si uvědomuje, že ji musí být pomoheno. 7BC 939.6

Dlouhé modlitby nejsou nutné. Ti, kteří pracují v pravém duchu, budou také prosit v pravém duchu. Ten, kdo pracuje tak, jako Kristus pracoval, bude opravdovým, když se modlí. A Slovo Boží nás ujišťuje: „*Mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová.*“ – Letter 121, 1901 7BC 939.7

*****

1. Petrova 1.

2. Viz komentář EGW k Ř 11,4-6; Ef 1,4-5.11; 2 Pt 1,10. 7BC 939.8

5. Viz komentář EGW k Zj 2,1-5. 7BC 939.9

6-7. Viz komentář EGW k 2 K 4,17-18; Žd 12,11. 7BC 939.10

11-12. Viz komentář EGW k Fp 2,5-8; 1 Tm 3,16. 7BC 939.11

16. (Žd 12,14). Přitahující provázky lásky – Tak jako Hospodin je svatý, tak také vyžaduje od svého lidu, aby byl svatý, čistý a neposkvrněný; protože bez svatosti nikdo neuzří Pána. Ti, kteří Ho uctívají v upřímnosti a pravdě, Jím budou přijati. Jestliže členové církve odloží veškeré sebe uctívání a přijmou do svých srdcí lásku k Bohu a jednoho k druhému, která naplňovala Kristovo srdce, tehdy náš nebeský Otec bude skrze ně neustále projevovat svou moc. Nechť je jeho lid spojován provázky božské lásky. Pak svět pozná Boží divotvornou moc a uzná, že On je Sílou a Pomocníkem lidu zachovávajícího jeho přikázání. – Manuscript 125, 1907 7BC 939.12

18-19. Viz komentář EGW k Ko 2,9. 7BC 940.1

19. Viz komentář EGW k J 1,14. 7BC 940.2

22. (Ř 5,1; Ga 5,6; Ef 2,8; Žd 11,1). Vznik víry – Pod vnuknutím Ducha, apoštol Petr představuje křesťany jako ty, kteří očistili své duše poslušností pravdy. Právě v souladu s vírou a láskou, jakou vnášíme do naší práce, bude do ní vnášena i moc. Žádný člověk nemůže vytvořit víru. Duch, který působí a osvěcuje lidskou mysl, vytváří víru v Boha. V Písmu svatém je víra představována jako Boží dar, mocí k spasení, osvětlující srdce těch, kteří hledají pravdu jako skrytý poklad. Duch Boží vštěpuje pravdu do srdce. Evangelium je nazváno mocí Boží ke spasení, protože jedině Bůh

může učinit pravdu mocí, která posvěcuje duši. Jedině On může učinit Kristův kříž triumfujícím. – Manuscript 56, 1899 ^{7BC 940.3}

(J 3,21; Tt 2,11; 1 J 3,3; viz kom. EGW k 1 J 3,3-6; 4,7-8). Vyvětrání duše od hříchu – Pán očisťuje srdce tak mnohokrát, jak my větráme místnost. Nezavíráme dveře a okna a nepouštíme tam některé očisťující látky, ale otevřeme dveře a okna dokořán a necháme, aby dovnitř proudilo čisté ovzduší nebes. Pán říká: „*Kdož činí pravdu, jde k světlu.*“ Okna impulsů, naše pocity, musí být otevřené směrem k nebi a prach sobectví a pozemskosti musí být vymeten. Boží milost musí zasáhnout komůrky mysle, představivost musí přijmout nebeská témata k rozjímání a každá částička přirozenosti musí být očištěna a oživena Duchem Božím. – Manuscript 3, 1892 ^{7BC 940.4}

1. Petrova 2.

1-2. (Žd 12,15). Nevyhovující misijní práce – Jsme spolupoutníky, hledajícími lepší vlast, a to nebeskou. Bůh nám nikdy na konci naší cesty neřekne: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný,*“ jestliže nyní budeme pěstovat ducha, který chce vytlačit a zahnat jiné. Zloba, lest, pokrytectví, závist a zlé mluvení jsou věci, které Bůh nenávidí, a nikdo, kdo zjevuje takové ovoce ve svém životě, nevejde do nebeského království. ... ^{7BC 940.5}

Ti, kteří kritizují jejich práci, mohou být zdánlivě neustále starostlivými a zajímat se o blaho jiných. Mohou se zdánlivě činně účastnit dobrého díla. Jejich dílo však působí škodu a u Pána to nemá žádnou cenu. „Oni říkají,“ je šeptáno tu a tam; zaslepenými našeptávanými jsou mysle jiných naplněny podezíráním a nedůvěrou; je vyvolán neklid. Ti, kteří naslouchali tomuto „oni říkají“, vyvolali ve svých myslích něco, čeho si všimli u svých bratří, co mohlo být špatné a co je z velké části učiněno hodnotným, avšak malého významu. Tato zdánlivě nevinná slova zapouštějí dlouhé, vláknité kořeny do myslí těch, kteří je slyší a je jim způsobena nevýslovná škoda. Jsou zaseta semena hořkosti; zlé rady působí v lidských srdcích hořkost a tato semena vypučí a přinesou hojnou úrodu. ^{7BC 940.6}

Nepřítel veškeré spravedlnosti uvádí v činnost nesprávnou misijní práci tohoto druhu. Ten, kdo tvrdí, že pracuje pro Krista, je jím pokoušen, aby zkoumal v myslích ostatních a ptal se na jejich názory na slova, které byla vyřčena. Tímto způsobem je vštípeno do mnohých srdcí podezírání a závist. Kdyby ti, kteří konají tuto misijní práci, ji mohli vidět tak, jak na ni pohlíží Pán nebes; kdyby aspoň jeden den mohli sledovat průběh své práce a vidět její zhoubné následky, činili by pokání. ^{7BC 940.7}

Činit dobře všem, věrně plnit naše domácí povinnosti, věnovat náš čas porovnávání našich životů s životem Krista, modlit se o pokornou, posvěcenou mysl – to je misijní práce, kterou od nás Pán vyžaduje, abychom činili. Nebeští andělé nemohou spolupracovat s takovým lidským nástrojem, který rozsévá semena neshod a sporů, ale zlí andělé ho doprovázejí všude, kamkoli jde. – Manuscript 47, 1896 ^{7BC 940.8}

2. Sytit duši pravdou – Přístupování k Bohu vzbuzuje důvěru a podněcuje duši k činnosti. Tělo umírá, jestliže je připraveno o patřičnou výživu, a tak je to i s duší. Aby mohla mít duchovní sílu, ba dokonce i život, musí být živena Slovem, jenž je duch a život. Musí být neustále sycena pravdou, která spojuje duši s Tím, v němž žijeme, hýbeme se a trváme. – Manuscript 16, 1890 ^{7BC 941.1}

4-5. Viz komentář EGW k Ef 2,19-21. ^{7BC 941.2}

5. Viz komentář EGW k Ž 144,12. ^{7BC 941.3}

11. Viz komentář EGW k 1 K 9,24-27. ^{7BC 941.4}

12. Viz komentář EGW k Ř 12,17. ^{7BC 941.5}

21. Viz komentář EGW k Zj 14,4. ^{7BC 941.6}

24. (viz kom. EGW k Žd 2,14; 7,25). Zlé návyky mají být rozhodně odepřeny – Kristus je představen jako Ten, který nesl naše nemoci a bolesti způsobené hříchem a nesl je nejenom jako náš soucitný Přítel, ale jako náš Zástupce. Proto naše hříchy sobectví, nelaskavosti, lhostejnosti, špatných návyků a praktik, mají být jasně a rozhodně odstraněny. Ten, kdo skoncuje se satanem, by neměl dát žádné místo jeho pokušením. Nechť duše, které přicházejí ke Kristu vezmou v úvahu, že On je nositelem hříchu. ... Nechť se kající duše chopí vírou opatření, jež byla učiněna pro její zá-

chranu, ne v jejich hříších, ale od jejich hříchu. Kristus jako nositel hříchu musí odstranit hřích a vysvobodit hříšníka z jeho chorobného duchovního stavu. – Manuscript 56, 1900 ^{7BC 941.7}

Most přes propast – Kvůli přestoupení byl člověk odloučen od Boha, spojení mezi nimi bylo přerušeno; ale Ježíš Kristus zemřel na kříži Golgoty, nesl na svém těle hříchy celého světa a mezi nebem a zemí byla tímto křížem přemostěna propast. Kristus přivádí lidi k této propasti a ukazuje jim most, kterým je překlenuta a říká: „*Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.*“ – Manuscript 21, 1895 ^{7BC 941.8}

1. Petrova 3.

1-5. Viz komentář EGW k Iz 3,18-23. ^{7BC 941.9}

3-4. (Ex 32,1-6; viz kom. EGW k Nu 15,38-39). Pupeny a květy pýchy – V našich rodinách a v našich sborech jsou dnes pěstovány modly, které mají na nás stejný vliv, jako mělo zlaté tele na Izraelity. Bude lid zkoumat sebe? Budou pastýři konat svou práci jako věrní Boží strážníci? Budou chtít vidět, jaké modly pěstují? Bude každý, kdo žije v průměrných podmínkách, zvažovat tu skutečnost, že mají být lidem zvláštním a odděleným od světa ve svých zvycích odívání, ve své řeči, svém chování? Uvědomí si své modlářství v malých stejně jako i ve velkých záležitostech a že je to odděluje od Boha? Když přicházejí výčitky, jsou zahanbení, ale neprojevují lítost. Měli velké světlo a velké příležitosti, řádek za řádkem a naučení za naučením, avšak pýcha vypučela a kvete na jejich oděvu, zjevující myšlenky i záměry srdce. – Manuscript 52, 1898 ^{7BC 941.10}

(1 Tm 2,8-10). Jaké modly pěstujeme? – Toto modlářství, na kterém se podílel starý Izrael, bylo urážkou Boha; ale nejsou snad dnes v našich rodinách a v našich sborech pěstovány stejně tak urážející modly – modly, které mají na nás stejný vliv, jako mělo zlaté tele na Izraelity? Na straně Božího vyznávajícího lidu je patrné pohrdání varováními podanými nám skrze Petra: „*Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní.* ...“ ^{7BC 941.11}

Nastal čas, kdy my jako lid, bychom měli sami sebe zkoumat, abychom poznali, jaké modly pěstujeme; kdy by pastýři stáda měli konat věrnou práci jako Boží strážníci. V oblékání, v rozhovorech, v chování máme být lidem zvláštním a odděleným od světa. „*Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. Takž také i ženy, aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne strojením a křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, anebo perlami, anebo drahým rouchem; ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě zbožnosti,) dobrými skutky.*“ – RH March 7, 1899 ^{7BC 941.12}

Touha po okázalosti – Příčina ztroskotání mnoha domovů spočívá v touze po okázalosti. Muži a ženy vymýšlejí a plánují, jak získat prostředky, aby se mohli jevit bohatšími než jejich souosedé. Ale i kdyby se jim dařilo v jejich zoufalém úsilí, nikdy nebudou opravdově šťastnými. Pravé štěstí vychází ze srdce usmířeného s Bohem (citace 1 Pt 3,3-4). – Manuscript 99, 1902 ^{7BC 941.13}

Působ mravní ceny – Mravní cena má působ, který nemají ani bohatství ani vnější lákadla. Žena mající ozdobu tichého a pokojného ducha má v Božích očích věno obrovské ceny, před kterou stříbro z Tarsu a zlato z Ofir, nemají žádnou cenu. Šalomounova nevěsta ve vší své slávě nemůže být srovnána s jedním z těchto rodinných pokladů. – HR, May, 1878 ^{7BC 942.1}

8. Nejvyšší účta vůči pravdě – „*Bratrstva milovníci, milosrdní, dobrotiví.*“ Pěstujte nejvyšší účtu vůči spravedlnosti a pravdě a nenávisť vůči veškeré krutosti a utlačování. Čiňte jiným tak, jak byste si sami přáli, aby vám i oni činili. Bůh vám zapovídá, abyste zvýhodňovali sebe na úkor jiných. – RH, April 13, 1905 ^{7BC 942.2}

18-20. Viz komentář EGW k Gn 6,3. ^{7BC 942.3}

1. Petrova 4.

17. Viz komentář EGW k Zj 11,1. ^{7BC 942.4}

9. Duch pracuje se zkroušenými – To znamená mnoho svěřit do ochrany duši Bohu. Znamená to, že máme žít a kráčet vírou, nespolehat na sebe nebo nevyvyšovat sebe, ale vzhlížet k Ježíši

našemu Obhájci, jako Původci a Dokonavateli naší víry. Duch svatý vykoná své dílo na srdci, které je kající, ale nikdy to nemůže učinit na sebejisté a samospravedlivé duši. Taková duše by chtěla ve své vlastní moudrosti napravit sama sebe. Postaví se mezi svou duší a Duchem svatým. Duch svatý bude působit, pokud do toho nebude zasahovat vlastní „já“. – Manuscript 148, 1897 ^{7BC 942.5}

1. Petrova 5.

2-3. (Sk 20,28). Široké pole pro církevní vůdce – Bůh není oslaven vůdci v církvi, kteří se snaží hnát ovce. Ne, v žádném případě. „*Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujíce je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně. Ani jako panující nad dědictvím Páně, ale jako příkladem jsouce stádu.*“ Zde je široké pole pro starší a pomocníky v každém sboru. Mají sytit Boží stádo čistým pokrmem, důkladně vyčištěným od plev, jedovatých příměsí bludu. Vy, kteří máte co do činění s Boží církví, si máte být jisti, že jednáte moudře v sycení Božího stáda; protože jeho úspěch z velké části závisí na hodnotě tohoto pokrmu. – Manuscript 59, 1900 ^{7BC 942.6}

3. Viz komentář EGW k Ž 89,14 ^{7BC 942.7}

6. Viz komentář EGW k Jk 4,10. ^{7BC 942.8}

*****

2. Petrova 1.

Klíčová myšlenka vítězství – První kapitola druhé epištoly Petra je plná poučení a představuje klíčové myšlenky vítězství. Pravda působí hlubokým dojmem na mysl způsobem, jak je to představeno v této kapitole. Hojněji doporučujeme studovat tato slova a uplatňovat tato naučení v praxi. – Letter 43, 1895 ^{7BC 942.9}

1-3. Žádné zastavení v křesťanském životě – (Citace 2 Pt 1,1-3). Jaké veliké téma je to k uvažování – spravedlnost Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. Rozjímání o Kristu a jeho spravedlnosti nenechává žádný prostor pro samospravedlnost, ani pro sebe vyvyšování sama sebe. V této kapitole není žádného zastavení. Je zde neustálý růst v každém stupni poznávání Krista. – Letter 43, 1895 ^{7BC 942.10}

2.5-7. Viz komentář EGW k Ř 6,1-4. ^{7BC 942.11}

4. (Žd 10,23). Bůh stojí za všemi svými sliby – Zaslíbení jsou posuzována podle věrnosti toho, kdo je dává. Mnozí lidé dávají sliby jen proto, aby je porušili a vysmívali se srdcím těch, kteří v ně doufali. Ti, kteří spoléhají na takové lidi, spoléhají na nalomenou třtinu. Bůh však stojí za svými sliby, které dává. Je vždy pamětlivý na svou smlouvu a jeho pravda vytrvá po všechna pokolení. – Manuscript 23, 1899 ^{7BC 942.12}

(Ef 2,1-6; viz kom. EGW k Gn 2,7; Ex 20,1-17; Mt 4,1-11; Žd 2,14-18; 4,15). Účastníci božské přirozenosti – Musíme se učit od Krista. Musíme vědět, čím je pro ty, které vykoupil. Musíme si uvědomit, že skrze víru v Něho je naší výsadou, že se můžeme stát účastníky božské přirozenosti, a tak uniknout porušenosti, která je na světě v žádostech. Tehdy jsme očištěni od veškerého hříchu, veškerých vad charakteru. Nemusíme si ponechat ani jeden hříšný sklon. ... ^{7BC 943.1}

Když se podílíme na božské přirozenosti, jsou zděděné a vypěstované sklony ke zlu z charakteru odstraněny a my se stáváme živou mocí pro dobro. Když se učíme od božského Učitele, denně se stávající účastníky jeho přirozenosti, spolupracujeme s Bohem v přemožení satanových pokušení. Bůh pracuje a také i člověk pracuje na tom, aby člověk mohl být jedno s Kristem jako je Kristus jedno s Bohem. Pak se posadíme spolu s Kristem v nebeských místech. Mysl spočívá v pokoji a jistotě v Ježíši. – RH April 24, 1900 ^{7BC 943.2}

Uschopňující Boží milost – Ve svém Slově Bůh zjevuje, co může učinit pro lidské bytosti. Utváří a formuje podle božské podobnosti charakteru těch, kteří chtějí nosit jeho jho. Skrze jeho milost jsou učiněni účastníky božské přirozenosti a jsou tak uschopněni přemoci zkaženost, která je na světě v žádostech. Je to Bůh, který nám dá sílu k vítězství. Ti, kteří slyší jeho hlas a jsou poslušni

jeho přikázání, jsou uschopněni vytvořit spravedlivý charakter. Ti, kteří přehlíží jeho výslovné příkazy, vytvoří charakter podobné sklonům, kterým se oddávají. – Letter 44, 1903 ^{7BC 943.3}

Jedno s Bohem – Je to poznání dokonalosti božského charakteru, zjevené nám v Ježíši Kristu, které nám zpřístupňuje společenství s Bohem. Účastníky Božské přirozenosti se stáváme díky převlastnění si velikých a drahých zaslíbení, uniknouce zkaženosti, která je na světě v žádostech. ^{7BC 943.4}

Jaké možnosti se otvírají před mládeží, která se chápe božských ujištění obsažených v Božím Slově! Stěží může lidská mysl pochopit, jaká je šířka, hloubka a výška duchovního poznání, kterého může být dosaženo tím, že se staneme účastníky božské přirozenosti. Lidský nástroj, který se denně podrobuje poslušnosti vůči Bohu, který se stává účastníkem božské přirozenosti, nalézá potěšení v každodenním zachovávaní Božích přikázání; protože je jedno s Bohem. Je nezbytné, aby udržoval takové životodárné spojení s Bohem, jako Syn udržuje s Otcem. Tehdy chápe, co znamená jednota, o kterou Kristus prosil a která existovala mezi Otcem a Synem. – Letter 43, 1895 ^{7BC 943.5}

5-7. Ctnosti mají růst spolu – Máme připojit k víře ctnost a k ctnosti poznání a k poznání zdrženlivost a k zdrženlivosti trpělivost a k trpělivosti zbožnost a k zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku. Nemáte si myslet, že musíte počkat, až zdokonalíte jednu ctnost dříve, než rozvinete další. Ne; všechny mají růst současně a neustále být napájeny ze Zdroje lásky; každý den, který prožijete, můžete zdokonalovat požehnané vlastnosti plně zjevené v charakteru Krista a když to budete činit, přinesete do svých domovů světlo, lásku, pokoj a radost. – RH July 29, 1890 ^{7BC 943.6}

5-11. Potřebná každodenní píle – Musíme čelit a odolávat pokušení. Den co den probíhá duchovní boj. Den co den máme konat své vlastní spasení s bázní a třesením. Je to Bůh, který působí v nás chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle své. Každá duše se má snažit s „veškerou snažností“ neustále rozšiřovat své duchovním poznání, posilováním každé ctnosti, růstem v účinnosti, aby mohla růst v užitečnosti a svatosti, jako strom přinášející ovoce v zahradě Páně. Nemá být ani planá ani neúrodná v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Právě náboženství vede k rozvíjení těch darů, které učiní člověka dražším v Božích očích než zlato z Ofir. ^{7BC 943.7}

Slova „všechna snažnost“ znamenají velmi mnoho. Znamenají každodenní úsilí. Hrozí, že budeme slepými vůči působení satanských mocností a že budeme polapeni satanovými lákavými pokušeními. Proto slova přicházející k nám: „*Vynaložte všechnu snažnost,*“ připojí k vašemu charakteru ctnosti, které vás učiní pevnými k odolávání zlu. „*Při komž není těchto věcí, slepýž jest, a toho, což vzdáleno jest, nevida.*“ Neuvědomuje si svou duchovní bídu (citace 2 Pt 1,10-11). – Letter 144, 1903 ^{7BC 943.8}

6. Zdrženlivost předchází trpělivost – „*A k zdrženlivosti trpělivost.*“ Nezdrženlivý člověk nikdy nemůže být trpělivým člověkem. Nejprve přichází zdrženlivost a potom trpělivost. – Manuscript 49, 1894 ^{7BC 944.1}

10. (J 1,12; 1 K 6,19-20; 1 Pt 1,2.18-20; viz kom. EGW k Ř 11,4-6; Ef 1,4-5.11; Žd 7,25). Cena volby zaplacená za všechny – Nemůže se stát, aby někdo, kdo není připravený pro nebesa, mohl vejít do nebe. Neexistuje nic takového, aby nějaká lidská bytost posvěcená a způsobila pro nebeské království, nebyla vyvolena pro toto království. Bůh vybírá ty, kteří pracují v souladu s plánem sčítání. Vysvětlení je uvedeno v první kapitole druhé epištoly Petra. Kristus zaplatil cenu volby za každou lidskou duši. Nikdo nemusí zahynout. Všichni mohou být vykoupeni. Těm, kteří přijímají Krista jako svého osobního Spasitele, bude dána moc, aby se mohli stát Božími syny a dcerami. Všem byla poskytnuta jistota věčného života. ^{7BC 944.2}

Koho Bůh vyvoluje, toho Kristus vykoupí. Spasitel zaplatil cenu vykoupení za každou duši. Nejsme sami svoji; protože jsme byli vykoupeni za velkou cenu. Od Vykupitele, který si nás vyvolil od založení světa, získáváme jistotu, která nás opravňuje k věčnému životu. – Letter 53, 1904 ^{7BC 944.3}

Volba v rámci našeho dosahu – Existuje Boží volba založená na podmínce jednání a není žádné jiné volby v Bibli. Volba je v mezích našeho dosahu. „*Činíce to, neпадnete nikdy.*“ – Manuscript 49, 1894 ^{7BC 944.4}

10-11. (viz kom. EGW k Zj 11,1). Nejlepší životní pojištění – Zde jsou doklady vašeho životního pojištění. Toto není pojistná hodnota, kterou někdo jiný přijme po vaší smrti; je to po-

jištění, které vám zaručí život, který se měří životem Božím – a to věčný život. O jaké ujištění! Jaká naděje! Nechť vždy zjevujeme světu, že hledáme lepší vlast, a to nebeskou. Nebe bylo učiněno pro nás a my chceme mít v něm svůj podíl. Nemůžeme si dovolit připustit, aby nás cokoliv oddělilo od Boha a nebes. Již v tomto životě musíme být účastníky božské přirozenosti. Bratři a sestry, máte pouze jeden život k prožití. Ó, kéž je to život ctnosti, život skrytý s Kristem v Bohu. – RH May 26, 1904 ^{7BC 944.5}

(Viz kom. EGW k 1 J 3,1). Výsady pojištěné vyvolenými – Závisí to na vašem způsobu jednání, zda budete mít či nebudete mít zajištěno právo udělené těm, kteří jako vyvolení Boží obdrží zajištění věčného života. – Manuscript 81, 1900 ^{7BC 944.6}

14-15. Viz komentář EGW k Sk 8,9-24. ^{7BC 944.7}

21. (2 Tm 3,16). Inspirace pisatelů Bible – Bůh svěřil přípravu svého božsky inspirovaného Slova smrtelnému člověku. Toto Slovo uspořádané do knih Starého a Nového zákona, je tištěným průvodcem pro obyvatele padlého světa; odkázané jim, aby studováním a posloucháním jeho pokynů, ani jedna duše neztratila svou cestu do nebe. ^{7BC 944.8}

Ti, kteří si myslí, že učiní zdánlivé těžkosti Písma svatého jasnými tím, že měří svým omezeným měřítkem to, co je inspirované, a to, co není inspirované, by měli raději zakrýt svou tvář, podobně jako Eliáš, když k němu promlouval tichý a jemný hlas. Nacházejí se totiž v přítomnosti Boha a svatých andělů, kteří po celé věky přinášeli lidem světlo a poznání, říkající jim, co mají a co nemají dělat, odhalující před nimi scény vzrušujícího významu, ukazatele cesty jednoho po druhém v symbolech, znameních a obrazech. ^{7BC 944.9}

A On, zatímco představuje nahromaděná nebezpečí posledních dnů, neoprávněnil žádného smrtelného člověka, aby vysvětlil skrytá tajemství, ani neinspiroval jednoho člověka nebo nějakou skupinu lidí, aby vynesli soud, co se týče toho, co je a co není inspirované. Když lidé ve svém omezeném úsudku shledají, že je to nezbytné, aby provedli prozkoumání Písma svatého a aby jasně definovali, co je a co není inspirované, tehdy kráčeji před Ježíšem, aby Mu ukázali lepší cestu, než po které nás vedl On. ^{7BC 944.10}

Já přijímám Bibli právě takovou, jaká je – jako inspirované Slovo. Věřím všem jejím výpovědím obsaženým v celé Bibli. ... ^{7BC 944.11}

Jasně a prostě prohlášení může pochopit i nevzdělaný rolník a dítě stejně tak, jako dospělý člověk nebo intelektuální velikán. Jestliže tato osoba vlastní velké vlohy duševních sil, nalezne ve výpovědích Božích pokladů, nádherné a drahocenné pravdy, které si může přivlastnit. Narazí také na těžkosti, tajemství a divy, které mu dají nejvyšší uspokojení, když je bude studovat po celý dlouhý život, a přesto před ním leží nekonečno. ^{7BC 945.1}

Lidé jednoduchého vzdělání, i když vlastní jen omezené schopnosti a příležitosti, se stanou sběhlými v Písmu svatém, naleznou v živých výrocih potěšení, vedení, rady a plán spasení tak jasným, jak sluneční paprsky. Nikdo nemusí být ztracen kvůli nedostatku poznání, jestliže nechce být záměrně slepým. ^{7BC 945.2}

Děkujeme Bohu, že Bible je napsána stejně tak pro chudého jako i pro učeného člověka. Vyhovuje každému věku a všem skupinám lidí. – Manuscript 16, 1888 ^{7BC 945.3}

Pisatelé Bible museli vyjádřit své myšlenky lidským jazykem. Byla napsána lidskými bytostmi. Tito lidé byli inspirováni Duchem svatým. Kvůli nedokonalostem lidského chápání jazyka, nebo zvrácenosti lidské mysli, vynalézavosti ve vyhýbání se pravdě mnozí čtou a rozumí Bibli podle vlastní libosti. Tato nesnáze netkví v Bibli. Nepřátelští politici dokazují body zákona v zákoníku a zaujímají protichůdné stanoviska při jejich aplikaci a v těchto zákonech. ^{7BC 945.4}

Písmo svaté bylo dáno lidem, ne v podobě souvislého řetězu nepřerušovaných výroků, ale kousky po kousku, po celá následující pokolení tak, jak Bůh ve své prozřetelnosti uznal za vhodné způsobit na člověka v různé době a na různých místech. Lidé psali tak, jak byli puzeni Duchem svatým. Zde byl „nejdříve pupen, potom květ, a pak ovoce“, „nejprve stéblo, potom klas, a pak plné obilí v klasu“. To je přesně tak, jak k nám přicházejí biblické výroky. ^{7BC 945.5}

V Písmu svatém neexistuje vždycky dokonalý řád nebo očividná jednota. Kristovy divy nejsou uvedeny v přesném pořadí, ale jsou uvedeny přesně tak, jak nastávaly události, které se dožadovaly těchto božských zjevení Kristovy moci. Pravdy Bible jsou jako skryté perly. Musí být hledány, vy-

kopávány pečlivým úsilím. Ti, kteří zaujmou pouze povrchní pohled na Písmo svaté, budou svým povrchním poznáním, které, jak si myslí, je velmi hluboké, mluvit o sporných bodech Bible a zpochybňovat autoritu Písma svatého. Ti však, jejichž srdce jsou v souladu s pravdou a povinností, budou zkoumat Písmo svaté se srdcem připraveným přijmout božské vlivy. Osvícená duše vidí duchovní soulad, jednu velkou zlatou nit táhnoucí se skrze její celek, to však vyžaduje trpělivost, přemýšlení a modlitby, aby mohla být nalezena tato drahocenná zlatá nit. Ostré spory nad Bibli vedly ke zkoumání a odhalily drahocenné klenoty pravdy. Bylo prolito mnoho slz, předloženo mnoho modliteb, aby Pán otevřel porozumění svého Slova. *7BC 945.6*

Bible nám nebyla dána ve vznešeném nadlidském jazyce. Ježíš, aby mohl dosáhnout člověka tam, kde byl, přijal na sebe lidství. Bible musela být dána v lidském jazyce. Všechno, co je lidské, je nedokonalé. Různé významy jsou vyjádřeny stejným slovem; neexistuje jedno slovo pro každou zvláštní myšlenku. Bible byla dána pro praktické cíle. *7BC 945.7*

Jsou různé druhy myslí. Ne všichni chápou stejně výrazy a výpovědi. Někteří rozumí výroky Písma svatého tak, aby vyhovovaly jejich vlastním zvláštním myslím a případům. Sklony, předsudky a vášně mají silný vliv na to, aby zatemnily chápání a zmátly mysl dokonce i při čtení slov Písma svatého. ... *7BC 945.8*

Bible byla napsána inspirovanými lidmi, není to však Boží způsob myšlení a vyjadřování. Je to lidský způsob. Bůh zde není představen jako pisatel. Lidé často říkají, že takové vyjádření neodpovídá Bohu. Bůh však nepostavil sám sebe ve slovech, v usuzování, výřečnosti, ve zkoušce v Bibli. Pisatelé Bible byli Božími lidmi pera a ne jeho perem. Podívejte se na odlišné pisatele. *7BC 945.9*

Nejsou to slova Bible, která jsou inspirovaná, ale lidé, kteří byli inspirovaní. Inspirace nepůsobí na lidská slova nebo na jeho výrazy, ale na člověka samotného, který pod vlivem Ducha svatého je prostoupen myšlenkami. Avšak obdržená slova zapůsobí na jednotlivé mysl. Božská mysl se prolíná. Božská mysl a vůle je ve spojení s lidskou myslí a vůlí; takto se výpovědi člověka stávají slovem Božím. – Manuscript 24, 1886 *7BC 945.10*

Omezení nositelé myšlenek – Pán mluví s lidskými bytostmi v nedokonalé řeči, aby narušené smysly, otupené, pozemské chápání pozemských bytostí mohlo pochopit jeho slova. V tom se projevuje Boží blahosklonnost. Vychází vstříc padlým lidským bytostem tam, kde jsou. Bible – dokonalá – taková, jaká je ve své prostotě, nedává odpověď na velké představy o Bohu, protože nekonečné myšlenky nemohou být dokonale ztělesněny skrze omezené nositele myšlenek. Namísto tvrzení, jak má mnoho lidí za to, že výrazy Bible jsou nadsazené, silné výrazy se rozplynou před velkolepostí myšlenek, i když pisatelé volili nejvýmluvnější slova, jehož prostřednictvím předávali pravdy vyššího poznání. Hříšné bytosti mohou snést jen pohled na stín jasu nebeské slávy. – Letter 121, 1901 *7BC 946.1*

2. Petrova 2.

1. Viz komentář EGW k Sk 20,30; 1 J 4,1; Zj 1,1-2. *7BC 946.2*

15-21. Viz komentář EGW k Ef 1,4-5.11. *7BC 946.3*

20-21. Viz komentář EGW k Mt 12,43-45. *7BC 946.4*

2. Petrova 3.

9. (Zj 22,10-12). Hranice božské shovívavosti – Bůh je dlouho shovívavý, nechce, aby někdo zahynul; ale jeho trpělivost má své hranice a když jsou hranice překročeny, neexistuje již žádná druhá doba milosti. Jeho hněv dopadne a zničí je neodvratně. *7BC 946.5*

Když lidé, kteří mají moc, utiskují a vykořisťují své bližní a nemůže být nalezen žádný pozemský soudní dvůr, který by učinil zadost spravedlnosti, Bůh zakročí ve prospěch těch, kteří se nemohou hájit sami. Potrestá za každý čin útisku. Žádná pozemská moudrost nemůže ochránit činitele nepravosti před nebeskými soudy. A když lidé vloží svou důvěru do pozemských mocností,

místo aby důvěřovali svému Stvořiteli, když se pozvednou v pýše a sebedůvěře, Bůh ve své vlastní době způsobí to, že jimi pohrdne. – Letter 122, 1900 ^{7BC 946.6}

10. (Ž 27,5; 91,9-10; Iz 2,17-21; viz kom. EGW k Gn 6,17; Zj 20,9-10.14). Bůh útočištěm svého lidu – Dříve, než se Syn člověka objeví na nebeských oblacích, bude se všechno v přírodě zmítat. Blesky z nebe spojené s ohněm na zemi způsobí, že hory budou hořet jako pec a budou chrlit své potoky lávy na vesnice a města. Roztavené masy skal uvržené do moře vytržením věcí skrytých v zemi způsobí, že voda bude vřít a bude vyvrhovat skály a zemi. Nastanou silná zemětřesení a velké ničení lidského života. Avšak tak jako za dnů velké potopy byl Noe ochráněn v arše, kterou pro něho Bůh připravil, tak i v těchto dnech ničení a neštěstí bude Bůh útočištěm svého věřícího lidu. ... (Citace Ž 91,9-10; 27,5). – Letter 258, 1907 ^{7BC 946.7}

Zkáza přichází ze země i z nebe – Ruka Všemohoucnosti se nerozpakuje při použití způsobů a prostředků, aby dosáhla svých cílů. Může sáhnout do nitra země a vzbudit své zbraně, vody tam ukryté, aby pomohly při vyhlazení zkažených obyvatel starého světa. ... ^{7BC 946.8}

Voda již nikdy více nezničí zemi, ale Boží zbraně jsou ukryté v útrobách země, které on vytáhne, aby ve spojení s ohněm z nebe uskutečnily jeho záměr při zničení všech těch, kteří nepřijali poselství výstrahy a neočistili své duše poslušností pravdy a nebyli poslušní Božích zákonů. – ST Jan. 3, 1878 ^{7BC 946.9}

(Ž 144,5-6; Na 1,5-6). Zničení vodou a ohněm – V útrobách země má Bůh ukryty zbraně, které použije ke zničení hříšného lidského rodu. Od doby potopy Bůh používal ke zničení hříšných měst jak vodu a tak i oheň, které jsou ukryté v zemi. V konečném požáru Bůh ve svém hněvu sešle blesky z nebe, které se spojí s ohněm v zemi. Hory shoří jako pec a vychrlí proudy lávy (citace Na 1,5-6; Ž 144,5-6). – Manuscript 21, 1902) ^{7BC 946.10}

11. Viz komentář EGW k Zj 3,14-18. ^{7BC 947.1}

18. (Př 11,25; Ef 4,15; viz kom. EGW k Zj 2,4). Božský zákon sdílení – Je to Božím přáním, aby jeho následovníci rostli v milosti, aby jejich láska překypovala stále víc a více, aby byli naplněni ovocem spravedlnosti, které pochází od Ježíše Krista, k chvále a slávě Boží. ... ^{7BC 947.2}

Jedním z božských plánů růstu je sdílení. Křesťan získává sílu posilováním jiných. „*Kdož svažuje, také sám bude zavlažen.*“ To není pouze zaslíbení; je to božský zákon – zákon, kterým Bůh naplánoval, aby proudy dobrodiní, jako vody z velké hlubiny, byly udržovány v neustálém koloběhu, neustále tekoucí zpět do svého zdroje. V plnění tohoto zákona tkví tajemství duchovního růstu. – ST June 12, 1901 ^{7BC 947.3}

(1 Te 4,3). Posvěcení neustálým růstem v milosti – Neexistuje žádné biblické posvěcení pro ty, kteří odhazují část pravdy za sebe. ... ^{7BC 947.4}

Posvěcení není dílem okamžiku, hodiny nebo dne. Je to neustálý růst v milosti. Dnes nic nevíme, jak silný bude náš boj následujícího dne. Satan žije a je činný, a proto každého dne musíme vážně volat k Bohu o pomoc a sílu, abychom mu mohli odolávat. Dokud satan panuje, musíme podmaňovat vlastní „já“, přemáhat jeho nájezdy a zde neexistuje žádné místo k zastavení. Neexistuje takový bod, ke kterému bychom mohli dospět a říci, že jsme ho plně dosáhli. – RH May 6, 1862 ^{7BC 947.5}

(2 K 3,18; Žd 11,27). Spojení s potrubím světla – Jak je to možné, že můžeme růst v milosti? Je to možné pouze tehdy, když vyprázdníme svá srdce od vlastního „já“ a předložíme ho nebi, aby bylo zformováno podle božského Vzor. Můžeme mít spojení s živým potrubím světla; můžeme být občerstveni nebeskou rosou a nebeský déšť spadne na nás. Když si přivlastníme Boží požehnání, budeme schopni přijmout větší míru jeho milosti. Když se naučíme vytrvat, jako bychom viděli Toho, který je neviditelný, budeme proměněni v Kristův obraz. Kristova milost nás neučiní pyšnými, nedovolí, abychom se povznesli ve vlastním „já“, ale staneme se tichými a pokornými v srdci. – ST Jan. 16, 1893 ^{7BC 947.6}

*****

1. Janova 1.

1-3. Neocenitelné Janovo svědectví – Takto Jan svědčí, že viděl Krista a pobýval s Kristem. V časných dějinách křesťanské církve se nepřítel snažil přijít s otázkami, které by vedly k pochybnosti a rozkolu. V této době bylo Janovo svědectví neocenitelné pro utvrzení víry věřících. Mohl říci s jistotou: Já vím, že Kristus žil na této zemi, a mohu podat svědectví o jeho slovech a činech. – Manuscript 29, 1911 7BC 947.7

1-10. (viz kom. EGW k Zj 1,9). Jan, letitý Ježíšův služebník – Apoštol Jan je příkladem, jakým způsobem může Bůh používat letité pracovníky. Čtete jeho vzrušující slova, napsaná, když byl starým člověkem. Kdo mohl podat pevnější a rozhodnější svědectví? 7BC 947.8

Ve svém stáří zjevoval Jan Kristův život ve svém životě. Žil téměř sto let a stále a znovu opakoval příběh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Na věřící dopadlo pronásledování a ti, kteří byli mladí ve zkušenostech, byli často v nebezpečí, že ztratí své přidržení se Krista. Avšak tento starý, osvědčený Ježíšův služebník stále udržoval svou víru. – Manuscript 92, 1903 7BC 947.9

7-9. Viz komentář EGW k 1 Tm 2,5. 7BC 947.10

7-9. (Žd 9,11-14,22; Zj 22,1). Účinnost Kristovy krve – Děkuje Bohu, že Ten, který za nás prolil svou krev, žije, aby za nás prosil, žije, aby se přimlouval za každou duši, která Ho přijímá. „*Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.*“ Krev Ježíše Krista nás očisťuje od všelikého hříchu. Mluví lépe než krev Ábelova, protože Kristus stále žije, aby za nás orodoval. Musíme mít stále před očima účinnost Ježíšovy krve. Tato život očisťující, život udržující krev, přivlastňována živou vírou, je naší nadějí. Musíme růst v uznání její neocenitelné hodnoty, protože se přimlouvá za nás pouze tehdy, když se vírou dožadujeme její účinnosti, majíce svědomí čisté a usmířené s Bohem. 7BC 947.11

Toto je představováno jako odpouštějící krev, neoddělitelně spojená se vzkříšením a životem našeho Vykupitele, znázorněna stále tekoucím proudem, který vychází z Božího trůnu, vodou řeky života. – Letter 87, 1894 7BC 948.1

1. Janova 2.

1. (Ř 8,34; 1 Tm 2,5; Žd 2,18; 7,25; 9,24; viz kom. EGW k J 17,5.24). Chránění před satanovými útoky – „*Pakliť by kdo zhřešil, přimluvce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ Jak pozorný je Pán Ježíš, že nedává žádné duši důvod k zoufalství. Jak ohrazuje duši proti satanovým nelítostným útokům. Jestliže jsme byli překvapeni různorodými pokušeními nebo svedeni do hříchu, On se od nás neodvrátí a nenechá nás zahynout. Ne, ne, takový náš Spasitel není. Kristus prosil za nás. Byl pokoušen ve všem podobně jako my; a protože byl pokoušen, ví, jak pomoci těm, kteří jsou pokoušeni. 7BC 948.2

Náš ukřižovaný Pán za nás prosí v přítomnosti Otce u trůnu milosti. Díky své usmiřující oběti může prosit za naše odpuštění, naše ospravedlnění i naše posvěcení. Beránek zabitý je naší jedinou nadějí. Svou vírou vzhlížejme k Němu, uchopme se Ho jako Toho, který může dokonale spasit, a vůně plně dostačující oběti je Otcem přijata. Kristu je dána veškerá moc na nebi i na zemi a všechno je možné tomu, kdo věří. Kristova sláva se podílí na našem úspěchu. On má všeobecný zájem o veškeré lidstvo. On je náš soucitný Spasitel. – Letter 33, 1895 7BC 948.3

(Iz 49,16; Za 3,1; Žd 4,14-16; viz kom. EGW k Mt 28,18; Žd 5,5-6; 10,19-21). Účinnost Kristova kněžství – Zapamatujme si, že náš velký Velekněz prosí před trůnem milosti ve prospěch svého vykoupeného lidu. Stále žije, aby se za nás přimlouval. „*Pakliť by kdo zhřešil, přimluvce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ 7BC 948.4

Ježíšova krev se přimlouvá s mocí a účinností za ty, kteří sešli na scestí, za ty, kteří jsou vzpurní, za ty, kteří hřeší proti velkému světlu a lásce. Satan stojí po naší pravici, aby nás obviňoval, a náš Obhájce stojí po Boží pravici, aby se za nás přimlouval. Ještě nikdy neprohrál žádný případ, který Mu byl svěřen. Můžeme důvěřovat našemu Obhájci; protože oroduje v náš prospěch

svými vlastními zásluhami. Slyšte jeho modlitbu před jeho zradou a výsledkem. Vyslechněte jeho modlitbu za nás, protože On na nás pamatuje. ^{7BC 948.5}

Nezapomene na svou církev nacházející se ve světě pokušení. Dívá se na svůj zkoušený a trpící lid a prosí za něho. ... Ano, vidí svůj lidi na této zemi, který je pronásledován světem a zcela poznamenán a poskvrněn prokletím, a ví, že potřebuje všechny božské zdroje jeho soucitu a jeho lásky. Náš Předchůdce vešel za nás za oponu, a přesto je zlatým poutem lásky a pravdy spojen se svým lidem nejdůvěrnějším soucitě. ^{7BC 948.6}

Přimlouvá se za ty nejponíženější, nejutlačovanější a trpící, za nejvíce zkoušené a pokoušené. S pozvednutýma rukama úpěnlivě prosí: „*Aj, na dlaních vyryl jsem tě.*“ Bůh velmi rád vyslechne a odpovídá na prosby svého Syna. ... (Citace Žd 4,14-16). – RH Aug. 15, 1893 ^{7BC 948.7}

Upřeme své oči na našeho Obhájce – Ve všem našem jednání pravé zbožnosti upněme náš pohled víry na našeho Obhájce, který stojí mezi člověkem a věčným trůnem, čekající na to, aby se setkal s naším veškerým úsilím a aby nám svým Duchem mohl přispěchat na pomoc k dokonalejšímu poznání Boha. – Manuscript 7, 1898 ^{7BC 948.8}

1-2. Viz komentář EGW k Žd 2,14-18; Jk 1,25. ^{7BC 948.9}

3-4. Viz komentář EGW k 1 Te 4,3. ^{7BC 948.10}

4. Viz komentář EGW k J 14,15; Ř 3,31. ^{7BC 949.1}

6. (viz kom. EGW k 2 K 5,17; Zj 14,1). Kráčejíce tak, jako kráčel Kristus – Ti, kteří kráčejí, jako kráčel Kristus, kteří jsou trpělivými, něžnými, laskavými, tichými a pokornými v srdci, jsou těmi, kteří berou na sebe jeho spolu s Kristem a nesou jeho břímě, kteří mají soucit s dušemi tak, jak měl s nimi soucit On – tito vejdou v radost svého Pána. Uzří spolu s Kristem užitek z práce jeho duše a budou spokojeni. Nebesa budou jásat, když prázdnota způsobena pádem satana a jeho anděly, bude vyplněna vykoupenými Páně. – RH May 29, 1900 ^{7BC 949.2}

Napodobování Krista – Pravé náboženství je napodobováním Krista. Ti, kteří následují Krista, zapřou sami sebe, vezmou kříž a půjdou v jeho šlépějích. Následování Krista znamená poslušnost vůči všem jeho příkázáním. O žádném vojákovi nemůže být řečeno, že následuje svého vůdce, jestliže není poslušen jeho rozkazům. Kristus je náš vzor. Napodobování Ježíše, plného lásky, něžnosti a slitování, vyžaduje, abychom se k Němu denně přibližovali. Ó, jak je Bůh zneuctován svými vyznávajícími zástupci! – Letter 31a, 1894 ^{7BC 949.3}

15. Prostor mezi duší a Ježíšem – Ti, kteří se jen trochu přibližují k světu, a stávají se stále více jemu podobnými v pocitech, plánech a myšlenkách, zanechávají určitý prostor mezi sebou a Spasitelem a satan vtlačil svůj způsob do tohoto prostoru, a nízké, světem poskvrněné, sobecké plány jsou protkány s jejich zkušenostmi. – RH June 7, 1887 ^{7BC 949.4}

Žádná zlatá měna nebes – Když milovníci světa učiní náboženství podřízeným ve světě, Bůh vyžaduje, aby jeho vyznavači podřídili svět náboženství. Věcem tohoto světa, které svým používáním hynou, nemá být věnována nejpřednější pozornost; ony nejsou zlatou měnou nebes. Bůh na ně nevytiskl svůj obraz a svůj podpis. – Manuscript 16, 1890 ^{7BC 949.5}

18. (Da 12,13; Zj 14,6-12). Význam antikrista má být pochopen – Ti, kteří se zamotali v jejich chápání Slova, kteří nedokážou vidět správný význam antikrista, se jistě postaví na stranu antikrista. Nyní nemáme času na přizpůsobování se světu. Daniel stojí ve svém losu a na svém místě. Proroctví Daniele a Jana má být pochopeno. Ona se vykládají navzájem. Předávají světu pravdy, které by měl každý pochopit. Tato proroctví mají být svědky na světě. Svým naplňováním v těchto posledních dnech se vysvětlují sama. ^{7BC 949.6}

Pán se chystá potrestat svět za jeho nepravost. Chystá se potrestat náboženské společnosti za jejich zavržení světla a pravdy, které jim byly dány. Velké poselství spojené s prvním, druhým a třetím andělským poselstvím má být oznámeno světu. To má být břemenem našeho díla. Ti, kteří opravdu věří v Krista, se otevřeně podřídí zákonu JHVH. Sobota je znamením mezi Bohem a jeho lidem; a my máme učinit viditelným naše podrobení se Božímu zákonu zachováváním soboty. Má být odlišujícím znamením mezi Božím vyvoleným lidem a světem. – Manuscript 10, 1900 ^{7BC 949.7}

(2 Te 2,3-10; Zj 13,16-17; 18,3-7). Společenství rozdělující se na dvě třídy – Celé společenství se rozdělí na dvě velké třídy, poslušné a neposlušné. V které skupině budeme nalezeni? ^{7BC 949.8}

Ti, kteří zachovávají Boží přikázání, ti, kteří nežijí samotným chlebem, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst, tvoří církev živého Boha. Ti, kteří si zvolili následovat antikrista, jsou poddanými toho velkého odpadlíka. Zařadili se pod satanův prapor, sami přestupují Boží zákon a vedou i jiné k jeho přestupování. Snaží se takto utvářet zákony národů, jimiž lidé prokazují svou oddanost pozemským vládám a přitom pošlapávají zákony Božího království. 7BC 949.9

Satan rozptyluje mysl bezvýznamnými otázkami, aby nemohly jasným a zřetelným pohledem vidět záležitosti nesmírného významu. Nepřítel plánuje chytit do pasti celý svět. 7BC 949.10

Takzvaný křesťanský svět má být divadlem velkých a rozhodných činů. Lidé vysoce postaveni budou vydávat zákony ovládající svědomí, po příkladu papežství. Babylon způsobí, aby všechny národy pily víno hněvu jeho smilstva. Každý národ bude do toho vtažen. ... (Citace Zj 18,3-7). – Manuscript 24, 1891 7BC 949.11

Celé nebe na Kristově straně – Předsevzetí antikrista vyvolat vzpouru, kterou začal v nebi, stále působí v dětech neposlušnosti. Jejich závist a nenávisť proti těm, kteří jsou poslušni čtvrtého přikázání, se bude stávat stále víc a více pronikavější. Boží lid však nemá skrývat svou korouhev. Nemá přehlížet Boží přikázání, a aby mohl vést snadný pohodlný život, nepůjde s davem v konání zla. ... 7BC 949.12

Čím větší bude lidský vliv ve prospěch dobra pod mocí Ducha Božího, tím odhodlanější bude nepřítel dát volný průchod své závesti a žárlivosti vůči němu prostřednictvím náboženského pronásledování. Celé nebe je však na straně Krista a ne na straně antikrista. Ty, kteří milují Boha a chtějí být účastníky spolu s Kristem v jeho utrpeních, Bůh pocítí. Antikrist, což jsou všichni, kteří vyvyšují sebe proti vůli a dílu Božímu, ve stanovené době pocítí hněv Toho, který dal sebe sama, aby nemuseli zahynout, ale měli věčný život. Všechny, kteří setrvávají v poslušnosti, všechny, kteří neprodají své duše za peníze nebo za přízeň lidí, Bůh zapíše do knihy života. – Manuscript 9, 1900 7BC 950.1

(Ko 2,8; 1 Tm 6,20). Lidský rozum proti moudrosti Boží – Mnozí vyvyšují lidský rozum, zbožňují lidskou moudrost a staví názory lidí nad zjevení Boží moudrosti. To dává příležitost pro satanovo působení a tímto se duch antikrista rozšíří mnohem více, než si kdokoliv z nás dokáže představit. ... 7BC 950.2

Zásady světa, který nezná Boha, byly vneseny do církevních nauk. V očích lidí marná filozofie a falešně nazývána věda mají větší cenu než Slovo Boží. Do značné míry převládá názor, že božský Prostředník není podstatný pro spasení člověka. Různým druhům teorií rozšiřovaným tzv. moudrými muži tohoto světa pro vyvýšení člověka, je věřeno a důvěřováno více než Boží pravdě, kterou vyučoval Kristus a jeho apoštolé. 7BC 950.3

Tento lživý duch, který svedl Evu v Edenu, je dnes přijímán u většiny obyvatel země. Dokonce i křesťanský svět nechce být proměněn Duchem Božím, ale poslouchá knížete temnoty, když k nim přichází v rouše anděla světla. Duch antikrista je rozšířen na světě v daleko větší míře, než byl vůbec kdy rozšířen předtím. 7BC 950.4

Den zkoušky a očišťování je právě před námi. Znamení nejpřekvapivějšího charakteru se objevují v povodních, v hurikánech, v tornádech, v průtržích mračen, v neštěstích na souši a na moři, které ohlašují přibližující se konec všech věcí. Boží soudy dopadají na svět, aby si lidé mohli uvědomit skutečnost, že Kristus brzo přijde. – RH Nov. 8, 1892 7BC 950.5

1. Janova 3.

1. (J 3,16; 2 Pt 1,10-11; viz kom. EGW k 1 J 4,7-8). Uvítán jako dítě – Plán vykoupení není pouze nějaký způsob, jak uniknout před trestem za přestoupení, ale díky němu jsou hříšníkovi odpuštěny jeho hříchy a nakonec bude přijat do nebe – ne jako viník, jemuž bylo odpuštěno, omlouštěný a osvobozený ze zajetí, avšak na kterého se pohlíží s podezřením a není mu přiznáno k přátelství a důvěře; ale uvítán jako dítě a navrácen k naprosto nejplnější důvěře. 7BC 950.6

Oběť našeho Spasitele učinila dostatečné opatření pro každou kající a věřící duši. Jsme spaseni proto, že Bůh miluje vykoupené skrze Kristovu krev; a On nejenže odpouští kajícímu hříšníkovi, nejenže mu dovolí vstoupit do nebe, ale Otec milosrdenství, bude čekat právě u nebeských bran,

aby nás uvítal a umožnil nám hojný vstup do blažených příbytků. Ó, jakou lásku, jakou podivuhodnou lásku Otec prokázal v daru svého milovaného Syna tomuto padlému lidstvu! A tato oběť je potrubím, kterým protéká jeho nekonečná láska, a proto všichni, kteří věří v Ježíše Krista, mohou jako marnotratný syn zakusit plný a bezplatný návrat do přízně nebes. – RH Sept. 21, 1886 ^{7BC 950.7}

3. Viz komentář EGW k 1 Pt 1,22; Zj 7,2-3. ^{7BC 950.8}

3-6. (1 Pt 1,22). Moc k zachování nás v pokušení – „A každý, kdož má takovou naději v něm, očistí se, jakož i on čistý jest.“ ^{7BC 950.9}

Chce snad tento text říci to, že lidský činitel může odstranit byť jednu skvrnu hříchu ze své duše? Ne. Co tedy znamená očistit se? Znamená to pohlížet na Hospodinovo velké mravní měřítko spravedlnosti, svatý Boží zákon a ve světle tohoto zákona poznat, že je hříšník. „*Každý, kdož činí hřích, činí proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. A víte, že on se okázal proto, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není.*“ ^{7BC 950.10}

Děje se to skrze víru v Ježíše Krista, že pravda je přijata do srdce a lidský nástroj je očištěn a zušlechtěn. ... Vlastní trvalou zásadu v duši, která ho uschopňuje zvítězit nad pokušením. „*Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší.*“ Bůh má moc zachovat duši, která zůstává v Kristu a která je napadána pokušením. ... ^{7BC 951.1}

Pouhé vyznání zbožnosti je bezcenné. Pouze ten, kdo zůstává v Kristu, je křesťan. ... Pokud se Boží mysl nestane myslí člověka, každé úsilí pro očištění sebe sama bude zbytečné; protože je nemožné povznést člověka ledaže skrze poznání Boha. Může být nastrojen vnější lesk a lidé mohou být jako farizeové, které Ježíš popisuje jako „obílené hroby“ plné nečistoty a mrtvých kostí. Ale celé toto znetvoření duše je zjevné Tomu, který soudí spravedlivě, a jestliže pravda nebude vstřípena do srdce, nemůže ovládat život. Vnější očištění číše nikdy neučiní nádobu čistou uvnitř. Formální přijetí pravdy je samo o sobě dobré a schopnost podat důvody naší víry je dobrým úspěchem, ale pokud pravda nepronikne hlouběji než toto, duše nikdy nebude spasena. Srdce musí být očištěno od veškerého mravního poskvrnění. – Letter 13, 1893 ^{7BC 951.2}

4. (Ř 3,20; viz kom. EGW k Ga 3,24-26; Ef 2,14-16). Jediná definice hříchu – „Hřích je přestoupením zákona.“ To je jediná definice hříchu. Bez zákona není žádného přestoupení. „*Nebo skrze zákon poznání hřícha.*“ Měřítka spravedlnosti je nesmírně obsáhlé, zakazující každou zlou věc. – Manuscript 27, 1899 ^{7BC 951.3}

4-5. Co je Boží spravedlnost? – Přestoupení Božího zákona v jediném případě, v nejmenší jednotlivosti, je hříchem. A nevykonání trestu za tento hřích by bylo přestupkem v božské správě. Bůh je soudcem, mstitelem spravedlnosti, která je místem přebývání a základem jeho trůnu. Nemůže slevit ze svého zákona, nemůže odstranit jeho nejmenší bod aby mohl vyhovět hříchu a odpustit ho. Poctivost, spravedlnost a mravní dokonalost zákona musí být zachována a ospravedlněna před nebeským vesmírem a nepadlými světy. ^{7BC 951.4}

Co je Boží spravedlnost? Je to Boží svatost ve vztahu k hříchu. Kristus nesl hříchy světa v zájmu člověka, aby hříšník mohl obdržet ještě další zkoušku se všemi božskými příležitostmi a přednostmi, které Bůh poskytl ve prospěch člověka. – Manuscript 145, 1897 ^{7BC 951.5}

8. (viz kom. EGW k Gn 6,3). Prostá zbožnost není povrchnost – Jan svědčí o Kristu, dárci slova, říkajíc: „*Na toť jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďáblův.*“ Nejjednodušším jazykem nám Jan představuje pravou praktickou zbožnost. Tato jednoduchost nezjevuje povrchnost, ale hloubku. Jan promlouvá ke skutečným mužům a ženám a Duch svatý mu přikázal, aby psal takovým způsobem, aby byli přivedeni do spojení se skutečným, živým Bohem. Ukazuje nám, co Bůh činí a co musí člověk učinit, aby vyhověl Božím požadavkům. Jan nepředkládá pravdu váhavým, ale rozhodným způsobem. Mluví jasně a rozhodně (citace 1 J 1,1-7). – ST, Jan. 11, 1899 ^{7BC 951.6}

1. Janova 4.

1. (Iz 8,20; Mt 7,15-16; 24,11.23-24; 1 Te 5,19-21; 1 Tm 4,1; viz kom. EGW k Ko 2,8; Zj 1,1-2). Vyvarujte se falešných proroků – V těchto nebezpečných dnech nemáme přijímat všechno, co nám lidé předkládají jako pravdu. Když samozvaní Boží učitelé k nám přijdou s prohlášením,

že mají poselství od Boha, je správné se pečlivě zeptat: Jak poznám, že je to pravda? Ježíš nám řekl, že „povstanou falešní proroci a svedou mnohé“. Nemusíme však být oklamáni; protože Boží slovo nám podává určité měřítko, pomocí kterého můžeme poznat, co je pravda. Prorok říká: „*K zákonu a svědectví! Pakli nechť, nechat' mluví vedlé slova toho, v němž není žádné záře.*“ ^{7BC 951.7}

Z této výpovědi jasně vysvítá, že bychom se měli stát pilnými studenty Bible, abychom mohli poznat, co je v souladu se zákonem a svědectvím. V žádném jiném způsobu jednání nejsme bezpeční. Ježíš říká: „*Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví. Po ovocích jejich poznáte je.*“ – RH Feb. 23, 1892 ^{7BC 951.8}

V těchto dnech svodu každý, kdo je zakořeněn v pravdě, bude muset bojovat o víru jednou danou svatým. Každý druh bludu bude předložen tajemným působením satana, který, kdyby to bylo možné, svedl by i vyvolené a odvrátil je od pravdy. ... ^{7BC 952.1}

Objeví se falešné sny a falešná vidění, která mají trochu pravdy, ale odvádějí od prvotní víry. Pán dal lidem měřítko, kterým je můžeme odhalit: „*K zákonu a svědectví! Pakli nechť, nechat' mluví vedlé slova toho, v němž není žádné záře.*“ Jestliže snižují zákon Boží, jestliže nevěnují náležitou úctu jeho vůli, jak je zjevena ve svědectvích jeho Ducha, jsou svůdcové. Jsou ovládáni popudem a dojmy, které, jak věří, pocházejí z Ducha svatého, a budou je považovat za věrohodnější než inspirované Slovo. Tvrdí, že každá myšlenka a pocit jsou projevem působení Ducha; a když jsou přesvědčováni Písmem svatým, prohlašují, že mají něco věrohodnějšího. Ale zatímco si myslí, že jsou vedeni Duchem Božím, ve skutečnosti však následují představivostí vytvořenou satanem. – BE Sept., 1886 ^{7BC 952.2}

(Sk 20,30-31). Chtěla bych říci našim drahým bratřím, kteří jsou tak horlivými přijmout všechno, co přichází v podobě vidění a snů – dejte si pozor, abyste nebyli chyceni do pastí. Čtete varování, která Vykupitel světa dal svým učedníkům, aby je předali světu. Slovo Boží je pevnou skálou a my na něm můžeme bezpečně postavit své nohy. Každá duše musí být nutně zkoušena, každá víra a učení musí být nutně podrobeny zkoušce zákonem a svědectvím. Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl. Kristova varování v této věci jsou potřebná v naší dnešní době, protože bludy a svody se vkradou mezi nás a budou se stupňovat úměrně tomu, jak se bude přibližovat konec. ^{7BC 952.3}

„*A z vás samých povstanou muži, jenž budou mluvití převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě. Protož bděte, mějte v paměti.*“ Mějte na paměti, že zkoušky tohoto druhu přijdou na nás nejenom zvenčí, ale zevnitř – z našich vlastních řad. Naše osobní bezpečí je v naprostém posvěcení se Bohu. – Manuscript 27, 1894 ^{7BC 952.4}

7-8. (1 Pt 1,22). Pracujte s láskou – Čistá láska je jednoduchá ve svých účincích a je oddělena od každého jiného působení. Když se spojí s pozemskými pohnutkami a sobeckými zájmy, tak přestane být čistou. Bůh bere více ohled na to, s jak velkým množstvím lásky pracujeme, než jaké množství práce vykonáme. Láska je nebeská vlastnost. Přirozené srdce ji nemůže vytvořit. Tato nebeská rostlina kvete pouze tam, kde Kristus vládne jako Ten nejvyšší. Kde žije láska, tam se projevuje v životě moc a pravda. Láska činí dobro a nic jiného než dobro. Ti, kteří vlastní lásku, přinášejí ovoce svatosti a nakonec věčný život. – YI Jan. 13, 1898 ^{7BC 952.5}

*****

Juda 1.

4. Viz komentář EGW k Zj 2,6. ^{7BC 952.6}

9. (Iz 49,24-25). Kristovo právo na vysvobození zajatců – Jaké právo má Kristus na to, aby si vzal zajatce z rukou nepřítelů? – právo mající přinést oběť, která uspokojí zásady spravedlnosti, kterými je spravováno nebeské království. Přišel na tuto zem jako Vykupitel ztraceného lidstva, aby porazil lstivého nepřítelů, a svou neochvějnou věrností vůči zákonu může spasit všechny, kteří Ho přijmou za svého osobního Spasitele. Na kříži Golgoty zaplatil za lidstvo cenu vykoupení. A tímto získal právo vysvobodit zajatce z pevného držení velkého podvodníka, který za pomoci lži vyslovené proti Boží vládě způsobil pád člověka a tím ztratil veškerý nárok být nazvaný věrným poddaným Božího slavného a věčného království. – ST Sept. 30, 1903 ^{7BC 952.7}

Falešné nároky satana – Satan, vzbouřenec a odpadlík, působí veškerým možným klamem, aby zmařil Boží úmysl. Tvrdí, že tím, že lidé zhřešili, spadají pod jeho nadvládu a že nebeské bytosti, andělé, kteří jsou mocní v síle, by neměli vzít jeho poddané zpod jeho moci. Ví, že jestliže lidé obdrží božskou moc, nebudou je moci přemoci a vykonávat svou vůli v krutém zacházení na tělu a mysli; proto je obviňuje před Bohem a trvá na tom, aby jim nebyla udělena Boží moc. – RH June 20, 1893 *7BC 953.1*

15. (Kaz 12,13-14; viz kom. EGW k Gn 6,3; Ř 3,19). Každý čin je vážen ve váhách – Bůh položí každý čin na váhu. Jaká scéna to bude! Jaké dojmy budou učiněny vzhledem ke svatému Božímu charakteru a strašné ohavnosti hříchu, kdy v přítomnosti všech světů bude probíhat soud založený na zákoně. Tehdy před myslí nekajícího hříšníka budou odhaleny všechny hříchy, které spáchal, a on uvidí a pochopí nahromaděné množství hříchu a své vlastní viny. *7BC 953.2*

Když budou korunováni věrní vítězové, Bůh chce, aby byli přítomní všichni, kteří přestupovali jeho zákon a porušili s Ním svou smlouvu. Ani jeden spravedlivý nebude chybět. Oni spatří v Soudci, Ježíše Krista, Toho Jediného, jehož každý hříšník ukřižoval. Syn člověka přijde ve své slávě a před Ním budou shromážděny všechny národy. Otec nikoho nesoudí, ale všechn soud svěřil Synovi. – Manuscript 77, 1906 *7BC 953.3*

20-25. Nejvážnější dílo, které má být vykonáno – Poučení dané prostřednictvím Judy od verše dvacátého až do konce kapitoly učiní z našeho díla dokonalý celek, vyučující nás, jak máme vést boj v Kristově službě. Nemá být zjevena žádná jednostranná výstřednost, nemá být vyhověno žádné bezradné nečinnosti. Nemáme přehlížet žádnou lidskou osobnost nebo nějakým způsobem ospravedlňovat chladnou kritiku nebo sobecké jednání. *7BC 953.4*

Toto místo Písma poukazuje na skutečnost, že existuje nejvážnější dílo, které má být vykonáno, a proto potřebujeme božské osvícení, abychom věděli, jak máme pracovat pro duše jdoucí na zahynutí. Jsou duše, které musí být vychváceny z ohně, jsou duše, s kterými musí být zacházeno s nejněžnějším soucitem. Jsou potřební pracovníci, kteří se naučili v Kristově škole jeho způsobu záchrany duší. – Letter 7, 1895 *7BC 953.5*

24. Viz komentář EGW k Zj 2,1-5. *7BC 953.6*

Zjevení Janovo 1.

1-2. (2 Pt 2,1; 1 J 4,1). Správce božského zjevení – Celá Bible je zjevení, protože všechna zjevení lidem přicházejí skrze Krista a všechna se soustřeďují v Něm. Bůh promlouval k nám skrze svého Syna, jemuž patříme stvořením i vykoupením. Kristus přišel k Janovi vypovězenému na ostrově Patmos, aby mu předal pravdu pro tyto poslední dny a ukázal mu, co se musí brzy stát. Ježíš Kristus je velkým správcem božského zjevení. Skrze Něho máme poznání toho, co můžeme očekávat v závěrečných scénách dějin této země. Bůh dal toto zjevení Kristu a Kristus oznámil totéž Janovi. *7BC 953.7*

Jan, milovaný učedník, byl tím, který byl zvolen, aby obdržel tato zjevení. Byl posledním žijícím z prvních vyvolených učedníků. V době Nového zákona byl poctěn tak, jako byl prorok Daniel poctěn v době Starého zákona. *7BC 953.8*

Poučení oznámena Janovi byla tak důležitá, že Kristus přišel z nebe (osobně), aby je předal svému služebníkovu a přikázal mu, aby je oznámil sborům. Tato poučení mají být tématem našeho pečlivého a zbožného studia; protože žijeme v době, kdy lidé, kteří nejsou vyučováni Duchem svatým, budou předkládat falešné teorie. Tito lidé budou zaujímat vysoká postavení a budou uskutečňovat ctižádostivé plány. Budou se snažit vyvýšit sami sebe a převrátit veškerý řád věcí. Bůh nám dal zvláštní pokyny, aby nás před takovými lidmi ochránil. Přikázal Janovi, aby zapsal do knihy to, co se stane v závěrečných událostech dějin této země. – Manuscript 129, 1905 *7BC 953.9*

1-3. Zjevení je otevřenou knihou – Mnozí zastávají názor, že kniha Zjevení je zapečetěnou knihou, a proto nebudou věnovat čas ke studiu jejích tajemství. Říkají, že svůj pohled mají zaměřený na slávu spasení a že tajemství zjevena Janovi na ostrově Patmos jsou hodna menší pozornosti než toto. Bůh však na tuto knihu takto nepohlíží. ... *7BC 954.1*

Kniha Zjevení odhaluje před světem, co bylo, co je a co má přijít; je to k poučení nám, kteří jsme na konci světa. Mělo by to být studováno s uctivou bázní. Byli jsme poctěni poznáním toho, co je pro naše poučení. ... 7BC 954.2

Sám Pán zjevil svému služebníku Janovi tajemství knihy Zjevení a chce, aby byla k možnosti studia všem dostupná. V této knize jsou popsány scény, které nyní patří již do minulosti, a některé události věčného významu, které se nyní dějí kolem nás; další z jejích proroctví nedojdou svého vyplnění dokud nenastane konec času, kdy proběhne poslední velký spor mezi mocnostmi temnoty a Knížetem nebes. – RH Aug. 31, 1897 7BC 954.3

8. Viz komentář EGW k 1 K 15,22.45. 7BC 954.4

9. Janovi společníci na ostrově Patmos – Jan byl poslán na ostrov Patmos, kde odloučen od svých společníků ve víře si jeho nepřátelé mysleli, že zemře v strádání a opuštěnosti. Avšak Jan si i zde získal přátele a obrátil je. Nepřátelé si mysleli, že nakonec umístili věrného svědka tam, kde již dříve nemohl znepokojoval Izrael nebo bezbožné panovníky tohoto světa. 7BC 954.5

Celý nebeský vesmír však viděl výsledek sporu mezi staříčkým žákem a jeho odloučením od jeho společníků ve víře. Bůh, Kristus a rovněž nebeské zástupy byli Janovými společníky na ostrově Patmos. Od nich obdržel poučení, které předal těm, kteří byli spolu s ním odloučeni od světa. Tam zapsal vidění a zjevení, která obdržel od Boha, sdělující věci, které se budou odehrávat v závěrečném období historie této země. Když už jeho hlas nebude moci svědčit o pravdě, když už nebude moci svědčit o Tom, jehož miloval a jemuž sloužil, bude jeho poselství, jež mu bylo dáno na tomto skalnatém, pustém pobřeží, zářit jako pochodně. – Manuscript 150, 1899 7BC 954.6

(1 J 1,1-10). Nádherne pravdy svěřeny Janovi – Často ti nejlepší lidé, ti, které Bůh používá k oslavě svého jména, nejsou uznáváni lidskou moudrostí, nejsou však ani na okamžik zapomenuti Bohem. Když byl Jan vypovězen na ostrov Patmos, mysleli si mnozí, že už je vysloužilý, že je jako stará nalomená třtina, jež může každou chvíli padnout. Pán však uznal za vhodné použít ho dokonce i na tomto opuštěném ostrově – domově, kde byl jeho služebník uvězněn. Svět a slepí fanatičtí kněží a přední mužové se radovali, že se konečně zbavili jeho stále opakovaného svědectví. 7BC 954.7

Celá tato kapitola je plná zmužilé odvahy, naděje, víry a jistoty. Bylo to proto, že toto svědectví bylo tak ohromující pro ty, kteří si přáli zapomenout na Krista, kteří nenáviděli ukřižovaného Vykupitele, kteří Ho zavrhlí, kteří chtěli, aby se jeho hlas dostal mimo oblast jejich slyšení, aby jeho svědectví nemohlo již více svědčit proti jejich bezbožným činům, když ukřižovali Pána slávy. Nemohli ho však postavit tam, kde by ho jeho Pán a Spasitel Ježíš Kristus nemohl najít. 7BC 954.8

Kristovi služebníci, kteří jsou praví a věrní, mohou být neuznáni a nepoctěni lidmi ..., ale Pán je poctí. Nebudou Bohem zapomenuti. On je poctí svou přítomností, protože byli shledáni věrnými a pravými. Ti, kteří zestárli v Boží věci a díle, mají pro církve zkušenosti obrovské hodnoty. Bůh poctí své služebníky, kteří zestárli v jeho službě. Nejslavnější pravdy vzhledem k posledním kapitolám dějin této země byly předány staříčkému učedníkovi, kterého Ježíš miloval. – Manuscript 109, 1897 7BC 954.9

9-10. (Ž 71,9; 92,14; Iz 46,4). Janova poslední léta – Teprve když Jan zestárl ve službě svému Pánu, byl vypovězen na ostrov Patmos. A na tomto opuštěném ostrově se mu dostalo více sdělení z nebe, než se mu dostalo za všechna léta jeho dosavadního života. – RH July 26, 1906 7BC 955.1

Kristův staříčkový představitel byl poslán do vyhnanství, aby jeho svědectví nemohlo být již více slyšeno; protože ono bylo živou mocí ve prospěch zákona. Ale i když byl odloučen od svých bratří, byl navštěvován Kristem, kterého neviděl od doby jeho nanebevstoupení. – RH May 16, 1899 7BC 955.2

9-15. Boží plán pro budoucí věky – Pronásledující ruka na apoštola těžce dolehla. Byl vypovězen na ostrov Patmos „*pro slovo Boží, a pro svědectví Ježíše Krista*“. Napsal: „*Byl jsem u vytržení ducha v den Páně.*“ Byl naplněn nevýslovnou radostí; protože se mu zdálo, že se před ním otevřelo nebe. Jasným a rozhodným tónem k němu promlouval hlas, říkající: „*Já jsem Alfa a Omega, ten první i poslední.*“ Když se obrátil, spatřil svého Mistra, s nímž žil a mluvil v Judeji, o jehož hrud' se opíral. 7BC 955.3

Ó, jak změněný je však jeho zjev! Jan Ho viděl oděného ve starém purpurovém rouchu a s trnovou korunou na hlavě. Nyní je oděn rouchem nebeského jasu a přepásán zlatým pásem. Když popisuje jeho zjev, Jan říká: „*Hlava pak jeho a vlasové byli bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho*

jako plamen ohně. Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých.“ ... 7BC 955.4

Janovi byl zjeven Boží plán pro budoucí věky. Před jeho okouzleným zrakem byly otevřeny slávy nebes. Spatřil Boží trůn a slyšel písně radosti rozléhající se nebeskými dvory. Když čteme popis toho, co viděl ve svém vidění, toužíme stát spolu s vykoupenými v Boží přítomnosti. 7BC 955.5

Uplynulo půl století od doby, kdy Ježíš vystoupil na nebesa, aby představil svou církev před Bohem a připravil příbytky pro své věrné děti. Stále miluje svůj lid, a proto přišel ke svému staříckému služebníkovvi, aby mu zjevil Boží plány do budoucnosti. 7BC 955.6

Na nevládném, pustém ostrově byl Jan ponechán sám s Bohem a se svou vírou. Tam uprostřed skal a útesů udržoval své spojení se svým Stvořitelem. Když pohlížel zpět na svůj uplynulý život a když pomyslel na požehnání, která obdržel z Božích rukou, jeho srdce naplnil pokoj. Žil životem křesťana, a proto mohl ve víře říci: „Je to dobré s mou duší.“ Avšak toto nemohl říci císař, který ho poslal do vyhnanství. Mohl pohlédnout zpět pouze na bitevní pole a krveprolití, na zpusťšené domovy a plačící vdovy a sirotky – výsledek jeho ctižádostivé touhy po prvenství. – Manuscript 99, 1902 7BC 955.7

10. Kristus se zjevuje v sobotu – Sobota, kterou Bůh ustanovil v ráji, byla pro Jana na osamělém ostrově tak vzácná, jako když byl se svými společníky ve městech a vesnicích. Vzácná zaslíbení, která Kristus udělil ohledně tohoto dne, opakoval a přijal za své vlastní. Bylo to pro něho znamením, že Bůh je s ním. ... V sobotní den zmrtvýchvstalý Spasitel zjevil Janovi svou přítomnost. 7BC 955.8

Pronásledování Jana se stalo nástrojem milosti. Ostrov Patmos byl prozářen slávou zmrtvýchvstalého Spasitele. Jan spatřil Krista v lidské podobě, se stopami po hřebech, které navždy budou jeho slávou na jeho rukou a jeho nohou. Nyní mu bylo znovu dovoleno spatřit svého zmrtvýchvstalého Pána, oděného tak velikou slávou, jakou by lidská bytost nemohla spatřit a zůstat přitom naživu. Jaká sobota to byla pro osamělého vyhnance, vždy vzácného v Kristových očích, ale nyní ještě více poctěného, než kdy předtím! Nikdy se nenaučil tak mnoho od Ježíše. Nikdy neslyšel tak vznešené pravdy. – YI April 5, 1900 7BC 955.9

16-20. Viz komentář EGW ke kap. 2,1-5. 7BC 955.10

18-20. (J 1,1-3). Ten, který je samostatně existující a neměnný – To jsou úžasné slavnostní a významná prohlášení. Byl to Zdroj veškerého milosrdenství a odpuštění, pokoje a milosti, samostatně existující, věčný, neměnný, Ten, který navštívil svého služebníka vypovězeného na ostrově, který se jmenuje Patmos. – Manuscript 81, 1900 7BC 955.11

Zjevení Janovo 2.

1. (kap. 1,16,20; Ž 121,3-4; viz kom. EGW k Ef 2,25). Neustálá péče o svou církev – V poselství k církvi v Efezu je Kristus představen jako Ten, který drží ve své ruce sedm hvězd a prochází se uprostřed sedmi zlatých svíců. Je představen jako Ten, který se „prochází“ uprostřed nich, takto znázorňující svou neustálou péči o svou církev. Ten, který ostříhá Izraele nedřímá ani nespí. Nestane se ani lhotejným. Tyto obrazy mají být pečlivě studovány podpastýři a věrně uplatňovány v jejich vlastní zkušenosti, aby neztratili z očí svou velkou výsadu zajištění si světla ze Zdroje veškerého světla a postupně ho předávat těm, pro něž pracují. – Letter 4, 1908 7BC 956.1

1-5. (1 Pt 1,5; Ju 24). Strážný chrámových dvorů – Slova vycházejí z úst Toho, který nemůže klamat. Tento obraz představuje neustálou bdělost. Kristus je uprostřed sedmi zlatých svíců, prochází se od sboru ke sboru, od shromáždění ke shromáždění, od srdce k srdci. Ten, který ostříhá Izraele, nedřímá ani nespí. Kdyby péče o svícny byla ponechána lidským bytostem, jak často by světlo začalo slábnout a hasnout! Bůh však nesvěřil svou církev do rukou lidí. Kristus, Ten, který dal svůj život za svět, aby každý, kdo věří v Něho nezahynul, ale měl věčný život, je strážným domem. Je tím věrným a pravým strážným chrámových dvorů Páně. ... 7BC 956.2

Kristus se prochází uprostřed svých sborů po celé délce a šířce země. Dívá se s největším zájmem, aby viděl, zda se jeho lid nachází v takovém duchovním stavu, že může rozšiřovat jeho království. Je přítomen v každém shromáždění církve. Zná ty, jejichž srdce může naplnit svatým ole-

jem, aby ho mohli předat jiným. Ti, kteří věrně pokračují v Kristově díle, představující slovy i skutky Boží charakter, naplňují Boží úmysl, který s nimi má, a Kristus má v nich zalíbení. – RH May 26, 1903 ^{7BC 956.3}

(Ef 1,15-16). Špatné výsledky zanedbání – (Citace Zj 2,1-5). V této části Písma byly nastíněny podmínky přijetí u Boha. První zkušenost efezského sboru je vedla k dobrým skutkům. Bůh měl potěšení ze skutečnosti, že jeho církev odrážela nebeské světlo zjevením Kristova ducha v něžnosti a soucitu. Láska, která přebývala v Kristově srdci; láska, která Ho přiměla k tomu, aby dal sebe jako oběť za lidstvo a snášel s trpělivostí urážky lidí, dokonce do té míry, že byl nazván ďáblem; láska, která Ho pudila ke konání mocných divů uzdravování během jeho služby – byla tou láskou, která se má zjevit v životech jeho následovníků. ^{7BC 956.4}

Oni však zanedbali pěstovat Kristův soucit a něžnost. Vlastní „já“, projevující se ve zděděných rysech charakteru, zkazilo zásady vznešených a dobrých skutků, podle kterých byli označeni členové efezského sboru jako křesťané. Pán Ježíš jim musel nutně ukázat, že ztratili to, co bylo pro ně vším. Láska, která pudila Spasitele, aby za nás zemřel, nebyla v jejich životech ve své plnosti, a proto nebyli schopni přinést čest jménu svého Vykupitele. A když ztratili svou první lásku, začali růst v poznání vědeckých teorií pocházejících od otce lži. – Manuscript 11, 1906 ^{7BC 956.5}

2. Viz komentář EGW k Ga 5,6. ^{7BC 956.6}

2-6. Ztráta schopnosti lásky – Toto poselství je příkladem toho, jakým způsobem mají dnes Boží služebníci udílet pokárání. Následující pochvalu za horlivou práci přichází pokárání za ztrátu daru lásky, která je nejsvětější důvěrou. Byla to Boží láska, která zachránila padlé lidstvo od věčné smrti. – Manuscript 136, 1902 ^{7BC 956.7}

4. (2 Pt 3,18; 2 J 6). Láska ke Kristu nemusí ochabnout – „*Ale mám' něco proti tobě, totiž že jsi tu první lásku svou opustil.*“ Upadáš ve svatě horlivosti – neopustil jsi samotný cíl tohoto, ale ztratil jsi horlivost. První láska toho, kdo se obrátí ke Kristu, je hluboká, plná a vroucí. Není to nezbytné, aby se tato láska zmenšovala úměrně tomu, jak roste poznání a čím více na něho září vzrůstající světlo. Tato láska se stává horlivější, čím se on stává lépe obeznámeným se svým Pánem. ... ^{7BC 956.8}

Bůh nepřijme nic menšího než celé srdce. Šťastní jsou ti, kteří od počátku svého náboženského života byli věrnými své první lásce, a rostou v milosti a poznání našeho Pána Ježíše Krista. Jistým výsledkem jejich spojení a společenství s jejich milovaným Pánem bude růst jejich zbožnosti, čistoty a horlivosti. Přijímají božskou výchovu a to se projevuje v životě horlivosti, píle a nadšení.... ^{7BC 956.9}

Naším úkolem je poznat naše zvláštní selhání a hříchy, které vyvolávají temnotu a duchovní slabost a uhašují naši první lásku. – RH June 7, 1887 ^{7BC 957.1}

4-5. (viz kom. EGW ke kap. 3,14-18; 1 Kr 11,4). Duchovně padlí, ale neuvědomující si to – Vzhledem k mnoha vyjmenovaným ctnostem jak pozoruhodné je napomenutí přinesené proti sboru v Efezu: „*Ale mám' něco proti tobě, totiž že jsi tu první lásku svou opustil.*“ Tento sbor byl vysoce poctěn. Byl založen apoštolem Pavlem. V tom stejném městě byl chrám Diany, který z hlediska velikosti byl jedním z divů světa. Efezský sbor se setkal s velkou opozicí a někteří z prvotních křesťanů zakoušeli pronásledování; a přesto se někteří z těchto pravých jedinců odvrátili od pravd, které je spojovaly s Kristovými následovníky, a přijali místo nich svůdné bludy vymyšlené satanem. ^{7BC 957.2}

Tato změna je představena jako duchovní pád. „*Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání a první skutky čiň.*“ – jak jsou představeny v předcházejících verších. Věřící si neuvědomují svůj duchovní pád. Nevědí, že v jejich srdcích došlo ke změně a že by měli činit pokání, protože ne-setrvali v konání svých prvních skutků. Bůh je však ve svém milosrdenství vyzýval k pokání, k návratu k jejich první lásce a ke skutkům, které jsou vždy důsledkem pravé, Kristu podobné lásky. – Manuscript 11, 1906 ^{7BC 957.3}

Ztráta lásky je morálním pádem – Ztráta první lásky je označena jako morální pád. Ztráta této lásky je představena jako něco, co ovlivní celý náboženský život. O těch, kteří ztratili tuto lásku, Bůh říká, že pokud nebudou činit pokání, přijde na ně a pohne jejich svícem z jeho místa. – Manuscript 1, 1906 ^{7BC 957.4}

6. (Ju 4). Hřích Mikulášenců – Je to (náš hřích), hřích Mikulášenců, odvrácení se od Boží milosti k smyslnosti? – RH June 7, 1887 ^{7BC 957.5}

(Ř 3,31). Učení Mikulášenců – Nyní je ve velké míře vyučováno učení, že Kristovo evangelium zbavilo Boží zákon účinku; že „skrze víru“ jsme byli osvobozeni od nutnosti být činiteli Slova. Je to však učení Mikulášenců, které Kristus tak nelitostně odsoudil. – ST Jan. 2, 1912 ^{7BC 957.6}

7. (kap. 22,2). Listí ze stromu života – (Citace Zj 2,7). Musíme čekat na to, až budeme proměněni, než budeme moci jíst listí ze stromu života? Ten, kdo přijímá do svého srdce Kristova slova, ví, co to znamená jíst listí ze stromu života (citace J 6,33-63). ^{7BC 957.7}

Když věřící ve společenství Ducha může sám položit svou ruku na pravdu a osvojit si ji, jí chléb který sestupuje z nebe. Vstupuje do Kristova života a oceňuje velkou oběť přinesenou v zájmu hříšného lidstva. ^{7BC 957.8}

Poznání, které pochází od Boha, je chlebem života. Je to listí ze stromu života, které slouží ke zdraví národů. Když je Kristovým slovům věřeno a když jsou uplatňována v životě, pronikne duši proud duchovního života. Takto se stáváme jedno s Kristem. Zkušenost, která byla slabá a ochablá, se stane silnou. Je to pro nás věčný život, jestliže počátek naší jistoty zachováme pevný až do konce. ^{7BC 957.9}

Veškerá pravda má být přijímána jako život Ježíše. Pravda nás očišťuje od veškeré nečistoty a připravuje duši pro Kristovou přítomnost. Kristus je utvořen v nás, ta naděje slávy. – Manuscript 103, 1902 ^{7BC 957.10}

7.11.17.29. (kap. 3,6.13.22). Uši zavřené k bláznovství a nesmyslnosti – „*Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvi.*“ Když „*budete slyšet, co Duch praví církvi,*“ a budete přemýšlet o poučeních, jež jim jsou dána, vaše uši budou zavřené k pošetilosti a nesmyslnosti, které vás obklopují. Nebudete vůbec slyšet ani opakovat tyto věci, ani nebudete vůbec po nich toužit. Když Kristus uspokojí hlad duše, tyto malichernosti se vám stanou nepříjemnými a odpornými. Nebudete mít žádnou touhu pochutnávat si na nich, ale zvolíte si místo nich chléb z nebe. – Manuscript 92, 1901 ^{7BC 957.11}

9. Satanova synagoga – Kristus mluví o církvi, nad kterou satan vládne, jako o satanově synagoze. Jeho členové jsou děti neposlušnosti. Jsou těmi, kteří si zvolili hřích, pracují na tom, aby učinili neplatným svatý Boží zákon. Dilem satana je smíchat zlo s dobrem a odstranit rozdíl mezi dobrem a zlem. Kristus chce mít církev, která pracuje na tom, aby oddělila zlo od dobra, jejíž členové nebudou chtít tolerovat zlé činy, ale vypudí je ze srdce a života. – RH Dec. 4, 1900 ^{7BC 958.1}

10. Koruny udělené Kristem – V onom dni konečného trestu a odměny, jak svatí a tak i hříšníci poznají v Tom, který byl ukřižován, Soudce všech živých. Každá koruna, která bude dána svatým Nejvyššího, bude vložena Kristovým rukama – těma rukama, které krutí kněží a přední mužové odsoudili k tomu, aby byly přibity na kříž. Jedině On sám může dát lidem naději věčného života. – RH Nov. 22, 1898 ^{7BC 958.2}

Zjevení Janovo 3.

1. (2 K 4,7; Ga 2,20; Fp 1,21; 3,8). Věrní správcové sami nad sebou – (Citace Zj 3,1). Bůh vyzývá tuto církev, aby učinila změnu. Má jméno, že žije, ale její skutky jsou zbaveny lásky k Ježíši. Ó, jak mnozí padli, protože své spasení svěřili svému vyznání! Jak jsou mnozí ztraceni svým úsilím udržet si dobré jméno! Jestliže někdo má pověst úspěšného evangelisty, nadaného kazatele, muže modlitby, člověka víry, muže zvláštní zbožnosti, tehdy zde vyvstává rozhodné nebezpečí, že jeho víra ztroskotá, když bude podroben malým zkouškám, které Bůh na něho dopustí. Často bude jeho velké úsilí vynaložené k tomu, aby si uchoval svou dobrou pověst. ^{7BC 958.3}

Ten, kdo žije v obavě, že jiní nedoceňují jeho hodnotu, ztrácí z pohledu Toho, který nás jedině může učinit hodnými velebit Boha. Buďme věrnými správci sami nad sebou. Odhlédněme od nás samotných ke Kristu. Pak zde nebude vůbec žádný problém. Veškerá konaná práce, jakkoli se může zdát znamenitá, je bezcenná, jestliže není konána v Ježíšově lásce. Někdo může projít celým okruhem náboženské činnosti, a přesto, jestliže Kristus není vetkán do všeho, co říká a dělá, pracuje pro svou vlastní slávu. – Letter 48, 1903 ^{7BC 958.4}

1-3. Pamatuji, co jsi přijal – Je dáno varování na dobu, kdy se vkradou bludy jako zloděj, aby uloupily víru Božího lidu, kdy lid musí pilně bdít a být neustále na stráži proti svodům nepřítele. 7BC 958.5

V Sardis byli mnozí obráćeni prostřednictvím kázání apoštolů. Pravda byla přijímána jako jasné a svítící světlo. Avšak někteří zapomněli na to, jak podivuhodným způsobem obdrželi pravdu, a proto Ježíš pokládal za nezbytné udělit jim napomenutí. 7BC 958.6

Jeden po druhém ze starých nositelů praporu padali a někteří se stali se unavenými často opakovánými pravdami. Toužili po nějakém novém druhu učení, více přijatelnějším mnoha myslím. Mysleli si, že potřebují nějakou podivuhodnou změnu, a ve své duchovní slepotě si nepovšimli, že jejich sofistika vykoření všechny jejich zkušenosti minulosti. 7BC 958.7

Avšak Pán Ježíš viděl konec na počátku. Prostřednictvím Jana jim poslal varování: „*Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej toho, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijdeš na tě jako zloděj.*“ – Manuscript 34, 1905 7BC 958.8

(2 Tm 2,23-26). Nebezpečí překrucování – Mezi lidmi, kterým bylo posláno toto poselství, byli takoví, kteří slyšeli a byli přesvědčeni kázáním Jana Křtitele, ale kteří ztratili víru, které se kdy-si těšili. Byli tam také jiní, kteří přijali pravdu z Kristova učení a kteří byli kdysi horlivými věřícími, ale kteří ztratili svou první lásku a postrádali duchovní sílu. Nezachovali počátek své jistoty pevný až do konce. Měli jméno, že žijí, ale pokud se jednalo o uplatňování spásného vlivu, byli mrtví. Měli formu zbožnosti zbavenou moci. Dohadovali se v záležitostech nijak zvláštního významu, které neudělil Pán jako zkušební kameny, až se tyto záležitosti staly jako hory, které je oddělily od Krista a jednoho od druhého. ... 7BC 958.9

„*Vím (znám) skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý.*“ U Boha vnější odív nemá žádnou cenu. Vnější formy náboženství bez Boží lásky v duši jsou naprosto bezcenné. 7BC 958.10

„*Budiž bedlivý, a utvrzuj jiné umírající.*“ To je naše práce. Jsou mnozí, kteří jsou připraveni duchovně zemřít a Pán nás vyzývá, abychom je posilovali. Boží lid má být pevně spojen pouty křesťanského společenství a má být posilován ve víře tím, že bude často hovořit jeden k druhému o drahocenných pravdách, které jim byly svěřeny. Nikdy nemají trávit svůj čas obviňováním a odsuzováním jeden druhého. – RH Aug. 10, 1905 7BC 959.1

1-4. (Žd 4,13). Vážení charakteru – Rozdíl zjeven Kristem při vážení charakterů těch, kteří přijali na sebe jeho jméno, jako křesťané, nás vede k tomu, abychom si plněji uvědomili, že každý z nás se nachází pod jeho dohledem. On je obeznámen s myšlením a míněním srdce, stejně jako s každým slovem a činem. Ví všechno o naší náboženské zkušenosti; Ví, koho milujeme a komu sloužíme. – Manuscript 81, 1900 7BC 959.2

1-5. (Mt 22,14). Několik věrných osob v Sardis – Sbor v Sardis je představen jako ten, který má v sobě několik věrných osob mezi mnohými z těch, kteří se stali téměř bezstarostnými a lhostejnými na své závazky vůči Bohu. „*Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž neposkvrnily roucha svého, protože budou se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni.*“ Kdo je tak počten, aby byl počten mezi těmito některými v Sardis? Jste to vy? Jsem to já? Kdo je v tomto počtem? Nebude pro nás nejlepší zkoumat tuto záležitost, abychom se mohli dovědět, koho má Pán na mysli, když říká, že má „*některé osoby*“, které neposkvrnily roucha svého charakteru? – Manuscript 81, 1900 7BC 959.3

(v. 14-18). Čtete třetí kapitulu Zjevení – V poselství ke sboru v Sardis jsou představeny dvě skupiny – ti, kteří mají jméno, že žijí, ale jsou mrtví; a ti kteří bojují, aby zvítězili. Studujte toto poselství, nacházející se v třetí kapitole Zjevení (citace Zj 3,1-2). Kdo jsou míněni těmi, kteří jsou připraveni zemřít? Jak se tím stali? Je dáno vysvětlení: „*Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem.*“ (Citace v. 3-5) 7BC 959.4

Toto poselství je posláno církvi dnešních dnů. Vyzývám členy naší církve, aby četli celou třetí kapitulu Zjevení a vzali si z ní pro sebe ponaučení. Poselství k církvi Laodicejské platí zvlášť pro lid Boží dnes. Je to poselství pro vyznávající křesťany, kteří se stali tak podobnými světu, že není patrný žádný rozdíl (citace v. 14-18). – RH Aug. 20, 1903 7BC 959.5

3. (Žd 3,6; 4,14; 10,23). Držte se pevně svého slibu – „*Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej toho, a čiň pokání.*“ Ti, kteří se narodili znovu, si pamatují s jakou radostí a potěšením přijali světlo z nebe a jak horlivými byli, aby pověděli každému o svém štěstí. ... 7BC 959.6

„Držte se pevně.“ To neznamená, držte se pevně svých hříchů; ale držte se pevně odvahy, víry, naděje, kterou vám Bůh dal ve svém Slově. Nikdy se nenechte znechutit. Znechucený člověk nemůže už nic vykonat. Satan se vás snaží odradit tím, že vám říká, že je zbytečné sloužit Bohu, že se to nevyplácí a že právě tak dobré je mít potěšení a požitek na tomto světě. Avšak *„co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil?“* Můžete mít světské potěšení na úkor budoucího světa; můžeš si však dovolit zaplatit takovou cenu? 7BC 959.7

Máme se „držet pevně“ a prožívat veškeré světlo, které jsme obdrželi z nebe. Proč? Protože Bůh chce, abychom se chopili věčné pravdy a působili jako jeho pomocná ruka při předávání světla těm, kteří nejsou obeznámeni s jeho láskou vůči nim. Když jste sami sebe odevzdali Kristu, učinili jste slib v přítomnosti Otce, Syna a Ducha svatého – třech velkých osobních Důstojností nebes. „Držte se pevně“ tohoto slibu. 7BC 959.8

„A čiň pokání.“ Život, který žijeme, má být životem neustálého pokání a pokory. Musíme neustále činit pokání, abychom mohli být neustále vítězi. Když máme pravou pokoru, máme vítězství. Nepřítel nikdy nemůže vytrhnout z ruky Kristovy toho, který jednoduše věří v jeho sliby. Když duše poslušně důvěřuje a jedná, mysl je vnímavá na božské dojmy a světlo Boží září, osvěcující její chápání. Jaké výsady máme v Ježíši Kristu! 7BC 959.9

Pravý smysl lítosti před Bohem nás nedrží v otroctví, působíce, abychom se cítili jako osoby v pohřebním průvodu. Máme být radostnými, ne zarmoucenými. Ale po celou tuto dobu bychom měli projevovat lítost, že potom, co Kristus dal za nás svůj drahocenný život, jsme tak mnoho let z našeho života věnovali mocnostem temnoty. Měli bychom pociťovat zármutek srdce, když si uvědomujeme, že poté, co Kristus dal všechno za naše vykoupení, jsme používali ve službě nepříteli určitý čas a schopnosti, které nám Pán svěřil jako dary, abychom je používali ke slávě jeho jména. Měli bychom činit pokání, protože jsme se nesnažili každým možným způsobem seznámit se s drahocennou pravdou, která nám umožní používat tu víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. 7BC 960.1

Když vidíme duše zbavené Krista, měli bychom se postavit na jejich místě a v jejich prospěch pociťovat lítost před Bohem, a nemáme přestat, dokud je nepřivedeme k pokání. A když jsme již učinili pro ně všechno, co jsme mohli a přesto oni nečiní pokání, hřích zůstává u jejich dveří; měli bychom však stále pociťovat lítost srdce kvůli jejich stavu, ukazující jim, jak mají činit pokání, a snažit se je vést krok za krokem k Ježíši Kristu. – Manuscript 92, 1901 7BC 960.2

4. Viz komentář EGW ke kap. 19,7-9; Žd 2,14-18. 7BC 960.3

4-5. (L 12,8). Pravý, oddaný a věrný – To je odměna, která má být dána těm, kteří získali čistý a neposkvrněný charakter, kteří se před světem pevně drželi víry. Ježíš Kristus vyzná jejich jména před Otcem a před svými anděly. Oni byli pravými, oddanými a věrnými. Skrze zlou i dobrou pověst uplatňovali v životě pravdu a učili ji. – Manuscript 26, 1905 7BC 960.4

(2 K 4,17-18). Věčné bříme slávy – „Ale máš některé osoby i v Sardis, které neposkvrnily roucha svého, proto budou se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni.“ Pro jejich víru jim byla udělena tato pocta. V tomto životě se nevychloubali ani neobraceli své duše k marnosti. S horlivou touhou, s čistou, svatou vírou se chopili zaslíbení o věčných bohatstvích. Jejich jedinou touhou bylo být podobnými Kristu. Neustále drželi pozvednuté měřítko spravedlnosti. Jim je dáno věčné bříme slávy, protože na zemi chodili s Bohem, zachovali se neposkvrněné od světa a svým bližním zjevili Kristovu spravedlnost. O nich Spasitel prohlašuje: *„Budouť se procházeti se mnou v bílém rouše, ve světě, který jsem pro ně připravil“* (citace Zj 3,5). – RH Aug. 10, 1905 7BC 960.5

4-5.10. (1 K 10,12-13). Zaslíbení vítězství – Tato slova jsou určena lidem, kteří jsou ve spojení se světem, vystaveni pokušením a vlivům, které jsou svůdné a klamné. Zatímco jejich mysle spočívají na Tom, který je jejich sluncem a štítem, zkaženost a temnota, která je obklopuje, nezanechá ani jednu skvrnu nebo vadu na jejich rouchu. Budou chodit s Kristem. Budou prosit, věřit a pracovat pro záchranu duší, které jdou na zahynutí. Pokoušejí se zlomit pouta, kterými je satan svázal, a nebudou zahanbeni, jestliže vírou učiní Krista svým společníkem. Pokušení a klamy budou velkým podvodníkem stále předkládány, aby zmařil dílo lidského nástroje, jestliže však člověk doufá v Boha, jestli je tichý, mírný a pokorný v srdci, držíce se cesty Páně, nebesa se budou radovat, protože získá vítězství. Bůh říká: *„Budouť se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni.“* – Manuscript 97,1898 7BC 960.6

5. (kap. 13,8; viz kom. EGW ke kap. 7,9; 20,12-15). Andělé oceňují mravní hodnotu – Kristus říká o vítězi: „*Nevymažít jména jeho z knihy života.*“ Jména všech, kteří se kdy odevzdali Bohu, jsou zapsána v knize života a jejich charaktery jsou nyní podrobeny jeho šetření. Andělé Boží váží mravní hodnotu. Sledují rozvoj charakteru v těch, kteří nyní žijí, aby viděli, zda jejich jména mohou být ponechána v knize života. Je nám dána doba milosti, v níž máme vyprat roucho našeho charakteru a vybělit ho v krvi Beránka. Kdo koná toto dílo? Kdo se odděluje od hříchu a sobectví? – HS 138 ^{7BC 960.7}

6.13.22. Viz komentář EGW ke kap. 2,7.11.17.29. ^{7BC 960.8}

8. Otevřené dveře – Věrný svědek prohlašuje: „*Aj, postavil jsem před tebou dveře otevřené.*“ Děkujeme Bohu celým srdcem, duší i hlasem; a naučme se, jak se skrze otevřené dveře máme k Němu přiblížit věřice, že k Němu můžeme svobodně a směle přicházet s našimi prosbami a že nás slyší a vyslyší. Je to skrze živou víru v jeho moc, že nám pomůže, abychom obdrželi sílu bojovat bitvy Páně se zaručenou jistotou vítězství. – RH July 9, 1908 ^{7BC 960.9}

(Žd 10,19-20). Dveře spojení – Věrný Svědek nám dává ujištění, že před námi postavil otevřené dveře, které nikdo nemůže zavřít. Těm, kteří se snaží být věrni Bohu, mohou být odepřeny mnohé výsady tohoto světa; jejich cesta může být zahrazena a jejich práce překažená nepřáteli pravdy; neexistuje však žádná moc, která by mohla zavřít dveře spojení mezi Bohem a jejich dušemi. Pouze křesťan sám může zavřít tyto dveře holdováním hříchu nebo zavržením nebeského světla. Může odvrátit své uši od slyšení poselství pravdy a tímto způsobem přeruší spojení mezi Bohem a svou duší. ... Žádný člověk, ba ani satan, nemůže zavřít dveře, které nám Kristus otevřel. – RH March 26, 1889 ^{7BC 961.1}

Světlo z předsíně nebes – Kdykoliv jsme pokoušeni, máme pohledět na tyto otevřené dveře. Žádná moc nás nemůže skrýt před světlem slávy, které svítí z předsíně nebes po celé délce žebříku, po kterém máme vystupovat; protože Pán nám dal sílu ze své síly, odvahu ze své odvahy, světlo ze svého světla. Když budou přemoženy mocnosti temnoty, když zaplaví svět světlo Boží slávy, poznáme to a pochopíme jasněji, než to chápeme dnes. Kdybychom si jenom uvědomili, že sláva Boží je kolem nás, že nebe je blíže země, než si myslíme, měli bychom nebe v našich domovech při přípravě na nebe tam nahoře. – Manuscript 92, 1901 ^{7BC 961.2}

14-18. (viz kom. EGW k v.1-5; 2 K 5,17). Náš stav odhalen – Poselství k Laodicejské církvi zjevuje náš stav jako lidu. – RH Dec. 15, 1904 ^{7BC 961.3}

Poselství pro zaháleče na vinici – Laodicejské poselství je posláno zahálečům na vinici Páně. – Manuscript 26, 1905 ^{7BC 961.4}

(Ř 2,17-24). Uplatnění laodicejského poselství – Poselství k laodicejské církvi se vztahuje na všechny, kteří měli velké světlo a mnoho příležitostí, a přesto je neocenili. – RH March 11, 1902 ^{7BC 961.5}

(kap. 2,4-5). Chybí horlivost lásky – Poselství k laodicejské církvi se vztahuje na náš stav. Jak jasně je představeno postavení těch, kteří si myslí, že vlastní veškerou pravdu, kteří se chlubí svým poznáním Slova Božího, zatímco však jeho posvěcující moc není pocíťována v jejich životě. V jejich srdci chybí horlivost Boží lásky, ale to je právě ta horlivost lásky, která činí Boží lid světlem světa. – RH July 23, 1889 ^{7BC 961.6}

Laodicejské poselství je pro Adventisty – Poselství k Laodicejské církvi je dobře použitelné na nás jako lid. Již dlouhou dobu nám bylo předkládáno, nebyla mu však věnována taková pozornost, jaká by měla. Když je dílo pokání opravdové a hluboké, tehdy jednotliví členové církve kupují bohaté statky nebes (citace Zj 3,18). Ó, jak mnozí vidí věci v převráceném světle – ve světle, v kterém je satan touží vidět. ^{7BC 961.7}

Můžete projevit velkou horlivost v misijním úsilí, avšak protože je zkaženo sobectvím a silnou příchutí vlastního „já“, je to v Božích očích ničím; protože to je poskvřenou, zkaženou obětí. Jestliže dveře srdce nejsou otevřené pro Ježíše, jestliže On nezaujímá chrám duše, jestliže srdce není naplněno jeho božskými vlastnostmi, lidské skutky, když budou váženy na nebeských váhách, budou nalezeny „lehkými“. Kristova láska vás činí bohatými; mnozí si však neuvědomují hodnotu jeho lásky. Neuvědomují si, že duch, kterého pěstují, postrádá Kristovu tichost a pokoru, je zbaven lásky, která by jej učinila potrubím světla. – Manuscript 33, 1894 ^{7BC 961.8}

Učinil snad Bůh chybu? – Laodicejské poselství se vztahuje na církev v této době. Věříte to-muto poselství? Máte citlivé srdce? Anebo neustále opakujete: Bohatí jsme, zbohatli jsme a nic nepotřebujeme? Je to snad zbytečné, že ohlášení věčné pravdy bylo svěřeno tomuto národu, aby bylo nesené všem národům světa? Bůh si vyvolil lid a učinil jej opatrovníkem závažné pravdy s věčnými důsledky. Jim bylo dáno světlo, které musí osvětlit celý svět. Učinil snad Bůh chybu? Jsme skutečně jeho vyvolenými nástroji? Jsme muži a ženami, kteří přináší světlo poselství ze Zjevení 14. kap., aby oznámili poselství záchrany těm, kteří stojí na pokraji zkázy? Jednáme tak, jak bychom měli? – Manuscript 51, 1901 ^{7BC 961.9}

Vyznavači, ale ne činitelé – Laodicejské poselství platí pro všechny, kteří vyznávají, že zachovávají Boží zákon, avšak nejsou jeho činitelé. Nemáme být v žádném případě sobeckými. Každá fáze křesťanského života má být představením Kristova života. Jestliže tomu tak nebude, uslyšíme hrozná slova: „Neznám vás.“ – RH Oct. 17, 1899 ^{7BC 962.1}

Mdlá náboženská zkušenost – Poselství k Laodicejské církvi platí zcela určitě pro ty, jejichž náboženská zkušenost je mdlá, jež nenese rozhodné svědectví ve prospěch pravdy. – Letter 98, 1901 ^{7BC 962.2}

(Iz 65,5; L 18,11-12). „Slyšte, ó slyšte“ – Říkám vám ve jménu Páně, že ti, kteří obdrželi velké světlo, se nacházejí dnes ve stavu, popsaném Kristem v jeho poselství k Laodicejské církvi. Myslí si, že jsou bohatí a zbohatli, a domnívají se, že nic nepotřebují. Kristus k vám praví: Slyšte, ó slyšte, jestliže máte aspoň nějakou úctu k vašim duším a slovům velkého Rádce, tak podle nich jednejte (citace Zj 3,18). – Letter 5, 1897 ^{7BC 962.3}

Vyčistěte chrám od fanatismu – Záměrem poselství k Laodiceji bylo vyčistit církev ... od fanatických vlivů; avšak satanovým úsilím bylo znehodnotit toto poselství a zmařit jeho vliv. Raději by viděl, kdyby fanatické osoby přijaly svědectví a použily je pro jeho věc, než aby setrvaly ve vlažném stavu. Viděla jsem, že záměrem poselství nebylo vést bratra, aby nevynášel soud nad svým bratrem, a říkat mu, co má dělat a jak přesně daleko může jít, ale aby každý jednotlivec zkoumal své vlastní srdce a věnoval se své vlastní osobní práci. – 2SG 223 ^{7BC 962.4}

Bankrotáři! – Mnozí jsou Laodicejskými, žijícími v duchovním sebeklamu. Odívají se rouchem své vlastní spravedlnosti, myslí si, že jsou bohatí a zbohatli a že nic nepotřebují, zatímco se každodenně musí učit od Ježíše jeho tichosti a pokoře, jinak shledají, že jsou bankrotáři, že celý jejich život je lži. – Letter 66, 1894 ^{7BC 962.5}

Nabubřelé náboženství – Láska k vlastnímu „já“ vypuzuje lásku ke Kristu. Ti, kteří žijí sami pro sebe, jsou zařazení pod hlavičkou Laodicejské církve, kteří jsou vlažní, ani studení ani horcí. Horlivost první lásky upadla do sobecké samolibosti. Kristova láska v srdci se projevuje v činech. Jestliže je Kristova láska otupená, pak láska k těm, za které Kristus zemřel, bude zkažená. Může zde být úžasný výskyt horlivosti a obřadů, je to však podstata jejich sebe nadutého náboženství. Kristus je označuje jako odporné jeho chuti (citace Zj 3,17-18). – Manuscript 61, 1898 ^{7BC 962.6}

(Př 30,12; Abd 3). Sebevývýšení je nebezpečným prvkem – Sebevývýšení je nebezpečným prvkem. Poskvrní všechno, čeho se dotýká. Je důsledkem pýchy a působí tak důmyslně, že jestliže není drženo na uzdě, zmocní se myšlenek a ovládne jednání. ^{7BC 962.7}

Laodicejské poselství musí být hlášáno s mocí, protože nyní má zvlášť vhodné uplatnění. Nyní, více než kdy předtím, je patrná pýcha, světská ctižádost, sebevývýšení, dvojitvárnost, pokrytectví a klam. Mnozí mluví velká domýšlivá slova marnivosti, říkajíce: „*Bohatý jsem, zbohatl jsem a nic nepotřebuji.*“ Přesto však jsou mizerní, chudí, slepí a nazí. – RH Sept. 25, 1900 ^{7BC 962.8}

(Kaz 10,1; Mt 7,1-5). Sebeláska, sebeklam, a sebeospravedlnění – Ti, které Kristus varuje, mají některé znamenité schopnosti, ony jsou však neutralizovány všemi, kteří vlastní chorobnou sebelásku, sebeklam, sebeospravedlnění, protože hrubě zanedbávají pomáhat bratřím v Boží službě povzbuzujícími slovy a činy. Zde je naprostý nedostatek pomazání. Budou váženi Tím, který se nikdy nemýlí. On ohlašuje výsledek jejich jednání, který zjevuje, že Kristova láska není trvalou zásadou v duši. Bůh vás všechny vyzývá, abyste se naučili od Krista tichosti. Odložte svou schopnost vidět chyby na ostatních. Obrátte svou pozornost na své vlastní chyby. Vaše samospravedlnost působí Pánu Ježíši Kristu nevolnost (citace Zj 3,15-18). Tato slova se vztahují na sbory a na mnohé z těch, kteří zaujímají zodpovědná postavení v Božím díle. – Manuscript 108, 1899 ^{7BC 962.9}

Duchovní nováčci – Existuje velký počet vyznávajících křesťanů, kteří ve skutečnosti nenásledují Ježíše. Nenesou kříž s opravdovým sebezapřením a sebeobětováním. I když činí velká vyznání, že jsou horlivými křesťany, vetkávají do tkaniva svého charakteru tolik vláken svých vlastních nedokonalostí, že je překrásný vzor zkažen. O nich Kristus říká: „Vychloubáte se, že jste bohatí a že jste zbohatli ve zdánlivých duchovních znalostech. Ve skutečnosti nejste ani studení ani horcí, ale jste naplnění marnou domýšlivostí. Pokud se neobrátnete, nemůžete být spaseni, protože byste poskvrnili nebe svou vlastní neposvěcenou moudrostí. Nemohu schválit vašeho ducha a vaši práci. Nejednáte v souladu s Božským Příkladem. Následujete vzor pouze vašich vlastních výmyslů. A protože jste vlašnými, musím vás vyplivnout z mých úst.“ ^{7BC 963.1}

Děkujeme Pánu, že i když tato třída je tak početná, je zde stále čas pro pokání. Ježíš říká: „Já, váš Vykupitel, znám vaše skutky. Jsem obeznámen s vašimi pohnutkami, které vás nabádají k tomu, že se vychloubáčně vyjadřujete o svém duchovním stavu: *„Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji.“* , Ty, však nevíš, že jsi *bídny, mizerný, a chudý, a slepý, i nahý.*““ ^{7BC 963.2}

Ti, kteří se nacházejí v tomto stavu, jsou dobrovolně nevšímavými. Nevidí skutečnou povahu hříchu. Svými zlými činy neustále nesprávně líčí Kristův charakter a staví ho do veřejné hanby. Tvrdí sice, že mají poznání pravdy, jednají však v duchu jako nováčci. Zdá se, že nechápou pravdu, která musí být vyjádřena slovy i skutky, aby se ukázal rozhodný rozdíl mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo Mu neslouží. Jsou falešnými uchazeči o každé křesťanské požehnání a výsady, když jako Kristovi představitelé nejsou bohatými v duchovním ctnostech a dobrých skutcích. Jsou bídní, chudí, slepí, a nazí. Jaké to zaujímají postavení! Stojí ve svém vlastním světle. ^{7BC 963.3}

Avšak přes jejich dobrovolnou nevědomost nejsou ponecháni Pánem bez dodatečného varování a rady. – Manuscript 138, 1902 ^{7BC 963.4}

15. Hora vidění – Kdyby každý člověk, který má vliv, mohl vystoupit na některou horu vidění, z které by mohl vidět všechny své skutky tak, jak je vidí Kristus, když prohlašuje: *„Znám skutky tvé“*; kdyby pracovník mohl vystopovat od příčiny k následku každé nesprávné slovo a čin, tento pohled by byl větší, než by mohl nést. – Manuscript 128, 1903 ^{7BC 963.5}

15-16. (Mt 6,22-24). Horší než nevěřící – Polovičatí křesťané jsou horší než nevěřící, protože jejich klamná slova a neutrální postavení vedou mnohé na scestí. Nevěřící zjevují své barvy. Vlažní křesťané klamou obě strany. Nejsou ani dobrými světáky ani dobrými křesťany. Satan je používá ke konání díla, které nikdo jiný nemůže konat. – Letter 44, 1903 ^{7BC 963.6}

(L 13,24-30). Osud polovičatých – Jsou takoví, kteří i když vyznávají, že slouží Bohu, jsou svědky proti němu. Právě jim je adresováno poselství k Laodicejské církvi. Kristus jim říká: *„Znám skutky tvé, že nejsi ani studený, ani horký.“* Když anděl pomsty bude procházet zemí, Kristus mu nebude moci říci: „Nedotýkej se jich. Vyrýl jsem je na dlaních mých rukou.“ Ne; o těchto polovičatých on řekne: *„Vyplivnu je ze svých úst. Jsou mi odporní.“* – Letter 44, 1903 ^{7BC 963.7}

Mrtví v přestoupeních a hříších – Pro ty, kteří to neuplatňují v životě, je Slovo Boží mrtvou literou. Kristus o nich říká: *„Ó bys byl studený aneb horký. A tak, že jsi vlašný, a ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých.“* Nemůže předložit jejich případ Otci. Kdyby si uvědomili, že jsou hříšníci, mohl by prosit v jejich prospěch a probudil by je svým svatým Duchem. Ale oni jsou horší než mrtví v přestoupeních a hříších. Slyší slovo, ale nepoužívají ho sami pro sebe, a místo toho používají toto mluvené slovo pro své bližní. – Manuscript 163a, 1898 ^{7BC 963.8}

15-20. (J 4,13-14). Pramen živé vody – Stav mnohých z těch, kteří tvrdí, že jsou dětmi Božími, je přesně představen poselstvím k Laodicejské církvi. Před těmi, kteří slouží Bohu, jsou otevřeny pravdy neocenitelné hodnoty, které, když jsou vneseny do praktického života, ukážou rozdíl mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří Mu neslouží. ^{7BC 963.9}

Samotná země není bohatěji protkána žilami zlaté rudy, než je pole zjevení protkáno žilami drahocenné pravdy. Bible je pokladnicí neproniknutelných Božích bohatství. Ale ti, kteří mají poznání pravdy, ji nechápou tak plně, jak by měli. Nevnášejí Kristovu lásku do srdce a života. ^{7BC 964.1}

Badatel Slova shledá sám sebe skloněného u pramene živé vody. Církev se musí napít z hloubek duchovnosti tohoto Slova. Její služba Bohu musí být velmi odlišná od nezajímavé, neživé, bezcitné náboženské zkušenosti, která činí mnohé věřící pouze málo odlišnými od těch, kteří nevěří, a velmi podobné v duchu neobráceným. – Manuscript 117, 1902 ^{7BC 964.2}

15-21. Laodicejské poselství má jít do světa – Laodicejské poselství má zaznít. Vezměte toto poselství ve všech jeho fázích a hlásejte ho lidem všude tam, kde Prozřetelnost otevře cestu. Ospravedlnění skrze víru a Kristova spravedlnost jsou témata, která mají být představena hynoucímu světu. – Letter 24, 1892 ^{7BC 964.3}

15-22. (Ko 4,12-13). Práce ztracená pro církev v Laodicei – (Citace Zj 3,15-22). Toto je svědectví podané o sboru v Laodiceji. Tento sbor byl svědomitě poučen. Ve své epistoletě ke Kolosenským Pavel píše: „*Pozdravuje vás Epafras, kterýž od vás jest, slouha Kristův, kterýž vždycky usilně pracuje na modlitbách za vás, abyste stáli dokonalí a plní ve vši vůli Boží. Nebo svědectví jsem vydávám, žeť vás velmi horlivě miluje, a též i ty, kteříž jsou v Laodicii, i kteříž jsou v Hierapoli.*“ ^{7BC 964.4}

Mnoho znamenité práce bylo vykonáno pro laodicejský sbor. Bylo jim dáno napomenutí: „*Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.*“ Tento sbor však nenásledoval dílo započaté Božími posly. Slyšeli, ale nechtěli si přivlastnit pravdu sami pro sebe a provádět poučení, která jim byla udělena. Tento výsledek, který následoval, je výsledkem, který se vždy jistě dostaví, když se zavrhnou varování Páně a jeho úpěnlivé prosby. – Manuscript 128, 1903 ^{7BC 964.5}

17. (Ř 11,20; 12,3.16). Vyčerpání Boží trpělivosti – Kristus vidí to, co člověk nemůže vidět. Vidí hříchy, které, jestliže nebudou odčiněny pokáním, překročí trpělivost dlouhoshovívavého Boha. Kristus se nemůže ujmout jmen těch, kteří jsou spokojeni ze svou vlastní soběstačnosti. Nemůže úpěnlivě prosit v zájmu lidu, který necítí žádnou potřebu jeho pomoci, který tvrdí, že zná a vlastní všechno. – RH July 23, 1889 ^{7BC 964.6}

17-20. Otevřeme dveře srdce? – Musíme vyčistit chrám naší duše od kupujících a prodávajících, aby v nás Ježíš mohl učinit svůj příbytek. Nyní stojí u dveří našeho srdce jako nebeský obchodník a říká: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. Otevřte mi; kupte si ode mne nebeské zboží; kupte si ode mne zlato vyzkoušené v ohni.*“ Kupte si víru a lásku, drahocenné, překrásné vlastnosti našeho Vykupitele, které nám umožní najít cestu k srdcím těch, kteří Ho neznají, kteří jsou studení a od cizení od Něho skrze nevěru a hřích. Vybízí nás, abychom si koupili bílé roucho, kterým je jeho slavná spravedlnost; a oční masť, abychom mohli rozlišit duchovní věci. Ó, neotevřeme tedy dveře svého srdce tomuto nebeskému hostu? – BE Jan. 15, 1892 ^{7BC 964.7}

18. (Iz 55,1; J 14,6). Prodáváč neocenitelných pokladů – Tento velký Prodáváč duchovních bohatství vzbuzuje vaši pozornost. (Citace Zj 3,18). ... Spasitel přichází s klenoty pravdy nejcennější hodnoty v protikladu ke všem padělkům, všemu, co je falešné. Přichází ke každému domu, ke každým dveřím; klepe, představuje svůj neocenitelný poklad a vybízí: „*Kup si ode mne.*“ – Letter 66, 1894 ^{7BC 964.8}

Drahocenné nebeské zboží – Nebeské zboží je nabízeno našim sborům. Každý jednotlivec musí mít rozhodný zájem o pozvání Krista. Bratři a sestry, jsou vaše myšlenky tohoto druhu? „Tato ostrá, rozhodná slova mi neadresujte; já jsem v dost dobrém duchovním stavu, i když nemám všechnu horlivost a zápal, jaký někteří mají. Já věřím pravdě. Ti, kterým toto poselství patří, ho mají přijmout. Myslím si, že někteří ho potřebují.“ Vy, kteří takto přemýšlíte a uvažujete, buďte ujištěni, že vy jste právě těmi, kterým toto poselství patří. Zatímco toto drahocenné nebeské zboží je před vámi odhaleno, přistupte blíže a kupujte to, co jste ztratili – zlato lásky a víry a bílé roucho, jímž je Kristova spravedlnost. – Letter 30a, 1892 ^{7BC 964.9}

Ctnosti chybějící mezi námi – Zlato, které chce Ježíš, abychom od něho koupili, je zlato vyzkoušené v ohni; je to zlato víry a lásky, v kterém nejsou přimíchány žádné znečišťující příměsi. Bílé roucho je Kristova spravedlnost, svatební roucho, které může dát pouze Kristus. Oční masť je pravé duchovní rozeznání, které je tak mezi námi potřebné, protože duchovní věci musí být duchovně rozpoznávány. – RH April 1, 1890 ^{7BC 965.1}

(Iz 64,6; Fp 3,9). Hojné opatření pro všechny – Věrný Svědek říká: „*Kup si ode mne zlato vyzkoušené v ohni, abys byl bohatý, a bílé roucho, abys oblečen byl a neukazovala se hanba tvé nahoty.*“ Co je hanbou této nahoty a chudoby? Je to hanba přirodívání se vlastní spravedlností a oddělování se od Boha, když On učinil hojné opatření pro všechny, aby mohli přijmout jeho požehnání. – HS 139 ^{7BC 965.2}

(kap. 7,14). Povzbuzující rada pro církev – Rada věrného Svědka je plná povzbuzení a útěchy. Sbory mohou ještě získat zlato pravdy, víry a lásky a být bohatými na nebeské poklady. „*Kup si ode mne zlato, ... abys byl bohatý; a bílé roucho, abys oblečen byl, a neukazovala se hanba tvé nahoty.*“ Bílé roucho je Kristova spravedlnost, která má být vetkána do charakteru. Čistota srdce, čistota pohnutek bude charakterizovat každého, kdo vypere své roucho a vybělí ho v krvi Beránkově. – RH July 24, 1888 ^{7BC 965.3}

(Iz 61,10; Za 3,4-5). Utkáno na nebeském stavu – V nás není nic, čím bychom mohli přiodít duši tak, aby se neukazovala její nahota. Musíme přijmout roucho spravedlnosti utkané na nebeském stavu a to neposkvrněné roucho Kristovy spravedlnosti. – RH July 19, 1892 ^{7BC 965.4}

(Mt 6,22; Jk 1,23-25). Správný pohled na svědomí – Oko je citlivým svědomím, vnitřním světlem myšlení. Na jeho správném pohledu na věci závisí duchovní zdraví celé duše. „Oční masť“ – Slovo Boží, činí svědomí citlivým pod jeho používáním, protože usvědčuje z hříchu. Ale tato citlivost je nezbytná, aby mohlo nastat uzdravení a oko mohlo být usměrněno k Boží slávě. Hříšník, spatřující sám sebe v Božím velkém mravním zrcadle, se vidí tak, jak ho vidí Bůh, a projevuje lítost před Bohem a víru v našeho Pána Ježíše Krista. ... ^{7BC 965.5}

Laodicejští ... nebyli úplně slepými, jinak by jim oční masť nic nepomohla v uzdravení jejich zraku a neuschopnila by je poznat pravé vlastnosti Krista. Kristus říká: Vzdejte se své vlastní soběstačnosti, obětujte všechny věci, jakkoli vám mohou být drahé, můžete si koupit zlato, roucho a oční masť, abyste mohli vidět. – RH Nov. 23, 1897 ^{7BC 965.6}

18-20. Obchodník obtížen bohatstvími – Velký Vykupitel představuje sám sebe jako nebeského obchodníka obtíženého bohatstvími, který provolává dům od domu a předkládá své drahocenné zboží (citace Zj 3,18-20). – RH July 23, 1889 ^{7BC 965.7}

(Jb 22,21-25). Klepe na dveře srdce – Pán klepe na dveře vašeho srdce, touží vejít, aby mohl udělit duchovní bohatství vaší duši. Chce pomazat zaslepené oči, aby mohly spatřit svatý Boží charakter v jeho zákonu a pochopit Kristovu lásku, která je vskutku zlatem pročištěným v ohni. – RH Feb. 25, 1890 ^{7BC 965.8}

(Iz 13,12; Mt 13,45-46). Duchovní bohatství pro duši – Ježíš chodí od dveří ke dveřím, zastavuje se před každým chrámem duše a provolává: „*Stojím u dveří a tluču.*“ Jako nebeský obchodník otvírá své poklady a volá: „*Kup si ode mne zlato vyzkoušené v ohni, abys byl bohatý; a bílé roucho, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty.*“ Zlato, které nabízí, je bez příměsí, vzácnější než zlato Ofir, protože je to víra a láska. Bílé roucho, ke kterému vybízí duši, aby jej nosila, je jeho vlastní roucho spravedlnosti; a olej k pomazání je olejem jeho milosti, který dá duši duchovní zrak ve slepotě a temnotě, aby uměla rozlišovat mezi působením Božího Ducha Boha a duchem nepřítelé. „Otevřete vaše dveře,“ říká veliký obchodník, vlastník duchovních bohatství, „a uzavřete se mnou obchod. To jsem Já, váš Vykupitel, který vám radí, abyste si koupili ode mne“. – RH Aug. 7, 1894 ^{7BC 965.9}

18-21. (Fp 3,12-15). Spor (boj) je o nás – Věrný svědek dodává odvahy všem, kteří se snaží kráčet cestou pokorné poslušnosti, skrze víru v jeho jméno. Praví: „*Kdož zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu mém, jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.*“ ^{7BC 966.1}

To jsou slova našeho Zástupce a Ručitele. Ten, který je božskou Hlavou církve, nejmocnějším z dobyvatelů, chce poukázat svým následovníkům na svůj život, na svou namáhavou práci, své sebezapření, zápasy a utrpení, skrze opovržení, zavržení, výsměch, pohrdání, urážky, posmívání, faleš, nahoru cestou na Golgotu na scény ukřižování, aby jim dodal odvahy pohybující se směrem k cíli pro cenu a odměnu vítězů. Vítězství je zajištěno skrze víru a poslušnost. ^{7BC 966.2}

Dovolte uplatnit Kristova slova ve svém vlastním osobním případě. Jsme chudí, slepí, bídni a mizerní? Pak usilujme o zlato a bílé roucho, které On nabízí. Dílo vítězů není omezeno na dobu mučedníků. Spor je v těchto dnech veden o každého z nás lstivým pokoušením k světskosti, sebejistotě, hovnění pýše, žádostivosti, falešným naukám a nemravnosti života. – RH July 24, 1888 ^{7BC 966.3}

(Pís 6,10; Iz 1,16-19). Naděje na reformu – Církev musí a bude zářit „*krásná jako měsíc, čistá jako slunce, a hrozná jako vojsko s praporcei.*“ Boží služebníci musí spoluprací s Kristem odstranit prokletí, které učinilo církev tak vlažnou. (Citace Zj 3,15-19). Toto pokárání zjevuje naději na reformu (citace v. 20-21). – Letter 130, 1902 ^{7BC 966.4}

Laodicejské volání přinese ovoce – Viděla jsem, že toto volání k Laodicejské církvi na duše zapůsobí. Bůh od nás vyžaduje patřičnou horlivost. Musíme projevit lítost, odložit všechny své pocity, uvědomit si svou bídu, koupit zlato, abychom byli bohatí, oční mast, abychom mohli vidět, bílé roucho, abychom mohli být oděni. – Letter 2, 1851 ^{7BC 966.5}

(Mt 25,1-2). Naděje pro Laodicejské – (Citace Zj 3,15-17). Avšak případ těch, kteří jsou pokáráni, není beznadějný; nepřesahuje moc velkého Prostředníka. On říká: „*Radím tobě, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A oči svých pomaz kollyrium, abys viděl.*“ I když se vyznávající Kristovi následovníci nacházejí v politováníhodném stavu, přesto nejsou v tak zoufalé tísní, v jaké byly pošetilé panny, jejichž lampy hasly, a nebylo času, aby si naplnily své nádoby olejem. Když ženich přišel, ty, které byly připravené, s ním vešly na svatbu; když však přišly pošetilé panny, dveře byly zavřeny a bylo pro ně příliš pozdě na to, aby mohly vejít. ^{7BC 966.6}

Avšak rada věrného Svědka nepředstavuje ty, kteří jsou vlašni jako beznadějný případ. Je zde ještě šance na vyléčení jejich stavu a laodicejské poselství je plné povzbuzení, protože odpadlá církev může ještě koupit zlato víry a lásky, může ještě obdržet bílé roucho Kristovy spravedlnosti, aby se neukazovala hanba její nahoty. Čistota srdce, čistota pohnutek může ještě charakterizovat ty, kteří byli polovičatí a kteří chtěli sloužit Bohu i mamonu. Ještě mohou vyprat roucho svého charakteru a vybělit ho v krvi Beránkově. – RH Aug. 28, 1894 ^{7BC 966.7}

Existuje naděje pro naše sbory, jestliže budou věnovat pozornost poselství udělenému Laodicejským. – Manuscript 139, 1903 ^{7BC 966.8}

20. (kap. 22,17; Př 1,23-33). Promrháte Boží hřivny? – Věrný svědek říká: „Aj, stojím u dveří, a tluču.“ Každé varování, pokárání a úpěnlivá prosba, obsažená v Božím slově nebo oznámená skrze jeho vyslané posly, je klepáním na dveře srdce; je to Ježíšův hlas, dožadující se vstupu. S každým nepovšimnutým zaklepáním se vaše rozhodnutí otevřít stává slabší a slabší. Jestliže Ježíšova hlasu není ihned dbáno, zamotá se v mysli s velkým množstvím dalších hlasů, světské pečování a záležitosti zcela upoutají pozornost a přesvědčení zaniká. Srdce se stane méně citlivým a upadne do nebezpečné nevědomosti krátkosti času a slavné věčnosti na druhé straně ^{7BC 966.9}.

Nebeský host stojí u vašich dveří, zatímco vy hromadíte překážky, abyste znemožnili jeho vstup. Ježíš klepe prostřednictvím úspěchu, který vám dává. Aby vyzkoušel vaši věrnost, obdaří vás požehnáními, které mají plynout od vás k ostatním. Dovolíte snad, aby vaše sobectví zvítězilo? Promrháte snad Boží hřivny a ztratíte svou duši skrze modlářskou lásku k požehnáním, která vám On dal? – RH Nov. 2, 1886 ^{7BC 967.1}

Žádné odrazující poselství pro církev – Nemáme žádné odrazující poselství pro církev. I když byla udělena napomenutí, varování a pokárání, přesto církev zůstává stát jako Boží prostředek k rozšíření světla. Lid Boží zachovávající přikázání má hlásat varování světu, všem jazykům, nářečím a pokolením. Boží církev je živým svědkem, neustálým svědectvím, aby přesvědčilo lidi, jestliže je přijato, odsoudilo je, jestliže mu odporují a odmítají ho. – Manuscript 96, 1893 ^{7BC 967.2}

21. Viz komentář EGW k Ř 8,17; Ga 6,7-8; Žd 4,15. ^{7BC 967.3}

Zjevení Janovo 4.

3. Viz komentář EGW k Ř 3,24-26. ^{7BC 967.4}

Zjevení Janovo 5.

6. (Ef 2,5-6). Beránek uprostřed trůnu – Beránek Boží je nám představen jako stojící uprostřed Božího trůnu. On je tím velkým obřadem, pomocí kterého jsou člověk a Bůh spojeni a obcují spolu. Takto jsou lidé představeni jako ti, kteří sedí v nebeských místech při Ježíši Kristu. Toto je určené místo setkání mezi Bohem a lidstvem. – Manuscript 7, 1898 ^{7BC 967.5}

8. Viz komentář EGW ke kap. 8,3-4. ^{7BC 967.6}

9-12. Viz komentář EGW k Žd 1,14. ^{7BC 967.7}

11. (kap. 7,1-3; 16,13-16; Žd 1,14; viz kom. EGW k Žd 9,24). Andělé spojenýma rukama obklopují svět – Jan píše: „*I viděl jsem a slyšel jsem hlas andělů mnohých okolo toho trůnu.*“ Andělé byli spojeni ve službě Tomu, který rozlomil pečeti a vzal knihu. Čtyři mocní andělé zadržují mocnosti této země, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Národy světa dychtí po boji; jsou však drženi na uzdě těmito anděly. Když budou odstraněny tyto zdržující moci, nastane čas soužení a úzkosti. Budou vynalezeny smrtelné bojové zbraně. Budou vynalezené smrtelné zbraně z válečnictví. Lodě s jejich živým nákladem budou pohřbeny v obrovských hlubinách. Všichni, kteří nevlastní ducha pravdy, se spojí pod vedením satanských nástrojů. Budou však drženi pod kontrolou, dokud nenastane čas pro velkou bitvu u Armagedonu. 7BC 967.8

Andělé obklopují svět, odmítajíce satanovy požadavky na nadvládu, které si činí kvůli obrovskému množství svých přívrženců. Neslyšíme hlasy, ani našim přirozeným zrakem nevidíme dílo těchto andělů, jejich ruce jsou však spojené kolem světa a bdělou ostražitostí drží satanova vojska na uzdě, dokud zapečetování Božího lidu nebude dokončeno. 7BC 967.9

Tito služebníci Hospodinovi, andělé, mají schopnost, moc a velkou sílu, jsou pověřeni sestoupit z nebe na zem, aby sloužili Božímu lidu. Bylo jim svěřeno dílo zdržovat rozhněvané síly toho, který sestoupil jako řvoucí lev, hledající, koho by mohl sežrat. Pán je útočištěm všech, kteří vloží svou důvěru v Něj. Vyzývá je, aby se v Něm skryli na maličkou chvíli, dokud nepřejde hněv. Brzy přijde ze svého místa, aby potrestal svět ze jeho nepravost. Tehdy země odhalí svou krev a nebude již více přikrývat své zabitě. – Letter 79, 1900 7BC 967.10

Nebesa místem činné aktivity – Ó, kéž by všichni mohli spatřit našeho drahého Spasitele takového, jakým je, Spasitelem. Nechť jeho ruka odstraní závoj, který zahaluje jeho slávu před našim zrakem. Zjevuje Ho v jeho vznešeném a svatém místě. Co vidíme? Našeho Spasitele ne v postavení mlčení a nečinnosti. Je obklopen nebeskými bytostmi, cherubíny a serafíny, desetitisíci deseti tisíci andělů. 7BC 967.11

Všechny tyto nebeské bytosti mají jeden cíl nad všechny ostatní, o který se velmi zajímají, a to – jeho církev ve světě zkaženosti. Všechny tyto armády jsou ve službě Knížeti nebes, velebíce Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Pracují pro Krista pod jeho vedením, aby zachránili na-prosto všechny, kteří k Němu vzhlížejí a věří v Něho. Tyto nebeské bytosti rychle plní své poslání, konají pro Krista to, co Herodes a Pilát učinili proti Němu. Spojují se dohromady, aby vzdali čest a slávu Bohu. Jsou spojeni ve svatém spolenectví, ve velkolepé a vznešené jednotě záměrů, aby zjeвили moc a soucit, lásku a slávu ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. 7BC 968.1

Svou službou tyto nebeské armády ukazují, čím by měla být Boží církev. Kristus působí v jejich prospěch v nebeských dvorech, vysílaje své posly na všechny strany zeměkoule, aby pomáhali každé trpící duši, která k Němu vzhlíží o pomoc, duchovní život a poznání. 7BC 968.2

Kristova církev na zemi se nachází uprostřed mravní temnoty nevěrného světa, který pošlapává Hospodinův zákon. Ale jejich Vykupitel, který zaplatil za jejich výkupné cenu své vlastní draho-cenné krve, učinil každé opatření, aby se jeho církev stala proměněným tělem, osvětleným Světlem světa a vlastní slávou Immanuele. Jasné paprsky Slunce spravedlnosti, vyzařující z jeho církve, shromáždí do jeho ovčince každou ztracenou, zbloudilou ovci, která k Němu přijde a nalezne v Něm své útočiště. Naleznou pokoj, světlo a radost v Tom, jenž je pokojem a spravedlností navěky. – Letter 89c, 1897 7BC 968.3

12. Viz komentář EGW k 1 K 15,51-55. 7BC 968.4

Zjevení Janovo 6.

9. (kap. 18,1-5; viz kom. EGW k Ř 12,19). Otevření páté pečeti – Když byla otevřena pátá pečeť, Jan Zjevovatel viděl ve vidění pod oltářem skupinu lidí, kteří byli zabití pro Slovo Boží a svědectví Ježíše Krista. Po tom nastaly scény popsané v osmnácté kapitole Zjevení, kdy ti, kteří byli věrní a praví jsou vyvoláni ven z Babylona (citace Zj 18,15). – Manuscript 39, 1906 7BC 968.5

13-17. Viz komentář EGW ke kap. 16,1-21. 7BC 968.6

14-17. Viz komentář EGW k Mt 28,2-4. 7BC 968.7

15-17. Viz komentář EGW k Ř 3,19. ^{7BC 96.8.8}

16. Viz komentář EGW k Mt 27,21-22.29. ^{7BC 968.9}

Zjevení Janovo 7.

1-3. (kap. 16,13-16; viz kom. EGW ke kap. 5,11; Ef 4,30). Čas zkoušky dobíhá svého konce – Již povstává království proti království. Nyní ještě nedošlo k rozhodnému boji. Čtyři větry jsou ještě zadržovány, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Pak mocnosti země seřadí své síly k poslední velké bitvě. Jak pečlivě bychom měli využívat zůstávající období naší zkoušky! – RH Nov. 27, 1900 ^{7BC 968.10}

Těsně předtím než jsme do něho vstoupili (času soužení), jsme všichni obdrželi pečeť živého Boha. Pak jsem viděla, jak čtyři andělé přestali držet čtyři větry. A tehdy jsem viděla hlad, mor a meč, národ povstával proti národu a celý svět byl ve zmatku. – Day-Star, March 14, 1846 ^{7BC 968.11}

Všechno na světě se nachází v nejistém stavu. Národy jsou rozhněvány a konají se velké přípravy k boji. Národ strojí úklady proti národu a království proti království. Velký den Boha značně chvátá. Ale i když národy shromažďují své síly k boji a krveprolití, příkaz daný andělům stále ještě platí, aby drželi čtyři větry, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. – RH Jan. 28, 1909 ^{7BC 968.12}

2-3. (viz kom. EGW ke kap. 13,16-17; 14,9-12). Andělé čtou znamení – Co je pečeť živého Boha, která je umístěna na čelech jeho lidu? Je to znamení, které andělé, ne však lidské oči, mohou číst, protože anděl zhouby musí vidět toto znamení vykoupení. Rozumná mysl uvidí toto znamení kříže Golgoty na Pánem přijatých synech a dcerách. Hřích přestoupení Božího zákona je odstraněn. Mají na sobě svatební roucho a jsou poslušní a věrní všem Božím přikázáním. – Letter 126, 1898 ^{7BC 968.13}

(Ex 12,7.12-13; Ez 9,4; 20,12.20). Znamení Božího pověření – Izraelité umístili nad svými dveřmi znamení krve, aby tak ukázali, že jsou Božím vlastnictvím. Stejně tak děti Boží v této době budou nosit znamení Božího ustanovení. Vejdou do souladu s Božím svatým zákonem. Znamení je umístěno na každém jednotlivci Božího lidu právě tak skutečně, jako bylo umístěno znamení nad dveřmi hebrejských obydlí, aby ochránilo lid před všeobecnou zkázou. Bůh prohlašuje: „*Dal jsem jim své soboty, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby mohli poznat, že já jsem Hospodin, kterýž je posvěcuje.*“ – RH Feb. 6, 1900 ^{7BC 968.14}

(Ex 31,12-17). Zvláštní Boží vlastnictví – Každá duše na našem světě je Hospodinovým vlastnictvím, stvořením i vykoupením. Každá jednotlivá duše je ve svém životě podrobena zkoušce. Odevzdá Bohu to, co Mu náleží? Odevzdá Bohu všechno, co je jeho jako jeho vykoupené vlastnictví? Všichni, kteří v tomto životě milují Pána jak svůj podíl, budou pod jeho vedením a přijmou znamení, Boží pečeť, která zjeví, že jsou Božím zvláštním vlastnictvím. Kristova spravedlnost půjde před nimi a sláva Páně bude jejich odměnou. Pán chrání každou lidskou bytost, která nese jeho znamení. (Citace Ex 31,12-17) ^{7BC 969.1}

Toto uznání Boha má pro každou lidskou bytost nejvyšší hodnotu. Všichni, kteří Ho milují a slouží Mu, jsou velmi drahými v jeho očích. Chce, aby stáli tam, kde budou hodnými představiteli pravdy takové, jaká je v Ježíši. – Letter 77, 1899 ^{7BC 969.2}

Přirozené rysy charakteru musí být proměněny – Jak nemnozí si uvědomují, že pokušitel byl kdysi zastiňujícím cherubem, bytostí, kterou Bůh stvořil ke slávě svého vlastního jména. Satan padl ze svého vysokého postavení následkem vlastního sebevyvýšení; nesprávně používal vznešené schopnosti, kterými ho Bůh tak bohatě obdaril. Padl z toho stejného důvodu, kvůli kterému padají tisíce dnes, kvůli ctižádosti být prvním, neochotě podřídit se. Pán chce naučit člověka lekci, že i když je zapojen do církevního úřadu, nemůže být spasen, dokud na něj nebude vložena Boží pečeť.

... ^{7BC 969.3}

Pán má pro nás všechny určité dílo k vykonání. A jestliže pravda není zakořeněna v srdci, jestliže přirozené rysy charakteru nejsou proměněny svatým Duchem, nemůžeme být nikdy spolupracovníky Ježíše Krista. Vlastní „já“ bude neustále zjevováno a Kristův charakter nebude v našich životech nikdy zjeven. – Letter 80, 1898 ^{7BC 969.4}

Bez poskvrny a vrásky – Misijní pracovníci jsou velmi potřební v každém odvětví Božího díla. Naše instituce potřebují obrácené, oddané muže, kteří učiní Pána svou závislostí. Bůh zjeví skrze takové pracovníky moc své milosti. Jeho služebníci mají být odlišeni od světa pečeti živého Boha; jejich slova a jejich skutky mají zjevnovat, že jsou Božími spolupracovníky. 7BC 969.5

Bůh může používat lidský nástroj jen do takové míry, do jaké nechá na sebe působit svatého Ducha. Mužům, kteří zaujímají zodpovědná postavení jako předsedové, kazatelé, lékaři, anebo pracovníci v nějakém jiném odvětví díla, mi bylo přikázáno říci: Bůh bude podrobovat zkoušce každého člověka, který vstoupil do jeho služby. On se neptá, zda má vzdělání nebo výmluvnost. Zda mají schopnost vést, rozkazovat, řídit a spravovat. On se ptá: Budou představovat můj charakter? Budou kráčet v pokoře, abych je mohl vyučit své cestě? Chrám duše nesmí být poskvrněn nějakou nevázanou nebo nečistou praktikou. Ti, které Já uznám v nebeských dvorech, musí být bez poskvrny a vrásky. 7BC 969.6

Pán chce použít pokorné lidi ke konání velkého a dobrého díla. Skrze ně chce představit světu nesmazatelné charakteristické rysy božské přirozenosti. – Letter 270, 1907 7BC 969.7

(kap. 14,1-3; 22,4; J 1,12). Pocta k nošení Božího znamení – Ti, kteří vyjdou ze světa, aby se stali odlišnými od světáků ve slovech i skutcích, ti, kteří si uvědomují, že je to pocta nosit Boží znamení, obdrží moc stát se jeho syny. Pán chce mít lid, na který se může spolehnout. Nikdo, kdo neponese Boží znamení, nevejde do nebeských dvorů. Ti, kteří na této hříchem prokleté zemi ponese toto znamení ve svaté odvaze považující to za poctu, budou uznáni a poctěni Kristem v nebeských dvorech. – Letter 125, 1903 7BC 969.8

(Jr 8,20 1 J 3,3). Projde anděl kolem nás ? – „*A každý, kdož má takovou naději v něm, očistí se, jakož i on čistý jest.*“ V krátké době každý, kdo je Božím dítětem, bude mít na sobě vloženou jeho pečeť. Ó, kéž by mohla být vtisknuta na našich čelech! Kdo může snést to pomyšlení, že by měl být pomínut, když anděl bude procházet, aby zapečetil služebníky Boží na jejich čelech? – RH May 28, 1889 7BC 969.9

Pas do svatého města – Pouze ti, kteří obdrží pečeť živého Boha, budou mít povolení ke vstupu skrze brány svatého města. Jsou však mnozí, kteří nevzali na sebe zodpovědnosti spojené s Božím dílem, kteří nejsou upřímnými věřícími, a když zůstanou v tomto stavu, nemohou obdržet pečeť živého Boha. Důvěřují ve svou vlastní spravedlnost, kterou Pán považuje za pošestlost. – Letter 164, 1909 7BC 970.1

Odlišující znamení – Ti, kteří chtějí obdržet Boží pečeť na svá čela, musí zachovávat sobotu čtvrtého přikázání. To je to, co je odlišuje od nevěrných, kteří přijali člověkem zavedené ustanovení namísto pravé soboty. Zachovávání Božího dne odpočinku je znamením odlišujícím ty, kteří slouží Bohu, od těch, kteří Mu neslouží. – Manuscript 27, 1899 7BC 970.2

Podobní Kristu v charakteru – Pečeť živého Boha bude vložena pouze na ty, kteří nesou podobnost Kristu ve svém charakteru. – RH May 21, 1895 7BC 970.3

Kristův obraz v duši – Tak, jako vosk přijímá otisk pečeti, tak duše přijímá otisk Ducha Božího a uchovává si Kristův obraz. – ST July 18, 1911 7BC 970.4

Pečeť a přikázání – Mnozí neobdrží Boží pečeť, protože nezachovávají jeho přikázání ani nenesou ovoce spravedlnosti. – Letter 76, 1900 7BC 970.5

Hořké zklamání ve dni Božím – Obrovské masy vyznávajících křesťanů se setkají s hořkým zklamáním ve dni Božím. Nemají na svých čelech pečeť živého Boha. Vlažní a polovičatí zneuctví Boha daleko více než zjevní nevěrci. Tápají v temnotách, zatímco by mohli kráčet v poledním světle Slova Božího pod vedením Toho, který se nikdy nemýlí. – Letter 121, 1903 7BC 970.6

2-4. Viz komentář EGW ke kap. 14,1-4. 7BC 970.7

4-17. (kap. 14,1-4; 2 K 3,18). Snažte se být mezi 144,000 – (Citace Zj 7,9-17). Ti, které Beránek povede k pramenům živých vod a z jejichž očí setře veškerou slzu, budou těmi, kteří již nyní získávají poznání a porozumění toho, co je zjeveno v Bibli, v Božím slově. ... 7BC 970.8

Nemáme napodobovat žádnou lidskou bytost. Žádná lidská bytost není dostatečně moudrá na to, aby mohla být naším měřítkem. Máme vzhlížet k člověku Ježíši Kristu, který je plný dokonalé spravedlnosti a svatosti. On je Původce a Dokonavatel naší víry. On je vzorem člověka. Jeho zkušenost je mírou zkušenosti, kterou máme získat. Jeho charakter je naším vzorem. Dovolme tedy,

aby se naše mysle oprostily zmatků a těžkostí tohoto života, a vložte je na Něho, abychom pohledem mohli být proměněni k jeho podobě. Můžeme vzhlížet ke Kristu s dobrým úmyslem. Můžeme k Němu bezpečně vzhlížet, protože On je všemoudrý. Když k Němu vzhlížíme a přemýšlíme o Něm, bude utvářen uvnitř, ta naděje slávy. ^{7BC 970.9}

Snažte se ze všech sil, které nám Bůh dal, abychom byli mezi 144 000. – RH March 9, 1905 ^{7BC 970.10}

9. (kap. 3,5; 19,7-9; J 12,12-13). Palmy a roucha – Palmy poukazují na to, že oni získali vítězství, a bílá roucha, že byli přioděni Kristovou spravedlností. Děkujeme Bohu, že pramen je otevřen, abychom mohli vyprat roucha našeho charakteru a učinit je bílými jako sníh. – Undate Manuscript 23 ^{7BC 970.11}

14. Viz komentář EGW ke kap. 3,18; 19,7-9; Mt 22,11-12. ^{7BC 970.12}

17. Viz komentář EGW ke kap. 22,1-2; Ř 11,33. ^{7BC 970.13}

Zjevení Janovo 8.

3-4. (Iz 1,18; Žd 9,13-14; viz kom. EGW k Ř 8,26.24; Žd 7,25). Modlitby se stanou vonnými díky Kristovým zásluhám – Tak, jako nejvyšší kněz kropil teplou krv na slitovnici, zatímco se vonný oblak kadidla vznášel před Boha, tak, když vyznáváme své hříchy a odvoláváme se na účinnost Kristovy usmířující krve, naše modlitby stoupají k nebi, provoněné zásluhami charakteru našeho Spasitele. Přes naši nehodnost si uvědomujeme, že zde je Ten, který může odstranit hřích a který je ochotný a dychtivý spasit hříšníka. Svojí vlastní krví zaplatil trest za všechny činitele zla. Každý hřích vyznaný před Bohem se zkroušeným srdcem, Bůh odstraní (citace Iz 1,18; Žd 9,13-14). – RH Sept. 29, 1896 ^{7BC 970.14}

(kap. 5,8; Ž 141,2; J 1,29; Ef 5,2). Kadidlo představuje krev smíření – (Citace Zj 8,3-4) Necht' rodiny, jednotliví křesťané a sbory mají na paměti, že jsou úzce spřízněni s nebesy. Pán má zvláštní zájem o svou bojující církev zde na zemi. Andělé, kteří předkládají dým vonného kadidla, jsou k dispozici modlícím se svatým. Necht' tedy v každé rodině neustále k nebi stoupají večerní modlitby v době klidného západu slunce, vyslovující před Bohem v náš prospěch zásluhy krve ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele. ^{7BC 971.1}

Pouze tato krev je účinná. Pouze ona může vykonat usmíření za naše hříchy. Je to krev jedno-rozeného Božího Syna, která má pro nás cenu, abychom se mohli přiblížit k Bohu. Pouze jeho krev může shladit „hříchy světa“. Ráno a večer hledí nebeský vesmír na každou domácnost, která se modlí, a anděl s kadidlem, představující krev smíření, nalézá přístup k Bohu. – Manuscript 15, 1897 ^{7BC 971.2}

Zjevení Janovo 10.

1-11. (kap. 14,6-12; Da 12,4-13). Nikdo menší než Kristus – Mocný anděl, který poučoval Jana, nebyl o nic menší osobnost než Ježíš Kristus. Postavením své pravé nohy na moře a své levé na suchou zemi ukazuje tu roli, kterou odehraje v závěrečných scénách velkého sporu se satanem. Tento postoj označuje jeho svrchovanou moc a úřední pravomoc nad celou zemí. Tento spor s každým věkem narůstal do stále silnějších a rozhodnějších rozměrů a bude tak pokračovat až do závěrečných scén, kdy mistrovské působení moci temnoty dosáhne svého vrcholu. Satan, spojený se zlými lidmi, bude svádět celý svět a církve, které nepřijaly lásku k pravdě. Ale tento mocný anděl se dožaduje pozornosti. Volá silným hlasem. Ukazuje moc a autoritu svého hlasu těm, kteří se spojili se satanem, aby odporovali pravdě. ^{7BC 971.3}

Když těchto sedm hromů promluvalo svými hlasy, je dán Janovi příkaz – podobně jako Danielovi – ohledně této malé knížky: „*Zapečet' to, co mluvívalo sedm hromů.*“ Toto se týká budoucích událostí, které budou zjeveny ve svém pořadí. Daniel zůstane ve svém losu na skonání dnů. Jan vidí malou knížku nezapečetěnou. Danielova proroctví mají tedy své správné místo v prvním, druhém a

třetím andělském poselství, která byla dána světu. Odpečetěním malé knížky je nám dáno poselství týkající se naší doby. 7BC 971.4

Knihy Daniel a Zjevení jsou jedno a totéž. Jedna je proroctvím a druhá je zjevením; jedna je knihou zapečetěnou a druhá je knihou otevřenou. Jan slyšel tajemství, jež promluvilo sedm hromů, bylo mu však přikázáno, aby je nezapsal. 7BC 971.5

Zvláštní světlo udělené Janovi, které bylo vyjádřené v sedmi hromech, bylo nástinem událostí, které se budou odehrávat za hlásání prvního a druhého andělského poselství. Nebylo by to pro lid nejlepší, aby znal tyto věci, protože by jejich víra musela být nutně podrobena zkoušce. Podle Božího řádu mají být hlášány ty nejúžasnější a nejrozvinutější pravdy. Má být oznámeno první a druhé andělské poselství, ale žádné další světlo nebude zjeveno dříve, než tato poselství nesplní svůj zvláštní úkol. Toto je představeno andělem stojícím jednou nohou na moři, oznamujícím s nejslavnostnější přísahou, že více času již nebude. 7BC 971.6

Tento čas, který anděl oznamuje se slavnostní přísahou, není ukončením těchto světových dějin, ani doby milosti, ale koncem prorockého času, který má předcházet příchod našeho Pána. To znamená, že lid Boží nebude mít další poselství týkající se určitého času. Po tomto časovém období, sahajícím od r. 1842 do r. 1844, nebude přesně určeného prorockého času. Nejdelší výpočet sahá do podzimu r. 1844. 7BC 971.7

Ten andělův postoj, jednou nohou na moři a druhou na zemi, znamená dalekosáhlý dosah hlásání tohoto poselství. Ono překročí široké oceány a bude hlášáno v dalších zemích, a to na celém světě. Pochopení pravdy, radostné přijetí poselství, je představeno snědením této malé knížky. Pravda týkající se času příchodu našeho Pána byla drahocenným poselstvím našim duším. – Manuscript 59, 1900 7BC 971.8

7. (kap. 22,10-12). Poslední období zkoušky – Oznámení evangelia je posledním obdobím zkoušky, jaká byla dána lidem. Ti, kteří žijí v tomto období zkoušky a tříbení, a přesto nejsou přivedeni k pokání a poslušnosti, zahynou s nevěrnými. Nebude žádná druhá zkouška. Evangelium, které má být hlášáno všem národům, pokolením, jazykům a lidu, představuje pravdu v jasných obrysech, ukazující, že poslušnost je podmínkou pro dosažení věčného života. Kristus uděluje svou spravedlnost těm, kteří souhlasí s tím, aby jim odňal jejich hříchy. Jsme dlužni Kristu za milost, která způsobuje, že jsme doplněni v Něm. – Manuscript 40, 1900 7BC 971.9

Zjevení Janovo 11.

1. (kap. 20,12-13; 1 Pt 4,17; 2 Pt 1,10-11). Měření církve Boží – Probíhá velký soud a bude trvat po určitou dobu. Nyní Pán říká: Změř chrám a ty, kteří se v něm modlí. Pamatujte si, že když chodíte ulicemi za vaším zaměstnáním, Bůh vás měří; když plníte vaše domácí povinnosti, když se účastníte rozhovoru, Bůh vás měří. Pamatujte si, že vaše slova a vaše skutky jsou přímo fotograficky zaznamenány v nebeských knihách tak, jako je tvář zachycena malířem umělcem na vyleštěné desce. ... 7BC 972.1

Nyní probíhá dílo měření chrámu a těch, kteří se v něm modlí, aby bylo patrné, kdo obstojí v těchto posledních dnech. Ti, kteří obstojí, budou mít hojný vstup do království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Když konáme naši práci, pamatujme, že je zde Ten, který pozoruje ducha, v jakém to konáme. Nechceme vnést Spasitele do svého každodenního života, do své všední práce a domácích povinností? Pak ve jménu Božím chtějme zanechat všechno, co není potřebné, všechno klábosení a neužitečné návštěvy a ukažme se jako služebníci živého Boha. – Manuscript 4, 1888 7BC 972.2

19. (viz kom. EGW k Ex 31,18; Iz 6,1-7; 58,12-14). Kamenné desky jsou přesvědčujícím svědectvím – Když bude v nebi otevřen Boží chrám, jaký triumfální čas to bude pro všechny, kteří byli věrní a praví! V chrámu bude viděna truhla svědectví, v které byly umístěny dvě kamenné desky, na kterých je napsán Boží zákon. Tyto kamenné desky budou vyneseny ze svého úkrytu a na nich bude vidět deset přikázání vyrytých Božím prstem. Tyto kamenné desky nyní ležící v truhle svědectví, budou usvědčujícím svědectvím ve prospěch pravdy a o závazných požadavcích Božího zákona. – Letter 47, 1902 7BC 972.3

Truhla v nebi obsahuje příkázání – Svatokrádežné mysle a srdce si myslely, že jsou dostatečně mocné na to, aby změnili časy a zákony Hospodina; ale uchován v nebeském archivu, v truhle Boží, je originál příkázání, napsaný na dvou kamenných deskách. Žádný pozemský panovník nemá moc vytáhnout tyto desky z jejich svatého úkrytu pod trůnem milosti. – ST Feb. 28, 1878 ^{7BC 972.4}

Zjevení Janovo 12.

3-6. 13-17. (kap. 13,1-2.11). Boží lid v menšině – Pod symboly velkého červeného draka, šelmy podobné leopardu a šelmy s rohy podobnými beránkovi, byly Janovi ukázány pozemské vlády, které se zvláště budou účastnit na pošlapání Božího zákona a pronásledování jeho lidu. Tento boj bude probíhat až do konce času. Lid Boží, symbolizován svatou ženou a jejími dětmi, byl představen jako ve velké menšině. V posledních dnech již existovaly pouze ostatky. O nich Jan mluví jako o těch „kteří zachovávají příkázání Boží, a mají svědectví Ježíše Krista“. – ST Nov. 1, 1899 ^{7BC 972.5}

7. Boj na nebi – Odpor vůči Božímu zákonu má svůj počátek v nebeských dvorech, u Lucifera, zastiňujícího cheruba. Satan rozhodl, že bude první v nebeských radách a rovný Bohu. Začal své dílo vzpoury u andělů, kteří se nacházeli pod jeho vedením, snažíce se mezi nimi rozšířit ducha nespokojenosti. A pracoval tak klamným způsobem, že mnozí z andělů byli získáni do jeho poddanství dříve, než jeho úmysly byly plně známy. Dokonce ani věrní andělé nemohli plně rozeznat jeho charakter, ani vidět, kam jeho působení povede. Když se satanovi podařilo získat mnoho andělů na svou stranu, předložil svou věc Bohu, představující ji tak, že touhou andělů bylo, aby se zmocnil postavení, které zaujímal Kristus. ^{7BC 972.6}

Zlo stále působilo, dokud duch nespokojenosti nedozrál do otevřené vzpoury. Pak nastal boj na nebi a satan se všemi, kteří s ním sympatizovali, byl vypuzen. Satan bojoval o nadvládu v nebi a tento boj prohrál. Bůh mu nemohl již déle ponechat pocty a svrchovanost, a tyto spolu s postavením, které zaujímal ve vládě nebes, byly od něho odňaty. ^{7BC 973.1}

Od té doby satan a jeho zástupy spiklenců byli zjevnými nepřáteli Boha v našem světě, neustále bojující proti věci pravdy a spravedlnosti. Satan neustále představuje lidem, tak, jak to představoval i andělům, své falešné představy o Kristu a o Bohu, a získal svět na svou stranu. Dokonce i tzv. křesťanské církve se stavějí na stranu velkého odpadlíka. – RH Jan. 28, 1909 ^{7BC 973.2}

(Viz kom. EGW k 2 K 10,5). Vliv mysle na mysl – Tak klamným způsobem konal (Lucifer) dílo, že názory, které hlásal, nemohly být odsouzeny, dokud se nerozvinuly v myslích těch, kteří je přijali. ^{7BC 973.3}

Vliv mysle na mysl, tak silnou mocí pro dobro, když je posvěcen, je stejně silný pro zlo v rukou těch, kteří jsou v opozici vůči Bohu. Tuto moc satan používal ve svém díle vštěpování zla do myslí andělů a představil ho tak, aby se zdálo, že se usiluje o dobro celého vesmíru. Jako pomazaný cherubín byl Lucifer velmi vyvýšen; byl velmi milován nebeskými bytostmi a jeho vliv na ně byl silný. Mnozí z nich naslouchali jeho návrhům a věřili jeho slovům. „*I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.*“ ^{7BC 973.4}

Po vypovězení z nebe satan ustanovil své království na tomto světě a od té doby se neúnavně snaží odvádět lidské bytosti od jejich oddanosti vůči Bohu. Používá stejnou moc, kterou používal v nebi – vliv mysle na mysl. Lidé se stávají pokušiteli svých bližních. Silné, zkažené pocity satana jsou pěstovány a působí mistrovsky přesvědčivou mocí. Pod vlivem těchto pocitů jsou lidé spojeni navzájem do spolků. – Letter 114, 1903 ^{7BC 973.5}

Satanovo odmítnutí podřídit se Kristu – On (satan) prohlašuje, že nemůže být podřízen Kristovu velení, aby byl pouze poslušen Božím příkazům. Dobří andělé pláčou, když slyší satanova slova a vidí, jak nedbá řídit se příkazy Krista, jejich vyvýšeného a milovaného Velitele. ^{7BC 973.6}

Otec rozhoduje o případu satana a prohlašuje, že musí být vypuzen z nebe pro jeho troufalou vzpouru a že všichni ti, kteří se s ním spojili v jeho vzpouře by měli být vypuzeni spolu s ním. Pak nastal boj na nebi. Kristus a jeho andělé bojovali proti satanovi a jeho andělům, protože oni byli

rozhodnutí zůstat v nebi s celou svou vzpourou. Ale nezvítězili. Zvítězil Kristus a věrní andělé a vypudili satana a jeho vzbouřené stoupence z nebe. – 3SG 38 ^{7BC 973.7}

Vzpouora přenesena na tento svět – Když se satan vzbouřil, nastal boj na nebi a on se všemi svými stoupenci byl svržen. Zastával v nebi vysoký úřad, vlastnil trůn zářící světlem. Odchýlil se však od své věrnosti vůči požehnanému a jedinému Panovníku a spadl ze svého dřívějšího postavení. Všichni, kteří s ním sympatizovali, byli vypuzeni z Boží přítomnosti, odsouzeni k tomu, že již více nebudou uznáváni v nebeských dvorech jako ti, kteří tam mají právo. Satan se stal zjevným protivníkem Krista. Na zemi vztyčil korouhev vzpoury a kolem něho se shromáždili jeho stoupenci. – Manuscript 78, 1905 ^{7BC 973.8}

7-9. Viz komentář EGW k Ez 28,15-19; Ef 6,12; 1 J 2,6. ^{7BC 973.9}

10. Satan svržen dolů při smrti Krista – Svržení satana jako žalobce bratří v nebi bylo vykonáno díky velkému dílu Krista, když obětoval svůj život. Přes satanův neústupný odpor byl plán vykoupení uskutečněn. Člověk byl oceněn dostatečnou hodnotou v očích Krista, aby za něho obětovat svůj život. Satan věděl, že království, kterého se zmocnil, mu bude nakonec odňato, rozhodl se, že nebude šetřit žádným úsilím, aby zničil pokud možno co nejvíce bytostí, které Bůh stvořil ke svému obrazu. Nenáviděl člověka, protože mu Kristus prokázal takovou odpouštějící lásku a soucit, a proto byl nyní připraven proti němu použít každý druh klamu, kterým by mohl být ztracen; a své jednání prováděl s větší silou kvůli svému vlastnímu beznadějnému stavu. – 3SP 194, 195 ^{7BC 973.10}

(2 K 5,19; Fp 2,6). Satan vykořeněn z náklonnosti vesmíru – V uskutečnění své nenávisti vůči Kristu až do doby, kdy byl pověšen na kříži Golgoty, se zraněným, pohmožděným tělem a zlomeným srdcem, satan sám sebe úplně vykořenil náklonnosti vesmíru. Bylo pak zjevné, že Bůh ve svém Synu zapřel sám sebe, když se obětoval za hříchy světa, protože miloval lidstvo. Stvořitel byl zjeven v Synu nekonečného Boha. Otázka: „Může Bůh zapřít sám sebe?“ byla navždy zodpovězena. Kristus byl Bohem a blahosklonně se ponížil, aby se stal tělem, vzal na sebe lidství a stal se poslušným až na smrt, aby mohl podstoupit nekonečnou oběť. – Manuscript 50, 1900 ^{7BC 974.1}

(J 3,14-17; Ga 6,14; Žd 9,22). Obviňující moc satana zlomena – Kristus na kříži nejenom vede lidi k pokání vůči Bohu za přestoupení jeho zákona – protože toho, komu Bůh odpouští, nejdříve učiní kajícím – ale Kristus uspokojil spravedlnost; sám se nabídl jako usmíření. Jeho prolitá krev, jeho zlámané tělo, uspokojí požadavky přestoupeného zákona, a takto přemostil propast, kterou způsobil hřích. Trpěl v těle, aby svým zraněným a zlámaným tělem mohl přikrýt bezbranného hříšníka. Vítězství získané při jeho smrti na Golgotě zlomilo navždy obviňující moc satana před celým vesmírem a umlčelo jeho obvinění, že sebezapření není možné u Boha, a proto není podstatné pro lidskou rodinu. – Manuscript 50, 1900 ^{7BC 974.2}

11. (Dt 33,25; viz kom. EGW k 2 Te 2,7-12). Síla ke každodennímu vítězství – Všichni, kteří chtějí, mohou být vítězi. Horlivě se snažme dosáhnout úrovně postavené před námi. Kristus zná naše slabosti, a proto k Němu každodenně můžeme jít pro pomoc. Není to pro nás nezbytné, abychom získali sílu na měsíc dopředu. Máme vítězit ze dne na den. – Manuscript 28, 1886 ^{7BC 974.3}

Tajemství vítězství nad hříchem – Vítězi se taneme tím, když budeme pomáhat jiným k vítězství skrze krev Beránka a slovo našeho svědectví. Zachováváním Božích přikázání v nás bude vzbuzen poslušný duch a službu, která je výsledkem takového ducha, Bůh může přijmout. – Letter 236, 1908 ^{7BC 974.4}

12. Viz komentář EGW ke kap. 16,13-16; Ž 17. ^{7BC 974.5}

17. (kap. 14,9-12; viz kom. EGW k Iz 59,13-17). Satanovo mistrovské dílo zla – Ti, kteří milují a zachovávají Boží přikázání, jsou nanejvýš nebezpeční pro satanovu synagogu a mocnosti zla projeví svou nenávist vůči nim v největším možném rozsahu. Jan předvídal spor mezi ostatkem církve a mocnostmi zla a řekl: „*I rozhněval se drak na tu ženu a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista.*“ ^{7BC 974.6}

Když se síly temnoty spojí s lidskými nástroji, kteří se poddali pod satanovu nadvládu, ty stejné scény, které se odvíjely při odsouzení, zavržení a ukřižování Krista, budou oživeny. Tím, že se lidé poddají satanským vlivům, budou proměněni na demony; a ti, kteří byli stvořeni k Božímu obrazu, kteří byli utvořeni k tomu, aby ctili a oslavovali svého Stvořitele, se stanou příbytkem draků

a satan patří v odpadlickém lidském rodu své mistrovské dílo zla – lidi, kteří odrážejí jeho vlastní obraz. – RH April 14, 1896 ^{7BC 974.7}

Na zemi jsou pouze dvě skupiny – Na této zemi jsou pouze dvě skupiny lidí – ti, kteří stojí pod krví potřísněným praporem Ježíše Krista, a ti, kteří stojí pod černým praporem vzpoury. Ve dvanácté kapitole Zjevení je představen velký spor mezi poslušnými a neposlušnými (citace Zj 12,17; 13,11-17). – Manuscript 16, 1900 ^{7BC 974.8}

(Ef 6,10-12). Země jevištěm hrůzy – (Citace Zj 12,17). Satanské nástroje učinily zemi jevištěm hrůzy, kterou žádný jazyk nemůže popsat. Války a krveprolití jsou uskutečňovány těmi národy, které se považují za křesťanské. Znevažování Božího zákona přinese své jisté následky. ^{7BC 974.9}

Velký spor nyní není veden pouze jako spor člověka proti člověku. Na jedné straně stojí Kníže života, působící jako Zástupce a Ručitel člověka, a na druhé stojí kníže temnoty s padlými anděly pod jeho vedením (citace Ef 6,12-13.10-11). – RH Feb. 6, 1900 ^{7BC 974.10}

Zjevení Janovo 13.

1-2,11. Viz komentář EGW ke kap. 12,3-6.13-17. ^{7BC 975.1}

8. Viz komentář EGW ke kap. 3,5; 20,12-15; Žd 9,11-14.22. ^{7BC 975.2}

11. Jedinečný symbol – Zde je pozoruhodný symbol vzestupu a růstu našeho vlastního národa. A rohy podobné beránkovým symbolizující nevinnost a laskavost správně představují charakter naší vlády, jak je vyjádřen ve dvou základních principech – *republikánství* a *protestantismu*. – 4SP 277 ^{7BC 975.3}

Štít Všemohoucího nad Amerikou – Spojené státy jsou zemí, která se nachází pod zvláštním štítem Všemohoucího. Bůh učinil pro tuto zemi velké věci, ale v přestoupení jeho zákona lidé vykonali dílo započaté člověkem hříchu. Satan uskutečňuje své plány, aby vtáhl lidskou rodinu do nevěrnosti. – Manuscript 17, 1906 ^{7BC 975.4}

Vyhlídka před námi – Proroctví představuje protestantismus jako mající rohy podobné beránkovým, ale mluvící jako drak. Již začínáme slyšet hlas draka. Zde jsou satanské síly prosazující nedělní hnutí, ale nyní působí v skrytosti. Dokonce muži, kteří se účastní tohoto díla, jsou sami slepí k následkům, které budou provázet toto jejich hnutí. ^{7BC 975.5}

Nechť lid Boží zachovávající přikázání nemlčí v této době, jako kdyby uhlazeně přijímal tuto situaci. Před námi leží vyhlídka vedení neustálého boje, s rizikem uvěznění, ztráty majetku a dokonce i samotného života při obhajování Božího zákona, který bude učiněn neplatným zákony lidí. – RH Jan. 1, 1889 ^{7BC 975.6}

11-17. (kap. 14,9-12; Da 7,25; 2 Te 2,3-4; viz kom. EGW k Zj 17,13-14; 18,1-5). Pronásledující ruka nepřítel – (Citace Zj 13,11-13). Náboženské mocnosti, spojené s nebesy svým vyznáním a prohlašující, že mají charakteristické rysy beránka, ukážou svým jednáním, že mají srdce draka a že jsou puzeny a ovládány satanem. Přichází čas, ve kterém Boží lid pocítí ruku pronásledování, protože zachovává svatý sedmý den. Satan způsobil změnu soboty v naději, že uskuteční své záměry ke zmaření Božích plánů. Snaží se učinit Boží přikázání méně závaznými na světě než lidské zákony. ^{7BC 975.7}

Člověk hříchu, který pomýšlel změnit časy a zákony a který vždy utlačoval Boží lid, vydá zákony, které budou vynucovat zachovávání prvního dne týdne. Avšak Boží lid má stát pevně na jeho straně. A Pán bude působit v jejich prospěch, ukazující jasně, že On je Bohem nad všechny bohy. – Manuscript 135, 1902 ^{7BC 975.8}

Církev a svět v narušeném souladu – Slovo Boží jasně prohlašuje, že jeho zákon bude opovrhován, pošlapán světem; že zde bude mimořádně rozšířena nepravost. Vyznávající protestantský svět vytvoří společenství s člověkem hříchu a církev a svět bude v narušeném souladu. ^{7BC 975.9}

Na tento svět přichází velká krize. Písmo svaté učí, že papežství znovu získá svou ztracenou svrchovanost a že ohně pronásledování znovu vzplanou skrze prospěchářské ústupky tak zvaného protestantského světa. – GCB April 13, 1891 ^{7BC 975.10}

Zázraky vykonané před naším zrakem – Před námi je doba, kdy satan bude konat divy, aby utvrdil mysl ve víře, že on je Bohem. Všechny Boží lid má nyní stát na plošině pravdy, jak je představena v třetím andělském poselství. Všechny příjemné obrazy, všechny vykonané zázraky budou představeny, aby, bylo-li by to možné, byli svedeni i vyvoleni. Jedinou nadějí pro každého je pevně se držet důkazů, které potvrdily pravdu v spravedlnosti. – RH Aug. 9, 1906 ^{7BC 975.11}

Zázraky konané pod dohledem nepřítele – (Citace Mt 7,21-23). Tito mohou tvrdit, že jsou Kristovými následovníky, ale ztratili ze zřetele svého Vůdce. Mohou říkat: „Pane, Pane“; mohou poukazovat na nemocné, kteří byli uzdraveni skrze ně, a na jiné zázračné skutky a tvrdit, že mají více ducha a moci Boží, než se projevuje u těch, kteří zachovávají jeho zákon. Ale jejich skutky jsou konány pod dohledem nepřítele spravedlnosti, jehož cílem je svádět duše, a které jsou určené k tomu, aby odvedly od poslušnosti, pravdy a povinnosti. V blízké budoucnosti budou ještě více patrnější projevy této zázraky konající moci; protože je o něm řečeno: „*A činí divy veliké, takže i ohni rozkazuje sestupovati s nebe na zem před obličejem lidským.*“ – St Feb. 26, 1885 ^{7BC 975.12}

14. Příprava na obraz šelmy – Již probíhají přípravy a jsou v pohybu hnutí, které budou mít za následek učinění obrazu šelmy. V pozemských dějinách se odehrají události, které naplní předpověděná proroctví pro tyto poslední dny. – RH April 23, 1889 ^{7BC 976.1}

14-17. (kap. 14,9-12). Zkouška obrazem – Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen před uzavřením doby milosti; protože to má být velkou zkouškou pro Boží lid, která rozhodne o jeho věčném osudu. ... (Citace Zj 13,11-17). ... ^{7BC 976.2}

To je zkouška, kterou musí Boží lid projít předtím, než bude zapečetěn. Všichni, kteří prokážou svou věrnost vůči Bohu zachováváním jeho zákona a odmítnou přijmout falešnou sobotu, se zařadí pod prapor Pána Boha Hospodina a obdrží pečeť živého Boha. Ti, kteří se zřeknou pravdy nebeského původu a přijmou neděli jako sobotu, přijmou znamení šelmy. – Letter 11, 1890 ^{7BC 976.3}

Odpadnutí a národní zkáza – Když se protestantské církve spojí se světskou mocí, aby podpořili falešné náboženství, protože je nepřátelské tomu, za které jejich předkové snášeli nejkřutější pronásledování; když stát použije svou moc, aby prosadil nařízení a schválil tak ustanovení církve – tehdy protestantská Amerika vytvoří obraz papežství a nastane národní odpadnutí, které skončí pouze národní zkázou. – ST March 22, 1910 ^{7BC 976.4}

Znamení odpadnutí a Boží trpělivosti – Jsou mnozí, kteří nikdy neobdrželi světlo. Jsou svedeni svými učiteli a též neobdrželi znamení šelmy. Pán působí pro ně; nenechal je jejich vlastním cestám. Dokud nebudou přesvědčeni o pravdě a nepošlapou důkazy dané k jejich osvětlení, Pán neodejme od nich svou milost. – Letter 7, 1895 ^{7BC 976.5}

15-17. (viz kom. EGW k 2 Te 2,3-4). Dokonalý satanův plán – Když zákonodárci vydají zákony, kterými vyvýší první den týdne, a postaví ho na místo sedmého dne, satanův plán bude zdokonalen. – RH April 15, 1890 ^{7BC 976.6}

16-17. (Da 3,1-18; viz kom. EGW k 1 J 2,18). Dějiny se budou opakovat – Dějiny se budou opakovat. Falešné náboženství bude vyvýšeno. První den týdne, obyčejný pracovní den, nemající žádnou svatost, bude vztyčen, jako byl postaven obraz v Babylóně. Všem národům, jazykům a lidu bude přikázáno, aby uctívali tuto falešnou sobotu. Je to satanův plán, aby učinil neplatným den ustanovený Bohem a daný světu jako památník stvoření. ^{7BC 976.7}

Dekret vynucující uctívání tohoto dne bude vydán na celém světě. V omezené míře byl již vydán. Na některých místech civilní moc promlouvá hlasem draka stejně tak, jako pohanský král mluvil k hebrejským zajatcům. ^{7BC 976.8}

Zkoušky a pronásledování přijdou na všechny, kteří v poslušnosti vůči Slovu Božímu odmítnou uctívat tuto falešnou sobotu. Použití síly je posledním pokusem každého falešného náboženství. Nejdříve se pokouší pomocí přitažlivosti, tak jako se babylonský král pokoušel silou hudby a vnější okázalosti. Jestliže se pomocí těchto přitažlivostí, vynalezenými lidmi, inspirovanými satanem nepodaří přimět lidi k uctívání obrazu, budou připraveny hladové plameny pece, aby je strávily. Tak tomu bude i nyní. Papežství používá svou moc, aby přinutilo lidi k poslušnosti vůči sobě a tak tomu bude stále. Potřebujeme stejného ducha, jakého zjevili Boží služebníci v boji s pohanstvím. – ST May 6, 1897 ^{7BC 976.9}

(kap. 14,9-12). Lidé v moci postavení, slyšte – Bůh se chystá představit stav věcí, ve kterém dobří lidé a muži v moci postavení budou mít příležitost poznat, co je ve skutečnosti pravda. A protože lid neskloní svá kolena před obrazem a nepřijme znamení šelmy na ruku ani na čelo, ale setrvá na straně pravdy, protože ona je pravdou, nastane útlak a pokus přinutit svědomí; ale ti, kteří znají pravdu, se budou obávat, aby se nepoddali mocnostem temnoty. Bůh má lid, který nepřijme znamení šelmy na svou pravou ruku ani na své čelo. ... 7BC 976.10

Žádné hnutí nebylo učiněno pro vyvýšení bůžka soboty, pro výnos o zachovávání neděle skrze zákonodárství, ale satan stojí za ním a je jejím hlavním inspirátorem; avšak svědomí nemůže být přinuceno ani k zachovávání pravé soboty, protože Bůh přijímá pouze dobrovolnou službu. – RH April 15, 1890 7BC 977.1

Zákon Boží učiněn neplatným – Přichází doba, kdy zákon Boží ve zvláštním smyslu bude v naší zemi učiněn neplatným. Vládcové našeho národu budou chtít pomocí zákonodárných nařízení vynutit nedělní zákon, čímž Boží lid bude přiveden do velkého nebezpečí. Když náš národ na svých zákonodárných radách vydá zákony omezující svědomí lidí, ohledně jejich náboženských práv, prosazující zachovávání neděle, a použijí utiskující moc proti těm, kteří zachovávají sedmý den – sobotu, zákon Boží bude učiněn prakticky v naší zemi neplatným; a národní odpadnutí povede k národní zkáze. – RH Dec. 18, 1888 7BC 977.2

Pohrdání Velkým Zákonodárcem – Hříchy světa dosáhnou až k nebi, když zákon Boží bude učiněn neplatným; když sobota Hospodinova bude pošlapána do prachu a lidé budou přinuceni přijmout místo ní papežské ustanovení silnou rukou zákona země. Tím, že vyvýší ustanovení člověka nad ustanovení nařízené Bohem, projeví pohrdání Velkým Zákonodárcem a odmítnou jeho znamení nebo pečeť. – RH Nov. 5, 1889 7BC 977.3

Připravení pro nespravedlnost – Tak, jako byl Kristus nenáviděn bez příčiny, tak bude nenáviděn i jeho lid, protože je poslušen Božím přikázáním. Když Ten, který byl čistý, svatý a neposkvrněný, který v našem světě konal dobro a jenom dobro, byl považován za podlého zločince a odsouzen na smrt, jeho následovníci musí očekávat podobné zacházení, jakkoli bezchybný může být jejich život a bezúhonný jejich charakter. 7BC 977.4

Lidská ustanovení, zákony vymyšlené satanskými mocnostmi pod záminkou dobroty a omezení zla, budou vyvyšovány, zatímco Božími svatými přikázáními je opovrhováno a jsou pošlapána nohama. A všichni, kteří prokážou svou věrnost poslušností vůči zákonu Hospodina, musí být připraveni na to, že budou uvězněni, přiváděni před rady, jejichž měřítkem není vyvýšený a svatý zákon Boží. – RH Dec. 26, 1899 7BC 977.5

(2 Te 2,3-4). Žijeme v závažném období – Žijeme v důležitém období těchto pozemských dějin. Velký spor je těsně před námi. Vidíme svět zkažený pod svými obyvateli. Člověk hříchu působí s úžasnou vytrvalostí, aby vyvýšil falešnou sobotu, nevěrný protestantský svět jde v úžasu za tou šelmou a poslušnost vůči sobotě ustanovené Hospodinem považuje za zradu vůči zákonům národů. Království se spojují, aby podpořila ustanovení falešné soboty, která nemá ani jedno slovo autority v Božích výrocích. – RH Feb. 6, 1900 7BC 977.6

(kap. 7,2-3). Otázka, která nyní stojí před námi – Otázka soboty bude sporným bodem ve velkém konečném sporu, v kterém celý svět sehraje svou roli. Lidé vyvýšili satanovy zásady nad zásady, které vládnou v nebi. Přijali falešnou sobotu, kterou satan vyvýšil jako znamení své autority. Bůh však vložil svou pečeť na svůj královský požadavek. Každé ustanovení soboty, ať pravé nebo falešné, nese jméno svého autora, nesmazatelné znamení, které zjevuje autoritu každého z nich. 7BC 977.7

Nyní každý bude muset učinit velké rozhodnutí, zda přijme znamení šelmy a jejího obrazu, anebo pečeť živého a pravého Boha. – ST March 22, 1910 7BC 977.8

Znamení šelmy není ještě uplatněno – Zachovávání neděle není dosud znaméním šelmy a nebude jím do té doby, dokud nebude vydán dekret přinucující lidi, aby uctívali tuto modlářskou sobotu. Přejde čas, kdy tento den bude zkouškou, ale tento čas ještě nepřišel. – Manuscript 118, 1899 7BC 977.9

Zjevení Janovo 14.

1-3. Viz komentář EGW k Zj 7,2-3. ^{7BC 977.10}

1-4. (kap. 7,2-4; Ez 9,4; viz kom. EGW k Ef 4,30). **Znamení charakteru** – (Citace Zj 14,1-4). Toto místo Písma představuje charakter lidu Božího v těchto posledních dnech. – Manuscript 139, 1903 ^{7BC 977.11}

(V. 9-12; viz kom. EGW ke kap. 16,13-16). **Pečeť nebes** – Jan viděl beránka na hoře Sión a s Ním 144 000 majících jméno jeho Otce napsané na svých čelech. Nesli pečeť nebes. Odráželi Boží obraz. Byli naplněni světlem a slávou Svatého. Jestliže chceme mít na sobě obraz a Boží nápis, musíme se oddělit od veškeré nepravosti. Musíme opustit každou zlou cestu a pak musíme světit náš případ do Kristových rukou. Zatímco konáme své vlastní spasení s bázní a třesením, Bůh bude v nás působit chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle své. – RH March 19, 1889 ^{7BC 978.1}

Kristus utvořen v nás – (Citace Zj 14,1-3). Proč byli tak zvláště vybráni? Protože stáli s podivuhodnou pravdou přímo před celým světem a museli snášet jejich odpor a když pocíťovali tento odpor, pamatovali na to, že jsou Božími syny a dcerami, že musí mít Krista utvořeného v sobě, tu naději slávy. – Manuscript 13, 1888 ^{7BC 978.2}

Věčné zájmy jsou na prvním místě – Ti, kteří mají na svých čelech pečeť nekonečného Boha, budou považovat svět a jeho kouzla za podřízené věčným zájmům. – RH July 13, 1897 ^{7BC 978.3}

(2 Tm 2,14-16; viz kom. EGW k Zj 7,14-17). **Totožnost 144 000 nezjevena** – Kristus říká, že v církvi budou takoví, kteří budou předkládat bajky a domněnky, když dal Bůh velké, vznešené a ušlechtilé pravdy, které by měly být stále uchovávány v pokladnici mysli. Když lidé vyhledávají tyto a jiné teorie, když jsou zvědaví poznat něco, co není pro ně nezbytné vědět, Bůh je nevede. Není jeho záměrem, aby jeho lid předkládal něco, co si myslí a co není učeno ve Slově Božím. Není jeho vůlí, aby se dostali do sporu kvůli otázkám, které jim nepomáhají duchovně, jako např.: Kdo bude tvořit 144 000. Toto ti, kteří jsou Božími vyvolenými, budou zakrátko bezesporu vědět. ^{7BC 978.4}

Moji bratři a sestry, oceňujte a studujte pravdy, které Bůh dal vám a vašim dětem. Neutrácejte váš čas v úsilí dovědět se to, co nebude pro vás žádnou duchovní pomocí. „*Co mám činit, abych byl dědicem věčného života?*“ Toto je nejdůležitější otázka, která je jasně zodpovězena. „*Co je napsáno v zákoně? Jak to čteš?*“ – Manuscript 26, 1901 ^{7BC 978.5}

4. (1 Pt 2,21; 1 J 2,6). **Boží lid následuje Beránka již nyní** – Pán má na zemi lid, který následuje Beránka kamkoli by šel. Má své tisíce, kteří nesklonili svá kolena před Bálem. Tito budou stát spolu s Ním na hoře Sión. Oni však musí obstát na této zemi, oděni v celou zbroj, připraveni účastnit se díla záchrany těch, kteří jdou na zahynutí. Nebeští andělé řídí toto hledání, a od všech, kteří věří v přítomnou pravdu, je požadována duchovní aktivita, aby se mohli připojit k andělům v jejich díle. ^{7BC 978.6}

Nemusíme čekat na to, až budeme proměněni, abychom následovali Krista. Boží lid toto může konat zde na zemi. Budeme následovat Beránka Božího v nebeských dvorech, jen když Ho následujeme již zde. Následování Ho v nebi je závislé na našem zachovávání jeho přikázání již dnes. Nemáme následovat Krista nárazově nebo náladově, jen když je to k našemu prospěchu. ^{7BC 978.7}

Musíme se rozhodnout následovat Ho. V každodenním životě musíme následovat jeho příklad jako stádo následuje důvěrně svého pastýře. Máme Ho následovat, když trpíme pro jeho věc, říkáce na každém kroku: „*I kdyby mě zabil, což bych v Něho nedoufal?*“ (Jb 13,15) Jeho praktický život musí být naším praktickým životem. A když se takto snažíme, abychom Mu byli podobní a přivedeme svou vůli do souladu s jeho vůlí, tehdy Ho budeme zjevovat. – RH April 12, 1898 ^{7BC 978.8}

5. Viz komentář EGW k 2 Te 2,7-12. ^{7BC 978.9}

6-12. (viz kom. EGW ke kap. 10,1-11; 1 J 2,18). **Brzy bude pochopena** – Čtrnáctá kapitola Zjevení je kapitolou nejhlubšího zájmu. Toto místo Písma bude brzy pochopeno v celém svém rozsahu a poselství daná Janovi Zjevovateli budou zopakováno se zřetelným důrazem. – RH Oct. 13, 1904 ^{7BC 978.10}

Totožnost třech andělů – Kristus přijde podruhé s mocí ke spasení. Aby připravil lidské bytosti na tuto událost, poslal první, druhé a třetí andělské poselství. Tito andělé představují ty, kteří přijali pravdu a s mocí odhalí toto evangelium světu. – Letter 79, 1900 ^{7BC 978.11}

(Kap. 18,1-5). Věrná skupina – Církve se stanou tím, co je popsáno v osmnácté kapitole Zjevení. Proč jsou dána poselství ze Zjevení čtrnácté kapitoly? Protože zásady církví se staly zkaženými. ... (Citace Zj 14,6-10). ^{7BC 979.1}

Zdá se, že celý svět se proviní přijetím znamení šelmy. Prorok však vidí skupinu, která neuctívá šelmu a která nepřijala jeho znamení na své čelo ani na svou ruku. „*Tuť jest trpělivost svatých.*“ On prohlašuje: „*Tuť jsou ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu.*“ – Manuscript 92, 1904 ^{7BC 979.2}

Velký počet lidí přijme pravdu – Čas Božích zničujících soudů je dobou milosti pro ty, kteří neměli žádnou příležitost dozvědět se, co je pravda. Pán na ně s něžností pohlédne. Jeho milosrdné srdce je dotknuto; jeho ruka je stále vztažena k záchraně, zatímco dveře jsou uzavřeny pro ty, kteří nechtěli vejít. Velký počet těch, kteří v těchto posledních dnech uslyší pravdu poprvé, bude vpuštěn. – RH July 5, 1906 ^{7BC 979.3}

7. Vzdejte Bohu slávu – Vzdávání slávy Bohu je zjevení jeho charakteru v našem vlastním charakteru, a takto Ho učiníme známým. A jakýmkoliv způsobem činíme známým Otce nebo Syna, velebíme tím Boha. – Manuscript 16, 1890 ^{7BC 979.4}

8. (Da 7,25; 2 Te 2,3-4; viz kom. EGW k Zj 18,1-5). Svět je opilý vínem Babylonu – Bůh odsuzuje Babylon „*protože z vína hněvu smilstva jeho pili všichni národové*“. To znamená, že zneuctil jediné přikázání, které poukazuje na pravého Boha, a zbořil sobotu – Boží památník stvoření. ^{7BC 979.5}

Bůh stvořil svět v šesti dnech a sedmého odpočinul, posvětil tento den a oddělil ho od všech ostatních jako svatý pro sebe, aby byl zachováván jeho lidem po všechna pokolení. ^{7BC 979.6}

Avšak člověk hříchu, vyvyšující se nad Boha, se posadil v chrámu Božím a počínal si jako by byl Bůh, pomýšlel změnit časy a zákony. Tato mocnost hodlala ukázat, že je nejenže rovná Bohu, ale že je nad Bohem tím, že změnila den odpočinku a umístila první den týdne tam, kde by měl být sedmý den. A protestantský svět přijal toto dítě papežství a uctíval ho za svatý. Ve Slově Božím je toto nazýváno jeho smilstvem. ^{7BC 979.7}

Bůh je ve sporu s dnešními církvemi. Ony naplňují proroctví Jana. „*Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové.*“ Odloučily se od Boha tím, že nechtějí přijmout jeho znamení. Nemají ducha lidu zachovávajícího pravé Boží přikázání. A lidé tohoto světa tím, že uznávají falešnou sobotu a svýma nohama pošlapávají sobotu Hospodinovu, pijí vlastně z vína hněvu jeho smilstva. – Letter 98, 1900 ^{7BC 979.8}

9-12. (kap. 13,11-17; viz kom. EGW ke kap. 12,17; 18,1; Iz 58,12-14). Skutečný sporný bod v konečném sporu – (Citace Zj 14,9-10). V zájmu všech je, aby pochopili, co je znamením šelmy a jak mohou uniknout před strachem hrozícího Boha. Proč lidé nejeví zájem, aby se dozvěděli, co představuje znamení šelmy a jejího obrazu? Je to v přímém rozporu k Božímu znamení. (Citace Ex 31,12-17). ^{7BC 979.9}

Otázka soboty bude sporným bodem ve velkém sporu, v kterém celý svět sehraje svou roli. (Citace Zj 13,4-8.10). Celá tato kapitola je zjevením toho, co se jistě stane (citace Zj 13,11.15-17). – Manuscript 88, 1897 ^{7BC 979.10}

Co je znamením šelmy? – Jan byl vyzván, aby se podíval na lid odlišující se od těch, kteří uctívali šelmu a její obraz tím, že zachovávali první den týdne. Zachovávání tohoto dne je znamením šelmy. – Letter 31, 1898 ^{7BC 979.11}

(kap. 13,16-17). Varování před znamením šelmy – Třetí andělské poselství bylo posláno světu, aby varovalo lidi před přijetím znamení šelmy a jejího obrazu na své čelo nebo na svou ruku. Přijetí tohoto znamení znamená činit ta stejná rozhodnutí, jaká činí šelma, a obhajovat ty stejné myšlenky v přímém protikladu vůči Slovu Božímu. O všech, kteří přijmou toto znamení, Bůh říká: „*I tent' bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho, a trápen bude ohněm a sírou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka.*“ ... ^{7BC 979.12}

Jestliže vám bylo představeno světlo pravdy, zjevující sobotu čtvrtého přikázání a ukazující, že v Slově Božím není žádný podklad pro zachovávání neděle, a přesto stále lpíte na falešné sobotě, odmítající zachovávat svatou sobotu, kterou Bůh nazývá „*den svatý Můj*“, přijímáte znamení šelmy. Kdy se to stane? Když uposlechnete nařízení, které vám přikazuje, abyste přestali pracovat v neděli a uctívali Boha, zatímco víte, že v Bibli není ani jednoho slova poukazujícího na to, že by neděle byla jiným než obyčejným pracovním dnem, souhlasíte s přijetím znamení šelmy a odmítáte pečeť Boží. ^{7BC 980.1}

Jestliže přijmeme toto znamení na své čelo nebo na svou ruku, soudy vyslovené nad neposlušnými musí dopadnout také i nás. Avšak pečeť živého Boha je vložena na ty, kteří svědomitě zachovávají sobotu Hospodinovu. – RH July 13, 1897 ^{7BC 980.2}

Otázka života a smrti – Toto poselství zahrnuje dvě předcházející poselství. Je představeno tak, jakože je hlášáno silným hlasem; tzn. v moci Ducha svatého. Všechno je nyní v sázce. Třetí andělské poselství je považováno za nanejvýš důležité. Je to otázka života a smrti. Dojem učiněn tímto poselstvím je úměrný k horlivosti a vážnosti, s jakou je toto poselství hlášáno. – Manuscript 16, 1900 ^{7BC 980.3}

(V. 1-4). Žádné viditelné znamení – V této sporné otázce velkého sporu se vytvořily dvě skupiny lidí, ti, kteří „*uctívají šelmu a její obraz*“ a přijmou její znamení, a ti, kteří přijali „*pečeť živého Boha*“ a kteří mají „*jméno Otce napsáno na svých čelech*“. To není viditelné znamení. – ST Nov. 1, 1899 ^{7BC 980.4}

(Kap. 18,1-8; 2 Te 2,7-12). Chraňte se tajemstvím nepravosti – Třetí andělské poselství narůstá na důležitosti, jak se přibližujeme k závěru těchto pozemských dějin. ... ^{7BC 980.5}

Bůh mi představil nebezpečí, které hrozí těm, kterým bylo svěčeno posvátné dílo hlásání třetího andělského poselství. Měli by pamatovat, že toto poselství má největší význam pro celý svět. Potřebují pilně zkoumat Písmo svaté, aby se mohli dozvědět, jak se mají chránit před tajemstvím nepravosti, které sehraje velkou roli v závěrečných scénách těchto pozemských dějin. ^{7BC 980.6}

Je zde stále větší a větší vnější projev světské moci. Pod různými symboly Bůh představil Janovi bezbožný charakter a svůdný vliv těch, kteří se vyznamenali pronásledováním jeho lidu. Osmnáctá kapitola zjevení hovoří o tajemném Babylonu, který padl ze svého vysokého postavení a stal se pronásledující mocí. Ti, kteří zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu, se stanou předmětem hněvu této moci (citace Zj 18,1-8). – Manuscript 135, 1902 ^{7BC 980.7}

Čas zkoušky učiní tuto spornou otázku jasnou – Dilem Ducha svatého je přesvědčit svět o hříchu, spravedlnosti a soudu. Svět může být pouze varován zjevením těch, kteří věří pravdě a jsou posvěceni skrze pravdu, jednají podle vysokých a svatých zásad a ukazují ve vysokém, vznešeném smyslu hraniční čáru mezi těmi, kteří zachovávají Boží přikázání, a těmi, kteří je pošlapávají svýma nohama. Posvěcení Ducha vyznačuje rozdíl mezi těmi, kteří mají Boží pečeť, a těmi, kteří zachovávají falešný den odpočinku. ^{7BC 980.8}

Když přijde zkouška, bude jasně zjeveno, co je znamením šelmy. Je to zachovávání neděle. Ti, kteří potom, co slyšeli pravdu, pokračují nadále v uctívání tohoto dne jako svatého, nesou na sobě podpis člověka hříchu, který pomýšlel změnit časy a zákony. – Letter 12, 1900 ^{7BC 980.9}

Poslední čin v dramatu – Tato výměna falešného za pravý je posledním činem v dramatu. Když se tato záměna stane všeobecnou, zjeví se Bůh. Když jsou lidské zákony vyvyšovány nad zákony Boží, když se mocnosti této země budou snažit přinutit lidi k zachovávání prvního dne týdne, vězte, že přišel čas, aby jednal Bůh. Povstane ze svého majestátu a strašně zatřese zemí. Vyjde ze svého místa, aby potrestal obyvatele světa za jejich nepravost. – RH April 23, 1901 ^{7BC 980.10}

(V. 1-4; kap. 7,2-3; 13,13.16; Ex 31,13-17; 2 Te 2,3-4). Odlíšující znamení – Blížíme se ke konci těchto pozemských dějin. Satan činí zoufalé úsilí, aby se sám učinil bohem, mluvil a jednal jako Bůh a zjevil se jako ten, který má právo ovládat svědomí lidí. Snaží se ze všech sil umístit lidské ustanovení na místo Božího svatého dne odpočinku. Pod soudní pravomocí člověka hříchu lidé vyvýšili falešné měřítko v úplném protikladu k Božímu nařízení. Každé ustanovení soboty nese jméno svého autora, nesmazatelné znamení ukazující pravomoc každého z nich. První den týdne nemá ani drobet svatosti. Je to dílo člověka hříchu, který se snaží tímto způsobem zmařit Boží záměry. ^{7BC 980.11}

Bůh ustanovil sedmý den jako svou sobotu. (Citace Ex 31,13.16-17). ^{7BC 981.1}

Toto odlišující znamení je vedeno mezi věrnými a nevěrnými. Ti, kteří touží obdržet pečeť Boží na svých čelech, musí zachovávat sobotu čtvrtého přikázání. Takto jsou odlišeni od nevěrných, kteří přijali ustanovení zavedené člověkem namísto pravé soboty. Zachovávání Božího dne odpočinku je odlišujícím znamením mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří Mu neslouží. – RH April 23, 1901 ^{7BC 981.2}

10. Viz komentář EGW k Gn 6,17; Mt 27,21-22.29. ^{7BC 981.3}

12. Bohem označený lid – Kdo jsou tito? Bohem označený lid – ten, který na této zemi osvědčil svou věrnost. Kdo to jsou? Ti, kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista; ti, kteří mají Toho ukřižovaného za svého Spasitele. – Manuscript 132, 1903 ^{7BC 981.4}

(Ex 31,13-17). Co je Božím znamením? – Znamením poslušnosti je zachovávání soboty čtvrtého přikázání. Jestliže lidé zachovávají čtvrté přikázání, budou zachovávat i všechna ostatní. – Letter 31, 1898 ^{7BC 981.5}

(kap. 7,2-3; Ez 9,4). Znamení svaté soboty – Na Boží lid má být vloženo znamení a tím znamením je zachovávání jeho svaté soboty. – HS 217 ^{7BC 981.6}

Věrný komu? – Bůh prohlásil, že to znamená mnoho vzdát se slova živého Boha a přijmout tvrzení těch, kteří se snaží změnit časy a zákony. (Citace Ex 31,12-17). ^{7BC 981.7}

Ti, kteří navzdory těmto směrnicím odmítají činit pokání ze svých přestoupení, pocítí následky své neposlušnosti. Každý sám se musíme zeptat: Tím, že zachovávám den odpočinku, odvracím svou víru od Písma svatého, nebo od falešného představení pravdy? Každá duše, která se uchopí božské, věčné smlouvy, uzavřené a představené nám jako znamení a pečeť Boží vlády, uchopí se zlatého řetězu poslušnosti, jehož každý článek je zaslíbením. Ukazuje, že si váží Božího slova více než slova člověka, Boží lásku považuje za lepší než lásku člověka. A ti, kteří se budou kát z přestoupení a vrátí se ke své věrnosti přijetím Božího znamení, ukážou sami, že jsou věrnými poddanými, připravenými konat jeho vůli a být poslušnými jeho přikázání. Právě zachovávání soboty je znamením věrnosti vůči Bohu. – Manuscript 63, 1899 ^{7BC 981.8}

Věrnost roste s nouzí – Ve Zjevení 14. kap. Jan vidí jinou scénu. Vidí lid, jehož věrnost a oddanost vůči zákonům Božího království roste s narůstající krizí. Opovržení vložené na Boží zákon u nich způsobuje pouze to, že ještě rozhodněji zjevují svou lásku k tomuto zákonu. Ono narůstá s opovržením, které je na něj vloženo. – Manuscript 163, 1897 ^{7BC 981.9}

(Ž 119,126-127; Mal 3,18). Je čas k boji! – Necht' nikdo nepodlehne pokušení a nestane se méně vroucím ve své náklonnosti vůči Božímu zákonu kvůli opovržení, které je na něho vloženo; protože je to právě ta věc, která by nás měla přimět k tomu, abychom se modlili z celého srdce a volali hlasem: „*Časť jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon tvůj.*“ Proto, kvůli všeobecnému opovržení se nestanu zrádce, když Bůh bude skrze mou věrnost nanejvýš oslavený a nejvíce vážený. ^{7BC 981.10}

Cože? Měli by snad Adventisté sedmého dne polevit ze své oddanosti, když by všechny jejich schopnosti a síly měly být postaveny na Hospodinově straně; když by z jejich úst mělo vycházet neoblomné svědectví, vznešené a ušlechtilé? „*Z té příčiny miluji přikázání tvá více nežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší.*“ ^{7BC 981.11}

Když Boží zákon bude nejvíce zesměšňován a bude mu prokazováno největší opovržení, pak je čas pro každého pravého Kristova následovníka, pro ty, kteří svá srdce odevzdali Bohu a kteří setrvávají, rozhodnutí, že budou poslušnými vůči Bohu, aby stáli neochvějně ve víře jednou dané svatým. „*Tedy obrátíte se, a uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo jemu neslouží.*“ Je čas bojovat tehdy, kdy bojovníci jsou nejvíce potřební. – RH June 8, 1897 ^{7BC 981.12}

13. (2 Tm 4,7-8). Bůh počít věrné zestárlé – Na naší zemi žijí lidé, kteří překročili věk devadesáti let. Přirozené důsledky stáří jsou zjevné v jejich slabosti. Oni však věří Bohu a Bůh je miluje. Je na ně vložena Boží pečeť a budou mezi počtem, kterému Pán řekl: „*Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají.*“ Spolu s Pavlem mohou říci: „*Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval. Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují příští jeho.*“

Je mnoho takových, jejichž šedivé vlasy Bůh pocítí, protože bojovali dobrý boj a zachovali víru. – Letter 207, 1899 7BC 982.1

Zjevení Janovo 15.

2-3. (Ex 15,1-19; Dt 31,30 do 32,44; Iz 26,2). Konečná píseň vítězství – Jaká píseň to bude, když se vykoupení Páně setkají v bránách svatého města, které se otáčejí na svých třpytivých závěsech, a lidé, kteří zachovávaly jeho slovo – jeho přikázání – vstoupí do města, koruny vítězů budou vloženy na jejich hlavy a zlaté harfy budou vloženy do jejich rukou! Celé nebe je naplněné nádhernou hudbou a písněmi chvály Beránkovi. Spaseni, navěky spaseni, v království slávy! Mají život, který je Božím životem – a to je jich odměna. – Manuscript 92, 1908 7BC 982.2

Zjevení Janovo 16.

1-21. (kap. 6,13-17; Ž 46,1-3; Mt 24,7). Jan byl svědkem hrůz posledních dnů – Jan ... byl svědkem hrozných scén, které se odehrají jako znamení Kristova příchodu. Viděl armády připravující se k boji, a lidi zmírající strachem. Viděl zemi pohybující se ze svého místa, hory padající do prostřed moře, jeho vlny ječící a kormoutící se a hory rozrážející se od jeho dutí. Viděl, jak byly vylity koflíky Božího hněvu, a viděl nákazu, hlad a smrt dopadající na obyvatele země. – RH Jan. 11, 1887 7BC 982.3

13-16. (kap. 13,13-14; 17,13-14; 19,11-16; viz kom. EGW ke kap. 7,1-3). Bitva u Armagedonu bude brzy bojována – Na našem světě existují pouze dvě skupiny lidí, ti, kteří jsou věrní Bohu, a ti, kteří stojí pod praporem knížete temnoty. Satan a jeho andělé sestoupí s mocí, znameními a lživými zázraky, aby svedli ty, kteří přebývají na zemi, a kdyby to bylo možné i vyvolené. Krize stojí těsně před námi. Může toto ochromit síly těch, kteří mají poznání pravdy? Je vliv mocností klamu tak dalekosáhlý, že vliv pravdy bude překonán? 7BC 982.4

Bitva u Armagedonu brzy začne. Ten, na jehož rouše je napsáno jméno Král králů a Pán pánů, vede nebeské vojska na bílých koních, oděné v kment bílý a čistý. – Manuscript 172, 1899 7BC 982.5

Každá forma zla narůstá do silné činnosti. Zlí andělé spojí své síly se zlými lidmi, a protože jsou v neustálém konfliktu, získali zkušenosti s nejlepšími podobami klamu a boje a byli posilováni po staletí, nevzdají se posledního velkého konečného sporu bez zoufalého úsilí. Celý svět bude buď na jedné nebo na druhé straně tohoto sporu. Bude bojována bitva u Armagedonu a v tento den nesmí být nalezen nikdo z nás spící. Musíme být úplně bdělými tak jako moudré panny, majíce olej ve svých nádobkách a lampách. ... 7BC 982.6

Musí na nás spočinout moc Ducha svatého a Kníže Hospodinových zástupů bude stát v čele nebeských andělů, aby vedl boj. Slavnostní události před námi se budou teprve odvíjet. Trubka za trubkou má zaznít, koflík za koflíkem bude jeden po druhém vyléván na obyvatele země. Scény ohromujícího zájmu jsou přímo před námi. – Letter 109, 1890 7BC 982.7

14-16. (Ef 6,12; viz kom. EGW k Zj 5,11). Dvě protichůdné mocnosti – Dvě velké protichůdné mocnosti jsou zjeveny v poslední velké bitvě. Na jedné straně stojí Stvořitel nebe a země. Všichni, kteří jsou na jeho straně, nesou jeho pečeť. Jsou poslušní jeho přikázáním. Na druhé straně stojí kníže temnoty s těmi, kteří si zvolili odpadnutí a vzpouru. – RH May 7, 1901 7BC 982.8

(kap. 12,12). Satan shromáždí své síly k poslední bitvě – Nyní je slavnostní, strašlivý čas pro církev. Andělé jsou již připraveni, čekají na Boží rozkaz, aby mohli vylít na svět své koflíky hněvu. Ničící andělé se ujímají díla pomsty; protože Duch Boží je postupně odnímán od světa. Satan také připravuje své síly zla, chodí „*ke králům země a celého světa*“, aby je shromáždil pod svůj prapor a seřadil je k „*boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího*“. Satan vynakládá největší úsilí aby získal převahu v tomto posledním velkém sporu. Základní principy budou odstraněny a budou učiněna rozhodnutí vzhledem k nim. Skepticismus všude převládne. Rozmnoží se bezbožnost. Víra jednotlivých členů církve bude tak zkoušena, jako kdyby nebylo žádné jiné osoby na světě. – Manuscript 1a, 1890 7BC 983.1

14-17. (kap. 18,1). Boží armády začnou boj – Musíme studovat vyhlášení sedmého koflíku. Mocnosti zla se nevzdají tohoto sporu bez boje. Avšak Prozřetelnost má sehrát svou roli v bitvě u Armagedonu. Když země bude osvícena slávou anděla ze Zjevení 18. kap., náboženské prvky, dobré i zlé, se probudí ze své dřímoty a vojska živého Boha započnou boj. – Manuscript 175, 1899 ^{7BC 983.2}

Zjevení Janovo 17.

1-5. (kap. 13,11-17; 18,1-5; 2 Te 2,7-12). Svůdce všech národů – V 17. kap. Zjevení je předpovězeno zničení všech církví, které se samy zkazily modlářskou oddaností službě papežství, ty, které se opíjely vínem hněvu jeho smilstva (citace Zj 17,1-4). ^{7BC 983.3}

Tímto je představena papežská moc, která s veškerým podvodem nepravosti, vnější přitažlivosti a oslňující okázalostí bude svádět všechny národy; slibující jim tak, jak satan činil naším prarodičům, veškeré dobro těm, kteří přijmou její znamení, a veškerou škodu těm, kteří se postaví proti jeho klamům. Tato mocnost, která má nejhlubší vnitřní zkaženost, učiní největší okázalost a zahálí se nejpromyšlenějším své moci. Bible jasně prohlašuje, že toto přikrývá zkaženou a klamnou bezbožnost špatností. „*Na jejím čele bylo napsané jméno: TAJEMSTVÍ, BABYLON VELIKÝ, MÁTĚ SMILSTVA A OHAVNOSTÍ ZEMĚ.*“ ^{7BC 983.4}

Kdo je to, kdo odevzdává své království této moci? Protestantismus – moc, která, zatímco tvrdí, že má povahu a ducha beránka a je spojena s nebesy, promlouvá hlasem draka. Ona je puzena mocí zdola. – Letter 232, 1899 ^{7BC 983.5}

13-14. (kap. 13,11-17; 16,13-16). Spiknutí satanských sil – (Citace Zj 17,13-14). „*Ti jednu radu mají.*“ Zde bude existovat všeobecný svazek jednoty, jedná velká harmonie, sdružení satanových sil. „*A sílu i moc svou šelmě dají.*“ Tímto je zjevena ta stejná svévolná utiskující moc použita proti svobodě vyznání, svobodě uctívat Boha podle příkazu svědomí, jaká se projevila v papežství, když v minulosti pronásledovala ty, kteří si dovolili odmítnout přizpůsobit se náboženským rituálům a obřadům Říma. ^{7BC 983.6}

V boji vedeném v posledních dnech budou sjednoceny v odporu vůči Božímu lidu všechny zkažené mocnosti, které odpadly od oddanosti vůči zákonu Hospodina. V tomto boji bude sobota čtvrtého přikázání velkou spornou otázkou, protože v přikázání o sobotě se velký Zákonodárce představuje jako Stvořitel nebe a země. – Manuscript 24, 1891 ^{7BC 983.7}

14. Kristus oslaven v poslední krizi – Tak „jako byl Kristus oslaven ve dni letnic, tak také bude znovu oslaven v závěrečném díle evangelia, když připraví lid, aby mohl obstát v závěrečné zkoušce, v závěrečném boji velkého sporu. – RH Nov. 29, 1892 ^{7BC 982.8}

Zjevení Janovo 18.

1. (kap. 14,9-12; Abk 2,14; viz kom. EGW k Sk 2,1-4). Anděl ze Zjevení 18 – Proroctví z 18. kap. Zjevení se brzy naplní. Během hlásání třetího andělského poselství, „*jiný anděl*“ „*sestoupí z nebe, mající velkou moc,*“ a země bude „*osvícena od jeho slávy*“. Duch Páně tak milostivě pozhledá posvěcené lidské nástroje, že muži, ženy i děti otevrou svá ústa v chvále a díkuvzdání, naplňující zemi poznáním Boha a jeho nepřekonatelnou slávou tak, jak vody naplňují moře. ^{7BC 983.9}

Ti, kteří zachovali počátek svého doufání pevný až do konce, budou probuzeni v době, kdy třetí andělské poselství bude hlášáno s velkou mocí. – RH Oct. 13, 1904 ^{7BC 984.1}

(2 Tm 2,14-16; viz kom. EGW ke kap. 16,14-17). Poselství připravuje na proměnění – Uprostřed zmatených výkřiků: „Hle, tu je Kristus! Hle, tam je Kristus!“ bude neseno zvláštní svědectví, zvláštní poselství pravdy vhodné pro tento čas, které je poselstvím, jež má být přijato, jemuž má být věřeno a podle kterého má být jednáno. Je to pravda, jenž je působivá, ne vymyšlené představy. Věčná pravda Slova vystoupí zbavená všech svůdných bludů a spiritistických výkladů, zbavená všech vymyšlených tahů, lákavých obrazů. Klamy budou nabízeny pozornosti Božího lidu, ale pravda zůstane stát oděna ve svém překrásném, čistém rouchu. Slovo, drahocenné ve svém svatém,

povznášejícím vlivu, nesmí být snižováno na úroveň běžných, obyčejných věcí. Má vždy zůstat neposkvrněné klamy, kterými se satan snaží svést, kdyby to bylo možné, i vyvolené. ^{7BC 984.2}

Hlásání evangelia je jediným prostředkem, kterým Bůh může používat lidské bytosti jako své nástroje pro záchranu duší. Když muži, ženy i děti hlásají evangelium, Pán otevírá oči slepých, aby viděli jeho ustanovení, a napíše na srdcích opravdově kajících svůj zákon. Oživující Boží Duch působí skrze lidské nástroje, vede věřící k tomu, aby byli jedné mysli, jedné duše, spojení Boží láskou a zachovávající jeho přikázání – tak se připravují zde na zemi na proměnění. – RH Oct. 13, 1904 ^{7BC 984.3}

(Jr 30,7; Oz 6,3; Jl 2,23; Za 10,1; Ef 4,13.15). Občerstvující pozdní déšť – Když se členové Kristova těla přiblíží době jejich posledního sporu, „času Jákobova soužení“, dorostou do plnosti Krista a stanou se ve velké míře účastníky jeho Ducha. Když třetí poselství přeroste v hlasité volání a když velká moc a sláva bude doprovázet závěrečné dílo, věrný Boží lid se bude podílet na této slávě. Je to pozdní déšť, který je občerství a posílí, aby mohli projít časem soužení. Jejich tváře budou zářit slávou tohoto světa, které doprovází třetího anděla. – RH May 27, 1862 ^{7BC 984.4}

(Iz 31,11). Nečekejte na pozdní déšť – Nemáme čekat na pozdní déšť. On sestoupí na všechny, kteří uznají a přijmou rosu a spršku milosti, která padá na nás. Když shromáždíme částčky světla, když oceníme zaručená milosrdenství Boha, kterého máme milovat a důvěřovat Mu, tehdy se každé zaslíbení naplní. (Citace Iz 61,11). Celá země má být naplněna Boží slávou. – Letter 151, 1897 ^{7BC 984.5}

Zjevení Kristovy spravedlnosti – Čas zkoušky je těsně před námi, protože hlasité volání třetího anděla se již začalo zjevením spravedlnosti Krista, hříchy odpouštějícího Vykupitele. Toto je počátek světla anděla, jehož slávou bude naplněna celá země. – RH Nov. 22, 1892 ^{7BC 984.6}

Žádný přesně stanovený čas pro vylití – Nemám žádný zvláštní čas, ve kterém by bylo řečeno, kdy nastane vylití Ducha svatého – kdy mocný anděl sestoupí z nebe a spojí se s třetím andělem v závěrečném díle pro tento svět; mé poselství zní, že naše jediné bezpečí tkví v tom, abychom byli připraveni na nebeské rozvážení, majíce své lampy ozdobené a hořící. – RH March 29, 1892 ^{7BC 984.7}

1-5. (kap. 13,11-17; 14,6-12; Da 7,25; 2 Te 2,3-4; viz kom. EGW k Zj 6,9; 17,1-5). Bude působit každá moc zla – Tak, jako Bůh vyvedl děti Izraele z Egypta, aby mohly zachovávat jeho sobotu, tak povolá svůj lid z Babylónu, aby nemusel uctívat šelmu a její obraz. Člověk hříchu, který pomýšlel změnit časy a zákony, sám sebe vyvýšil nad Boha představením falešné soboty světa; křesťanský svět přijal toto dítě papežství, choval ho a živil a takto se vzepřel vůči Bohu odstraněním jeho památníku a ustanovením soupeřící soboty. ^{7BC 984.8}

Když bude již oznámena pravda na svědectví všem národům, bude uvedena v činnost každá možná síla zla a mysle budou zmatené mnohými hlasy volajícími: „Hle, zde je Kristus; hle, tam je. Toto je pravda, já mám poselství od Boha, on mi poslal velké světlo.“ Tehdy budou odstraněny mezníky a budou činěny pokusy zbořit pilíře naší víry. Bude činěno nejrozhodnější úsilí k vyvýšení falešné soboty a k uvržení opovržení na samotného Boha odstraněním dne, který požehnal a posvětil. Tato falešná sobota má být vynucena utiskujícím zákonem. ^{7BC 985.1}

Satan a jeho andělé jsou bdělí a velmi činní, působíce s mocí a vytrvalostí skrze lidské nástroje, aby uskutečnili jeho úmysl, vymazat z myslí lidí poznání o Bohu. Zatímco však satan působí skrze své lživé zázraky, naplní se čas předpověděný ve Zjevení a mocný anděl, který má osvětit zemi svou slávou, oznámí pád Babylónu a vyzve Boží lid, aby ho opustil. – RH Dec. 13, 1892 ^{7BC 985.2}

(kap. 14,8). Část pořadí událostí – Poselství o pádu Babylónu musí být oznámeno. Lid Boží musí pochopit tu skutečnost týkající se anděla, který má osvětit celý svět svou slávou, zatímco volá mocným hlasem: „*Padl, padl Babylon, ten veliký.*“ Tyto slavnostní události, které se nyní odehrávají, patří k pořadí událostí v řetězu dějin, jejichž první článek je spojen s rájem. Necht' se lid Boží připraví na to, co má přijít na zemi. Marnotratnost v používání prostředků, sobectví a kacířství, si podmanily svět. Po staletí byly satanské nástroje v činnosti. Vzdají se snad nyní bez boje? – Manuscript 172, 1899 ^{7BC 985.3}

(Mt 15,9; 21,11-12; J 2,13-16; viz kom. EGW k Zj 6,9). Dvě výzvy k církvím – (Citace Zj 18,1-2). Toto je stejné poselství, které oznamoval druhý anděl. Babylon padl, „*neboť vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy*“. Co je tímto vínem? – jeho falešné nauky. Dal světu fa-

lešnou sobotu namísto soboty čtvrtého přikázání a opakoval lež, kterou satan poprvé řekl Evě v ráji – přirozenou nesmrtelnost duše. Mnohé podobné bludy rozšiřuje široko daleko, „*učíce učení přikázání lidských*“. 7BC 985.4

Když Ježíš začal svou veřejnou službu, vyčistil chrám od jeho svatokrádežného znesvěcení. Mezi poslední činy jeho služby patří druhé vyčištění chrámu. Stejně tak v posledním díle varování světa, budou uděleny církvím dvě zřetelné výzvy. Druhé andělské poselství zní: „*Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.*“ A v hlasitém volání třetího andělského poselství je slyšen z nebe hlas, říkající: „*Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho.*“ – RH Dec. 6, 1892 7BC 985.5

Tři poselství mají být spojená – Tato tři andělská poselství mají být spojena, udělující jejich trojnásobné světlo světu. Ve Zjevení Jan říká: „*Viděl jsem anděla sestupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvětlena byla od slávy jeho*“ (Citace Zj 18,2-5). Toto představuje hlásání posledního trojnásobného poselství varování světu. – Manuscript 52, 1900 7BC 985.6

1-8. (viz kom. EGW ke kap. 14,9-12). Nebezpečí světských svazků – (Citace Zj 18,1-8). Tento hrozný obraz, nastíněný Janem, nám ukazuje, jak se pozemské mocnosti zcela odevzdaly zlu, a ukazuje těm, kteří přijali pravdu, jak je nebezpečné spojit se s tajnými společnostmi anebo se jakýmkoliv způsobem připojit k těm, kteří nezachovávají Boží přikázání. – Manuscript 135, 1902 7BC 985.7

3-7. Viz komentář EGW k 1 J 2,18. 7BC 985.8

Zjevení Janovo 19.

7-9. (Ef 5,23-25; viz kom. EGW ke kap. 7,9). Bůh je manželem své církve – Bůh je manželem své církve. Církev je nevěstou, Beránkovou manželkou. Každý pravý věřící je součástí těla Kristova. Kristus pohlíží na nevěrnost projevenou vůči Němu jako na nevěrnost manželky vůči jejímu manželovi. Máme pamatovat na to, že jsme členy Kristova těla. – Letter 39, 1902 7BC 985.9

Jednání odpovídající nevěstě Krále – Církev je nevěstou, Beránkovou manželkou. Měla by se uchovat čistou, posvěcenou a svatou. Nikdy by neměla holdovat nějaké pošetlosti, protože je nevěstou Krále. Přesto si neuvědomuje své vznešené postavení. Kdyby to pochopila, byla by v celé své slávě, jež ji čeká uvnitř. – Letter 177, 1901 7BC 986.1

(kap. 3,4; 7,14; 16,15). Čisté roucho – Církev je Kristovou nevěstou a její členové mají být spojeni se svým Vůdcem. Bůh nás upozorňuje, abychom neposkvrnili své roucho. – Letter 123 1/2, 1898 7BC 986.2

11-16. Viz komentář EGW ke kap. 16,13-16. 7BC 986.3

Zjevení Janovo 20.

5-6. Znamení prokletí při druhém vzkříšení – Při prvním vzkříšení všichni vyjdou v nesmrtelném rozkvětu, ale při druhém bude na všech patrné znamení prokletí. Všichni vyjdou tak, jak sestoupili do svých hrobů. Ti, kteří žili před potopou, vyjdou ve své obrovské postavě, budou více než dvakrát vyšší než lidé nyní žijící na zemi, a dobře udělání. Pokolení žijící po potopě byla již menší postavy. – 3SG 84, 85 7BC 986.4

9-10.14. (Gn 8,1; 2 Pt 3,10). Nový Jeruzalém ochráněn uprostřed plamenů – Když vody potopy dosáhly svého vrcholu na zemi, měly tvárnost bezmezného jezera vody. Když Bůh nakonec očistí zemi, bude to vypadat jako bezmezné jezero ohně. Tak, jako Bůh ochránil koráb uprostřed bouří potopy, protože v něm bylo osm spravedlivých osob, tak ochrání rovněž nový Jeruzalém, přijímající v sobě věřící lid všech věků, od spravedlivého Ábele až do posledního žijícího svatého. I když celá země s výjimkou té části, kde spočine město, bude zahalena v moři roztaveného ohně, přesto bude město ochráněno stejně tak, jako byl ochráněn koráb, zázračnou mocí Všemohoucího. Zůstane stát nedotčené uprostřed stravujících živlů. – 3SG 87 7BC 986.5

12-13. (Da 7,9-10; viz kom. EGW k Ex 31,18; Mt 5,21-22.27-28; 1 Tm 5,24-25; Zj 11,1; 22,14). Boží zákon viděn v novém světle – Když zasedne soud a všichni budou souzeni podle toho, co je napsáno v knihách, autorita Božího zákona bude viděna ve světle úplně odlišném od toho, v kterém nyní na něho pohlíží křesťanský svět. Satan zaslepil jejich oči a zatemnil jejich chápání tak, jako zaslepil a zmátl Adama a Evu a svedl je k přestoupení. Zákon Hospodinův je velký a to tak, jak je velký jeho Původce. Na soudu bude uznán jako svatý, spravedlivý a dobrý ve všech svých požadavcích. Ti, kteří přestupují tento zákon, shledají, že si musí u Boha vyrovnat vážné účty; protože jeho požadavky jsou směrodatné. – RH May 7, 1901 ^{7BC 986.6}

(Ř 3,19; 7,12; Ju 15). Všechny světy budou svědkem soudu – Kristus touží, aby všichni porozuměli událostem jeho druhého příchodu. Scény soudu se odehrají v přítomnosti všech světů; protože na tomto soudu bude Boží vláda ospravedlněna a jeho zákon se ukáže jako „*svatý, spravedlivý a dobrý*“. Tehdy bude každý případ rozhodnut a nad všemi bude vynesen rozsudek. Hřích se pak nebude jevit tak přitažlivým, ale bude viděn v celé své odporné velikosti. Všichni uvidí, v jakém vztahu se nacházeli vůči Bohu a k sobě navzájem. – RH Sept. 20, 1898 ^{7BC 986.7}

Hluboké zpytování srdce – (Citace Zj 20,12). Pak lidé budou mít jasnou, pronikavou vzpomínku na veškeré jejich jednání v tomto životě. Ani jedno slovo nebo skutek neunikne jejich paměti. Budou mít těžké časy. A i když nemáme bédovat nad časem souzení, který má přijít, měli bychom jako Kristovi následovníci zpytovat svá srdce jako se zapálenou svící, abychom viděli, jakého jsme ducha. Pro naše přítomné i věčné blaho bychom měli kriticky posuzovat naše činy, abychom mohli vidět, zda obstojí ve světle Božího zákona. Protože tento zákon je naším měřítkem. Necht' každá duše zkoumá své vlastní srdce. – Letter 22, 1901 ^{7BC 986.8}

(Ž 33,13-15; Kaz 12,13-14; Jr 17,10; Žd 4,13; viz kom. EGW k Ž 139,1-12). Každý případ bude prozkoumán – I když všechny národy se budou muset před Ním postavit na soudu, přesto bude zkoumat případ každého jednotlivce s takovou přesností a pronikavým pohledem, jako kdyby na zemi nebylo jiné bytosti. – RH Jan. 19, 1886 ^{7BC 986.9}

(Mal 3,16-17; 1 K 3,13). Andělé zaznamenávají skutky lidí – Celé nebe se zajímá o naši záchranu. Andělé Boží procházejí nahoru a dolů ulicemi těchto měst a zaznamenávají skutky lidí. Zaznamenají v Božích pamětných knihách slova víry, skutky lásky, pokoru ducha; a v tom dni, kdy každé dílo člověka bude zkoušeno, jakého je druhu, dílo pokorného Kristova následovníka obstojí ve zkoušce a obdrží schválení nebes. – RH Sept. 6, 1890 ^{7BC 986.10}

Tak přesné jako fotografická deska – Všichni z nás jako bytosti požehnané Bohem schopností myslet, rozumem a úsudkem bychom měli uznat svou zodpovědnost před Bohem. Život, který nám dal, je svatou zodpovědností a ani na okamžik bychom ho neměli brát na lehkou váhu; protože se s tím budeme muset znovu setkat v soudních záznamech. V nebeských knihách je náš život tak přesně zachycen jako obraz na fotografické desce. Jsme nejen zodpovědní za to, co jsme vykonali, ale i za to, co jsme nechtěli vykonat. Budeme se zodpovídat z našich nerozvinutých charakterů a také z námi nevyužitých příležitostí. – RH Sept. 22, 1891 ^{7BC 987.1}

Naše charaktery zobrazeny v knihách – V nebeských knihách jsou přesně zaznamenány úšklebky a bezvýznamné poznámky hříšníků, kteří nevěnovali žádnou pozornost výzvám milosti jim posílaným, jak jim je Kristus představil skrze své služebníky kazatele. Tak jako malíř umělec zachytí na vyleštěném skle pravý obraz lidské tváře, tak Boží andělé každý den umísťují v nebeských knihách přesné představení charakteru každé lidské bytosti. – ST Feb. 11, 1903 ^{7BC 987.2}

Nebeská služba záznamů – Všichni, kteří jsou účastníky tohoto velkého spasení uskutečněného Ježíšem Kristem, jsou zavázáni, že budou Božími spolupracovníky. U nebeského soudu je otevřen svitek, na kterém je zaznamenáno každé jméno, a nebeské bytosti odpovídají na toto volání. Je tam zaznamenána služba poskytnuta na zemi každou lidskou bytostí. Jestliže je někdo nedbalý, je to tam zaznamenáno; jestliže je pilný, i to je tam zaznamenáno; jestliže je někdo lenivý, tato skutečnost stojí proti jeho jménu. V celé této obrovské mase lidí se ani jeden člověk neztratí z pohledu. Necht' je tedy každý hotov odpovědět na toto volání slovy: „Zde, Pane, jsem připraven k činu.“ ^{7BC 987.3}

Svět má na vás požadavky. Jestliže nebudete zářit jako světla na světě, někdo povstane na soudu a obviní vás z krve svých duší. Z toho bude patrné, že jste byli nástroji v ruce nepřítele Boha a člověka, abyste sváděli na scestí a oklamali vašim vyznáním křesťanství. Nevedli jste duše k

zbožnosti a oddanosti. Měli jste jméno, že žijete, ale přitom jste byli duchovně mrtví. Neměli jste oživující vliv Ducha Božího, který je hojně poskytován všem, kteří ve víře splní požadavky pro jeho udělení. – RH Aug. 16, 1898 ^{7BC 987.4}

Každodenní inventura – Bůh soudí každého člověka podle jeho skutků. Nejenže soudí, ale i shrnuje den co den, hodinu co hodinu a posuzuje náš pokrok v konání dobrých skutků. – RH May 16, 1899 ^{7BC 987.5}

12-15. (kap. 3,5; 13,8; 21,27; 22,19). Kniha života – Když se staneme dětmi Božími, naše jména jsou zapsána do knihy života Beránka a zůstanou tam až do doby vyšetřujícího soudu. Pak bude vyvoláno jméno každého jednotlivce a jeho záznam bude prozkoumán Tím, který prohlašuje: „*Znám skutky tvé.*“ Jestliže v tomto dni bude zjeveno, že jsme za naše zlé činy plně nečinili pokání, naše jména budou vymazána z knihy života a naše hříchy budou svědčit proti nám. – ST Aug. 6, 1885 ^{7BC 987.6}

(Ex 32,30-33; viz kom. EGW k Mt 12,31-32). Spravedlivý trest pro hříšníka – Mojžíš projevil svou velkou lásku k Izraeli, když úpěnlivě prosil Pána, aby odpustil jejich hřích, anebo vymazal jeho jméno z knihy, kterou psal. Jeho přímluva zde představuje Kristovou lásku a prostřednické dílo za hříšné lidstvo. Hospodin však odmítl dovolit Mojžíšovi, aby trpěl za hříchy jeho odpadlého lidu. Řekl mu, že ty, kteří proti němu zhřešili, vymaže ze své knihy, kterou psal, protože spravedlivý nemůže trpět za vinu hříšníka. ^{7BC 987.7}

Tato kniha, která je zde zmíněna, je knihou záznamů v nebi, ve které je zapsáno každé jméno a ve které jsou věrně zaznamenány skutky všech, jejich hříchy i poslušnosti. Když jednotlivci spáchají hříchy, které jsou příliš ohavné pro Pána, aby je mohl odpustit, pak jsou jejich jména vymazána z knihy a oni jsou odsouzeni k záhubě. – ST May 27, 1880 ^{7BC 987.8}

Zjevení Janovo 21.

1. (Iz 33,21). Žádný pohlcující oceán – Moře rozděluje přátele. Je to bariéra mezi námi a těmi, které milujeme. Naše styky jsou přerušeny širokým nezměrným oceánem. Na nové zemi nebude již moře a nebudou tam ani plout „žádné galéry s vesly“. V minulosti mnozí, kteří milovali Boha a sloužili Mu, byli přikováni řetězy ke svým sedadlům na veslařských lodích a byli přinuceni sloužit krutým cílům nelítostných lidí. Pán pohlížel na jejich utrpení se soucitem a slitováním. Díky Bohu, že na nové stvořené zemi nebude žádných prudkých přívalů, žádných pohlcujících oceánů, žádných nepokojných, hučících vln. – Manuscript 33, 1911 ^{7BC 988.1}

1-4. Boží rodina konečně spojena – Nyní je církev bojující, nyní musíme čelit světu v půlnoční temnotě téměř cele oddanému modlářství. Přichází však den, ve kterém bude boj dobojován a bude dosaženo vítězství. Boží vůle má být vykonána na zemi tak, jak je vykonána i v nebi. Pak národy nebudou mít žádný jiný zákon než zákon nebes. Tehdy všichni budou šťastnou, sjednocenou rodinou, oděnou rouchem chvály a vděčnosti – rouchem Kristovy spravedlnosti. ^{7BC 988.2}

Celá příroda ve své nesrovnatelné kráse bude vzdávat Bohu neustálý hold chvály a úcty. Svět bude ponořen ve světle nebes. Léta budou ubíhat v radosti. Světlo měsíce bude jako světlo slunce a světlo slunce bude sedminásobně větší než je nyní. O těchto výjevech budou zpívat ranní hvězdy a synové Boží budou plesat radostí, zatímco se Kristus a Bůh spojí v provolání: „0 hříchu, ani smrti již více nebude“. – RH Dec. 17, 1908 ^{7BC 988.3}

4. (viz kom. EGW k 1 K 15,51-55). Léto křesťanů – Tato země je místem přípravy pro nebesa. Čas strávený zde je zimou křesťanů. Zde na nás vanou chladné větry soužení a valí se na nás vlny těžkostí. Ale v blízké budoucnosti, když přijde Kristus, navždy přestane zármutek a vzdychání. Pak nastane křesťanům léto. Všechny zkoušky skončí a nebude již více žádných nemocí ani smrti. „*A setřeť Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku ... nebo první věci pomínuly.*“ – Manuscript 28, 1886 ^{7BC 988.4}

23. Viz komentář EGW k Ef 5,25. ^{7BC 988.5}

27. Viz komentář EGW ke kap. 20,12-15. ^{7BC 988.6}

Zjevení Janovo 22.

1. Viz komentář EGW k 1 J 1,7.9. ^{7BC 988.7}

1-2. (kap. 7,17; viz kom. EGW k L 23,40-43). Vyšší vzdělání v budoucím životě – Kristus, ten nebeský učitel, povede svůj lid ke stromu života, který roste po obou stranách řeky života, a vysvětlí jim pravdy, které nemohli v tomto životě pochopit. V tomto budoucím životě získá jeho lid vyšší vzdělání ve své úplnosti. Ti, kteří vstoupí do města Božího, budou mít zlaté koruny vložené na svých hlavách. To bude radostnou scénou, kterou si nikdo z nás nemůže dovolit ujít. Uvrhneme své koruny k Ježíšovým nohám a znovu a znovu budeme vzdávat slávu a chválu jeho svatému jménu. Andělé se spojí v písních vítězství. Dotknou se svých zlatých harf a naplní celá nebesa nádhernou hudbou a písněmi Beránkovi. – Manuscript 31,1909 ^{7BC 988.8}

2. (kap. 2,7; Gn 2,9; viz kom. EGW k Gn 3,22-24; J 5,39). Životodárná moc ve stromu života – Strom života představuje starostlivou péči Krista o jeho děti. Když Adam a Eva jedli z tohoto stromu, uznávali svou závislost na Bohu. Strom života měl v sobě moc uchovat život na věky a dokud z něho jedli, nemohli zemřít. Život předpotopních obyvatel byl tak dlouhý díky životodárné síle tohoto stromu, která jim byla předána prostřednictvím Adama a Evy. – RH Jan. 26, 1897 ^{7BC 988.9}

(J 1,4). Životodárné ovoce je naše skrze Krista – Ovoce stromu života v zahradě Eden vlastnilo nadpřirozenou moc. Jíst z něho znamenalo žít navěky. Jeho ovoce byla protilátkou smrti. Jeho listí sloužilo k zachování života a nesmrtelnosti. Avšak skrze neposlušnost člověka vstoupila na svět smrt. Adam jedl ze stromu poznání dobrého a zlého ovoce, jehož měl zapovězeno se i dotýkat. Jeho přestoupení otevřelo dveře přívalu bídy a neštěstí na náš lidský rod. ^{7BC 988.10}

Po vstupu hříchu přenesl nebeský Hospodář strom života do ráje v nebesích; ale jeho větve se naklánějí přes zeď do pozemského světa. Skrze vykoupení, zaplacení krví Kristovou můžeme stále jíst z jeho životodárného ovoce. ^{7BC 989.1}

O Kristu je napsáno: „*V něm život byl, a život byl světlo lidí.*“ On je zdrojem života. Poslušnost vůči Němu je životodárnou mocí, která oblaží duši. ... ^{7BC 989.2}

Kristus prohlašuje: „*Jáť jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniiti nikdy.*“ (J 6,57.63; Zj 2,7b). – ST March 31,1909 ^{7BC 989.3}

(Ž 19,10; J 6,54-57). Strom života zasazen pro nás – Synové lidí mají praktické poznání zla, ale Kristus přišel na svět, aby jim ukázal, že pro ně zasadil strom života, jehož listí slouží ke zdraví národů. – Manuscript 67, 1898 ^{7BC 989.4}

Je vám nabízeno listí stromu života. Je sladší než med a plástek medu. Vezměte je, jezte je, stravte je a vaše slabost srdce pomine. – Manuscript 71, 1898 ^{7BC 989.5}

Kristus... je stromem života pro všechny, kteří by chtěli trhat a jíst. – Manuscript 95, 1898 ^{7BC 989.6}

Bible je stromem života pro nás – Mějme všichni na paměti, že strom života přináší dvanáctero ovoce. Toto představuje duchovní dílo našich pozemských misíí. Slovo Boží je pro nás stromem života. Každá část Písma má své uplatnění. V každé části Božího slova je obsažena nějaká lekce k poučení. Naučte se tedy, jak máte studovat vaše Bible. Tato kniha není hromadou odpadků. Je vychovatelem. Vaše vlastní myšlenky musí být vycvičeny dříve, než můžete mít skutečný užitek ze studování Bible. Duchovní šlachy a svaly musí být uplatněny na toto Slovo a tehdy vám Duch svatý připomene Kristova slova a osvíti vaši mysl a povede toto studium. – Letter 3, 1898 ^{7BC 989.7}

Kristus je stromem života – Kristus je zdrojem našeho života, zdrojem nesmrtelnosti. Je stromem života a všem, kteří k Němu přicházejí, uděluje duchovní život. – RH Jan. 26, 1897 ^{7BC 989.8}

3-4. Vymezení nebe – Kristus je pravdou všeho, co nacházíme v Otci. Vymezením nebe je Kristova přítomnost. – Undated Manuscript 58 ^{7BC 989.9}

4. Viz komentář EGW ke kap. 7,2-3. ^{7BC 989.10}

10-12. (kap. 4,3; 10,1; viz kom. EGW ke kap. 10,7; 2 Pt 3,9). Kristovo prostřednické dílo brzy skončí – Ten, který stojí jako náš Přímlovce; který vyslýchá všechny kající prosby a poznání; který je představován duhou, symbolem milosti a lásky, obklopující jeho hlavu, brzy skončí

své dílo v nebeské svatyni. Milost a milosrdenství pak sestoupí z trůnu a jejich místo zaujme spravedlnost. Ten, ke kterému jeho lid vzhlížel, se ujme svého práva – úřadu Nejvyššího Soudce. – RH Jan. 1, 1889 ^{7BC 989.11}

Doba milosti skončí tehdy, když to bude nejméně očekáváno – Když doba milosti skončí, přijde to tak náhle, nenadále – v době, kdy to budeme nejméně očekávat. Můžeme mít však čistý záznam v nebi již dnes a vědět, že Bůh nás přijímá; a nakonec, když budeme věrní, budeme vzati do nebeského království. – Manuscript 95, 1906 ^{7BC 989.12}

Žádná druhá doba milosti – Nikomu nebude dána druhá doba milosti. Nyní je doba zkoušky dříve, než složí svá zlatá křídla anděl milosrdenství a sestoupí z trůnu a milosrdenství, milosrdenství navždy skončí. – Manuscript 49, 1894 ^{7BC 989.13}

(J 9,4). Čas ukončení doby milosti není zjeven – Bůh nám nezjevil čas, kdy toto poselství bude ukončeno, nebo kdy skončí doba milosti. Tyto věci, které jsou zjeveny, máme přijmout sami pro sebe a pro naše děti; nesnažme se však dozvědět to, co bylo uchováno v tajemství v radách Všemohoucího. ... ^{7BC 989.14}

Přicházely mi dopisy, v nichž jsem byla tázána, jestli nemám nějaké zvláštní světlo ohledně času, kdy se skončí doba milosti; a já odpovídám na to, že mám předat pouze toto poselství, že nyní je čas ke konání díla, zatímco trvá den, neboť přichází noc, kdy již nikdo nebude moci pracovat. Nyní, právě nyní, je pro nás čas, abychom bděli, pracovali a čekali. ^{7BC 989.15}

Slovo Páně zjevuje skutečnost, že konec všech věcí je blízko, a jeho svědectví je nejrozhodnější, že pro každou duši je nezbytné, aby měla pravdu zakořeněnou v srdci tak, aby ovládala život a posvětila charakter. Duch Páně působí, aby vzal pravdu inspirovaného Slova a vtiskl ji do duše tak, aby vyznávající následovníci Krista měli svatou, posvěcenou radost a aby ji byli schopni předat ostatním. Příhodný čas pro nás k práci je nyní, právě nyní, dokud trvá den. Pro nikoho však neexistuje žádný příkaz, aby bádával v Písmu svatém za účelem toho, aby pokud možno zjistil, kdy skončí doba milosti. Bůh nemá takové poselství pro žádné smrtelné rty. Nechce, aby nějaký smrtelný jazyk hlásal to, co On skryl ve svých tajných radách. – RH Oct. 9, 1894 ^{7BC 989.16}

13. Viz komentář EGW k 1 K 15,22-24. ^{7BC 990.1}

13-17. (kap. 1,8). Alfa a omega Písma – (Citace Zj 22,13-17). Zde máme alfu – Genesis a omegu – Zjevení. Požehnání je zaslíbeno všem těm, kteří zachovávají příkázání Boží a kteří s ním spolupracují v hlásání třetího andělského poselství. – RH June 8, 1897 ^{7BC 990.2}

14. (kap. 20,12-13; viz kom. EGW k Gn 3,22-24; Ř 3,31; 2 K 3,7-11). Město Boží určeno těm, kteří zachovávají příkázání – Nikdo z těch, kdo obdrželi světlo pravdy, nevstoupí do města Božího jako přestupník příkázání. Jeho zákon leží u základu jeho vlády na zemi i na nebi. Jestliže lidé vědomě pošlapávají a pohrdají jeho zákonem na zemi, nebudou vzati do nebe, protože by konali to stejné dílo i tam; nebude žádné změny charakteru, když Kristus přijde. Budování charakteru musí proběhnout během hodin doby milosti. Den co den jsou jejich skutky zaznamenávány v nebeských knihách a ve velkém Boží dni budou odměněni podle toho, jaké byly jejich skutky. Tehdy bude zjevné, kdo obdrží požehnání. „*Blahoslavení, kteří zachovávají příkázání jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města.*“ – RH Aug. 25, 1885 ^{7BC 990.3}

(Ko 1,26-27). Cestování v budoucím životě – Zdá se, že mnozí mají představu, že tento svět a nebeské příbytky tvoří Boží vesmír. Avšak není tomu tak. Zástupy vykoupených budou cestovat od světa k světu a většina jejich času bude zasvěcena pronikání do hloubek tajemství vykoupení. A po celou nekonečnou délku věčnosti bude toto téma neustále odhalováno jejich míněním. Výsady těch, kteří zvítězili skrze krev Beránka a slovo svého svědectví, jsou mimo naše chápání. – RH March 9, 1886 ^{7BC 990.4}

17. Viz komentář EGW ke kap. 3,20; Ř 3,20-31. ^{7BC 990.5}

19. Viz komentář EGW ke kap. 20,12-15. ^{7BC 990.6}

*****